

Mặt Nạ Tình Yêu

Contents

Mặt Nạ Tình Yêu	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	9
5. Chương 5	12
6. Chương 6	14
7. Chương 7	17
8. Chương 8	18
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	25
12. Chương 12	28
13. Chương 13	30
14. Chương 14	33
15. Chương 15	35
16. Chương 16	38
17. Chương 17	40
18. Chương 18	42
19. Chương 19	44
20. Chương 20	48
21. Chương 21	49
22. Chương 22	52
23. Chương 23	53
24. Chương 24	56
25. Chương 25	57
26. Chương 26	58
27. Chương 27	61
28. Chương 28	63
29. Chương 29	64
30. Chương 30	66
31. Chương 31	67
32. Chương 32	69
33. Chương 33	71
34. Chương 34	73
35. Chương 35	75
36. Chương 36	77
37. Chương 38	79
38. Chương 39	80
39. Chương 40	83
40. Chương 41	84
41. Chương 42	86

42. Chương 43	89
43. Chương 44	90
44. Chương 45	92
45. Chương 46	94
46. Chương 47	95
47. Chương 48	97
48. Chương 49	98
49. Chương 50	100
50. Chương 51	102
51. Chương 52	104
52. Chương 53	106
53. Chương 54 - End	108

Mặt Nạ Tình Yêu

Giới thiệu

Dương Minh Hy (nó): Sau năm 4t vì chịu một cú sốc tinh thần nên đã che dấu khuôn mặt của mình.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mat-na-tinh-yeu>

1. Chương 1

Một thành phố nhỏ nhưng xinh đẹp và đầy màu sắc . Tại một quán cơm :

- Cậu bé àk !! _ Bà của nó ngồi trên bàn ngoắc gọi cậu phục vụ .
- Bà cần cái gì ạ ???_ hần mỉm cười lễ phép hỏi .
- Cháu đã có chỗ ở chưa ???_ bà thân thiện hỏi hần .
- Dạ chưa ạ _ hần gãi đầu và nói .
- Vậy cháu có muốn về nhà bà ở không ??? Bà sẽ bao ăn và bao ở _ bà vui vẻ đề nghị .
- Thật ạ ???_ hần tròn xoe mắt nhìn như để xác định .
- Ừ . Cháu sẽ không cần phải làm gì chỉ cần cháu tới ở nhà bà và kết bạn với cháu gái của bà thôi _ nhắc đến nó lòng bà chợt đau nhói .
- Nhưng tại sao lại là cháu ???_ hần bất ngờ hỏi .
- Vì bà thích cháu , chàng trai àk _ bà mỉm cười hiền hậu nói .
- Dạ vậy cháu đồng ý ạ . Nhưng khi nào thì cháu tới nhà bà _ hần tiếp tục gãi đầu và hỏi .

- Ngay chiều nay , sau khi cháu làm việc xong bà sẽ dẫn cháu đi __ bà cười nói .

- Vâng ạ . Vậy cháu đi làm việc đây , cháu chào bà ạ __ hần lui đi .

Bà nhìn theo mỉm cười “ mong rằng cháu có thể làm nó trở lại như xưa ” ý nghĩ len lỏi trong đầu bà . Hần vui mừng làm việc vì đã kiếm được một chỗ ở hần hoi , nhưng lòng thì vẫn thắc mắc về người con gái mà bà nhắc đến .

Tại một ngôi trường nói đúng hơn là ở lớp nó như thường lệ nó đi học và bước vào chỗ ngồi của mình :

- Woaaaaaa hôm nay vẫn đeo mặt nạ sao __ một thằng lớn xác đập tay lên bàn nó .

- Hahah chắc mặt nó xấu xí quá nên sợ không cho thiên hạ xem chứ gì __ một con nhỏ đánh đá chua ngoa lên tiếng .

- Mày khôn hồn thì mở cái mặt nạ ấy ra , có xấu thì cũng chịu thôi con àk __ một con nhỏ khác lại lên tiếng .

Tiếng chuông vào lớp giải thoát nó khỏi cái đám đó , từ lúc này đến giờ nó không hề nói một tiếng gì cả , có lẽ nó đã quá quen với cái cảnh này , cái cảnh bị chà đạp , bị xúc phạm . Nó không muốn đến trường , nhưng vì bà chỉ vì nghe lời bà mà nó đến đây học , nó chấp nhận tất cả vì muốn bà vui . Bà là người thân và cũng là nguồn sống duy nhất của nó , còn đối với người đàn bà đó , người nhận là mẹ nó kia , nó cảm thấy kinh tởm và sợ sệt bà ta .

Buổi chiều rồi cũng đến bà dẫn hần về nhà mình , ngôi nhà không to cho lắm nhưng thật ấm cúng làm hần cảm thấy thật yên bình , hần vừa bước lên bậc nhà thì một chú cún đã chạy ra bám chặt vào giày hần liếm liếm , làm hần cứ lầm tưởng là chú cún ấy thích mình . Hần tháo giày ra và bước vào nhà , nhìn xung quanh bên trong ngôi nhà có vẻ đơn sơ và bình dị :

- Rin àk !! Lại đây ngồi đi cháu __ bà ngoắc tay kêu hần lại một chiếc bàn .

- Dạ __ hần vui vẻ đáp lời bà tiến lại ngồi đối diện với bà .

- Cháu uống trà đi __ bà đưa một ly trà ấm có màu hơi lạ lạ .

- Dạ cháu xin __ hần nhận lấy chén trà từ tay bà và đưa lên miệng :

- Ừc__ hần nuốt cả nước bọt .

- Sao vậy ??__ bà lo lắng hỏi .

- Dạ chỉ tại nó hơi khó uống thôi ạ __ hần cười gượng nói .

- Xin lỗi nhà bà chỉ có loại trà này vì cháu bà nó chỉ uống mỗi loại trà này __ bà cười hiền hậu nói .

- Dạ không sao đâu ạ . Nhưng đây là trà gì vậy bà ???__ hần tò mò hỏi .

- Trà táo khô cháu ạ __ bà mỉm cười đáp .

- Lần đầu tiên cháu nghe __ hần gãi đầu nói .

- Ừ . Tiện đây nhân lúc nó chưa về bà muốn nói với cháu một vài thứ __ bà nhìn ngó ra ngoài rồi nói .

- Dạ bà nói đi ạ __ hần cố uống một ngụm trà rồi nói .

- Cháu gái bà nó tên Hy , đặc biệt là nó không nói chuyện với bất kỳ ai hết , nên cháu cố gắng làm quen với nó nhé __ bà nói tường tận cho hần .

- Vâng ạ __ nghe bà nói hần càng thêm tò mò về cô gái này .

Vừa lúc nó bóng nó thấp thoáng nơi xa xa và cũng tiến về nhà :

- Bà ơi !!! Cháu về rồi đây ạ __ nó vui vẻ bước vào nhà để gặp bà thì bắt gặp phải hần gương mặt nó thay đổi hoàn toàn .

“ Tại sao bà lại dẫn người lạ vào nhà mình ??? Tên này là ai đây ??? ” nó đứng khựng lại nhẵn mặt nhìn hần khó chịu có lẽ vì hần đã nghe được giọng nói của nó .

Hắn quay bất ngờ khi thấy một cô gái đeo chiếc mặt nạ đang nhìn chằm chằm vào mình . Nhìn nó hắn đoán ngay là cháu gái bà , vội đứng dậy đi về phía nó :

- Chào bạn mình là Rin từ bây giờ mình sẽ sống ở đây __ hắn vui vẻ đưa tay về phía trước mặt nó .

Nó đứng im không nói gì , nhìn hắn khó chịu rồi bước ngang qua hắn đi vào phòng của mình . Hắn hơi bất ngờ nhưng cũng quay lại nhìn nó mỉm cười .

Một lúc sau hắn đi tắm bà mới mò vào phòng nó nói chuyện :

- Tên đó là ai đấy ạ ?? Tại sao lại ở nhà mình __ nó nhăn mặt hỏi bà .

- Cháu đừng gọi người ta là tên đó , cậu ấy có tên mà __ bà mỉm cười xoa đầu nó .

- Nhưng tại sao cậu ta lại ở đây cơ chứ ??? __ nó hỏi bà một cách khó chịu .

- Tại vì cậu ấy không có nơi ở nên bà dẫn cậu ấy về đây __ bà tường tận giải thích cho nó .

- Nhưng cháu không thích có người lạ sống chung với bà cháu mình __ nó vẫn khó chịu nói .

- Không sao đâu , cháu cứ xem cậu ấy như một người bạn là được rồi __ bà mỉm cười .

- Cháu không cần bạn đâu ạ __ nó quay mặt sang chỗ khác .

- Đừng bướng bỉnh như thế , con người ai cũng cần có bạn cả . Thôi cháu ngủ tí đi rồi dậy ăn cơm __ bà nói rồi bước ra ngoài .

Bà vừa đi thì nó đặt lưng nằm xuống , nó cảm thấy khó chịu vô cùng , có lẽ nó sợ rằng hắn sẽ giành hết tình thương của bà , nó ích kỷ thế đấy nhưng cũng đáng yêu nữa . Nó nằm được một lúc rồi chìm vào giấc ngủ say . Trong khi ở ngoài kia hắn đang phụ bà làm bếp , sau khi đã có một bữa ăn sẵn sàng , bà sai hắn vào kêu nó dậy . Hắn vâng lời bà bước vào phòng nó đúng là phòng con gái thật ngăn nắp và sạch sẽ không có 1 hạt bụi nào . Hắn cúi xuống nhìn nó ngủ mà lòng thầm nghĩ “ Đến khi ngủ mà cũng đeo mặt nạ sao . Cô bé này thật là kỳ lạ ” hắn mỉm cười rồi kêu nó dậy :

- Hy àk !! Dậy ăn cơm đi nào __ hắn lay lay người nó .

Nó uể oải ngồi dậy dụi dụi mắt nhìn hắn một cách khó chịu rồi đứng dậy bỏ ra ngoài . Sau khi rửa mặt xong xuôi nó , bà và hắn cùng ngồi trên một chiếc bàn xoay quần bên nhau :

- Nè cậu ăn cái này đi __ hắn gấp một miếng thịt rô to bỏ vào chén nó .

Nó không nói gì cầm cùi ăn hết phần của mình . Đây là lần đầu tiên nó ăn cơm cùng với 1 người lạ mà còn được người ta gấp cho ăn nữa , bất giác một cảm giác gần gũi len lỏi vào tim nó . Bà không nói gì chỉ nhìn hai đứa ăn và mỉm cười hiền hậu “ Bà tin cháu sẽ làm được chàng trai àk ” .

Ăn xong thế là phòng ai người nấy về , nó với bà thì ngủ chung phòng , còn hắn thì bà dành cả một phòng hắn hơi .

Kết thúc một ngày bình thường như mọi ngày , nó nằm ngủ ngon say không nghĩ ngợi gì cả . Trong khi đó hắn thì nằm vờn óc suy nghĩ làm cách nào để kết bạn được với nó .

Mọi chuyện sẽ tiến triển đến đâu ???

2. Chương 2

Một buổi sáng trong lành , mát mẻ , nó uể oải vươn vai bước ra khỏi phòng thì :

- Cháu vào kêu thằng Rin dậy rồi ăn sáng đi học luôn __ bà nó ngồi trên bàn chỉ vào phòng hắn .

- Đi học ??? __ nó nhăn mặt nhìn bà .

- Thì từ hôm nay nó đi học với cháu __ bà giải thích cho nó .
- Không được đâu bà __ nó lấy tay ra dấu từ chối .
- Sao vậy ??? __ bà nhẹ nhàng hỏi .
- Cháu không thích tên đó __ nó nhủu mày nói .
- Sao lại không thích . Thì cháu mau vào kêu nó dậy đi sắp trễ giờ rồi __ bà hối nó .
- Nhưng __ nó ngập ngừng nói .
- Cháu không nghe lời bà àk ??? Có vào không thì bảo ??? __ Bà giận giữ nói .
- Vâng ạ , cháu biết rồi __ mặt nó như mếu tiến vào phòng hấn .

Bà nhìn theo nó mà mỉm cười không nguôi .

Nó mở cửa thật mạnh , làm phát ra âm thanh thật to ” Rầm !!!!! ” nhưng vẫn chẳng ảnh hưởng tí nào đến giấc ngủ của hấn . Nó nhìn hấn khó chịu rồi đưa chân mình vào tay hấn mà lay qua lay lại ,miệng vẫn không hé ra 1 từ , hấn vẫn nằm im như cục tượng , bức quá nó ngồi xuống lấy tay giả thật mạnh vào mặt hấn , hơi đau nên hấn nhắm mắt khẽ mở hé hé mắt ra rồi bất chợt nắm chặt tay nó kéo mạnh về phía mình , nó đang ngồi mất trớn nên ngã và nằm trợn lên nhìn hấn ,tưởng thế là hết ai ngờ hấn tròn tay ôm nó thật chặt như chiếc gấu ôm , lửa cháy to trong lòng nó , cơn điên nổi lên , nó dùng hết sức đâm mạnh vào hấn một cái , rồi bỏ chạy ra ngoài . đứng vuốt ngực cho đỡ tức , hấn sau khi nhận được cú đâm đó thì tỉnh người hấn , ngồi dậy gãi đầu nhìn trời , rồi xoa tay lên mặt mình mà chẳng biết vì sao mà đau đến như vậy . Hấn nghiêng người bước ra ngoài ,nhìn thấy nó nở nụ cười thật tươi , và được ban tặng một cái nhìn sát khí từ nó . Hấn nhắm mắt khó hịu , còn bà thì cứ tùm tùm cười mãi :

- Rin cháu vô trong vệ sinh thay quần áo ăn rồi đi học __ bà nói mà vẫn bụm miệng cười .
- Sao cháu đi học ạ ??? __ hấn bất ngờ tròn xoe mắt nhìn bà hỏi .
- Ừ mau lên nào __ bà lại hối hấn .

Hấn đứng sững ra một lúc rồi :

- Vâng...âng ạ __ hấn nói rồi quay qua vào phòng vệ sinh thì lại tiếp tục bắt gặp con mắt sát khí của nó vẫn nhìn hấn chằm chằm này giờ như muốn ăn tươi nuốt sống hấn vậy .

Hấn bước từ từ tiến gần lại nó , nó cứ tưởng hấn lại tiếp tục muốn làm gì mình thì lại thủ thế , hấn nhắm mắt không hịu gì cả :

- Cậu tránh ra cho tớ vào phòng vệ sinh được không ??? __ hấn cười gượng nói .

Nó nhìn hấn rồi quay lại nhìn phía sau thì ra nó đứng trước cửa phòng vệ sinh , nó đỏ mặt lúng túng cúi đầu xuống đi lại chỗ bà mà ngồi . Hấn nhìn nó phì cười rồi bước vào phòng vệ sinh . Nó lại bàn và chỉ biết cặm cùi ăn để che cái mặt đang đỏ bừng của mình , bà nhìn thái độ của nó thì càng ôm bụng cười , nhưng chẳng dám cười to “ không ngờ chỉ mới một ngày mà thằng bé ấy làm cháu gái mình thay đổi như thế này , nó đã biết xấu hổ, biết giận giữ , biết tự vệ , quả thật mình chọn không nhầm người ” bà ngồi cười tự đắc . Hấn lù lù bước ra tiến lại bàn và ngồi sát nó , đang ngồi ăn ngon lành hấn lại làm nó giật mình , nhảy phốc sang chỗ khác nhìn hấn khó chịu :

- Rin àk !! Tí ăn xong con lấy cái xe sau vườn mà chở Hy đi nhá __ bà quay lưng lại chỉ về chỗ chiếc xe .

Nó giật mình ngược lên nhìn bà trân trân như muốn hỏi “ bà đang làm gì vậy ??? ” bà không nói gì giả vờ quay sang nhìn hấn :

- Vâng ạ !! __ hấn đáp gọn trớn rồi cặm cùi vào bát cơm .

Nó quay sang nhìn hấn khó chịu , rồi lại quay sang nhìn bà tóe lửa , bà chỉ biết nuốt nước bọt rồi cười trừ với nó . Hấn ăn xong thì vội vã chạy rs dắt xe đạp rồi phăng ra ngoài , nó cứ tưởng là hấn đi trước nên thở phào nhẹ nhõm , cười tươi giải quyết nhanh gọn chén cơm , chào bà , rồi tung tăng chạy ra ngoài cửa , thấy hấn đứng sững sững ngay đó thì ngừng chạy nhìn chằm chằm vào hấn . Thấy vậy hấn lên tiếng :

- Hy àk !! Mau lên xe nào trễ giờ rồi đó __ hần hỏi nó .

Nó nhìn đồng hồ , rồi lại nhìn con đường xa thăm thẳm kia , nếu giờ mà nó có chạy bộ thì chắc gì đã kịp thể là nó đành lên xe cho hần chở . Chiếc xe đạp bắt đầu lăn bánh tiến thẳng đến trường :

- Sao cậu không nói chuyện với tớ vậy ???_ hần vừa đạp vừa hỏi vu vơ .

Nó thì vẫn nhìn ngắm cảnh ngoài đường chẳng để tâm mặc kệ hần muốn nói gì nói .

- Trường cậu có đẹp không ???_ hần vẫn tiếp tục hỏi tiếp .

Nó thầm nghĩ “ Tên này không những có máu dê , mà còn mắc bệnh nói nhiều , khổ thật !! ”

Hần vẫn cứ tiếp tục hỏi luyên thuyên đủ chuyện , còn nó thì cứ chán nản ngồi ngắm trời ngắm mây . Cuối cùng trường học cũng hiện ra nếu không nó bị tra tấn lỗ tai đến chết mất , hần vào gửi xe , trong khi đó nó đi một mạch đến lớp . Vừa vào lớp bọn không có việc gì làm lại bu chặt lấy nó :

- Hôm nay vẫn vậy không tháo ra àk ???_ một thằng lại sờ cái mắt nạ của nó . Nó hất tay xuống và bước vào .

- Mày định sống với cái mắt nà này xuống đời sao ???_ một con nhỏ chanh chua gát chân chắn ngang đường nó đi .

Nó mặc kệ cái chân nhỏ đó , bước qua và zầm thật đau vào . Làm con nhỏ tức đến xanh mặt :

- Hôm này mày gan nhỉ ???_ con nhỏ định đưa tay tát nó , nó thì nhắm chặt mắt mà chịu trận , nhưng một cách tay mạnh mẽ đã ngăn chặn cái bàn tay độc ác đó chạm vào má nó :

- Sao bạn lại đánh người như vậy ???_ hần từ đâu nhảy vào , nhìn thẳng vào mặt con nhỏ đó .

Thấy lâu quá sao chưa bị đánh nó mở mắt ra nhòm thì thấy bóng hần đứng sừng sững trước mặt . Còn con nhỏ kia thì đứng nhìn hần trân trân , người như mềm nhũn ra , miệng nhỏ dãi tùm lum , nó đứng nhìn mà muốn phát óái . Vừa lúc ấy tiếng chuông vào lớp vang lên , thế là tất cả ổn định chỗ ngồi , riêng hần thì vẫn đứng trước cửa . Từ xa xa một cô giáo trẻ trung , và dễ thương từ từ tiến đến và bước vào cửa lớp :

- Em là học sinh mới phải không ???_ cô dịu dàng nhìn hần hỏi .

- Vâng ạ !!_ hần lễ phép đáp .

- Vậy mau vào đây nào __ cô đi vào và vẫy tay gọi hần . Hần im lặng bước đi theo sau cô :

- Hôm nay lớp chúng ta có bạn mới , các em hãy tận tình giúp đỡ bạn nha . Nào em giới thiệu với mọi người đi __ cô nhìn cả lớp nói , rồi quay sang hần .

- Vâng ạ !! Chào các bạn tớ là Từ Huy Rin , các bạn cứ gọi là Rin cho nó thân thiện . Vừa mới chuyển về lớp nên mong được sự giúp đỡ chân thành từ các bạn . Minh xin cảm ơn trước __ hần vừa nói vừa cười mỉm chỉ lam bao nhiêu trái tim trong lớp tan chảy , nhất là con nhỏ lúc nãy bấy giờ đây 2 mắt là 2 hình trái tim thật to .

- Lớp mình chỉ còn mỗi chỗ kia thôi àk ???_ Cô nhẹ nhàng hỏi cả lớp .

- Vâng ạ !!! __ Cả lớp đồng thanh .

- Vậy em xuống ngồi gần cái bạn đeo mặt nạ ấy đi __ cô vừa nói vừa chỉ xuống chỗ nó .

Nghe nhắc tên mình nó ngửa đầu lên , rồi nhìn hần thờ dài :

- Thôi cô cho bạn ấy qua đây ngồi cũng được nè cô __ một nhỏ ngồi đằng xa lên tiếng nhưng mắt vẫn nhìn chằm chằm vào hần .

- Thôi mình muốn ngồi gần bạn Hy , mong bạn thông cảm nha __ hần quay qua nhìn nhỏ đó cười thân thiện rồi bước thật nhanh xuống chỗ nó .

- Trật tự nào !! Bây giờ chúng ta bắt đầu học bài mới __ Cô gõ thật mạnh lên bản , rồi bắt đầu viết bài .

Thế là tiết học đầu tiên bắt đầu , hần ngồi hí hoái viết gì đó trong giấy rồi đưa sang cho nó . Nó chả thèm liếc một tí nào cứ chăm chú nhìn lên bảng chép bài làm hần cụt hứng ngồi buồn xo .

“ Cái tên dê sòm đây muốn gì đây chời . Mình phải đề phòng hần cẩn thận mới được không thể để chuyện ban sang xảy ra một lần nữa ” nó quay sang liếc nhìn hần rồi quay lại nhìn về phía trước tay nắm chặt nắm đấm .

Cuối cùng 3 tiết học cũng trôi qua nhanh chóng , cô vừa bước ra khỏi lớp thì một thằng du côn trong lớp bước lại bàn của nó và hần :

- Ê Thành Nhóc !! Mày là gì của con nhỏ này __ tên đó nói rồi chỉ tay vô mặt nó .

- Ở đây không có ai tên là thằng nhóc và con nhỏ này __ hần nhìn tên đó cương quyết nói .

- Mày __ tên đó đưa tay định cho hần một nắm đấm hên sao hần nhanh tay giữ chặt được tay của tên đó mà bóp thật mạnh . Làm tên đó cứ la oái oái cả lên , một lúc sau hần buông tay ra . tên đó nhìn hần tức tối :

- Mày được lắm !! __ tên đó buông một câu rồi bỏ ra ngoài .

Nó nhìn theo mà lắc đầu chán nản , bỗng từ đâu một đám con gai bu quanh bàn nó :

- Cậu mới từ đâu chuyện đến vậy ???

- Cậu có bạn gái chưa ???

- Cậu đẹp trai thật đó .

Cái bọn ấy thay nhau hỏi tất cả mọi chuyện ở trên đời này , làm cái lỗ tai nó muốn nổ tung ra “ Đúng là cái bọn hám trai , mà hám ai không hám , hám đúng cái tên dê sòm ” nó ngồi khó chịu muốn chết đi được .:

- Các bạn hỏi liên tục như thế làm sao mình trả lời được ?? Mà mấy bạn làm ơn đi chỗ khác được không ?? __ hần nhìn lũ đó cười tươi .

Thế là cả đám tản ra mỗi người một chỗ . Chỉ còn lại vên ẹ nó với hần :

- Này mình ra căn tin ăn thôi __ hần quay qua nhìn nó đề nghị .Nó vẫn im thin thít không nói gì :

- Bà nói là cậu phải đi ăn với tớ __ hần nói mà như muốn đe dọa nó vậy .

Nó cứ tưởng hần dọa mình nên im ru mặc kệ hần nói gì :

- Cậu không đi thì tớ đi vậy ??? __ hần nói rồi bỏ chạy thật nhanh ra ngoài .

Nó nhìn theo hần và thầm trách “ Cái đồ tham ăn tục uống ” từ hôm qua đến nay hần càng lúc càng làm nó ghét hần hơn . chỉ nghĩ đến hần thôi là nó muốn nổ tung cái đầu ra . Một lúc sau hần chạy về cùng với ổ hamburger trên tay , chạy thật nhanh vào bàn của nó , nhẹ nhàng đặt ổ bánh mì lên bàn :

- Nè cậu ăn đi __ hần tỏ vẻ nói .

Nó nhìn cái bánh hamburger , sao mà ngon thế kia nhỉ ?? Nó cố gắng dùng lí trí để điều khiển cơ thể , nhưng lí trí chẳng thể nào thắng nổi cơn đói bụng và thế là nó nhặt chiếc bánh mà ngồi ăn ngấu nghiến . hần ngắm nó ăn mà phì cười “ Mới đây còn chê không thèm ăn vậy mà bây giờ ăn ngấu nghiến cả lên . Đúng là dễ thương thật ”

Nó ăn hết cái bánh cũng là lúc chuông vào lớp , thế là nó và hần phải chiến đấu với 2 tiết cuối cùng . Ra về hần dặn dò nó đợi mình ở cổng trường , còn mình thì ra lấy xe . Nó ngoan ngoãn làm theo , mà tại sao nó nghe lời hần nhỉ ??? Có lẽ là để cảm ơn cái bánh mì chăng ??? Hần nhanh chóng lấy xe rồi đèo nó về , trên đường về hần vẫn tiếp tục luyện thuyên với những câu hỏi vớ vẩn của mình , còn nó thì vẫn chẳng nói một lời nào . Đến nhà nó trèo xuống , còn hần thì lấy xe đạp đi đâu nữa , nó nhìn theo khó hiểu rồi bước vào nhà :

- Cháu về rồi ạ __ nó cởi giày bước vào .

- Ủ __ bà ngồi trên bàn uống trà nói .

- Tên đó còn đi đâu nữa vậy bà ???_ nó tiến lại gần bà mà hỏi .
 - Àk chắc nó đi làm thêm _ bà hớp một ngụm trà rồi nói .
 - Hấn mà cũng làm thêm ư ???_ nó bất ngờ hỏi .
 - Ừ nó làm thêm ở tiệm cơm gần đây , mà sao cháu có vẻ quan tâm thế nhỉ ???_ bà nhìn nó cười gian gian .
 - Quan tâm gì đâu ạ ??? Chỉ là thấy mắc thôi _ nó cười trừ nói rồi bước vào phòng . Bà nhìn theo nở một nụ cười hiền hậu .
- Đến khi nào nó mới chịu nói chuyện với hấn ???

3. Chương 3

Hấn đi từ chiều đến giờ ăn tối mới về , trông có vẻ mệt mỏi lắm . Hấn uể oải dắt xe vô và bước vào nhà , ngồi phịch xuống một cái . Bà và nó ở trong bếp bung đồ ăn ra , vừa thấy mặt hấn nó đã thấy khó chịu vô cùng , hấn vợ lấy cốc nước trước mặt đưa lên miệng uống cái ực có lẽ do mệt quá , nhưng hấn đâu ngờ hành động của mình làm nó tức muốn chết đi được , thật ra cốc nước này lúc này nó vừa mới rót xong chưa kịp uống thì phải xuống phụ bà làm bếp , bây giờ lên thì đã bị cái tên đáng ghét này uống sạch trơn không còn một giọt đã vậy còn đặt lại trên bàn mà không thêm đem cất . Nó bụng bê đồ ăn tiến lại bàn mà con mắt cứ nhìn hấn tóe lửa , nó đặt mạnh đồ ăn xuống làm hấn giật mình ngược đầu lên thì bắt gặp ngay con mắt đầy sát khí nhìn mình :

- Rin con mới đi làm về đây àk ??_ bà thấy tình hình có vẻ căng thẳng nên lên tiếng giải nguy cho hấn .

- Dạ vâng ạ _ hấn lễ phép nói .

Nó từ từ tiến lại ngồi gần bà và cố gắng ngồi cách hấn thật xa , làm hấn cứ nghĩ mình bị mắc bệnh truyền nhiễm không bằng :

- Đi làm có mệt không cháu ??_ bà quan tâm hỏi .

- Dạ không ạ _ hấn mỉm cười để bà không lo .

“ Hứ cái đồ đạo đức giả , làm như mình tốt lắm không bằng ” nó ngồi liếc này liếc nọ hấn .

- Sao cậu cứ nhìn tớ hoài thế ?? Bộ mặt tớ có gì àk ??_ hấn quay sang nhìn nó rồi giả vờ đưa tay sờ soạng mặt mình .

Nó không nói gì quay sang chỗ khác trề môi “ Cậu ta tưởng mình đẹp lắm àk ??? Nhìn cái mặt là ưa không nổi rồi ” .

Nó ngồi cố gắng gấp đồ ăn ỉnh , rồi cho bà thật nhiều để hấn chẳng có gì ăn , nhưng hấn chẳng làm gì chỉ nhìn nó cười :

- Cháu muốn bà chết vì ăn àk ???_ bà nhả mặt nhìn xuống bát cơm của mình đã đầy ngập thức ăn .

Nó xụ mặt xuống thôi không gấp nữa , ngồi từ từ ăn . Hấn nhìn nó mà mỉm cười không thôi :

- Àk tí ăn xong ba bà cháu mình vào siêu thị mua ít đồ _ bà vừa ăn vừa nói .

Nó quay sang nhìn bà cười thích thú , còn hấn thì ngạc nhiên trước thái độ của nó , vừa lúc này đây còn cau có khó chịu thế mà bây giờ có thể cười tươi đến như thế . Mà cũng phải công nhận trông cái miệng nó khi cười dễ thương thật , bé bé xinh xinh . Thế là bữa ăn kết thúc nhanh chóng , nó cùng bà và hấn cùng nhau đến siêu thị , tuy đường hơi xa nhưng cả ba đều đi bộ . Vừa đi bà với hấn trò chuyện rôm rả :

- Đạo này tiệm bên ấy làm ăn thế nào hả cháu ???_ bà vui vẻ hỏi .

- Dạ cũng đông khách lắm bà ạ _ hấn cũng vui vẻ đáp lại .

- Ủ vậy nhọc cho cháu nhĩ ???_ bà lo lắng hỏi .
- Dạ có nhọc gì đâu ạ _ hần gãi đầu nói .
- Mà cháu đừng nên làm quá sức kẻo ảnh hưởng tới sức khỏe đó _ bà nhắc nhở hần .
- Hi cháu biết rồi mà _ hần nói và ôm chặt lấy bà .

Hai người ấy cứ nói chuyện với nhau hoài làm cho nó cứ tưởng nãy giờ mình là người vô hình , nó xụ mặt , nhăn nhó nhìn 2 người ấy . “ Hiz bà thương tên đó còn hơn cả mình . Cái đồ chết tiệt đó làm ơn mau biến đi giùm ” nó ngẫm nghĩ mà càng thêm phần ghen tị .

Đi được một lúc lâu thì cũng đến được siêu thị . Vừa vào cổng mua thức ăn là nó vớ ngay cái xe đẩy , và đẩy đi một cách thích thú , làm bà với hần phải chạy theo đừ cả người . Bà mua rất nhiều đồ ăn để dự trữ , còn nó thì cứ thích thú đẩy xe mãi , làm hần đầy tò mò và thắc mắc “ Một con người trầm lặng mà lại tỏ ra thích thú với cái xe ấy ư ??? Đúng là thú vị mà ” hần thầm nghĩ rồi cười thích thú .

Sau khi mua hết mọi thứ thì cả 3 người lại lên đường về nhà , hần xách rất nhiều đồ , đi đứng khó khăn trong rất tội nghiệp và thế là nó được một phen hả dạ , cứ tùm tùm cười mãi . Và bây giờ đến bà cũng bó tay chẳng thể hiểu nổi nó . Về đến nhà thì phòng ai nấy về , nó với bà trò chuyện một hồi lâu rồi mới đi ngủ :

- Bà ơi !! Khi nào thì tên đó rời khỏi nhà mình ạ ??_ nó trông có vẻ khó chịu hỏi .
- Sao cháu lại hỏi vậy ???_ bà quay sang nhìn nó thắc mắc hỏi .
- Vì cháu không thích tên đó ở đây _ nó đáp gọn lộn .
- Cậu ấy ở đây thì có sao đâu chứ ???_ bà nhún mày nói .
- Nhưng cháu rất khó chịu , tên ấy đáng ghét làm sao ấy _ nó xụ mắt xuống nói .
- Hoàn cảnh cậu ấy đáng thương lắm cháu đừng có mà ghét người ta _ bà quay sang nhìn nó nghiêm túc nói .
- Hừ !! tên đó mà đáng thương cái nỗi gì _ nó trề môi nói .
- Bà nghe bà chủ tiệm cơm kể lại là khi bà ấy gặp Rin lần đầu tiên là ở bệnh viện lúc đó cậu ấy đã phải trải qua một ca phẫu thuật ngay đầu , nghe đầu là hình như bị một chiếc ô tô đâm vào . Sau khi trải qua ca phẫu thuật đó , cậu ấy tỉnh dậy và hoàn toàn không nhớ gì về mình ngoài cái tên , thấy tội nghiệp nên bà chủ tiệm đã nhận cậu ấy về làm thêm inh _ bà nhẹ nhàng kể còn nó thì chăm chú lắng nghe .
- Vậy có cách gì để cậu ta nhớ lại không ạ ???_ nó ngây ngô hỏi .
- Bà cũng không biết nữa . Thôi cháu ngủ đi mai còn đi học _ bà mỉm cười xoa đầu nó .
- Dạ _ nó đáp rồi nhắm mắt lại nhưng đầu óc thì vẫn miên man suy nghĩ .

“ Mất trí nhớ sao ??? Chắc sẽ rất khó chịu khi bản thân mình hoàn toàn không nhớ gì cả ??? Tuy vậy nhưng mình ước gì mình có thể mất trí nhớ như cậu ta thì có lẽ mình sẽ quên được cái chuyện ấy ” Tim nó như bị bóp chặt lại , cứ co thắt từng hồi khi nghĩ về cái ức kinh khủng ấy , cái ký ức không thể nào phai nhòa dù đã mười mấy năm trôi qua .

4. Chương 4

Một buổi sáng tinh mơ nữa lại đến , hôm nay hần dậy thật sớm bước vào bếp làm đồ ăn sáng cho cả nó và bà . Đang nằm ngủ ngon lành , bỗng một mùi thơm phức của thức ăn chui vào mũi nó , nó mắt nhắm mắt mở lần đường đi theo hương thơm đó , vào tận bếp thì thấy dáng người đang đứng , tại vì còn chưa tỉnh lại mắt nhắm mắt mở nên nó cứ tưởng người đứng đó là bà , vội lại ôm chầm hần từ phía sau lưng :

- Hôm nay ăn món gì ??? Mà thơm phức vậy bà ??_ nó hỏi mà mắt vẫn nhắm mũi thì hít hít .
- Thịt nướng đây cháu ạ !!!_ hân hoi bất ngờ một chút nhưng cũng cố gắng mà chọc nó .
- Dạ....._ nó vẫn ôm chăm lấy hân gặt đầu .

Chợt nhận ra cái giọng nói bà hôm nay kỳ kỳ làm sao ấy , nó nhắm mắt rồi cố mở mắt ra nhìn người đang đứng trước mặt sao hôm nay bà lại cao to thế nhỉ ?? Lại cả một bờ vai rộng , nó chậm rãi đi ra phía trước xem mặt bà thì :

- Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa_ nó mở hai mắt thật to nhìn hân , rồi cố hết sức hét lên .
- Tiếng hét làm giấc ngủ của bà bị đứt đoạn , bà ngồi dậy , chạy thật nhanh ra chỗ phát âm thanh ấy :
- Có chuyện gì vậy ???_ bà nhắm mắt nhìn hân với nó .
- Cậu ta là đồ dê sòm _ nó méo mặt quay sang tay run run chỉ vào mặt hân .
- Dê sòm ???_ bà khó hử hỏi .
- Sao lại nói tớ dê sòm hả ??? Chẳng phải mới sáng cậu đã chạy ra ôm tớ còn gì ???_hân cương mặt nhìn nó nói .
- Tôi ôm cậu hồi nào hả ???_nó tức tối hỏi hân mà quên mất việc mình vừa làm .
- Hồi này _ hân cúi xuống nói .
- Tôi.....tôi...._ nó lập bập nói mà mặt đỏ lét một nửa vì tức một nửa vì ngượng .
- Chính cậu dê tớ thì có _hân trề môi nói.
- Tôi..... Lúc này tại tôi tưởng là bà nên mới ôm thôi chứ ai mà thêm ôm cậu _ nó vênh mặt tức tối nói .
- Cậu ôm tớ mà sao bảo tớ là đồ dê sòm hả???_hân bặm môi hỏi .
- Tôi không biết Nhưng cậu đúng là đồ dê sòm _ nó cúi mặt xuống rồi sực nhớ chuyện cũ ngược lên chỉ thẳng vào mặt hân .
- Tôi đã làm gì cậu ??? Mà cậu bảo tôi dê sòm _ hân ầm ỨC nhìn nó hỏi .
- Thì hôm trước cậu..... _ nó định nói thì nghĩ lại cũng thấy hơi đỏ mặt .
- Tôi sao ???_hân kênh mặt hỏi nó .
- Thì cậu Nói chung là cậu đã cố tình ôm tôi , không phải dê sòm là gì ???_nó thoáng lập lững nhưng rồi cũng nói thẳng vào mặt hân .
- Hồi nào cơ chứ ???_ hân ương bướng hỏi lại .
- Hồi_nó chưa kịp nói xong .
- O cái hai đứa này định xem bà như người vô hình àk ???_ bà khó chịu nói .

Hai cái đầu cùng quay sang nhìn bà đầy vẻ hối lỗi :

- Ủa ủa mà hình như này giờ hai đứa nói chuyện với nhau thì phải _ một nụ cười gian nỏ trên môi bà .

Nghe bà nói nó mới thấy rằng này giờ nó nói chuyện với hân hơi bị nhiều thì phải , hân là người đầu tiên trừ bà mà nó nói chuyện nhưng nói thật ra thì cũng chẳng phải nói chuyện nữa , phải nói là cãi nhau thì đúng hơn “Chết tiệt !! Sao mình lại nói chuyện với cái thằng cha này nhỉ ??? Trời ơi là trời ” nó than vãn trời đất nhưng mọi chuyện chẳng kịp nữa rồi .

Hình như là này giờ hân cũng chẳng để ý việc nó đã nói chuyện với mình , có lẽ là tức quá nên chẳng để ý “ Nhỏ đó nói chuyện với mình thật rồi àk ??? Cũng hơi vui vui nhỉ ” tự nhiên hân đứng mỉm cười một mình . Nó nhìn hân chăm chăm bằng 1 con mắt nghi ngờ “ Tên này bị bệnh tâm thần chẳng ??? Nếu vậy thì rõ khổ nhà mình mà đi chữa một tên khùng àk ” . Còn bà thì chỉ biết đứng nhìn hai tụi nó mà khó hử vô cùng , nhưng dù sao thì hân cũng đã làm nó nói chuyện , bà thâm nghĩ có lẽ chẳng bao lâu nữa sẽ thành

bạn nhanh thôi , vì từ trước đến nay nó chưa nói chuyện với ai , vậy mà bây giờ lại nói với hần mà còn rất nhiều nữa chứ . Và thế là bà cũng tùm tùm cười , một lúc sau cả 3 người đều tỉnh và bước vào bàn ngồi ăn sáng . Vừa ăn nó vừa lườm liếc hần một cách khó chịu , còn hần thì đứng đưng ngồi ăn như không biết gì , có lẽ hần muốn chọc tức nó chẳng ??? Kết thúc bữa ăn theo lệnh của bà nó lại phải ngồi trên chiếc xe đạp cùng hần đi đến trường :

- Nè vừa nãy cậu đã nói chuyện với tớ hả???_ hần vừa đạp vừa ngoáy đầu lại hỏi nó .

Nó tức muốn trào máu họng “ biết rồi mà còn hỏi , tên này muốn chọc tức mình đây mà ”

- Ủ thì sao _ nó tức tối đáp .

- Thì có sao đâu , cuối cùng cậu cũng nói chuyện với tớ _ hần nhe răng cười khi khi .

- Hỏi thật cậu một câu nha ???_ nó khó chịu hỏi .

- Sao cơ ???_ hần ngây thơ hồn nhiên nói .

- Sau khi tai nạn , bác sĩ khám có bảo là cậu không không hả ???_ nó hỏi như muốn chọc tức hần vậy .

- Àk hình như có hay sao ấy _ hần gãi đầu nói .

Vì lái một tay mà con quay mặt lại xem phản ứng của nó nên hần đã đâm rầm vào một chiếc xe máy . Chiếc xe đạp ngã nhào xuống , hên là cả 2 chỉ bị trầy xước nhẹ :

- Đi đứng kiểu gì vậy hả ???_tên đâm vào tụi nó cởi mũ ra nhìn chăm chăm vào tụi nó tức tối .

- Xin lỗi bạn _ hần vội đứng lên xin lỗi tên đó .

- Hừ _ sau tiếng hừ tên đó leo lên xe và lại phóng đi như bay .

- Đau quá _ nó rên làm hần giật mình quay sang .

- Sao vậy ??? Đau chỗ nào ???_ hần quan tâm xem xét đủ chỗ thì thấy một vết bầm trên bàn chân có lẽ bị xe ngã đè chúng .

Hần không nói gì bế nó lên xe rồi lái xe thật nhanh đến trường , nó nhìn hần quan tâm mình như vậy , một cảm giác ấm áp lại len lỏi vào tim nó “ Xem ra hần cũng tốt ý nhỉ ” bất giác nó đã suy nghĩ như vậy .

Vào đến trường hần chở thẳng nó vào khu giữ xe đặt xe ở đấy , rồi hốt hải bế nó chạy thật nhanh lên phòng y tế làm ai ai cũng bất ngờ nhìn , ngay cả nó cũng vậy nó chẳng hiểu sao mà hần lại quan tâm nó đến như vậy cơ chứ . Vào đến phòng y tế :

- Cô ơi !!_ hần bè nó mở cửa vào gọi cô .

- Sao vậy ??? Em đây bị gì ??_ Cô chỉ vô nó hỏi .

- Dạ chỗ chân này bầm lên thế này có sao không ạ ???_ hần đặt nhẹ nó xuống giường cạnh cô , rồi lấy tay quệt mồ hôi hỏi.

Cô y tế khẽ đụng nhẹ lên chân nó xem xét vết thương rồi mỉm cười nhìn hần nói :

- Không sao đâu em ạ !! Chỉ bị bầm sơ sơ thôi .

Hần thở phào nhẹ nhõm cứ như là mới vừa trải qua cơn đại nạn vậy :

- Thôi em cứ để bạn ấy lại đây . Cô băng bó cho , em về lớp đi sắp vào lớp rồi _ cô mỉm cười nhẹ nói .

- Dạ vâng ạ _ hần mỉm cười hơi lưỡng lự nhưng cũng bước ra ngoài .

Hần từ từ bước về lớp , vừa vào cũng là lúc chuông kêu . Và thế là hần phải trải qua 3 tiết học văn buồn chán , đến giờ ra chơi , mấy con nhỏ kia chưa kịp bu lại xung quanh thì hần lại vụt chạy lên phòng y tế . Để lại ở sau những tiếng sầm sì , ghen tị :

- Nghe nói sáng nay anh ấy bế con nhỏ đó lên phòng y tế đó _ một con nhỏ đứng khoanh tay nói .

- Ừ hình như nó bị thương thì phải . Nhưng nó với anh ấy có quan hệ gì mà anh ấy lo cho nó giữ vậy nhỉ ???_ con nhỏ thứ 2 gãi cằm hỏi .
 - Chắc là quan hệ mờ ám rồi _ một con nhỏ nữa gật gật đầu nói .
 - Hay con nhỏ đó uy hiếp anh ấy nhỉ ???_ con nhỏ thứ nhất lên tiếng hỏi .
 - Tụi bây im hết đi _ con nhỏ hôm trước bị hấn ngăn không cho đánh nó .Nhìn có vẻ như là chị hai của cái đám này .
 - Dạ _ cả đám rầm rầm gật đầu .
 - Nó zám cướp mất miếng mồi ngon của tao .Tao nhất định sẽ cho nó một bài học _ con nhỏ đó bóp chặt tay , răng thì nghiến chặt lại .
- Chuyện gì sẽ xảy ra với nó ??? Liệu nó có đủ sức chống lại ??

5. Chương 5

Hắn chạy thật nhanh đến phòng y tế ,mở cửa bước vào thì chẳng thấy cô y tế đâu , vội nhìn ngó xung quanh kiếm nó thì thấy nó nằm chình ình trên chiếc giường y tế ngủ một cách ngon lành . Hắn vội chạy lại nhìn nó mà thở phào nhẹ nhõm , này giờ học chẳng vô chữ nào , hắn cứ ngồi sợ sệt lo lắng cho nó .Bây giờ nhìn nó ngủ ngon thế này lòng hắn chợt dịu đi một lúc , ngồi nhìn nó đầu óc miên man nghĩ ngợi “ Kỳ nhỉ ??? Sao mình lại lo lắng cho nhỏ này nhiều như vậy chứ ??? Chẳng thể hiểu nổi mình nữa ” hắn ngồi lắc đầu ngán ngẩm :

- Em lên thăm bạn gái ấy àk ???_ cô y tế bước vào phòng từ lúc nào lên tiếng hỏi hắn .
- Ồ....._hắn bắt ngờ quay đầu lại nhìn cô .
- Xem ra lo lắng cho bạn gái quá ha ???_ cô mỉm cười nhẹ hỏi hắn .
- Dạ có gì đâu cô . Thôi bạn ấy ngủ say quá em về lớp đây ạ _ hắn đứng dậy ngưỡng gối đầu nói .

Hắn từ từ bước ra khỏi phòng trở về lớp . Cũng là lúc chuông vào lớp kêu lên,hắn ngồi xuống suy nghĩ mông lung mà chẳng để ý tí nào về bài học .Con nhỏ đầu đàn lúc này ngồi lờm liếc vào cái chỗ nó ngồi mặc dù chẳng có nó , rồi hí hoáy viết một mảnh giấy chuyển cho bọn đàn em của mình . Giờ ra về cũng đến hắn uể oải đứng dậy thì cả đám con gái trong lớp từ đâu bu lại quanh hắn :

- Anh àk !! Ở lại tí đi từ từ về .
- Đúng đó hôm qua chưa kịp làm quen gì hết .
- Nhưng mà_hắn nhăn mặt lưỡng lự .
- Thôi mà dù sao cũng là bạn mới chưa kịp quen với lớp . Sẵn đây tụi em giới thiệu cho anh nghe .
- Cái lớp này....._ một con nhỏ đứng luyên thuyên đủ chuyện .

Nhỏ cầm đầu thì nhếch môi một cái rồi bước ra khỏi lớp cùng với 3 , 4 thằng nhìn có vẻ to cao lực lưỡng .

Ở phòng y tế :

“ Sao chuông reo lâu vậy mà hắn vẫn chưa đến nhỉ ??? Chán tên này thật , thôi tự về vậy ” nó ngồi nhăn mặt nhíu mày suy nghĩ :

- Em chờ bạn ấy àk ???_ Cô y tế mỉm cười hỏi .

Nó nhìn cô chăm chăm , cô thật ân cần và dễ thương , có vẻ cô còn rất trẻ nữa . Ở cô toát ra một nét hiền hậu , dễ gần :

- Dạ __ nó cúi đầu xuống nói .

Cô là người thứ 3 ngoại trừ bà và hấn mà nó nói chuyện , có lẽ ở cô nó cảm nhận được một sự an toàn và ấm áp lan tỏa .

- Dạ thôi em về đây ạ __ nó lễ phép đứng lên chào cô .

- Ủi thôi em về đi .Cẩn thận với cái chân ấy nhé __ cô lại mỉm cười dịu dàng nói .

- Vâng ạ __ nó nhìn cô rồi quay lưng bước ra ngoài .

Nó từ từ bước xuống cầu thang , có vẻ vết thương đau lắm vì mỗi bước đi là dễ dàng thấy được vẻ mặt đau khổ của nó . Nó vừa bước xuống hết cái cầu thang thì va phải một thân hình vạm vỡ , ngược lên nhìn thì thấy một cái mặt lạ hoắc mà con bậm trợn và dữ dằn nữa chứ :

- Mày vẫn câm như con hến nhỉ ???__ một giọng chanh chua vang lên . Nó quay sang nhìn một cách khinh bỉ .

- Hừ !! Không nói nhiều tội bây khiến nó xuống nhà kho mau lên __ con nhỏ đó nhếch mép rồi ngoắc đầu sang bảo bọn đàn em đứng đó .

Nó bị khiên lên một cách dễ dàng . nó cố gắng giãy giụa nhưng tất cả đều vô ích vì nó vốn có khỏe khoắn gì đâu .Tội đó khiến nó đến cái nhà kho của trường , quãng mạnh nó xuống :

- Để coi mày có mở cái miệng ra được không ???__con nhỏ cầm đầu nói .

- Chát !!!!!!!__ một cái tát giáng trời xuống mặt của nó . Mà chủ nhân của cái tát đó không phải ai khác ngoài con nhỏ đó .

Cái tát làm má nó đỏ ửng hằn lên nhưng vẫn không nói gì con nhỏ đó tức quá xông vào tát thêm nữa , ngày càng đau hơn . Còn nó chỉ biết cắn răng chịu đựng không hé ra một từ nào ,nước mắt cũng không chảy ra dù chỉ là một giọt . Tội đàn em nhỏ đó thấy vậy khuyên ngăn :

- Thôi chị Trinh !! Chị mà đánh nữa có lẽ nó chết đấy ạ __ tên đó nắm chặt tay con nhỏ Trinh .

- Hừ !! __ nhỏ Trinh giật mạnh tay ra nhìn nó tức tối .

- Tội bây rút ra , khóa cái phòng này lại cho tao __ nhỏ Trinh bước ra khỏi phòng sai cả bọn đàn em bước ra .

Cả lũ rầm rầm nghe theo khóa phòng lại , cánh cửa vừa đóng thì bóng đêm bao chặt cả căn phòng chẳng có một tia sáng nào có thể lọt vào , nó nhìn xung quanh một cách sợ hãi , ký ức xưa chợt ùa về, nước mắt nó tuôn trào , nó sợ đến nổi nấc lên từng tiếng .

Hắn cuối cùng thì cũng thoát ra được khỏi cái đám lộn xộn ấy vội chạy ngay đến phòng y tế :

- Bạn em đã về được 30 phút rồi em ạ __ cô y tế thu dọn đồ đạc chuẩn bị về .

- Em biết rồi em chào cô em về ạ __ hấn mặt xuống buồn bã bước ra ngoài .

Hắn uể oải bước xuống nhà xe định ra về thì nghe được một cuộc đối thoại của 2 nữ sinh :

- Chẳng biết con nhỏ đeo mặt nạ chọc giận gì chị 2 lớp bên ấy mà để bị đánh thế kia .

Nghe nhắc đến nhỏ đeo mặt nạ , hấn đoán ngay là nó , thậm nghĩ đang có chuyện không lành xảy ra với nó , hấn chạy thật nhanh lại chỗ 2 nhỏ đó :

- Có chuyện gì đã xảy ra với Hy ???__ hấn nhìn hai nhỏ đó khẩn trương hỏi .

- Anh là chàng đẹp trai mới chuyển vào lớp 11a2 phải không ạ ???__ hai con nhỏ mừng rú hấn lên .

- Làm ơn hãy trả lời tôi __ hấn gấp gáp hỏi .

- Thì con nhỏ đó chọc ghẹo gì chị 2 bị đánh ở cái nhà kho sau trường kia __ 1 con nhỏ tự nguyện nói .

Nghe đến đó hấn vọt chạy thật nhanh đến nhà kho sau trường , thì thấy cửa đã bị khóa , cứ tưởng là nó đã bị dẫn đi đâu , hấn định quay lưng chạy đi tìm thì nghe tiếng khóc . Hắn chạy thật nhanh lại chỗ nhà kho ,

vì không có chìa khóa nên hắn đập mạnh vào cánh cửa , đưa mắt nhìn thì thấy nó ngồi co rúm ở đằng kia khóc nức nở , hắn vội chạy lại đưa tay sờ nhẹ lên má nó , nơi còn in hằn 5 vết tay . Nó ngước đầu lên nhìn hắn , rồi bất ngờ ôm chặt lấy hắn mà khóc nức nở . Hắn chẳng biết gì hơn là lấy tay vỗ nhẹ vào lưng nó :

- Tớ ở đây rồi đừng sợ đừng sợ nữa _ hắn vừa nói vừa vỗ .

Nghe thấy vậy nó càng to hơn , một lúc sau hắn cõng nó ra khỏi nhà xe :

- Ai đã đánh cậu??? _ hắn nói mà mắt ánh lên một cách giận giữ .

- Không có gì _ nó buồn bã đáp .

- Nói đi chứ ??? _ hắn đặt nhẹ nó lên chiếc xe đạp rồi hỏi .

- Đã bảo không có gì mà _ nó nhìn hắn tức giận nói .

- Không có gì mà bị nhốt ở đó hả ??? _ hắn cũng giận không kém .

- Nếu có gì thì sao ??? Chuyện đó thì có liên quan gì đến cậu _ nó nhìn hắn rồi hét thật to .

- Sao lại không liên quan , tớ là bạn cậu mà _ hắn nhìn nó nói .

- Tôi bảo cậu là bạn của tôi hồi nào nhỉ ??? _ nó nhìn hắn khinh bỉ nói .

Hắn nghe xong câu đó thì buồn bã leo lên xe chở nó về . Trên đường về chẳng ai nói với ai câu nào , ngay cả bản thân nó cũng chẳng biết vì sao nó lại giận giữ với hắn như vậy . Có lẽ vì cái ký ức ấy chẳng ??? Cái ký ức vô cùng kinh khủng ấy , ký ức về người cha đã mất .

Mọi chuyện có vẻ không đơn giản , đến khi nào nó mới chấp nhận tình bạn này ??

6. Chương 6

Hắn chở nó đến trước cửa nhà kít lại một cái chẳng nói gì , nó biết bốn phận leo xuống nhìn hắn ái ngại , còn hắn tự nhiên trở nên lạnh lùng chẳng đáp lại cái nhìn đó , quay xe lại đi . Có vẻ này giờ trên xe nó suy nghĩ thì thấy hơi quá đáng với hắn thì phải , nên suốt đường đi cứ muốn mở miệng nói cái gì đó , nhưng thật khó đối với nó trước đây đã không nói chuyện bây giờ mới nói tí đã chửi người ta trong khi hắn là người đã cứu nó nếu không có hắn chắc lúc này nó cũng đã cạn nước mắt trong cái nhà kho ấy mất . Nó xụ mặt bước vô nhà , bà vẫn ngồi trên chiếc bàn nhìn cái mặt nó bà đoán đã có chuyện gì chẳng lành :

- Cháu bị sao thế ??? _ bà lo lắng hỏi .

- Dạ không có gì _ nó buồn bã đáp rồi tiến lại bàn ngồi cạnh bà .

- Ô cái con bé này , nay tập tành nói dối bà đấy àk ??? _ bà nhăn mặt nhìn nó nói to .

- Cháu đâu dám _ nó xụ mặt xuống nói .

- Thế nói nghe xem nào , chuyện gì ??? _ bà cố gắng hỏi tiếp .

- Thì Con lỗ chửi cái tên kia giờ hắn giận mất tiu rồi _ nó mếu mặt nhìn bà nói .

- Sao con lại chửi Rin ??? Kể đầu đuôi bà nghe xem nào ??? _ bà nhăn mặt khó hiểu hỏi .

- Dạ hôm nay tên đó đã cứu cháu mà chẳng biết sao bực quá cháu đã chửi hắn và thế là hắn giận _ nó cố ý không nói chuyện bị đánh và bị nhốt để bà không lo .

- Cháu bị gì mà nó phải cứu ??? _ bà nghiêng mặt hỏi có lẽ chẳng có chuyện gì là qua khỏi cặp mắt tinh tường của bà .

- Dạ cũng không có gì nghiêm trọng bà àk . Thôi mình vào nấu cơm đi bà _ nó gượng cười rồi đứng dậy đánh sang chuyện khác .

- Ngồi xuống !!!_ Bỗng bà nạt lên làm nó giật mình ngồi xuống ngay tức khắc .
- Có nói mau không thì bảo ???_ bà nhìn nó nghiêm khắc nói .
- Dạ thìcái lũ không có việc gì làm tại nó nhốt cháu trong cái phòng kho của trường _ nó xụ mặt xuống chậm rãi nói .
- CÁI GÌ !! Tại nào dám nhốt cháu bà _ bỗng bà hét thật to lên .
- Dạ không có gì đâu bà cháu chỉ ở trong đó tí xíu rồi tên Rin ấy tới cứu mà _ nó nuốt nước bọt cái ực hên mà nó không nói chuyện bị đánh nếu không bà làm rùm beng lên mất .
- Vậy sao cháu lại chửi người ta ??? _ bà nhăn mặt hỏi .
- Cháu cũng chẳng biết sao nữa _ nó mím môi rồi nói .
- Đúng là bó tay với cái tính khí thật thường của cháu . Tội nghiệp thằng bé cứu người mà bị người chửi chửi nó buồn lắm đây_ bà ngồi giả bộ sụt sùi thương cho hần .
- Sao bà có vẻ thương hần thế ???_ nó nói giọng có vẻ hơi ganh tị .
- Cháu nghĩ thử mà xem nếu cháu cứu Rin đi mà Rin chửi cháu cháu có buồn không ??_ bà chu miệng nói .
- Vậy hần buồn thật hả bà ??_ nó ngây thơ hỏi .
- Chứ chẳng lẽ không _ bà nhăn mặt nói .
- Vậy là cháu sai hả bà ???_ nó chồm tới vẫn bộ mặt ngây thơ đó mà hỏi bà .
- Ủ chứ chẳng lẽ bà sai _ bà nói mà nhìn nó gian gian .
- Vậy giờ phải làm sao đây bà nhỉ ???_ nó nói bà với vẻ mặt hơi buồn buồn .
- Thì xin lỗi người ta chứ sao _bà đáp gọn lộn .
- Nhưng xin lỗi bằng cách nào ???_ nó vẫn cái giọng điệu ngây thơ mà hỏi .
- Sao bà biết được đó là chuyện của cháu mà _ bà nói rồi quay lưng đi vào bếp .
- Hiz bà này_ để lại nó ngồi xụ mặt một mình . Rồi cũng bước xuống phụ bà việc bếp núc .

Trông nó vậy chứ đảm đang lắm , món gì cũng biết làm mà toàn bà dạy à thôi . Hai bà cháu đang nấu thì hần về dắt xe vô nhà , đi xuống bếp :

- Cháu chào bà ạ _ hần xuống bếp mỉm cười chào bà .
- Nghe tiếng hần nó quay lại nhìn hần cười tươi thế mà hần nữ làm lơ chả thèm nhìn nó một cái :
- Ủ cháu về rồi đấy à !! Vào phòng tắm rồi ra ăn cơm _ bà mỉm cười hiền hậu .
- Vâng ạ _ hần mỉm cười đáp lại rồi lạnh lùng quay lưng đi ra chẳng thèm nhòm nó đến 1 cái .

Nó nhìn theo hần mà lòng buồn hần , bà cứ nhìn nó rồi tủm tủm cười . Đến giờ ăn cả 3 người ngồi quay quanh một chiếc bàn ăn . Nó ngồi cứ nhìn hần mãi thôi , còn hần thì chnặng thềm để ý cứ ngồi ăn một cách tự nhiên :

- Hy à à !! Sao không ăn cơm mà ngồi nhìn người ta thế kia _ bà lên tiếng châm chọc nó .
- Làm nó đỏ mặt cúi xuống cặm cặm ăn lấy ăn để . Sau khi bữa ăn kết thúc :
- Bà đi có công chuyện tí , 2 đứa ở trông nhà nghe chưa ???_ bà thay đồ rồi ra dọn dò tại nó .
- Khi nào bà về vậy ạ ???_ nó hỏi theo .
- Bà chưa biết , thôi lo mà ở nhà trông nhà đi cô nương _ bà nói xong thì đi một mạch .

Sau khi bà đi ngôi nhà trở nên yên ắng là thường chẳng có tiếng ai nói chuyện với nhau câu nào . Hần thì ngồi đọc sách , còn nó thì ngồi ngay cái bàn lấy tay chống cằm nhìn xung quanh ngôi nhà thỉnh thoảng lại liếc sang hần như có điều gì muốn nói . Nhưng hần thì cứ mặc nó muốn nhìn sao nhìn vẫn ngồi chăm chú

đọc sách . Tiếng đồng hồ cứ kêu tí tách mãi làm nó khó chịu , cộng thêm việc hần mặc nó thế này làm nó nổi điên lên lấy hết dũng khí đi lại chỗ hần nằm :

- Nè cho tôi xin lỗi _ nó đứng sát bên cạnh chỗ hần nằm đưa mắt nhìn xuống .
- Xin lỗi gì nhỉ ??_ hần giả vờ hỏi nó mà mắt vẫn mãi mê đọc sách .
- Thì chuyện lúc sáng _ nó ngồi xuống cạnh hần nói .
- Chuyện gì ??_ hần hỏi mà mắt vẫn dán vào cuốn sách .
- Thì chuyện tôi chửi cậu cho tôi xin lỗi _ nó buồn bã nói tiếp .
- Ô người đừng thì cần gì phải xin lỗi nhỉ ???_ hần hỏi như muốn chọc tức nó .
- Nè tôi đã hạ mình xin lỗi vậy mà cậu còn muốn chọc tức tôi phải không ???_ cơn nộ khí lên nó nạt vào mặt hần .
- Ai zám chọc tức bạn Hy cơ chứ ??_ hần ngược mặt lên tỏ vẻ ngây thơ .
- Cậu.....Đã vậy tôi chẳng thèm xin lỗi nữa _ nó tức đến đỏ cả mặt nói xong quay đi lại chỗ cái bàn ngồi chống cằm tức tối .
- hahahhaha_ bỗng tự nhiên hần bật cười thật to .
- Cười gì hả ???_ nó quay lại giương đôi mắt sát khí nhìn hần .
- Tớ chỉ muốn thử cậu thôi giận thật àk ???_ hần tiến lại chỗ nó ngồi xuống mỉm cười nói .
- Hứ !!_ nó quay sang chỗ khác tỏ vẻ giận .
- Nhưng tại cậu trước chứ bộ ai bảo chửi người ta làm gì _ hần mím môi nói .
- Nhưng tôi đã xin lỗi rồi mà _ nó quay sang nạt vào mặt hần .
- Ủ thì xin lỗi vậy mình hòa nhé _ hần tiếp tục mỉm cười nói .
- Ủ thì hòa _ nó nhìn về mặt thành khẩn hần thì xiu lòng đồng ý .
- Vậy chúng ta là bạn phải không ???_ hần nhìn nó hỏi .

Nó im lặng chẳng nói gì mà chỉ khẽ gật nhẹ đầu . Hần vui đến nổi nhảy tưng cẫ lên :

- Vui quá vui quá _ hần vừa nhảy vừa nói .
- Làm bạn với tớ vui vậy sao ???_ nó quay sang thắc mắc hỏi hần .
- Chứ cậu không vui hả ???_ hần hỏi ngược lại nó .
- Ủ thìcũng có tí xiu _ nó nói nhỏ đủ cho hần nghe .

Hần nhìn nó mỉm cười vừa lúc đó bà về tới nhà :

- Có chuyện gì mà cả 2 đứa vui thế ???_ bà bước vào nhà giả vờ hỏi .
- Dạ chúng cháu vừa mới thành bạn đó bà _ hần vui vẻ đáp .
- Ủ vậy tốt rồi _ bà mỉm cười nói .

Thế là cả nhà ngồi nói chuyện cười đùa với nhau , đến tận tối thì nó với bà lại vào phòng ngủ :

- Rin là người tốt cháu nhỉ ???_ bà nhẹ nhàng hỏi .
- Vâng tuy nhiều lúc thật đáng ghét nhưng cũng chẳng đến nỗi nào bà ạ !!_ nó mỉm cười nói .
- Ủ mà thôi ngủ đi nào khuya rồi _ bà nói rồi quay mặt sang .

Còn mình nó nằm suy nghĩ vớ vẩn ‘ Đây là lần đầu tiên mình có bạn , cảm giác thật tuyệt . Tên đó cũng đáng yêu nữa Ô sao mình lại nghĩ như vậy nhỉ . Mà thôi kệ dù gì cũng có bạn là vui rồi ’ nó mỉm cười hạnh phúc rồi chìm vào giấc ngủ một cách dễ dàng .

Một tình bạn thật sự đã bắt đầu , tình bạn giữa họ liệu có gì có thể phá tan ??

7. Chương 7

Một ngày mới lại đến ,dấu hiệu một tình yêu cũng sắp chớm nở . Vẫn như thường ngày nó với hân sau khi ăn sáng cùng bà thì cùng nhau tới trường trên chiếc xe đạp bé xinh ấy . Cả hai đứa vừa ngồi xuống thì cả đám con gái bu quanh chặt cứng , nó cứ tưởng hân sẽ lơ đi nhưng không ngờ hân lại ngồi nói chuyện với cái đám đó một cách vui vẻ , cười cười nói nói , nó nhìn thấy mà gai cả mắt , tự nhiên khi nhìn cái cảnh này một cảm giác khó chịu len lỏi vào bên trong nó , chính bản thân nó cũng chẳng hiểu tại sao mình lại như vậy , bây giờ đây nó cảm thấy hân đáng ghét vô cùng . Chuông vào lớp cũng vang lên cái đám ấy tản ra và hân được giải thoát thở dài mệt mỏi , nó thì cứ ngồi lừm liếc hân . Làm hân khó chịu mà cũng khó hiểu , vì đang trong giờ học nên chẳng nói chuyện được hân đành hí hoáy viết một mảnh giấy với nội dung “ Nè cậu sao vậy ??? ” gửi sang cho nó , nó nhìn tờ giấy một lúc tuy bức bối nhưng cũng cầm lên đọc , đọc xong nó cầm cây viết lên viết lại , rồi quăng sang cho hân “ Không có gì hết ” một cách bức bối . Hân khó hiểu nhặt lên và đọc , rồi cũng lại tiếp tục gửi sang “ Chắc là có chuyện gì mà !! Nói đi ” , nó cầm tờ giấy đọc rồi vò tròn quăng đi chỗ khác chả thèm ghi nữa , quăng xong nó quay sang liếc hân một cái , làm hân chẳng hiểu sự tình là chi . Giờ ra chơi đến hân lại tiếp tục bị bao vây từ phía chẳng có đường nào thoát được , nó thấy vậy khó chịu bỏ ra căn tin mua đồ ăn . Nó cầm ổ bánh mì về lớp mà khuôn mặt cứ khó chịu làm sao ấy , đi ngang phòng y tế , thấy nó cô y tế gọi vọng ra :

- Hy àk !! Vào đây em __ cô vừa vậy tay vừa gọi nó .

Nó kít lại nhìn vô phòng , mỉm cười rồi bước vô ngồi cạnh cô :

- Vết thương ngày hôm qua sao rồi ???_ cô ân cần hỏi nó .

- Dạ không sao rồi ạ __ nó nhỏ nhẹ đáp .

- Đưa cô xem nào __ cô khẽ ngồi xuống cầm chân nó lên .

- A !! Đau __ nó khẽ kêu lên .

- Cô xin lỗi , chắc chưa khỏi hẳn được đâu . Chờ cô tí __ cô nói rồi đứng dậy tiến lại chỗ tủ thuốc lấy một ít bông và băng keo cá nhân .

Cô quay lại chỗ nó , cúi xuống và nhẹ nhàng băng lại vết thương làm cho nó cảm thấy một sự ấm áp lan tỏa vào vết thương làm nó hết đau hẳn . Nhìn cô nó nghĩ tới người mẹ của nó , hàng loạt ký ức kinh khủng quay về , gương mặt nó tối sầm lại , nó như người mất hồn bỏ chạy ra khỏi phòng y tế , chạy thật nhanh về lớp , nó muốn chạy thật nhanh , nhanh và nhanh hết sức để thoát khỏi cái ký ức đó . Cô y tế nhìn nó chạy gọi với theo nhưng hình như nó chẳng nghe thấy gì cả cứ chạy mà thôi . Về đến lớp nó tiến lại ngồi xuống bàn như một người mất hồn , cũng vừa lúc đó chuông vào lớp reo lên . Hân nhìn nó lo lắng khẽ nói :

- Cậu có làm sao không ???_ hân nhìn sang lo lắng lấy tay lay lay nó .

Câu nói của hân làm nó trấn an lại , quay sang nhìn hân khẽ mỉm cười lắc đầu . Rồi quay lại nhìn về phía trước , đầu óc vẫn đang hỗn loạn với cái mơ ký ức ấy . Nó thầm ước với trời , ước rằng mình sẽ có một người mẹ như cô y tế vậy , một người mẹ lúc nào cũng quan tâm , lo lắng , yêu thương nó . Nhưng có lẽ đó chỉ là một ước mơ , một ước mơ không bao giờ đến với nó , từng giọt nước mắt của nó khẽ rơi nóng hổi trên má nó , nhưng chẳng ai có thể nhìn thấy được vì những giọt nước mắt ấy chỉ xuất hiện dưới cái lớp mặt nạ này mà thôi , lớp mặt nạ nó đã đeo suốt mười mấy năm trời .

Giờ ra về lại đến cả cái đám hỗn loạn ấy lại bu chặt hân , cảm giác khó chịu cộng nỗi buồn bã này giờ , nó mệt mỏi xách cặp bước ra về . Còn hân thì bị che kín hân chẳng thấy nó đâu , chỉ biết ngồi cười trừ với cái đám này tìm cơ hội thoát thân .

Nó lê chân bước trên con đường về nhà , chợt có tiếng khóc của trẻ em vang lên , nó quay sang nhìn :

- Con có sao không ??? Có bị gì không ??? Đứng dậy mẹ xem nào __ người mẹ đỡ đứa con gái vừa té xuống đất đứng dậy .
- Huhuhu đau quá __ đứa con lại càng khóc to hơn .
- Nín đi nín đi mà mẹ thương __ người mẹ ôm chặt đứa con vào lòng mà vỗ về .
- hức hức vậy tí mẹ mua kẹo cho con nha __ đứa con sụt sịt nói .
- Ủ mẹ hứa __ người mẹ mỉm cười hiền hậu .

Nhìn cảnh đó tim nó như co thắt lại , nó cảm thấy tủi thân vô cùng , nhớ lại năm xưa cái vết thương tâm hồn mà mẹ của nó đã đem đến cho nó là quá lớn đối với một đứa trẻ chỉ vừa mới lên bốn . Tâm hồn bé thơ , cửa sổ con tim nó đã bị khóa chặt bởi chính người mà nó thương yêu nhất .

Quay lại với hấn sau khi giải thoát được cái đám đó mới nhìn sang nó thì chẳng thấy đâu . Một cảm giác lo lắng lại giấy lên trong hấn , hấn sợ nó lại bị ăn hiếp ở một cái góc xó xỉnh nào ấy của cái trường này . Vội đứng dậy xách cặp chạy thật nhanh xung quanh trường , vừa chạy vừa nhìn ngó xung quanh , trường của nó tuy không phải là to cao , nhưng cũng rất rộng , vậy mà hấn đã đưa chân chạy từ nơi này đến nơi khác , mồ hôi nhễ nhại , ướt đầm cả cái áo học sinh , kiếm khắp cả trường mà chẳng thấy nó đâu , hấn tiến về nhà xe một cách mệt mỏi , lấy chiếc xe và đạp thật nhanh về nhà . Vừa về đến cửa nhà quăng ngay cái xe đó chạy vào nhà kiếm nó thì thấy ngay nó đang ngồi bàn thần trên chiếc bàn kia , tự nhiên hấn lại cảm thấy tức giận vô cùng , hấn thì kiếm nó trong lo lắng , còn nó thì ung dung về nhà mà chẳng báo tiếng nào :

- NÈ !! Cậu có về nhà thì cũng báo tôi một tiếng chứ có biết tôi lo lắng cỡ nào không hả ???_ hấn bực bội hét vào tai nó .
 - Làm gì cậu phải lo lắng cho tôi nhỉ ???_ nó ngược đầu lên nhìn hấn và cảm thấy khó chịu hơn bao giờ hết .
 - Cậu nói vậy là sao ???_ hấn tức tối nhìn nó .
 - Sao là sao ??? _ nó hỏi một cách dừng dưng .
 - Cậu có biết là tôi đã tìm kiếm cậu khắp trường không hả ???_ hấn nói như nạt vào mặt nó .
 - Tôi có nhờ cậu làm việc đó đâu __ nó giương mắt hỏi .
 - Cậu Có vẻ như sự có mặt tôi trong ngôi nhà này làm cậu khó chịu lắm phải không ???_ hấn cũng chẳng biết tại sao mình lại thốt lên cái câu hỏi này .
 - Ủ đúng rồi , tôi khó chịu lắm , ghét cậu lắm , và không muốn cậu xuất hiện trước mặt tôi nữa . Cậu hãy đi mà tìm mấy cô nàng của cậu ấy __ cảm giác khó chịu khi nghĩ đến chuyện hấn cười nói với cái đám ấy làm nó tức tối nói ra câu nói này .
- Hấn nhìn nó sừng sững , rồi chẳng nói lời nào quay lưng bước đi . Nhìn dáng hấn bước đi xa dần rồi lại xa dần , dường như nó cảm nhận được một chút gì đó nhói trong tim . Chẳng phải trước đây , việc hấn rời khỏi đây là mong ước của nó sao nhưng tại sao nhìn hấn đi mà nó buồn đến như thế này ????
- Hấn đã rời bỏ khỏi nhà , nó sẽ đi tìm hấn hay hấn sẽ quay trở về ???

8. Chương 8

Hấn vừa bỏ đi thì bà trở về nhà , nhìn thấy cái mặt nó ngồi xụ một đồng bà nhẹ nhàng tiến lại hỏi :

- Nè sao vậy cháu gái của bà ??_ bà dịu dàng hỏi .
- Dạ không có gì . Cháu đi ngủ đây ạ !!_ nó ngược lên nói rồi đứng dậy đi thẳng một mạch vào phòng .

“ Đi ngủ àk ??? Bây giờ mới 6h thôi mà , chắc lại là có chuyện gì nữa đây , nhọc thật ” bà ngược lên nhìn đồng hồ rồi ngán ngẩm lắc đầu , bước vào phòng bếp nấu ăn .

Nó nằm trong phòng xoay ra bên này rồi lại xoay sang bên kia , nhắm mắt nhíu mày nghĩ ngợi “ Mình sao vậy nhỉ ??? Từ khi gặp cái tên đó lúc nào mình cũng thất thường như thế này , bực tức một cách vô lí nữa chứ . Mà lúc này mình nói có hơi quá đáng không nhỉ ??? Liệu hấn có bỏ đi luôn không ?? Mà thôi kệ đi thì đi sợ gì , cùng lắm thì đi học một mình , ừ đúng rồi vậy thì càng tốt chứ sao ” tuy nghĩ vậy nhưng nó vẫn nằm không yên đầu óc thì chỉ nghĩ về hấn mà thôi . Một lúc sau thì ngủ hồi nào cũng không hay .

Trong lúc đó thì bà vẫn say mê nấu ăn với một khuôn mặt đắm chìm nghĩ ngợi một vấn đề gì đó . Vừa nấu xong bà chạy ra xem đồng hồ thì thấy cũng gần 8h chắc giờ này hấn cũng đã sắp làm việc xong , nghĩ vậy bà tắt bếp , đi thật nhanh đến tiệm cơm . Vừa bước vào thì nhìn thấy hấn bản thân đang phục vụ cho khách ,bà nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào quây tính tiền nói chuyện với bà chủ tiệm :

- Chào bà , khỏe không ???_ bà mỉm cười hỏi .

- Dĩ nhiên là khỏe rồi . Mà dạo này bà ít tới quán chơi quá nhỉ ???_ bà chủ quán mỉm cười lại nói .

- Ủ phải ở nhà chăm nom cháu gái nữa , thời gian đâu mà vi vu suốt _ bà thở dài nói .

- Thấy bà vậy mà khổ thật . Dạo này thằng Rin tới nhà bà ở đấy àk ??_ bà chủ quán nghiêng đầu hỏi .

- Ủ _ bà gạt đầu cái rụp và đưa mắt nhìn hấn .

- Thằng bé xinh trai bà nhỉ ??? Nghĩ lại mà thấy giống ông chồng quá cô của tôi _ bà chủ quán chống cằm nhìn lên phía trần nhà mộng mơ .

- Ồ...ờ..._ bà chỉ biết cười gượng rồi gạt đầu .

- Từ ngày có thằng bé , quán xá của tôi đông hấn lên . Àk mà nói chuyện này giờ quên hỏi , thế hôm nay bà đến chơi hay có chuyện gì ???_ bà chủ quán mỉm cười dịu dàng nói .

- Àk bà cho thằng Rin nó về sớm một hôm nhá _ bà mỉm cười đá long nheo nói .

- Ủ dù sao cũng gần hết giờ rồi . Thôi bà nói thằng bé về đi _ bà chủ quán nói rồi chăm chú vào quyển sổ tính tiền .

Bà nhẹ nhàng bước lại gần hấn , chẳng biết này giờ hồn phách hấn để đâu mà chẳng thấy bà vào quán :

- Này !!!_ bà vỗ mạnh vào vai hấn .

- O dạ dạ _ hấn đang quét nhà giật mình , buông cả chổi xuống .

- Cháu về nhanh xem Hy nó có bị gì không ??? Mà sao bà thấy nó nóng quá _ bà làm vẻ mặt lo lắng nhất để nói .

- Sao cơ ạ ??_ hấn tròn xoe mắt hỏi lại .

- Thì hình như nó bị sốt cháu ạ !! Bà qua đây nhờ cháu về xem nó thế nào , bây giờ bà phải đi mua thuốc đã _bà thở dài một cái nói .

- Dạ cháu biết rồi cháu về trước đây ạ _ nói xong câu đó hấn vụt chạy , bà ở sau nhìn theo mỉm cười rồi lại tám tiếp với bà chủ quán .

Hấn chạy thật nhanh “ Nhỏ này lúc nào cũng làm người khác phải lo lắng ” . Vừa chạy đến nhà hấn vội vàng tháo giày rồi mở cửa vào phòng nó , nhìn nó nằm một cục mà lòng hấn sốt cả lên , vội chạy lại ngồi bên cạnh sờ trán nó , thì thấy nhiệt độ bình thường , còn lạnh nữa cơ . Vì có người đụng vào mình nên nó chợt quậy rồi nhíu mày cố mở mắt ra , thì thấy hấn chình ỉnh trước mặt bất giác nó giật mình hét thật to :

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA_ vừa hét vừa ngồi dậy chỉ tay vào mặt hấn .

Hấn nhìn nó ngơ ngác như con nai tơ

- Cậu ...cậu là đồ dê sồm _ nó chỉ tay vào mặt hấn lầy bầy nói .

- Tôi.....Bà nói cậu bị bệnh nên tôi mới chạy về xem sự tình thế nào ? Thế mà bị chửi ngay là đồ dê sòm . Sao lúc nào tôi quan tâm cho cậu thì cậu đều nổi giận với tôi thế hả ??? Bộ tôi làm gì sai sao ??_ tự nhiên bị chửi , cơn nộ khí tràn về hấn nạt một tảng vào mặt nó .

Cứ tưởng nó sẽ chửi lại hấn nhưng không ngờ nó nhìn hấn và chợt cảm thấy mình mang tội lỗi đầy mình .

- Thôi tôi đi đây _ hấn nhìn nó rồi quay lưng định đi nhưng bất chợt nó đưa tay nắm lấy tay hấn .

- Tôi xin lỗi nhưng tôi chẳng biết vì sao cứ thấy cậu cười với cái lũ con gái trong lớp là tôi lại cảm thấy tức tối vô cùng nên đã trút giận lên cậu . Có lẽ tôi chỉ muốn cậu làm bạn với một mình tôi thôi_ nó vừa nắm tay hấn cuối mặt xuống nói .

Hấn nghe nó nói thì quay mặt lại , gương mặt cũng trở nên dịu hơn , hấn nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh nó :

-Ngốc àk !! Tổ làm vậy cũng chỉ để bảo vệ cậu thôi _ hấn mỉm cười rồi gõ nhẹ vào đầu nó .

- Bảo vệ tôi ???_ nó thắc mắc hỏi .

- Thì chuyện hôm trước cậu bị nhốt trong nhà kho có lẽ là do lỗi của tôi nên_ hấn xụ mặt xuống nói .

- Nên cậu phải nói chuyện với bọn đó àk ???_ nó nhăn mặt hỏi .

- Ủ _ hấn mỉm cười gật đầu cái rụp .

- Vậy mà tôi cứ tưởng....._ nó nhăn mặt nói.

- Bạn của tôi chỉ có mình cậu thôi , ngốc àk _ hấn mỉm cười nhìn nó nói .

Tự nhiên lúc này nó cảm thấy hấn đẹp hấn , nụ cười ấy bất chợt làm cho tim nó rung rinh . Hấn nhìn thẳng vào sâu mắt nó rồi từ từ cuối xuốngkhi hai gương mặt sát lại gần nhau , và môi cũng gần chạm nhau thì :

- Các cháu đâu hết rồi _ bà vừa về thì nói thật to vọng vào .

Tiếng nói ấy làm cắt đứt ngang một nụ hôn sắp xảy ra , cả 2 đều ngượng ngùng quay đi chỗ khác đỏ mặt . Hấn đứng dậy vội bước ra ngoài để che dấu nỗi xấu hổ :

- Bà về rồi đấy àk ?? Sao bà lại nói dối cháu ???_ hấn nhe răng cười , nhìn bà .

- Ủ thì..... tại con Hy nó cứ bị làm sao ấy nên bà nghĩ 2 đứa có chuyện gì nên tìm cách gọi cháu về thôi mà _ bà cười gượng lại .

- Cái bà này cháu bị làm sao đâu ???_ nó từ trong phòng lù lù ra nhăn mặt nhìn bà nói .

- O thế cháu cũng ở trong phòng àk . Vậy hai đứa làm gì trong đó thế ???_ bà ngây thơ hỏi .

Tự nhiên sau câu hỏi này của bà thì cả 2 mặt bắt đầu đỏ lên . Bà nhìn mà miệng cứ cười gian mãi :

- Thôi lại ăn cơm bà nhỉ ??? Tối rồi _ nó đánh trống lảng sang chuyện ăn rồi tự chạy lại bàn ngồi .

Bà và hấn thấy vậy cũng đi theo , cả 3 người ngồi ăn cơm vui vẻ . Những khoảng khắc này thật khó quên , hương vị gia đình và tình bạn tràn ngập trong nó . Sau bữa ăn cả nhà tạm biệt nhau đi ngủ , cả nó và hấn đều không ngủ được , hấn thì cứ mãi nghĩ về hành động của mình lúc này ??? Chẳng biết sao lúc ấy nhìn vào đôi môi cherry của nó hấn bất giác không kiềm chế được mà chỉ muốn đặt môi lên mà thôi . Còn nó thì suy nghĩ vu vơ về cảm giác , lúc này hấn đã vô tình đem đến ,cảm giác như có một dòng điện chạy nhanh qua người , làm tim nó đập nhanh đến mức mún nhảy ra khỏi lồng ngực . Cứ thế một lúc sau 2 con người này lại chìm vào giấc ngủ

9. Chương 9

Một ngày nữa lại đến chẳng hũ sao hôm nay nó thức dậy với một tinh thần sáng khoái lạ thường có lẽ bởi vì hôm nay là chủ nhật nên nó được ngủ thoải mái chẳng , hoặc cũng có thể là vì hấn , chẳng ai có thể biết được, vươn vai bước ra khỏi phòng thì bắt gặp ngay hấn đang đứng uống nước , nhìn nó chăm chăm , rồi bỗng nhiên ôm bụng cười sặc sụa . Làm nó nhăn mặt chẳng hũ vì sao :

- Nè khùng hả ??_ nó tức tối chửi vào mặt hấn .

- Không.....cậu làm ơn vào soi gương giùm _ hấn nén cười cố gắng nói .

Nó bực bội bước vào phòng soi gương xem ra sao thì thấy một khuôn mặt hết sức đẹp đẽ , tóc thì bù xù như ổ rạ , mắt thì còn dính ghèn , khoe miệng có vết nước dãi . Bỗng nhiên cơn tức giận tan biến mà thay vào đó một nỗi xấu hổ vô cùng , mặt nó đỏ cả lên , chạy nhanh vào phòng vệ sinh rửa mặt sạch sẽ , một lúc sau nó bước ra mà mặt thì cứ cuối gằm xuống đất . Bà vừa bưng đồ ăn ra đặt xuống bàn :

- Làm gì mà mới sáng cái mặt như bánh bao chùi thể cháu gái của bà ??_ bà ngồi xuống quay sang nhẹ nhàng hỏi nó .

- Dạ....không...có...gì_ nó vẫn cúi đầu lập lững nói trong khi hấn thì cứ ngồi bụm miệng cười suốt thôi .

Ngồi ăn sáng mà cứ nghe tiếng cười rút rít của hấn hoài làm nó phát cáu quên cả xấu hổ :

- Bộ vui lắm sao cười hoài vậy ??_ nó tức giận nạt hấn .

- hì hì _ hấn không nói chỉ vừa cười vừa gật đầu . Làm nó càng tức điên người cứ ngồi gằm gừ suốt .

- Nè hai đứa có chuyện gì thế hả ??_ bà nhăn mặt khó hũ .

- Dạ chuyện là vậy , sáng nay cháu được thấy_ hấn chưa kịp nói xong thì nó đã nhảy qua chỗ hấn bụm miệng hấn lại :

- Không có gì đâu bà ơi , không có gì hết á _ nó vừa bụm miệng hấn vừa cười trừ rồi nói .

- a...ừm...._ hấn bị nó bịt miệng thì khó thở hơ tay hơ chân tùm lum .Đến lúc này nó mới chịu buông hấn ra .

- Bỏ tay hai cái đứa này _ bà nhìn mà bật cười thật to .

- Cậu ác thật ấy ,bịt như vậy thì làm sao tớ thở hả ??_hấn vừa được giải thoát thì nói ngay .

- Ai bảo cậu cười hoài chi ??_ nó kênh mặt nhìn hấn .

- Thì có chuyện vui tớ mới cười chứ bộ _ hấn cười đều nhìn nó với vẻ mặt đầy chăm chọc.

-Cậu_ nó nhìn hấn tức tối .

- Thôi hai cái đứa này . Àk mà tí bà đi công chuyện , 2 đứa ở nhà trông nhà không thì đi đâu đó chơi đi _ bà nhăn mặt nói .

- Dạ _ cả 2 cùng đồng thanh .

Sau bữa ăn bà đi liền , cả 2 tụi nó chán nản ,hấn thì uể oải nằm xem tivi còn nó thì ngồi chống cằm nhìn ra ngoài . Mọi hôm đi học thế mà còn đỡ hơn là ở nhà chán nản chẳng có gì làm thế này . Một lúc sau hình như đã chịu hết nỗi hấn mới lên tiếng :

- Hay là mình đi đâu đó ,ở nhà ngộp quá đi _ hấn tắt cái tivi đi lại chỗ nó nói .

- Ờ cũng được đó _ nó đang ngồi nghe nói ra ngoài bỗng sáng khoái hấn lên .

Chả là gần nhà nó có một dòng sông , thế là cả 2 đứa kéo ra bãi cỏ gần đó ngồi cạnh nhau :

- Mát quá nhỉ ??_nó đưa tay lên hứng những cơn gió cứ từng đợt thoảng qua mát rượi .

- Ủ ngồi trong nhà nó chật hẹp , nóng nực sao ý _ hấn chống 2 tay xuống ngả người ra phía sau mắt nhìn về phía xa xăm .

- Lâu lắm rồi mới có cảm giác gần gũi với thiên nhiên như thế này __ nó nhắm mắt hưởng thụ cái cảm giác trong lành này .
 - Nhiều lúc tớ nghĩ rằng một kẻ với cái đầu trống rỗng như thế này thì nên chết đi cho rồi __ hần ngồi nhìn xa xăm nói .
 - Hahah còn tớ thì tớ ước gì được như cậu __ nó bật cười một cách chua xót .
 - Như tớ sao , một kẻ mất trí nhớ ??__ hần tròn xoe mắt hỏi .
 - Ủ đúng vậy __ nó quay sang mỉm cười với hần .
 - Tại sao ??__ hần hỏi mà vô tình chạm vào nỗi đau của nó .
 - Vì tớ mang trong đầu một cái ký ức quá kinh tởm , và tớ đã cố gắng xóa nó đi nhưng tất cả chỉ là vô vọng __ nó cười một cách buồn bã .
 - Ký ức kinh tởm ??? __ hần giật mình hỏi ngược trở lại .
 - Ủ cậu có muốn nghe không ??__ nó quay sang nhìn hần .
 - Sao cậu lại quyết định kể cho tớ nghe ??__ hần nhìn nó , nhìn xoáy vào đôi mắt ánh lên một nỗi buồn vô tận .
 - Tại vì cậu là người bạn duy nhất của tớ . Và cũng vì tớ muốn một lần nữa thử cố gắng thoát ra cái ký ức này , mà cách duy nhất để thoát khỏi nó là đối diện với nó__ nó mỉm cười nhẹ .
 - Vậy cậu kể đi , tớ đang sẵn sàng nghe đây __ hần nói rồi gật đầu xuống .
- Vào một ngày trời không được đẹp cho lắm , những đám mây đen kéo đến vây quanh cả bầu trời , nó chạy thật nhanh vào nhà trên tay cầm con búp bê mà mẹ mới mua cho nó hôm trước , nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào thì thấy người cha lẳng nhặng của nó đang nằm dưới đất bất tỉnh , đôi chân bé nhỏ vội chạy thoăn thoắt đến chỗ cha mình thì nhận ra máu từ đầu bắt đầu loang ra , nó sợ hãi đứng dậy , ngược nhìn lên cầu thang nơi mẹ nó đang đứng một cách bồn thần . Gương mặt nó trở nên vô cùng hoang mang sợ hãi và tâm trí bé thơ đã chợt nhận ra một sự thật kinh khủng đã xảy ra ở ngôi nhà này, sự thật là mẹ nó giết chết ba nó . Nó hét lên một cách sợ hãi
- Kết thúc câu chuyện nó vẫn còn run cầm cập . nước mắt bắt đầu chảy ra , hần đã nắm chặt tay nó trong suốt quá trình nó kể . Và kết thúc câu chuyện hần đã hoàn toàn bất ngờ nhưng cũng đưa tay ôm chặt nó vào lòng để xoa dịu nỗi bất an và sợ hãi trong nó :
- Không sao đâu , đừng sợ nữa __ hần đưa tay ôm chặt lấy nó .
- Nó cảm nhận được hương thơm lan tỏa từ người hần , giọng nói của hần mang đến cho nó một cảm giác an toàn . Một lúc sau nó rời khỏi vòng tay hần :
- Cảm ơn cậu đã lắng nghe cái câu chuyện kinh khủng này __ nó mỉm cười nhẹ .
 - Tớ phải cảm ơn cậu mới đúng __ hần đáp lại nhẹ nhàng .
 - Sao lại cảm ơn tớ ???__ nó nhăn mặt hỏi .
 - Vì cậu đã giúp tớ hiểu hơn về cậu __ hần cười tươi . Nụ cười dưới ánh nắng của buổi ban trưa , đã làm cho trái tim nó lỗi đi một nhịp .
 - Ồ.....__ nó cúi đầu xuống để che cái gương mặt đang đỏ lừ lừ kia .
 - Vậy đây lí do cậu đeo cái này phải không ??__ hần nói rồi chỉ vào cái mặt nạ trên mặt nó .
 - Ủ __ nó nhẹ nhàng đáp .
 - Vậy đến khi nào cậu sẽ tháo bỏ nó __ hần vô tư hỏi .
 - Đến khi nào tớ quên hần được ký ức đó , đến khi tớ cảm nhận được rằng tâm hồn mình không bị vấy bẩn bởi người phụ nữ đó __ nó mỉm cười buồn đáp .

- Thôi mình về thôi kéo bà về thì lo đấy __ hấn nhìn nó mà cảm thấy nhói trong tim .

Cả 2 nắm tay nhau , tăng bộ về nhà . Trong khi đó ở một bệnh viện :

- Cháu nghĩ bà nên vào bệnh viện để tiện việc kiểm tra sức khỏe cho bà ạ __ một bác sĩ trẻ ngồi đối diện với bà .

- Không cần đâu , bà còn phải chăm sóc cho cháu gái của bà nữa __ bà mỉm cười buồn đáp .

- Nhưng.....__ bác sĩ chưa kịp nói thì bà đã chen vào :

- Đây là toàn bộ số thuốc phải không bác sĩ ??? __ bà nghiêm giọng nói .

- Vâng ạ __ vị bác sĩ trẻ khẽ lễ phép gật đầu .

- Vậy bà về đây , tạm biệt cháu __ bà nhẹ nhàng kéo ghế ra và đứng dậy .

Để lại sau lưng bác sĩ trẻ dõi theo bước bà đi . Đây là người bệnh nhân cứng đầu nhất mà anh từng gặp , tuy vậy anh vẫn mến bà vì bà là một con người hiền hậu và tốt bụng .

Bà bị bệnh gì ???

10. Chương 10

Sau khi giải tỏa mọi nỗi niềm của mình cho hấn nó cảm thấy nhẹ nhõm hấn , nó cảm thấy sự ấm áp nơi cơ thể hấn khi ôm chặt nó , sự ấm áp mà nó cần biết bao lâu nay . Từ bé đến giờ , lần đầu tiên có một người bạn chân thành , lắng nghe tất cả những gì nó nói , mà không tỏ ra sợ sệt hay kinh tởm về cái kỳ ức kinh khủng của nó . Và bây giờ nó đã chợt nhận ra rằng hấn đã trở thành một phần tử vô cùng quan trọng trong ngôi nhà này và cũng có thể là trong tim nó nữa .

Còn hấn khi nhìn thấy nó run rẩy sợ sệt , lấp bắp kể về câu chuyện kinh khủng trong tuổi thơ của nó ,thì tim hấn như nhói lên từng cơn và hấn đã thầm nghĩ rằng mình sẽ bảo vệ người con gái này , bảo vệ cái thân thể bé nhỏ mà chịu quá nhiều vết thương cay nghiệt . Tuy trong đầu hấn không còn tí trí nhớ nào về quá khứ , nhưng đối với hấn hiện tại và trong tương lai chỉ cần được ở bên nó thì con tim hấn sẽ được bình yên hơn bao giờ hết và sẽ không cần phải cố gắng tìm cách để cái trí nhớ đó quay về nữa . Và trong lúc này hấn chợt nhận ra rằng mình đã yêu mất rồi , yêu người con gái khép kín , tuy bao bọc bên ngoài là một lớp mặt nạ với sự mạnh mẽ , lạnh lùng nhưng bên trong lại là một trái tim yếu ớt và mỏng manh có thể vỡ tan bất cứ lúc nào . Vì vậy hấn quyết tâm sẽ bảo vệ nó dù cho bất cứ chuyện gì xảy ra thì hấn cũng sẽ chẳng để nó rời khỏi tầm nhìn của mình .

....

Buổi sáng đầu tuần trong lành mát mẻ đã đến , tự nhiên hôm nay bà chẳng nghe tiếng cãi cọ của nó và hấn mà đổi lại đó là sự dịu dàng của hấn đối với nó , và sự ngượng ngùng của nó khi đáp lại “ Chuyện gì đã xảy ra chẳng ??? Có thể là” đang suy nghĩ chợt trên môi bà xuất hiện một nụ cười hiền hậu nhìn ngắm hai đứa cháu .

Vừa dắt xe ra cửa nhà :

- Chết sao chân mình nhức thế này nhỉ ???__ hấn nhìn xuống chân nhăn mặt giả vờ nói .

- Cậu bị sao vậy ??? __ nó chạy lại lo lắng hỏi .

- Không biết nữa nhưng chắc tớ chở cậu đi không được rồi __ hấn gãi đầu làm ra vẻ khó xử .

- Thôi cậu lên tớ chở cho __ nó leo lên xe rồi nói .

- Yeah !!!!!!!__ hấn hét một cách sung sướng và nhảy lên .

- Nè chân đau mà nhảy hay vậy ?????__ nó ngờ nghệch hỏi .

- Á chết tớ quên đau quá _ chợt nhận ra hạnh động của mình hấn cuối xuống giả vờ làm bộ mặt đau khổ nhất có thể .

- Thôi lên nhanh đi sắp trễ giờ rồi kìa _ nó giục hấn mà không nhận ra việc mình đã bị lừa .

Hấn leo lên xe mỉm cười mãn nguyện có lẽ là vì ý đồ bắt buộc nó phải chở đã thành công , chẳng hiểu sao hôm nay hấn lại muốn ngồi sau lưng nó đến như vậy , có lẽ hấn muốn cảm nhận được cái hơi ấm tỏa ra từ thân thể này và muốn được nhìn ngắm cái bờ vai nhỏ bé và mái tóc bồng bềnh trong gió . Hương thơm từ người nó tỏa ra làm hấn cảm thấy dễ chịu vô cùng , bất giác hấn đưa tay vòng qua eo nó , ôm nhẹ nó lại . Bất ngờ bị ôm nó kít ngay lại quay ra đằng sau :

- Cậu....cậu...làm....gi...vậy ...hả ???_ nó đỏ mặt nhìn hấn hỏi .

- Àk.....ờ....tại ...gió lạnh quá nên tớ định ôm cậu cho nó ấm ý mà _ hấn gãi đầu nhìn trời ra vẻ ngu ngơ nói .

- Lạnh cái đầu cậu đó ??_ tự nhiên nó giận giữ nạt vào mặt hấn .

- Tớ xin lỗi mà , thôi mình đi đi _ hấn cười trừ rồi nói . Nó đành làm lơ mà đi tiếp .

Bản thân nó chẳng thể hiểu nổi vì sao khi nghe câu trả lời của hấn nó lại cảm thấy bức bối vô cùng “ Mình mong đợi cái gì nhỉ ??? Chẳng lẽ là mình mong đợi tên đó nói là vì thích nên mới làm vậy sao , không không không phải mình không hề suy nghĩ như vậy .. không không phải mà ” cái đầu nó như muốn nổ tung ra vì những cuộc đầu tranh suy nghĩ này , mặc dù nó muốn phủ nhận nhưng thật sự mà nó thì nó đã hy vọng như vậy .

Hấn ngồi sau thì cứ ngẩn ngơ về cái hành động ngốc nghếch của mình “ Nguy hiểm thật , sao mình lại không thể kiểm soát được hành động của mình nữa rồi . Có lẽ phải giữ khoảng cách với cô ấy thôi , nếu không mình chẳng thể nào kiềm chế được bản thân mà làm tổn thương cô ấy mất ” hấn ngồi gật gù tỏ vẻ đồng ý với cái suy nghĩ của mình .

Vừa đến cổng trường hấn phi nhanh xuống xe :

- Để tớ dắt xe vào cho , cậu lên lớp trước đi _ hấn nhe răng cười .

- Ờ _ nó gật đầu .

Hấn dắt xe thoan thoát chạy vào chỗ gửi xe . Nhìn hấn chạy trong đầu nó thoáng nghĩ “ Ủa sao chân cậu ấy đau mà chạy nhanh quá vậy ??? Chẳng lẽ mình đãbị lừa sao ??” khuôn mặt nó trông ngớ ngẩn hấn . Và nó vẫn đứng y nguyên cái chỗ đó chờ hấn ra , hấn từ trong nhà xe vui vẻ với chiếc chìa khóa trong tay bước ra thì thấy nó vẫn đứng bất động chỗ đó , hấn nhanh chân chạy lại bên cạnh nó :

- Cậu sao vậy ??_ hấn mỉm cười thật tươi .

- Sao cậu lừa tớ hả ??_ nó nhìn hấn bốc lửa .

- Lừa gì cơ ??_ hấn vẫn ngây thơ đáp vì chưa hiểu cái sự tình là chi .

- Cái chân _ nó nghiêng răng nói .

- Cái chân.....àk...àk...ờ...Lúc này nó hết mắt tiu ỏi _ chợt nhận ra vụ cái chân hấn run rẩy nói đại .

- Cậu_ nó chưa kịp nói thì tiếng chuông vào lớp reo lên làm nó giật cả mình .

- Chết vào lớp rồi mình chạy thôi _hấn nói xong kéo tay nó chạy thật nhanh . Nhưng cũng khéo léo để nó không phải té .

Từ lúc bàn tay hấn nắm chặt lấy tay nó , nó cảm nhận rằng tim mình đang đập loạn xạ cả lên . Nó thầm nghĩ có lẽ là vì chạy nên tim mới đập nhanh như thế này , và khuôn mặt đỏ ửng kia cũng là do hơi nóng toát ra từ người mình .

Cũng hên sao là cả 2 vừa vào kịp lúc cô giáo chưa vào thế là cả hai nhanh chân an tọa vào chỗ ngồi . Ngược sang nó thở phào nhẹ nhõm thì thấy nó đang quay sang chỗ khác để che dấu khuôn mặt đỏ ửng của mình còn hấn thì cứ ngỡ là vì mình nắm tay nó làm nó sợ nên cảm thấy có lỗi vô cùng , và thầm nghĩ rằng phải giữ một khoảng cách nhất định nếu không thì hấn sẽ đẩy nó rời xa hấn mất .

Giờ ra chơi đến hần định đứng lên chạy đi mua đồ ăn cho nó ,thì cả đám con gái trong lớp bu chặt cứng xung quanh làm hần chẳng động đậy được tí nào . Chợt có một giọng nói búp bê lạnh lạnh vang lên :

- Cho hỏi có anh Rin trong lớp không ạ ??_ một cô bé với vóc dáng nhỏ bé , mái tóc dài uốn ở phần đuôi và một khuôn mặt vô cùng dễ thương với hai con mắt to tròn , long mi uống cong ,một cái mũi thẳng tắp bé xinh , một đôi môi đỏ mọng . lên tiếng gọi vọng vào lớp .

Cả cái đám bu hần quay nhanh ra về phía cửa lớp nơi phát ra cái giọng nói , gương mặt đờ đờ sát khí nhìn cô bé . Còn cả đám con trai thì nháo nhào cả lên vì cô bé xinh đẹp tựa như búp bê đó , hình như là thiên thần của trường thì phải .

Hần giương đôi mắt khó hũu nhìn ra phía bên ngoài , rồi cũng đứng dậy bước ra phía cô bé đó .

Cô bé được mệnh danh là thiên thần đó thật sự là ai và có ý định gì với hần ???

11. Chương 11

Hần từ từ chậm rãi bước ra nhìn cô bé một cách khó hũu trước sự ghen tị của những đứa trong lớp :

- Có chuyện gì vậy ??_ hần nghiêng đầu nhìn cô bé một cách khó hũu vô cùng .

- Em....có..chuyện....cần....nói.....với..... anh _ nhìn thấy hần gương mặt xinh đẹp bỗng nhiên đỏ ửng cuối đầu lấp bắp nói .

- Nói đi _ hần thản nhiên đáp .

- Ở đây không tiện lắm mình ra ngoài kia nha _ cô bé cười gượng rồi nói .

- Cũng được _ hần nói rồi đi theo cô bé .

Sau khi 2 người họ đi cả đám trong lớp nháo nhào hần lên :

- Trờiiiiiiiiii nhìn vậy là biết tỏ tình rồi .

- Công chúa của lòng anh

- Sao tao nghĩ là anh Rin đồng ý làm bạn trai nó quá mày .

- Ờ tao cũng nghĩ vậy nó đẹp đến thế cơ mà . Đàn ông ai không thích con gái đẹp .

- Hiz vậy là tao thất tình rồi sao .

- Tụi bây im hết đi bây giờ ra đó xem là biết liền _nhỏ Trinh đầu đàn trong lớp hét lên thật to như muốn trấn an cái lớp đang hỗn loạn này .

Thế là cả đám trong lớp kéo nhau tiếp theo bước nhỏ Trinh , để lại nó một mình trong cái phòng học cô quạnh này , nhìn cô bé đó nó cảm thấy hơi nhói ở trong tim , nhìn hần đi theo cô bé mà nó tưởng như có ai đó đang bóp nghẹn tim nó “ Cậu ấy sẽ thích cô bé búp bê đó thật sao ??? Tại sao mình cảm thấy buồn thế này ??? Tại sao vậy ??? ” Nó giương ánh mắt vô hồn ra ngoài cửa sổ cố gắng tìm một lí do nào đó về việc con tim đang rỉ máu ...

Cả đám trong lớp bước ra cửa kính chỗ hành lang nhìn ngó xuống sân trường nơi hần và cô bé đang đứng làm các học sinh xung quanh tò mò cũng bu lại xem .

Ở hiện trường :

- Có chuyện gì vậy ??_ hần đưa mắt hỏi .

- Em.....em....._ cô bé cúi mặt xuống lúng túng .

- Em sao nói đi ???_ hần nhíu mày hỏi .

- Emem thích anh __ ngập ngừng một lúc bỗng nhiên cô bé lấy hết can đảm nói thật nhanh ra .
- Thích anh ??_ hần nhăn mặt lại lấy ngón tay chỉ vào mình . Cô bé chỉ biết khẽ gật đầu .
- Xin lỗi nhưng anh thích người khác rồi __ hần mỉm cười nhẹ .
- Tuy biết sẽ bị từ chối nhưng vẫn buồn thật ấy __ cô bé cúi mặt xuống đôi mắt hơi rưng rưng .
- Đừng buồn rồi sẽ có người khác tốt hơn anh thích em mà __ hần đưa tay xoa đầu cô bé an ủi .
- Vậy anh cho em làm em gái của anh nha __ cô bé ngược đầu lên hỏi bằng một giọng hơi buồn .
- Em gái sao ??_ hần nghiêng đầu thắc mắc hỏi .
- Vâng ạ , được không anh ??_ bỗng nhiên đôi mắt của cô bé bắt đầu rưng rưng .
- Ủ thôi cũng được __ vì sợ cô bé có lẽ sẽ khóc nên hần đành đồng ý .
- Hi hi em tên là Nhã My học lớp 10a2 , rất hân hạnh được làm em gái của anh __ My bỗng nhiên cười thật tươi , nụ cười che lấp cả ánh sáng mặt trời .
- Ủ rất vui được làm anh trai của em __ hần mỉm cười rồi lấy tay xoa đầu cô bé .

Cả đám trên kia nhìn những hành động , cử chỉ ấy mà về lớp cứ bàn tán đoán mò tùm lum ra :

- Rồi biết ngay mà
- Hizz tình yêu ơi.....
- Dù buồn nhưng hai người đó đẹp đôi thật .
- Người dễ thương như thế ai mà chả thích .

Những lời nói đó như xoáy mạnh vào tim nó một cơn lốc lớn làm mọi thứ trong tim đều rối tung cả lên , nãy giờ ngồi trong lớp đầu óc nó cứ hy vọng , hy vọng rằng hần sẽ từ chối người ta , nhưng kết quả đối lại chỉ là một thất vọng vô bờ “ giờ thì mình biết vì sao lại buồn đến như vậy rồi , có lẽ mình đã thích tên đó ” nó phì cười một cách buồn bã với cái suy nghĩ chết tiệt ấy .

Ở bên dưới kia cũng có một người với những suy nghĩ đen tối “ Hừ hết con mắt nạ chết tiệt kia , giờ lại thêm con búp bê đó muốn tranh giành con mồi của mình . Để tao ày biết thế nào là lễ độ búp bê xấu xí ạ ” một nụ cười nham hiểm độc ác nở trên môi Trinh .

Khi gần vô lớp hần trở về lớp , vui vẻ chạy lại bàn mình, quay sang mỉm cười với nó , nó không nói gì chỉ nhìn hần rồi quay sang chỗ khác “ Tên đó vui đến như vậy sao . Đúng rồi có bạn gái mà ai không vui cho được ” nó cố kiềm nén nước mắt để nó không rơi .

Hần nhìn nó khó hịu định đưa tay gọi nó hỏi nó bị làm sao thì chợt nhận ra mình phải giữ khoảng cách nếu không thì sẽ không kiềm chế được mất nên hần quay mặt lên bảng tập trung viết bài .

“ Đúng là có bạn gái thật rồi , bình thường những lúc thế này thường hỏi han mình , thế mà giờ lại như vậy , đúng là kẻ phản bội ” nghĩ vậy tim nó càng quặng đau hơn .

Giờ ra về đã đến nó uể oải cầm cặp bước ra , hần cũng lon ton bước theo . Đến cổng trường như thường lệ nó đứng chờ hần trong khi hần lấy xe ra . Từ trong nhà xe hần vui vẻ dắt xe ra chưa tới gần chỗ nó thì My từ đâu nhảy ra chạy lại khoác tay hần :

- Anh chở em về với __ My vừa khoác tay vừa mỉm cười nói .
- Nhưng_ hần chưa kịp nói thì My đã xen ngang vào :
- Đi mà , nhà em xa lắm cơ mà em thì chẳng có xe __ My vừa nói vừa méu mặt .
- Nhưng_ hần ngược sang nhìn nó .
- Không sao đâu , tôi tự về được cậu chở cô ấy về đi __ nó lạnh lùng nói rồi quay lưng bước đi nhanh làm hần chẳng ứ ở nói được tiếng nào chỉ biết với tay theo .

- Vậy mình đi thôi anh __ My tự nhiên leo lên xe hắn ngồi .

- Ồ...nhà em ở đâu __ hắn buồn bã hỏi My .

- Dạ__ My tường tận chỉ đường đến nhà mình .

- Ừ .

Thế là chiếc xe lại lăn bánh chạy , hắn có cảm giác thật khác có lẽ là vì người con gái sau lưng đây không phải là người con gái thường ngày . Dù vậy nhưng hắn vẫn phải bắt đầu dĩ vãng cô em gái lắm chuyện này về mà trong đầu cứ lo sợ sẽ bị nó giận .

- Chị lúc này là ai thế anh ???__ My ngồi sau vu vơ hỏi .

- Một người bạn đặc biệt của anh __ nhắc đến nó hắn mỉm cười đáp .

-Vậy àk ???__ gương mặt búp bê ấy chốc lát đanh lại , một đôi mắt đáng sợ khi nghĩ đến nó .

- Ừ đúng vậy __ hắn mỉm cười nói một cách chắc chắn .

Trong đầu cô búp bê My đó đang thầm nghĩ “ Bạn đặc biệt àk ?? Vậy là một đối thủ đáng gờm rồi ” My nhếch mép một cái . Rồi bắt đầu trò chuyện tiếp cho đến khi tới nhà . Đi được một lúc lâu thì một ngôi nhà đồ sộ , to lớn tựa như một tòa lâu đài cũng xuất hiện trước mắt hắn :

- Đây là nhà em àk ??__ hắn tròn xoe mắt hỏi .

- Vâng ạ !! Anh vào uống chút nước rồi về __ My mỉm cười lễ phép mời hắn vào nhà .

- Nhưng__ hắn ái ngại khi bỏ nó đi bộ về .

- Vào đi mà , chẳng lẽ anh không thể vào nhà em gái một chút được sao __ My lại giương đôi mắt hơi rướm rướm nhìn hắn , hắn đành bó tay bước theo My vào nhà .

Nhìn bên ngoài ngôi nhà đã đồ sộ bên trong thì càng lộng lẫy hơn làm hắn hoa cả mắt , bên trong được trang trí nội thất rất đẹp mắt :

- Mẹ ơi !!!! con về rồi đây __My chạy sà vào lòng và ôm chặt lấy một người phụ nữ .

Hắn bây giờ mới đưa mắt nhìn xuống người phụ nữ đó , quả thật là đẹp vô cùng , bà ấy mang một vẻ đẹp sang trọng và kiêu sa , khi nhìn đôi mắt của bà ta hắn cảm thấy rất quen , đúng rồi đôi mắt của bà ấy rất giống với mắt của nó , sáng trong và mang một nét buồn phảng phất :

- Giới thiệu với mẹ đây là anh trai nuôi của con __ My đưa tay chỉ về phía hắn .

- Dạ cháu chào cô __ tiếng của My làm hắn giật mình thôi ngấm đôi mắt của người phụ nữ ấy .

- Ừ chào cháu __ người phụ nữ ấy mỉm cười một cách hiền hậu .

Sau một hồi nói chuyện với người phụ nữ này , hắn cũng đã biết được tên bà ấy là Minh . Một lúc sau hắn chia tay với bà Minh và My để ra về , trên đường về hắn cứ suy nghĩ không thôi về bà Minh , có lẽ là bởi ánh mắt của bà ấy chẳng , một đôi mắt quá giống với nó .

...

Nó cảm thấy đau quá , làm sao hắn có thể chở một người con gái khác trên chiếc xe ấy được , mặc dù miệng thì bảo hắn chở My đi nhưng trong tim nó thì như hàng ngàn lưỡi dao đâm mạnh vào làm máu văng tung tóe .

Hắn vừa đạp xe tới nhà đã quăng chiếc xe qua một bên rồi chạy vào nhà xem nó đã về bình an chưa thì thấy nó ngồi thù lù một đống cạnh cái bàn :

- Tớ xin lỗi nha __ hắn gãi đầu nói .

- Không có gì __ nó lạnh lùng đáp .

Hắn định bước lại bên nó để nói chuyện nhưng nghĩ đến việc không kiểm chế được bản thân nên hắn buồn bã đi vào bếp nấu ăn . Hôm nay bà lại về muộn nên chỉ có 2 đĩa ăn tối , suốt cả bữa ăn chẳng ai nói với ai

câu nào , nó ngồi cặm cùi ăn trong khi hấn thì cứ ngồi quan sát nó từng tí một , muốn mở lời nói nhưng có cái gì đó đã khóa miệng hấn mất rồi .

Có lẽ mọi chuyện vẫn còn nhiều phức tạp

12. Chương 12

Sáng hôm nay nó cố dậy thật sớm , ăn sáng qua loa rồi tản bộ một mình đến trường .

Con đường hằng ngày vẫn đi nhưng sao bây giờ cảm thấy nó lạ quá , phải chăng là vì không đi cùng hấn , có lẽ vậy vì đi cùng hấn cả hai đứa thường cãi nhau , hay nói chuyện đùa giỡn có bao giờ để ý đến cảnh vật xung quanh đâu nên hôm nay nó thấy lạ cũng đúng . Nó đưa mắt nhìn xung quanh , đường phố thật êm ắng chẳng có tí tiếng động nào ngoài tiếng lá xi xào trên cây và tiếng những chú chim đang đua nhau hát . Nhìn những chú chim ấy vui vẻ bên nhau cũng nhau hót líu lo cả ngày , nó cảm thấy bản thân mình bây giờ thật là cô đơn , trống vắng , một cảm giác buồn vơi vơi đan xen vào trong tim nó , “ Tại sao mình lại phải trốn tránh nhỉ ?? Có lẽ mình thật sự đã thích hấn ta mất rồi , dù gì cũng phải đối mặt với tình cảm này còn hơn là trốn tránh nó ” khẽ mỉm cười buồn một cái rồi nó tiếp tục hành trình đến trường một mình mà thiếu mất bóng dáng ai đó .

Trong khi nó đang trên đường đến trường thì hấn mò dậy , vội chạy vào phòng tắm rửa mặt nhìn xung quanh chẳng thấy nó đâu , tưởng là nó chưa ngủ dậy nên hấn định bước vào phòng kêu nó thì :

- Con Hy nó đi rồi mà cháu _ bà ngồi ở bàn nhìn hấn nói .
 - Ô đi rồi ạ _ hấn tròn xoe mắt nói .
 - Ủ nó đi từ hồi sáng sớm _ bà uống ngụm trà rồi nói .
 - Vậy ạ ?? _ hấn xụ mặt xuống .
 - Mà hai đứa có chuyện gì àk ??? _ bà quay sang nhìn hấn với con mắt dò hỏi .
 - Dạ không có gì _ hấn buồn bã đáp .
 - Vậy lại ăn sáng đi nào !! _ bà vẫy tay gọi hấn lại .
 - Thôi cháu không ăn đâu ạ !! Cháu đi học đây , chào bà cháu đi _ hấn lễ phép chào bà rồi chạy bắn ra ngoài sân lấy chiếc xe đạp rồi đạp thật nhanh đến trường .
- “ Chẳng lẽ vì chuyện hôm qua mình lỡ tay ôm mà cô ấy sợ không thêm đi chung với mình nữa sao ” hấn cứ thầm nghĩ là vì chuyện đó mà nó mới bỏ đi một mình như vậy nên cảm thấy hối hận vô cùng vì những hành động thiếu suy nghĩ của mình .

....

Nó vừa đến cổng trường nhìn xung quanh có lẽ bởi vì nó đến quá sớm nên chẳng có một bóng ma nào cả . Ngôi trường nhộn nhịp ồn ào hằng ngày bây giờ cũng trở nên yên ắng lạ thường nó thở dài một cái rồi bước lên cầu thang , nó từ từ bước vào lớp rồi hình như cảm nhận mình giẫm phải một vật gì đó mềm mềm , mà còn phát ra tiếng nữa chứ :

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA .

Nó mất hồn bởi tiếng kêu đó giỡ chân lên ngõ ngang nhìn xuống thì thấy một tên con trai đang ôm tay mình mà la oai oái :

- Đau quá !! Cái quái gì vậy ?? _ tên đó ôm tay thối thối rồi nhìn lên nó hỏi .

Nó nhìn tên đó nhú mày lắc đầu rồi thản nhiên bỏ đi :

- Nè đứng lại coi !! _ bỗng tên đó nói giật lại .

Nó quay lại nghiêng đầu nhìn .

- Gây thương tích xong là bỏ đi hả ??_ tên đó lừm lừm nó nói .

Nó nhìn tên đó rồi lại nhìn vào mấy ngón tay đang đỏ dần lên trông có vẻ đau lắm , từ từ tiến lại chỗ tên đó rồi nắm tay kéo đi :

- Nè nhỏ kia dẫn đi đâu vậy _ tên đó nhìn nó nhăn nhó nhưng cũng bước đi theo .

Nó vẫn không nói gì cứ dẫn tên đó đi thật nhanh đến phòng y tế mở cửa ra bước vào nhìn ngó xung quanh thì thấy không có cô y tế , có lẽ vì nó đi học sớm quá nên cô chưa đến . Nó thở dài rồi kéo tên đó vào bên trong , ấn tên đó xuống một chiếc ghế rồi đi lại tủ mở cửa kính ra , loay hoay một lúc thì nó cũng đem lại chỗ tên đó một vài chai thuốc cùng với bông băng :

- Nè cô làm gì vậy ???_ tên đó nhìn nó nheo mắt .

Nó vẫn không nói gì ngồi xuống cạnh tên đó , nhẹ nhàng nâng bàn tay bị mình giẫm lên , ngắm một lúc rồi , lấy thuốc sát trùng thoa lên :

- A đau cô thoa cái quái gì vậy ??_ vì đau quá tên đó hét lên nhưng vẫn để im tay cho nó băng .

Nó vẫn ngồi im từ tốn , nhẹ nhàng băng bó những ngón tay bị đau . Nhìn nó mà tên đó cứ nghĩ “ Nhỏ đây là nhỏ nào vậy trời !! Kỳ lạ hết sức , giẫm cho đã rồi băng vết thương ỉnh . Còn cái mặt nạ trên mặt nữa đúng là kỳ lạ mà ” . Khi đã hoàn thành xong công việc băng bó , nó cảm thấy nhẹ nhõm hẳn :

- Xong rồi !!! _ ngược lên nhìn tên đó mỉm cười nhẹ nói , mặc dù đã bị mặt nạ che nửa khuôn mặt nhưng nụ cười đó phúc chốc đã làm trái tim tên đó ngồi đối diện lỗi đi mất một nhịp , trân trân mắt mà nhìn nó .

- Cách _ tiếng cửa phòng mở ra cô y tá bước vào nhìn cái cảnh tượng hơi bị lạ lùng này .

Tên đó giật mình thôi không nhìn nó nữa nhìn sang cô y tá ái ngại . Nó cũng buông tay tên đó ra đứng dậy chào cô rồi bước về lớp :

- Lâm cháu về hồi nào vậy ??_ cô y tá mở to mắt nhìn Lâm.

- Dạ mới hôm qua thôi cô ạ _ Lâm mỉm cười nhìn cô .

- Mà cháu làm gì ở đây vậy ??_ cô tròn xoe mắt hỏi .

- Dạ cháu đến tham quan trường của bố và sắp tới sẽ chuyển vào đây học luôn _ Lâm mỉm cười đáp .

- Cái gì ??? Cháu vào đây học á _ cô phớt chốc bỗng giật mình .

- Vâng ạ . _ Lâm thản nhiên đáp .

- Sao không học trường khác mà vào đây ??_ cô nhăn mày như sắp có thảm họa xảy ra vậy .

- Ban đầu thì chỉ vì nghe lời bố vào đây tham quan xem thử nhưng bây giờ thì cháu đã phát hiện ra một thứ thú vị rồi _ đang nói bỗng nhiên Lâm cười thật tươi .

- Cháu định vào đây giết hết con gái trường này àk ??_ cô nhìn Lâm nói với ánh mắt nghi ngờ .

- Sao cô nói cháu thế chứ ??_ Lâm chu mỏ nói thể hiện thái độ không đồng tình .

- Thì vốn vậy mà _ cô trề môi nhìn thẳng cháu mình nói .

- Đâu phải đâu . Mà cô nè !!_ Lâm nhìn cô như có điều gì đó mún hỏi .

- Sao nữa đây nhóc ??_ cô tò mò hỏi .

- Nhỏ lúc này là học sinh trường này hả cô ??_ Lâm nháy mắt hỏi .

- Ờ . Sao vậy ??_ Lâm hỏi càng làm cô tò mò .

- Học lớp nào ??_ Lâm tròn xoe mắt hỏi tiếp .

- 11a5 _ cô tiếp tục thản nhiên đáp .

- Sao nhỏ ấy đeo cái mặt nạ chi vậy cô ??_ Lâm chồm tới gần cô hỏi .
 - Hình như là do gia đình thì phải cô cũng chẳng biết nữa . Mà sao cháu nhiều chuyện quá vậy ??_ cô hỏi chằm chọc Lâm .
 - Đầu có tấy thấy nhỏ đó kỳ lạ nên hỏi thôi mà _ Lâm mỉm cười đáp .
 - Ê....ê...đừng nói cô là định tấn công Hy àk nha _ chợt nhận ra điều kỳ lạ đó cô run rẩy nói .
 - Thì ra là tên Hy ạ _Lâm gật đầu nói .
 - Vậy là thiệt hả ??Không được đâu _ bỗng nhiên cô hét lên .
 - Sao lại không được ạ ??_ lâm nhăn mặt hỏi .
 - Cô bé đó không giống những cô gái khác đâu cháu đừng có mà làm gì người ta _ cô ngồi xuống ghé khoanh tay nói .
 - Chẳng lẽ một sát thủ như cháu mà lại để tuột mất một con mồi kỳ lạ như vậy àk ??Thôi cháu đi về nói với bố đây hẹn gặp cô vào ngày mai nha ._lời cô nói càng làm cho Lâm phấn khích , nói xong Lâm bước ra khỏi phòng .
 - Trời ơi cái thằng nhóc này Đúng là giống y đúc anh trai mình mà . Kiểu này thì Hy sống không yên ổn với nó rồi chắc chắn , tội nghiệp cô bé _ cô giáo ngồi chặc lưỡi nhìn thằng cháu mình bước đi .
- Bây giờ lại xuất hiện thêm một chàng trai tên Lâm , chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo nhỉ ?

13. Chương 13

Lâm bước ra khỏi phòng y tế khẽ nhẹ nhàng sờ nên những ngón tay bị băng trắng quấn chặt Lâm khẽ một nụ cười tươi tắn nở trên môi và dẫn đến tình trạng những nạn nhân xung quanh đã phải gánh chịu hậu quả của cái nụ cười mê hồn đó .

“ Chẳng có thứ gì mà mình không làm được cả ??? Hãy chờ đấy cô bé kỳ lạ ” . Lâm vui vẻ bước đến phòng hiệu trưởng , mở cửa ra bước vào :

- Con chào bố _ Lâm vui vẻ nói với người đàn ông đối diện .
- Ủ vào đây _bố Lâm quay cái ghế lại nhìn con trai mình .
- Vâng _ Lâm khẽ đáp rồi ổn định chỗ ngồi trước mặt bố của mình .
- Sao rồi ??? Đồng ý học ở đây phải không ??_ bố Lâm khẽ nhướn miêng cười .
- Vâng ạ _ Lâm cười tươi đáp .
- Còn chuyện em gái con sao rồi ??_ bố Lâm từ tốn hỏi .
- Dạ nó cũng ổn nhưng lúc nào cũng buồn bã chẳng nói chuyện với ai _ Lâm làm bộ mặt chua xót thương tiếc cho em gái mình .
- Vậy là thằng nhóc đó cũng chưa về ư ??_ bố Lâm tiếp tục hỏi .
- Vâng ạ con chả biết cái thằng ấy đi đâu biệt tích chẳng nói với ai tiếng nào _ Lâm nhăn mặt ra vẻ trách móc .
- Bố nhất định sẽ tìm ra nó _ bố Lâm nói một cách chắc chắn .
- Để làm gì vậy bố ??_Lâm nhăn mặt hỏi.
- Àk chẳng có gì quan trọng cả _ bố Lâm nở một nụ cười giả tạo .

- Mà khi nào bố quay về trên đó , mọi chuyện trong công ty làm sao có thể để mẹ đảm đang hết ạ __ Lâm hơi khó chịu với nụ cười ấy nhưng rồi cũng hỏi .

- Chắc ngày mai bố đi , àk sẵn tiện con đảm đang cái chức hiệu trưởng này một thời gian luôn __ ông đan xen những ngón tay vào nhau nói .

- Vâng ạ chuyện nhỏ thôi __ Lâm mỉm cười rồi đi.

- Ủ .

- Thôi con về đây ạ , chuẩn bị mai còn đi học __ Lâm khẽ cười rồi nói .

- Ủ tạm biệt con __ bố Lâm nói với đôi mắt sắc lạnh ấy .

Lâm không nói gì mà quay đi , vừa bước ra khỏi phòng gương mặt Lâm tối sầm lại “ Chẳng biết ông ấy muốn làm gì đây ??? ”.

Cửa phòng đóng lại ba Lâm chống tay lên bàn “ thằng nhóc ấy có thể biến đi đâu được nhỉ ??? Nhất định phải tìm ra nó thì chuyện hợp tác mới tốt đẹp ”

...

Quay trở về lớp nó , hần đến lớp mà chẳng thấy nó đâu cả “ Cô ấy đi đâu rồi nhỉ ? Chẳng phải đi học từ sớm rồi sao ” hần suy nghĩ và lo lắng đến vỡ cả đầu ra .

Khi gần vô tiết nó mới từ đâu thù lù đi vào , vừa đặt mình ngồi xuống hần đã quay sang nắm chặt 2 bờ vai nó nói :

- Cậu cậu đi đâu vậy ?__ hần nhìn nó lo lắng hỏi .

Nhìn thấy khuôn mặt hần thoáng chốc nó quay sang chỗ khác nhưng nghĩ tới 2 chữ “ đối diện ” nên :

- Tổ không sao cả chỉ là có chút chuyện thôi __ nó khẽ mỉm cười nói .

- Chuyện gì mà làm cậu đi thật sớm mà bây giờ mới tới lớp là sao ??__ hần vẫn chưa bỏ qua cho nó cứ tiếp tục hỏi .

- Àk cũng không có gì quan trọng lắm thôi mình học đi cô vô rồi kìa __ nó nói rồi quay mặt lên bảng .

“ Chẳng lẽ vì chuyện hôm trước mà mình làm cô ấy sợ rồi sao ??? Ngay cả nhìn thẳng mình cũng chẳng dám , hizzz mình đúng là một thằng tôi không biết kiềm chế làm người ta phải sợ ” hần cứ ngồi suy diễn ra cái chuyện này nên đầu óc chả tập trung vào học tí nào .

“ Cậu đã có bạn gái rồi ,tại sao cứ phải quan tâm cho tớ như vậy???Tớ đang cố gắng đối mặt với cái tình cảm vừa mới chớm nở này nên cậu đừng làm như vậy nữa nếu không tớ sẽ không thể quên cậu được mà nói ra tất cả thì chỉ làm cậu khó xử thêm thôi đồ ngốc ạ ” Nó quay sang nhìn hần như muốn nói lên tất cả những gì trong đầu mình đang nghĩ , còn hần thì bần suy nghĩ nên cũng chẳng để ý rằng nó đang nhìn mình .

Giờ ra chơi cũng đến :

- Mình đi ăn đi __ hần quay sang nhìn nó đề nghị .

- Ủ cũng được đi thôi __nó đáp rồi cả hai đi xuống cắntin .

Trên đường đi :

-Tí nữa tớ chờ ở cổng trường cậu rồi hai đứa mình cùng về nha __hần mỉm cười nói .

- Ủ __nó khẽ đáp mà trong lòng thầm nghĩ “Còn My thì sao nhỉ ?? ” một cơn gió mát khẽ thoảng qua trong lòng nó .

Xuống đến nơi thì còn duy nhất một bàn trống nên cả 2 nhanh chân vào ngồi ,hần đi mua rồi bưng đồ ăn lại .

Cả 2 đang ngồi ăn ngon lành thì :

- Anh Rinnnnnnnnnnnnnn !!_ My đang bưng cơm từ xa đã hét tên hấn .

- Rầm !!!!!!!!!!!_ My bị vấp ngã cái khay cơm rớt xuống văng tứ tung .

Hấn với nó quay lại nhìn ,thấy vậy hấn vội chạy lại đỡ My lên :

- Em không sao đâu _ My khẽ đứng dậy gượng cười phải hết thức ăn dính trên mình .

- Đi đứng kiểu gì mà đến nông nỗi này , thôi qua kia ngồi chung với tụi anh _ hấn đỡ My đi lại chỗ bàn mình .

Trước khi đi My đã quay sang Trinh người đã gạt chân mình té để tặng cho Trinh một nụ cười khinh bỉ .Làm Trinh tức lộn ruột muốn bay vào xé mặt My ra.

Nó ngồi đó chứng kiến mọi cảnh , trong tim chợt đau nhói trước giờ nó cứ lầm tưởng rằng hấn sẽ chỉ bảo vệ mỗi mình nó nhưng đều là những suy nghĩ sai sót . Hấn đỡ My ngồi xuống ghế cạnh hấn rồi nói :

- Em ở đây chờ tí anh đi mua cơm cho _hấn nói rồi vụt chạy đi .

-Chị là bạn của anh ấy ạ ??_ My mỉm cười thân thiện hỏi .

- Ủ_nó lạnh lùng đáp .

- Anh ấy dễ thương thật ý cỡ em về nói đủ chuyện hết .Tí nữa lại được anh ấy chở về sướng thật _ My ngồi ngãng đầu lên giả vờ tưởng tượng sung sướng .

Nó im lặng chẳng nói gì ,nó đứng dậy rời khỏi ghế bước ra đi về lớp . My nhìn theo nhếch mép cười .

Hàng loạt câu hỏi đặt ra trong đầu nó, tại sao hấn đã quyết định chở My về mà còn lại rữ nó về , hấn định đem nó ra làm trò hề sao , bây giờ nó cảm thấy thật căm ghét hấn

Trong khi đó hấn bưng cơm đến cho My nhìn thoáng xung quanh chẳng thấy nó đâu :

- Hy đâu em??_ hấn nhìn xung quanh tìm kiếm nó rồi hỏi My .

-Dạ chị ấy về lớp rồi_ My cười tươi nói .

- Ủ _hấn đáp nhưng mắt vẫn đảo xung quanh kiếm nó .

- Thôi em ăn đi nha anh về lớp đây _ hấn nói rồi vụt chạy đi .

Để lại My ngồi sau “ Con nhỏ đó quả là 1 đối thủ đáng gờm ,nhưng dù gì anh cũng là của tôi mà thôi ” My nhếch mép một cái rồi cúi đầu ăn đĩa cơm .

Hấn chạy về lớp thì thấy nó ngồi chỗ bàn mình , vội chạy lại quay sang nhìn nó mỉm cười nhưng nó đã đáp lại bằng 1 ánh mắt lạnh lùng đến kinh hồn , còn lạnh hơn cả khi mới gặp hấn lần đầu .

Hấn cảm thấy giật mình định hỏi nó có chuyện gì thì chuông vào lớp vang lên nên hấn đành thôi

Giờ ra về cũng đến :

- Anh Rin ơi !!_ My từ ngoài cửa lớp kêu vọng vào .

Hấn nghe thấy vậy thì xách cặp ra xem có chuyện gì , trong khi đó nó nhìn thấy mà thấy gai cả mắt nên đã bước đi ngang qua lưng hấn vì đang đối mặt nói chuyện với My nên hấn chẳng biết gì :

- Anh chở em về nha _ My nũng nịu nói .

- Không được đâu , hôm nay anh phải chở bạn anh về rồi _ hấn mỉm cười nói .

- Vậy ạ , vậy thì thôi _ mặt My xụ xuống rồi bỏ đi .

Hấn nhăn mặt khó hịu rồi định quay vào lớp kêu nó thì đã thấy nó mất dạng , “ Chắc cô ấy chờ mình ở cổng trường ” nghĩ vậy hấn tung tăng xuống nhà xe lấy xe .

Cả 2 người đều lầm tưởng chuyện của mình theo một hướng khác ???

14. Chương 14

Hắn dắt xe ra ngoài cổng trường đứng chờ nó trong khi nó đã đi bộ về từ trước .

Nó đi trên đường miên man suy nghĩ về hắn cái con người mà nó cho là là đồ lừa đảo ,phản bội . Nó không hiểu tại sao nó có thể yêu hắn được nữa ??? Có thể không phải tình yêu chẳng ??? Nhưng nếu không phải là yêu thì tại sao nó lại cứ phải quan sát hắn suốt ngày , tại sao tim nó lại đập nhanh khi ở gần bên hắn và đau nhói khi biết tin hắn có bạn gái ??? Trong lòng nó bây giờ thật là mâu thuẫn

Đi trên đường mà nó cứ nhìn chằm chằm xuống dưới đất như đang tìm một thứ gì đó có thể giải tỏa những thắc mắc trong lòng . Chợt tiếng nói của một người làm nó giật bắn ra khỏi dòng suy nghĩ :

- Cái xe chết tiệt này !!!!!!!.

Nó ngược đầu lên nhìn thì thấy Lâm đang đứng cạnh một chiếc xe máy vừa đập mạnh vào nó , vừa mắng nhiếc đủ điều . Nó nhăn mặt nhìn hành động mà có thể cho là bạo hành của Lâm đối với chiếc xe máy tội nghiệp . Đang la hét âm ỉ với chiếc xe , Lâm ngược nhìn lên một cách bức bối thì thấy cái hình dáng quen thuộc , khẽ tiến lại gần nó đưa mặt mình vào sát mặt nó ngấm ngĩa rồi :

- Haha không ngờ lại gặp cô ở đây _Lâm nhìn nó bật cười .

Nó nhìn Lâm nhăn mặt nhùi mày thâm nghĩ “ Tên này nhìn vậy mà cũng có hoàn cảnh , tội nghiệp ” rồi nó bước đi ngang qua Lâm chợt một cơn mưa bất ngờ ào xuống làm nó giật cả mình , ngược lên trời nhìn những giọt mưa đang đua nhau rồi xuống , đang đứng ngắm mưa thì một cánh tay lực lưỡng nắm lấy tay nó và kéo nó thật nhanh vào một hiên nhà bên đường :

- Cô bị gì về thần kinh àk ??? Mưa to vậy mà không lo tìm chỗ nấp còn đứng đó mà nhìn _ Lâm nhìn nó nạt một tăng .

- Liên quan gì cậu nhĩ ??_ nó quay sang nhìn Lâm thờ ơ hỏi .

- Ờ thì.....tôi thấy chướng mắt thôi _ Lâm lúng túng nói , chưa có người con gái nào Lâm lúng túng thế này .

Nó liếc Lâm một cái rồi quay sang ngắm mưa rơi , từ nhỏ nó đã thích ngắm mưa , có lẽ là vì ông trời đang thương cảm cho nó mà rơi nước mắt chẳng ??? Những lúc nó buồn trời đều mưa cả , và nhìn ngắm mưa thế này nó cảm thấy đỡ hơn phần nào . Nó đưa tay hứng những hạt rơi một cách thích thú , Lâm đứng bên cạnh nhìn nó không chớp mắt , mới mấy phút trước đây khuôn mặt lạnh lùng không bộc lộ tí cảm xúc nào , thế mà giờ đây vui vẻ nhìn ngắm mưa như một đứa con nít . Những điều này càng làm cho Lâm hứng thú với nó hơn .

Ngắm một lúc nó quay vào trong bên hiên ngồi xuống , thấy vậy Lâm cũng chạy lon ton theo nó và đặt mình ngồi cạnh nó . Nó quay sang nhìn Lâm khó chịu rồi lấy tay xua xua như ám chỉ là Lâm ngồi xích ra một tí nhưng Lâm giả vờ như không hiểu càng ngồi sát vào , làm cho nó bức cả mình :

- Nè sở thích của cậu là làm cho người khác bức bối phải không ??_ nó nhìn Lâm tóa lửa nói .

- Đâu phải sở thích của tôi là làm cho người đối diện phải thích tôi _Lâm mỉm cười đáp .

- Vậy àk ?? Sở thích của cậu cao cả quá ha ??_ nó quay sang nói .

- Dĩ nhiên rồi _ Lâm ngồi cười hãnh diện .

Nó hết cách nói nỏi nên đành quay sang ngắm mưa :

- Hy àk !! Sao cô lại đeo cái mặt nạ đó vậy ??_Lâm nhìn nó chằm chằm tò mò hỏi .

Câu hỏi của Lâm chợt làm nó khựng lại vì câu hỏi này hắn cũng đã từng hỏi nó :

- Đó là việc của tôi _ sau một lúc nó đáp gọn lộn .

Lâm hơi hụt hẫng với câu trả lời của nó nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần và quyết tâm sẽ biến nó thành người con gái của mình .

Trong khi nó đang trú mưa cạnh Lâm thì hấn vẫn đang đợi nó trước cổng trường , toàn thân ướt nhẹp , cơ thể hấn bây giờ lạnh buốt , khẽ ngược nhìn đồng hồ đã gần 5h30 rồi , hấn đã đợi nó được một tiếng đồng hồ mà chẳng thấy tăm hơi nó đâu , rõ ràng hấn đã bảo nó đợi nơi cổng trường mà bây giờ lại thành hấn đợi nó . Hấn đành đạp xe đi về nhà dưới cơn mưa rào lạnh đến nỗi như muốn đông cứng người lại .

Về đến nhà :

- Trời Rin sao người cháu ướt sũng thế này ??_ bà chạy ra nhìn hấn lo lắng hỏi .
- Dạ không sao ạ ! Hy vẫn chưa về hả bà ??_ hấn nhìn ngó xung quanh nhà rồi nói .
- Chưa thôi cháu vào đây lau mình nhanh kẻo cảm lạnh mất _ bà hối hấn vào rồi đưa cho hấn một cái khăn .
- Thôi để cháu đi tìm Hy chắc cô ấy có chuyện gì rồi _ hấn định quay đi thì bà kéo tay lại .
- Chắc nó trú mưa ở đâu rồi về cháu lau nhanh đi kẻo cảm lạnh _ bà nói như ra lệnh .

Hấn đành nghe theo lời bà , lau mình xong hấn ngồi cạnh chiếc bàn , lo lắng không nguôi vì sợ nó gặp chuyện gì .

Quay lại với nó và Lâm :

- Nè cô có bạn trai chưa vậy ??_ Lâm quay sang mỉm cười một nụ cười hút hồn nói .
- Rồi thì sao mà chưa thì sao _ nó đáp .
- Dù rồi hay chưa thì tôi cũng sẽ tấn công cô _ Lâm nói một cách chắc chắn .
- Vậy sao ??_ nó khinh khỉnh đáp .
- Đúng vậy _ Lâm xác nhận lại một cách tự tin .
- Cứ việc , tôi về đây tắm mưa rồi _ nó đứng lên nói rồi bỏ đi .
- Đưa tôi chỗ cô về cho _ Lâm chạy lại bên cạnh nó nói .
- Cậu tốt quá , nhìn lại chiếc xe mình rồi hãy nói _ nó nhìn Lâm rồi liếc sang cái xe nói .
- O....Vậy tôi đi cùng cô _ Lâm chạy lại dắt xe rồi đẩy thật nhanh cho ngang bằng với nó .
- Cậu rãnh thật đó ???_nó quay sang nhìn Lâm nói .
- Tôi có thể làm tất cả để đạt được những gì tôi thích _ Lâm nhìn nó nói .
- Đúng là khủng _ nó nhìn Lâm buông một câu rồi bỏ đi thật nhanh .
- Nè chờ tôi với !!_ Lâm dắt xe vừa chạy vừa nói với theo .

Cũng may nhờ Lâm và mưa mà cảm giác buồn bã đã vơi dần dù chỉ là một tí .

Trước cổng nhà nó :

- Đây là nhà tôi cậu có thể về được rồi đó _ nó nhìn Lâm ra vẻ khó chịu nói .
- Sao nhanh dữ vậy ta ???_ Lâm nhìn xung quanh nhà nó gãi đầu nói .
- Làm ơn đi về giùm tôi _nó nói .
- Ủ ừ vậy mai gặp lại _ Lâm mỉm cười rồi dắt xe đi .

“Còn gặp lại nữa sao trời ??” nó nhìn theo cái dáng điệu ngốc nghếch dắt xe đi của Lâm rồi quay sang vào nhà thì bất gặp ngay ánh mắt của hấn nhìn nó chằm chằm . Nó phớt lờ ánh mắt ấy lạnh lùng bước ngang qua hấn thì bị hấn nắm tay lại :

- Tên đó là ai ??_ hấn nắm chặt lấy tay nó nói .

- Chẳng là ai cả , cậu buông tay tôi ra đi __ nó đáp rồi giật mạnh tay hắn ra .

- Tôi hỏi thằng đó là thằng nào __ hắn đứng dậy quay người nó lại , nắm chặt hai bờ vai hét lên .

Nhìn ánh mắt tức giận của hắn làm nó run sợ chẳng nói được tiếng nào . Vừa lúc đó bà đi ra :

- Hai đứa có chuyện gì vậy ???_bà từ trong bếp ra nhìn tụi nó với ánh mắt lo lắng .

Nghe thấy tiếng bà hắn mới bỏ tay mình ra khỏi vai nó , nhìn nó bằng đôi mắt căm phẫn rồi quay đi bước vào phòng mình . Để nó đứng lại với cảm giác run sợ vẫn còn vương vấn :

- Hy àk !! Sao vậy ??_ bà tiến lại gần bên nó nhẹ nhàng hỏi .

- Dạ ...dạ không có gì đâu ạ __ nó quay sang nhìn bà cười gượng rồi bước lại bàn ngồi .

Bà nhìn nó chặc lưỡi rồi bước vào bếp .

Hắn ngồi trong phòng mình cảm giác bức tức vẫn chưa vơi đi , nhìn thấy cảnh nó đứng nói chuyện với một tên con trai khác là hắn cảm thấy như tức điên lên được .Trong khi hắn đang chờ nó mỗi một thì nó lại vui đùa bên cạnh thằng con trai khác , vì nó mà hắn đã cố gắng bảo bản thân mình phải biết giữ khoảng cách với nó để không làm tổn hại đến nó nhưng vì cái khoảng cách chết tiệt này mà nó và hắn ngày càng xa nhau . Chính bản thân hắn cũng đã không nhận ra điều này .

Hiểu lầm lại nói tiếp hiểu lầm ?? Liệu có cách gì để gỡ rối cái hiểu lầm này ???

15. Chương 15

Tối hôm đó có lẽ là vì đêm mưa về lại chỉ lau mình qua loa nên hắn đã bị cảm , cứ ho suốt cả đêm . Làm bà hết sức lo lắng , nên gọi nó sang phòng hắn xem thể nào còn bà thì đi nấu cháo . Nó miễn cưỡng nghe theo lời bà mặc dù trong lòng cũng có tí lo lắng , nó mở cửa bước lại gần giường hắn , nhìn khuôn mặt hắn nhợt nhạt , mồ hôi mẹ , mồ hôi con thì nhau chảy dài trên khuôn mặt điển trai ấy . Nó khẽ đưa tay sờ nhẹ lên trán hắn thì giật mình rụt lại vì cái nóng kinh hồn thoát ra từ cơ thể hắn , nó vội chạy ra phía sau bếp :

- Bà ơi !! Sao tên đó nóng quá bà ạ !!_ nó hốt hải chạy về phía bà nói .

- Chắc thằng bé sốt nặng rồi , cháu vào trong lấy cái thau với cái khăn lau đỡ cho nó đi __ bà vừa nấu cháo vừa nói .

- Vâng ạ !! __ nó đáp rồi vội chạy lấy đồ theo lời bà nói rồi lảng xằng bưng lại vào phòng hắn .

Mở cửa phòng tiến vào lại chỗ hắn đặt thau nước xuống . Nó nhúng khăn , rồi nhẹ nhàng cầm khăn lau nhẹ lên mặt hắn , tự nhiên khi tay nó chạm vào mặt hắn tim nó lại đập một cách hỗn loạn , tay nó như bắt động vẫn đặt trên mặt hắn còn mắt thì vẫn nhìn chăm chăm không đổi hướng , tất cả mọi thứ trên thân thể nó dường như đều không hoạt động chỉ có trái tim nó vẫn đang đập đập mà thôi . Một lúc sau nó giật mình khẽ lắc nhẹ đầu rồi đưa tay lau tiếp trên khuôn mặt hắn . Chợt hắn khẽ nhíu mày nhìn , thì thấy nó đang ân cần , lo lắng cho hắn :

- Tổ ... thích....cậu __ hắn khẽ nói dù nhỏ nhưng cũng đủ để nó nghe được . Rồi ngất đi .

Tim nó bỗng dưng đang đập nhanh lại càng nhanh hơn vì lời nói của hắn . Mắt thì cứ trao tráo nhìn hắn như không tin vào tai mình , chợt bà mở cửa phòng bước vào :

- Có cháo rồi đây !!!!_ bà nhẹ nhàng bưng bát cháo vào .

Nghe thấy tiếng bà nó giật mình buông tay mình rời khỏi mặt hắn vội đứng lên cuối đầu chạy với trái tim vẫn đang đập liên hồi .

Bà ngoái đầu nhìn theo rồi lắc đầu khó hịu , đem bát cháo lại đặt nhẹ lên bàn , bà sờ trán hắn rồi thầm nghĩ “ Thằng bé sốt cũng không cao lắm thế mà cái Hy nó làm ầm ĩ cả lên ” , bà lay nhẹ mình hắn :

- Rin dậy ăn cháo cho ấm người đi con __ bà vừa lay vừa nói .

Hắn hình như vẫn chưa thoát khỏi cơn mê sảng ,chẳng nói gì , mắt thì vẫn nhắm nghiền . Vậy nên bà đành lấy chiếc khăn lạnh đắp nhẹ lên trán hắn rồi bưng bê bát cháo ra khỏi phòng .

Nó chạy thật nhanh về phòng mình đóng sập cửa phòng lại “ Tên đó bảo là thích mình thật sao ??? Hay là do mê sảng quá nhìn lầm người ” nó đứng sau cánh cửa trong đầu vẫn suy nghĩ về lời nói của hắn lúc nãy , dù chỉ là 1 hy vọng nhỏ bé nó cũng mong những lời đó của hắn là dành cho nó .

Tối hôm đó một người nằm trần trọc vì lời nói của ai đó , còn một người nữa thì vẫn chưa thoát khỏi cơn mê sảng kỳ lạ .

...

Buổi sáng cũng đến nó bước ra khỏi phòng bần thần vì tối qua không ngủ được :

- Cháu lại ăn sáng , rồi thay đồ đi học , có thể thằng Rin không đi được rồi ??_bà nhẹ nhàng nói .

Nghe câu nói của bà chợt lòng nó lại cảm thấy lo lắng , nhưng nghe lời bà nó đành bước đến trường . Con đường đến trường hôm nay cũng thật là xa lạ và dài thăm thẳm , nó bước đi trong cảm giác cô đơn và lo lắng .

Nó bước vào lớp tất cả đều nhộn nhịp như thường , từ ngày hắn đến nó đã ít bị ăn hiếp hơn . Nó nhẹ nhàng bước vào chỗ ngồi của mình như người vô hình vì hầu như chẳng ai trong lớp quan tâm tới sự có mặt của nó .

Và thế là giờ vô lớp đã đến , cô giáo bước vào với nụ cười tươi nở trên môi :

- Hôm nay sẽ có một bạn chuyển vào lớp ta đặc biệt bạn ấy còn là hiệu trưởng trường ta một thời gian __ cô đứng chống tay lên bàn nói .

Cả lớp bàn tán xôn xao về bạn mới .

- Vào đi em __ cô nhìn ra phía ngoài cửa bước vào .

Nghe lời cô Lâm bước vào mang theo nụ cười chết người trên môi :

- Chào các bạn , mình là Hoàng Lâm , vừa mới chuyển đến mong các bạn tận tình giúp đỡ __ Lâm nghiêng đầu nói một cách đáng yêu .

Con gái trong lớp nhốn nháo hẳn lên vì chàng trai tên Lâm từ trên trời rơi xuống , chỉ có nó là vẫn đang ngẩn ngơ ngoài cửa sổ .

- Vậy để cô sắp xếp chỗ hay em muốn ngồi chỗ nào thì cứ ngồi __ Cô mỉm cười nhẹ nhàng nói với Lâm .

- Dạ vâng ạ __ Lâm nói rồi tự nhiên bước xuống chỗ nó leo vào ngồi cạnh nó một cách tự nhiên vô cùng làm cả lớp ai cũng kinh ngạc riêng nó thì chưa biết vì đang bận ngẩn ngơ suy nghĩ .

- Lâm àk chỗ đó có người rồi em __ cô giáo ái ngại nhìn Lâm .

- Nhưng em chỉ muốn ngồi chỗ này thôi ạ __ Lâm gãi đầu nói .

- Thôi được rồi em cứ ngồi chỗ đó đi cô sẽ sắp xếp chỗ khác cho bạn Rin __ cô thở dài rồi nói .

Nghe nhắc đến tên hắn nó quay người lại thì thấy một vật thể lạ ngồi bên cạnh mình , nó giật mình tròn xoe mắt nhìn Lâm :

- Ngạc nhiên lắm đúng không ??_ Lâm mỉm cười nhìn nó hỏi .

- Từ đâu ra vậy ??_ Nó vẫn tròn mắt hỏi .

- Từ thiên đường __ Lâm cười rặng ngồi đáp .

- Ủ thì đến từ thiên đường nhưng sao cậu lại ngồi đây nhỉ ?? Chỗ này có người rồi __nó nhăn mặt hỏi .

- Tôi thích thì tôi ngồi __ Lâm đáp một cách thần nhiên .

- Cậu điên thật ấy , cậu lấy quyền gì mà dành chỗ ngồi của người khác hả ??_ nó bực tức nạt vào mặt hắn .
- Quyền của một hiệu trưởng được không ??_Lâm nhìn chằm chằm vào nó nói .
- Hiệu trưởng ??_ nó nheo mắt hỏi .
- Ủ _ Lâm gật đầu cái rụp .
- Tôi không cần biết cậu là cái quái gì nhưng_ nó chưa kịp nói xong thì :
- Thôi hai em không cãi nhau nữa chúng ta vào bài mới _ cô nói .

Có lẽ này giờ nó không để ý đến chuyện tất cả mọi người đang quan sát chăm chú lắng nghe cuộc đối thoại của nó . Mọi con mắt trong lớp đều hướng vào nó , nó bực bội cúi mặt xuống , còn Lâm thì ngồi tùm tùm cười . Cả lớp lại có tiếng bàn tán thầm thì to nhỏ về Lâm và nó , chẳng ai biết được mối quan hệ của hai người này là gì ??

Ngồi trong giờ học :

- Nè cô đang làm gì đó ??_ Lâm nhìn nó hỏi .
- Nó vẫn im lặng giả vờ không nghe
- Cô đang làm gì đó hả ??_ Lâm nhìn nó khó chịu hỏi tiếp .
 - Bộ mắt cậu đuôi àk ???_nó quay sang bực bội hỏi .
 - không _ Lâm đáp gọn tron .
 - Vậy nhìn cho rõ nhé , tôi đang viết bài được chưa ?_ nó chỉ vào quyển vở khó chịu nói .
 - Ủ _ Lâm lại tiếp tục mỉm cười .

Thế là nó lại im lặng cặm cụi viết bài trong khi Lâm đang ngấm nhìn nó :

- Thế cậu viết có mỗi tay không ??_ Lâm lại quay sang hỏi nó .
- Cậu rãnh lắm phải không ??? Sao cứ hỏi những câu vớ vẩn thế hả ???_ nó quay sang bực bội nói .
- Ờ thì hỏi cho biết _ Lâm gãi đầu nói .
- Nhưng tôi không có bổn phận phải cho cậu biết hiệu trưởng àk !!_ nó nghiêng răng nhấn mạnh hai từ hiệu trưởng .

Lâm nhìn khuôn mặt nó lúc này mà chỉ muốn ôm bụng lăn ra cười cho thỏa thích mà thôi “ Nhỏ này đúng là thú vị , vui thật ” .

Giờ ra chơi đến My mon men chạy sang lớp nó nhìn vào trong chẳng thấy hắn đâu vừa lúc đó có một tên bước ra , My vớ lại hỏi :

- Anh ơi !! Cho em hỏi anh Rin đâu ạ ??_ My mỉm cười dịu dàng nói .
- O.....hôm nay Rin nghỉ học em ạ _ tên đó chết ngất vì nụ cười đó vài giây rồi mới định thần lại mà nói .
- Sao vậy anh ??_ My lại tiếp tục nhỏ nhẹ hỏi .
- Hình như bệnh thì phải _ Tên đó đáp .
- Cảm ơn anh ạ !!_ My đáp rồi vụt chạy đi “ Bệnh àk !! Hên sao mình đã điều tra ra được địa chỉ nhà ” miệng My nở một nụ cười .

My đến nhà nó chuyện gì sẽ xảy ra ??

16. Chương 16

Giờ ra chơi :

- Nè cô không đi ăn gì sao ??_ Lâm thò đầu qua nhìn nó hỏi .
- Không _ nó đáp gọn lộn rồi chăm chú vào quyển sách .
- Sao vậy ??_ Lâm nghiêng đầu hỏi .
- Không thích _ nó quay sang nhìn Lâm nhăn mặt đáp .
- Cô không ăn nếu đói thì biết làm sao hả ??_Lâm nhìn nó tiếp tục hỏi .
- Thì kệ tôi cậu lắm chuyện quá _ nó bực bội nói .
- Ủ...thì..kệ cô , nhưng nếu cô không ăn tí bụng cô nó réo thì làm sao tôi học bài , vì thế nên cô phải đi theo tôi _ Lâm gãi đầu nói rồi giật tay nó kéo đi .
- Nè...cậu nghĩ cậu đang làm gì thế hả ??_ bị lôi đi bất ngờ nó hét lên .

Lâm không nói gì chỉ mỉm cười rồi kéo nó đi về phía canteen để lại sau lưng những tiếng nói sầm sì :

- Chuyện này là sao nhỉ ??
- Con nhỏ đó hết đeo báo anh Rin giờ lại chuyển sang anh Lâm .
- Con đó thật ghê gớm . Chẳng biết tiếp theo nó sẽ chuyển mục tiêu đến ai nữa đây .
- Mà không hiểu tại sao trai đẹp luôn ở xung quanh nó nhỉ ???Hôm nay anh Rin nghỉ học thì lại thêm anh hiệu trưởng đẹp trai thế vào .
- Hừ mấy hôm nay tao đã chẳng đụng đến nó nên nó lớn mặt rồi _ nhỏ Trinh đứng ngồi hậm hực .
- Vậy mình nên làm sao đây chị hai _ một con nhỏ đứng cạnh mon men hỏi .
- Đi theo tao _ nhỏ Trinh đứng dậy rồi nghiêng răng sai bọn đàn em đi theo .

Cả đám đó tiến về phía canteen .

Lâm dẫn nó đến canteen ấn nó ngồi xuống một chiếc bàn rồi chạy nhanh đi mua thức ăn . Nó ngồi nhìn theo mà khó chịu vô cùng đương không bị lôi đi , nó đang ngồi bực bình thì :

- Rầm !! _Trinh lấy tay đập mạnh xuống bàn .

Nó giật mình ngược đầu lên nhìn thì thấy ngay khuôn mặt không mấy thiện cảm cho lắm của Trinh đang nhìn mình :

- Mày càng ngày càng láo nhử ??_ Trinh cuối đầu xuống kề mặt nó nói .

Nó vẫn im lặng không nói gì cứ nhìn Trinh không chớp mắt :

- Một lần bị nhốt vào nhà kho chưa đủ àk ?? Hay mày muốn thêm một lần nữa _ Trinh nghiêng răng nhìn nó .

Nó vẫn không trả lời mà cứ nhìn Trinh với thái độ khinh khỉnh .

- Mày....._ Trinh tức định đưa tay lên đánh nó thì :

- Mấy người đang làm cái quái gì vậy ??_ Lâm ôm trên mình một đồng đồ ăn , bước lại nhìn Trinh và bọn xung quanh bằng một ánh mắt đáng sợ .

- Trông cũng đẹp trai chứ nhỉ ??_ Trinh nói rồi tiến lại chỗ Lâm sờ lên mặt Lâm .

- Tôi biết điều đó nên không cần hạ người như cô phải nói đâu _ Lâm nhe răng cười rồi nghiêm mặt lại nói .

- Cậu_ Trinh tức đến xanh mặt .

- Àk quên nữa làm ơn bỏ dùm cái bàn tay dơ bẩn này ra khỏi người tôi đi tắm chết đi được __ Lâm khó chịu nhìn vô tay Trinh nói .

- Cậu__ Trinh đưa tay lên định tát Lâm thì đã bị Lâm chặn lại .

- Cô biết điều thì khôn hồn đừng có đụng vào nhỡ này và tôi , nếu không thì tôi sẽ làm cho cô biến mất chỉ trong một cái nháy mắt__ Lâm tiến lại ghé sát vào tai Trinh đe dọa làm Trinh nổi cả da gà .

- Đi thôi __ nói xong Lâm tiến lại chỗ nó kéo tay nó đi .

Tiếp tục để lại sau lưng những tiếng sầm sì , và một người đang đứng sừng sững trừng mắt nhìn theo .

Lâm kéo nó lên sân thượng đẩy nó ngồi xuống :

- Sao cô hiền thế ??Để tụi đó muốn làm gì làm àk ??__ Lâm tức giận quăng đồng hồ ăn vô mình nó .

- Liên quan gì cậu ??__nó khó chịu nhăn mặt nói .

- Câu này tôi nghe cô hỏi nhiều lần rồi đó . Ít ra cô cũng phải biết tự vệ chứ __ Lâm ngồi xuống nhìn nó nhăn mặt nói .

Nó không nói nhìn quay sang nhìn trời .

- Thôi ăn đi __ Lâm chỉ vào đồng hồ ăn và ra lệnh cho nó .

- Không thích __ nó đáp gọn lộn .

- Tôi bảo ăn đi mà __ Lâm nạt vào mặt nó .

Nó hơi thoáng sợ khuôn mặt đáng sợ của Lâm , để Lâm không nói nhiều nữa nó bóc đại một cái bánh ăn . Lâm quan sát nó ăn chợt thấy lòng bình yên đến kỳ lạ , chợt thấy một mẫu bánh dính trên khóe miệng nó :

- Cô ăn dính đầy cả này __ Lâm đưa tay lau nhẹ khóe miệng nó nói .

Nó khẽ ngược lên nhìn Lâm rồi quay xuống tiếp tục . Cái nhìn đó phút chốc làm cho tim Lâm nhảy múa reo vang mãnh liệt , tiếng chuông vào lớp làm Lâm giật mình đưa tay mình xuống :

- Trời !! __ Lâm đưa mắt nhìn xuống thì đồng hồ ăn lúc này là được giải quyết nhanh gọn .

Nó nuốt gọn mẫu bánh mì cuối cùng rồi đứng dậy :

- Mới lúc này thì bảo không ăn thế mà giờ sạch sẽ chẳng còn tí nào __ Lâm tròn xoe mắt nhìn nó .

- Thì cậu bảo tôi ăn mà __ nó nhăn mặt nói .

- Thôi...thôi vào lớp __ Lâm nuốt nước bọt rồi nắm tay nó kéo đi .

Nó trầm nghĩ “ Tay tên này cũng lớn đấy nhỉ ??? Nhưng tại sao mình không cảm thấy cảm giác ảm áp đó” cười buồn khi liên tưởng đến bàn tay ảm áp của hắn .

“ Nhỏ này , đúng là chả hiểu nổi , càng ngày mình càng thấy hứng thú ” Lâm cười rặng ngời .

Trong lớp học Lâm không làm phiền nó nữa mà chỉ ngồi ngắm nó , Lâm thắc mắc trong lớp mặt nạ kia là ẩn chứa một gương mặt như thế nào .

Còn nó lại tiếp tục suy nghĩ vụ vợ về câu nói tối qua của hắn , khi nghĩ đến việc câu nói đó dành cho nó thì nó lại cảm thấy hạnh phúc vô cùng . Dù chỉ là 1 % thì nó vẫn hy vọng là như vậy .

Giờ ra về đã tới Lâm định chạy theo nó thì bị cô y tế dừng đầu lại , Lâm nhìn theo bước nó đi mà trong lòng tiếc nuối khôn nguôi .

Nó bước nhẹ trên con đường về nhà , tự nhiên bây giờ nó muốn chạy về nhà thật nhanh để hỏi hắn về chuyện ngày hôm qua . Nó mong rằng câu trả lời sẽ theo y nguyện của nó .

....

My sau khi nghe hắn bị bệnh thì tức tốc bỏ học ,gọi người đến chở mình đến nhà hắn , My ngồi trên chiếc xe đen bóng loáng mà lòng cảm thấy lâng lâng không gì tả nổi . Chiếc xe dừng lại đầu ngõ , My cẩn thận

dẫn dò người tài xế và những vệ sĩ của mình đứng chờ ngoại này . Còn My thì tung tăng chạy về phía nhà nó , khẽ chạy lại gần cửa My gõ nhẹ vào thịch thịch thấy ai trả lời . My đành đẩy cửa vào luôn hên là cửa không khóa ,My bước vào nhìn xung quanh nhà một cách khinh bỉ “ không ngờ anh ấy lại ở một nơi tồi tàn như thế này ”

Nói rồi My đi tìm hân trong từng phòng .

Khi mở cửa ra phòng hân ra nhìn thấy hân đang nằm một cách bình yên , với cái khăn đặt trên trán My tiến lại gần , nhìn ngắm hân “ Quả đúng là đẹp thật ” rồi đưa tay sờ lên mặt hân , hân đang nằm thì giật mình khi nhận ra có người sờ vào mình hân ngồi dậy nắm tay My định hỏi thì cánh cửa phòng mở ra :

- Nè cậu sao rồi ??_ nó từ đâu mở cửa bước vào thì khựng lại khi thấy cái cảnh tượng này .Nó đứng nhìn hân và My trân trân .

Lúc này nó về nhà đã cảm thấy kỳ là khi cửa ngõ mở toang mà cũng chẳng thấy bà đâu , nhưng không ngờ rằng mình sẽ được thấy cái cảnh tượng này .

Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo ??

17. Chương 17

- Xin lỗi _ nó đứng ngây ra được 20s rồi vội vàng nói và đóng cửa lại .

Cánh cửa đóng lại chuyện gì không nên thấy cũng đã không thấy nữa thế nhưng sao tim nó vẫn nhói thế này . Một giọt rồi hai giọt nước mắt rơi xuống , tại sao nó lại trở nên mít ướt thế này ?? Chẳng phải nó đã tự bảo mình là phải mạnh mẽ lên để đối chọi với cuộc sống này sao ?? Vậy mà giờ đây hể tí là nó lại khóc vì cái tên mà trước đây nó ghét đến tận xương tủy . “ Haha mình mộng mơ hơi bị nhiều , làm sao tên đó có thể thích một người ngay cả mặt mũi cũng chẳng biết ” nó bật cười một cách chua xót cùng với những giọt nước mắt lăn mãi không thôi .

Phía bên trong phòng :

- Sao chị đó lại ở nhà anh ??_ My bất ngờ khi nhìn thấy nó , tròn xoe mắt hỏi hân .

- Ờ chị ấy sống chung nhà với anh _ hân gật đầu nói nhưng mắt thì vẫn nhìn về phía cửa phòng .

- Sao cơ ??? Thế anh và chị ấy có quan hệ gì ??_ My há hốc miệng hỏi .

- Một quan hệ đặc biệt . Mà em tới đây làm gì ??_ bây giờ hân mới sực nhớ chuyện My ngồi đây .

- Dạ em nghe anh bị bệnh nên em vào thăm và xem anh có làm sao không ???_ My hơi khựng lại một chút khi nghe chữ đặc biệt từ miệng hân nhưng cũng cố gắng nở một nụ cười giả tạo nói .

- Cảm ơn em , anh không sao _ hân mỉm cười xoa đầu nó .

- Àk chị đó có bạn trai chưa anh nhỉ ??_ My nghiêng đầu hỏi .

- Hình như là chưa , sao vậy ??_ hân thắc mắc hỏi .

- Dạ lúc này trên trường em thấy chị ấy với cái anh nào thân nhau lắm _ My ngập ngừng nói .

- Một anh ư ??_ gương mặt hân bắt đầu khó chịu .

- Vâng ạ , nhìn đẹp lắm cơ _ My hồn nhiên đáp .

Lúc này đây gương mặt hân tối sầm lại , ánh mắt đáng sợ lại bắt đầu xuất hiện , nỗi buồn xen lẫn tức giận “ lại là thằng hời qua ?? Hay lại là một thằng nào nữa ” suy nghĩ này càng làm hân tức điên lên .

- Anh sao vậy ạ??_ My lo lắng hỏi .

- Không có gì em về đi _ mặt hân đánh lại lạnh lùng nói .

- hức hức sao anh lại đuổi em về __ My dụi mắt giả vờ khóc .

hắn im lặng không nói gì , hắn chẳng thèm quan tâm My có khóc không , giờ trong đầu hắn là một mớ bòng bong .

- Vậy anh tiễn em về nhé ??_ thấy chiêu giả khóc của mình hôm nay chẳng có ích gì My đành phải ra về .

- Ủ __ hắn nói rồi đứng dậy bước về phía cửa phòng My thì lảo đảo theo sau .

Vừa mở cửa bước ra thì hắn đã nhìn thấy nó ngồi chình ình chỗ chiếc bàn , chẳng biết sao hắn lại càng tức giận khi nhìn thấy nó . Hắn đưa My ra ngoài cổng :

- Em về đi __ hắn lạnh lùng nói .

- Cảm ơn anh , tạm biệt mai gặp lại __ My mỉm cười dịu dàng nói .

Nó nghe những lời này cảm giác buồn biến mất thay vào đó là một cảm giác buồn bực khó chịu .

Sau khi My về hắn từ từ bước vào nhà :

- Sướng thật bị đau còn có bạn gái đến thăm __ chẳng biết vì sao bây giờ nó lại nói ra những lời như thế này nữa .

- Sướng gì cơ ??_ hắn khó chịu quay sang hỏi .

- Àk đâu có gì . Ý tôi là bạn gái cậu đẹp thật ấy ??_ nó ngênh mặt lên nhếch mép nói .

- Vậy àk ?? Cảm ơn nhiều vì lời khen ha ?? Mà nghe nói rằng bạn trai cậu cũng vậy mà ??_lừa đang từ từ dâng trào lên trong người hắn .

- Bạn trai ??_ nó nhú mồm hỏi .

- Ủ ừ cậu bạn trai dưới mưa __ hắn nhếch mép nói .

- Cảm ơn nhưng cậu ta không phải bạn trai của tôi ??_ nó sực nhớ ra Lâm rồi đáp .

- Không phải mà hôm nay trò chuyện thân mật ghê nhỉ ??_hắn lạnh lùng nói .

- Sao cậu biết ??_ nó thắc mắc hỏi .

- Thì ra là có thật àk ?? Không ngờ tên nào điên đến nỗi lại đi thích một người mà ngay cả gương mặt cũng không biết __ khi nghe nó xác nhận hắn nổi điên lên và nói nhanh .

Hắn thấy nó không đáp lại nên quay sang nhìn thì thấy , đôi mắt nó đã nhắm lại , đôi mắt đẹp để đó đang hướng một cái nhìn đầy oán hận vào hắn . Nhìn nó khóc hắn hơi chạnh lòng , định bước lại gần thì :

- Hai đứa làm sao nữa vậy ??_ bà từ bên ngoài bước vào .

Nó nghe thấy giọng bà , không nói gì , đứng dậy bước nhanh vào phòng đóng sập cửa lại , hắn nhìn theo mà với vế mặt đầy hối lỗi vì những lời nói không ra sao của mình :

- Hy sao vậy cháu ??_ bà bỏ nón xuống lo lắng hỏi .

- Dạ không sao đâu ạ , chỉ là cháu lỡ lời làm cô ấy giận __ hắn mỉm cười buồn nói .

- Thôi cháu ráng mà làm huê với nó đi , ở nhà có 2 đứa mà suốt ngày giận với chả hờn __ bà nói rồi bước vào bếp .

Hắn đứng như trời trồng nhìn thẳng về phía phòng nó “ Sao mình lại có thể nói ra được những lời nói này chứ ?? Đúng là một tên đáng chết mà . Chẳng phải mình từng hứa sẽ bảo vệ cô ấy sao , thế mà giờ đây người làm cho cô ấy khóc lại là mình . Mình có còn xứng đáng là một thằng đàn ông nữa không đây ” hắn nắm chặt bàn tay mình như muốn máu ứa ra để hắn cảm thấy với bớt cảm giác tội lỗi .

Bên trong căn phòng kia nó đang ôm chiếc gối khóc nức nở , tim nó bây giờ còn đau hơn lúc này . Bây giờ nó cảm thấy hận hắn vô cùng , hận cái người đã làm cho nó yêu , hận con người đã ở bên cạnh nó suốt thời gian qua . Nghĩ đến những lời nói của hắn nó lại òa lên khóc , từ bao giờ nó trở nên yêu đuối như thế này

??? từ bao giờ nó có nhiều nước mắt như thế này ?? Có lẽ câu trả lời chỉ có một đó là từ khi hấn đến , từ khi hấn bước chân vào cuộc đời nó .

Trong bếp bà cũng đang suy nghĩ về chuyện lúc này :

- Con cầu xin mẹ xin hãy để cho con gặp Hy _ người phụ nữ quý phái sang trọng đang quỳ xuống xin bà .
- Cô đã giết con trai tôi bây giờ lại muốn hại cả đứa cháu gái của tôi sao _ bà lạnh lùng nói .
- Chuyện đó con không hề có ý , thật mà con không hề có ý đầu mẹ . Làm ơn hãy tin con _ đôi mắt của bà ta đã giàn giụa nước mắt .
- Tôi không có lý do gì để tin cô _ vẫn giọng điệu lạnh lùng bà nói .
- Mẹ không tin con cũng được nhưng hãy để con gặp con gái mình một lần _ bà ta vẫn quỳ lết dưới chân bà và cầu xin một cách thảm thiết .
- Cô đã làm tổn thương con bé và nó không bao giờ muốn gặp cô nữa đâu . Vì vậy bây giờ tôi mới là người phải cầu xin cô đây , cô làm ơn dừng ngay cái ý định tìm gặp con bé đi _ bà lạnh lùng hất tay người phụ nữ ấy ra .
- Nhưng con cần con bé mẹ ạ _ những giọt nước mắt vẫn thay nhau tuôn rơi trên gương mặt sang trọng ấy .
- Cô con cần nó làm gì , trong khi cô đang sống ở một nơi rộng rãi thế này , với người đàn ông của cô và cả con gái cô nữa _ bà cười khinh khỉnh nói .
- Xin mẹ đừng nói như vậy , dù gì Hy cũng là con gái của con , con không thể nào không nhớ nó được mẹ ạ _ bà ta ngồi bịch xuống đất giương đôi mắt đẫm lệ lên nhìn bà .
- Tôi không muốn nói nhiều nữa , từ này về sau cô đừng đến tìm tôi nữa _ bà nói rồi lạnh lùng bước đi .
- Mẹ ơi !! Xin hãy cho con gặp Hy _ người phụ nữ ngồi nhìn với theo bà .

Nhớ lại những lời cầu xin ấy bà cũng cảm thấy động lòng nhưng nghĩ tới con trai bà và nó bà thật sự đau lòng .

Khi nào nó sẽ thấy mẹ mình ??

18. Chương 18

Rời khỏi nhà nó ,My bực bội vô cùng “ Hừ !! Sao lại sống chung với nhỏ đó , bực thật , nhưng nhất định sẽ chẳng ai có thể giành anh ấy được ” My nở một nụ cười tự tin bước lên chiếc xe đen bóng , chiếc xe lao vun vút trên đường . My nhìn ra ngoài cửa sổ thì thấy bóng dáng Trinh đang đi trên đường :

- Dừng lại _ My nói vọng lên .

Chiếc xe kít lại , My sai 1 tên vệ sĩ của mình qua bắt Trinh lên xe .

Tên vệ sĩ tống Trinh vào xe , My nhìn nhếch mép một cái có lẽ là vì mặt Trinh bây giờ sợ đến nỗi tái mét cả lên ;

- Mà mà cũng biết sợ sao ??_ My nói bằng một giọng khinh bỉ .

Trinh sợ hãi ngược đầu lên :

- Sa...o co...ô la...ài ơ...ở đa...ây ?? _ nhìn thấy My , Trinh lắp bắp nói .
- Sợ đến nỗi chẳng nói được luôn sao . Chẳng biết hôm đó con nào hùng hổ gạt chân tao nhỉ ???_ My giả vờ nhăn mặt hỏi .
- Cô muốn gì ??_ Trinh ngược lên hỏi .

- Muốn gì đây ta ?? Khó nghĩ quá __ My giả vờ ngước đầu lên nhú mày .
- Tôi xin lỗi __ Trinh cúi xuống lí nhí nói .
- Xin lỗi đơn giản quá nhỉ ??__ My đánh đá nói .
- Vậy cô muốn tôi làm gì ??__ Trinh nhìn My sợ hãi nói .
- Xem ra mày cũng thông minh nhỉ ?? Nếu mày làm cho tao vài việc thì chuyện này cũng có thể bỏ qua __ My nở một nụ cười giả tạo nói .
- Việc gì ???__Trinh tròn mắt hỏi .
- Lại đây __ My làm dấu hiệu kêu trinh lại gần mình rồi thầm thì vài điều gì đó .
- Tưởng chuyện gì đơn giản thôi đó là sở trường của tôi mà __ Trinh nghe xong cười đắc thắng .
- Được không đó ?? Nếu làm tốt tao sẽ bỏ qua chuyện đó và có thể sẽ thưởng ày vài thứ __ My nhếch mép nói .
- Vậy tôi đi được chưa ạ ??__ Trinh cuối đầu nói .
- Đi đi __ My xua tay nói .

Trinh bước xuống xe chạy đi thật nhanh “ con nhỏ đó nó muốn gì đây ?? Tội nghiệp con nhỏ đeo mặt nạ nhưng dù sao mình cũng phải hoàn thành tốt , nếu không thì” Trinh nhớ lại những gương mặt bặm trợn của những tên vệ sĩ mà da gà nổi cả lên .

...

My mở cửa nhà bước vào thì thấy mẹ của mình đang ôm mặt buồn rầu trên mắt thì còn thấm vài giọt lệ . My vội vàng chạy lại :

- Sao mẹ lại khóc nữa vậy ??__ My lo lắng hỏi .
- Không sao đâu __ mẹ My lấy tay quạt những giọt nước mắt rồi nói .
- Mẹ lại khóc vì chị ta nữa phải không ??__ My nói mà mắt giấy lên một cơn lửa .
- My ơi !! Làm sao mẹ mới được gặp Hy đây __ mẹ My đưa tay ôm chặt lấy My khóc òa lên .
- Tại sao mẹ phải cố gắng để tìm chị ta như vậy??? . Một mình con là con gái mẹ không đủ sao mẹ __ My buồn rầu nói .

Mẹ My buông tay ra , im lặng không nói gì , đưa đôi mắt vô hồn của mình nhìn về phía trước . My thấy vậy tức giận bỏ lên phòng , đóng sập cửa lại .

Leo lên giường quăng mạnh những con gấu bông đi , nước mắt chảy ra “ tôi không biết chị là ai ?? Chị ra sao ?? Nhưng tôi biết chị đã giành hết tình yêu của mẹ , tôi hận chị , thật sự rất hận chị ” My bấu chặt tay vào cạnh giường , đôi mắt vô cùng tức giận .

Có lẽ cũng chẳng trách được khi My hận nó như vậy , từ khi sinh My ra , lúc nào mẹ cũng ôm chặt My vào lòng và gọi tên nó để xua hết những nỗi nhớ mong đối với nó . My cảm thấy tủi thân vô cùng , tuy người được ôm là mình , nhưng người có được tình yêu của mẹ lại là nó . Không những vậy , mẹ My còn xây cả một phòng cho nó , bên trong biết bao nhiêu là đồ chơi , gấu bông , quần áo , sách vở , tất cả những thứ này đều được chứa qua những mười mấy năm . Mỗi lần đi mua đồ cho My , thấy cái gì đẹp , mẹ My đều mua về và chất đầy cả căn phòng ấy . Tất cả những điều đó làm My nghĩ rằng mình không được nhận một tí tình cảm nào từ mẹ , nên rất tủi thân và căm thù người chị gái đã lấy hết tất cả tình yêu của mẹ .

...

Quay lại nhà nó , sau khi nấu xong tất cả đồ ăn bước ra chỗ hán đang ngồi :

- Bà đi đây tí , cháu gọi Hy ra rồi hai đứa ăn cơm đi bà nấu xong rồi đó __ bà nói rồi tạm biệt hán bước đi .
- Mấy ngày nay bà thường xuyên vắng nhà , đến tận tối về nấu cơm tí rồi lại đi .

Hắn đưa mắt nhìn vào phòng nó , cánh cửa phòng vẫn đóng chặt từ lúc chiều tới giờ , hắn cảm thấy buồn và hối hận vô cùng . Bước chân tiến lại phòng nó định đưa tay gõ cửa , nhưng có cái gì đó ngăn không cho tay hắn đụng vào cửa . Vừa lúc đó nó mở cửa phòng ra , cả 2 nhìn nhau không chớp mắt , một lúc sau nó đi ngang qua hắn đi vào phòng vệ sinh . Hắn nhìn theo với một cảm giác buồn vơi vơi . Nó bước ra định quay về phòng thì :

- Cậu lại ăn cơm đi __ hắn nhìn về phía nó nói .

Nó quay lại nhìn hắn rồi lạnh lùng bước tới bàn đặt mình ngồi xuống , cầm bát cơm lên chậm chạp ăn :

- Tớ xin lỗi __ hắn nhìn nó đầy vẻ hối lỗi .

Nó vẫn không nói gì im lặng tiếp tục ăn . Nó cứ im lặng như vậy làm tim hắn cảm giác như hàng ngàn mũi dao đang đâm xen vào .

Ăn xong nó đứng dậy lạnh lùng bước vào phòng , hắn nhìn theo mà thở dài một cái , này giờ hắn không ăn được miếng nào , chỉ ngồi nhìn nó ăn . Hắn uể oải dọn dẹp tất cả rồi về phòng mình , nằm lên giường khẽ nhắm chặt mắt lại .

“ Chỉ vì một lời nói của tớ rằng tên đó sẽ không thích cậu , mà cậu giận tớ đến như vậy sao ?? chẳng lẽ cậu đã thích tên đó ” nghĩ vậy hắn càng buồn thêm . Nằm một lúc hắn lại chìm vào giấc ngủ .

Cả 2 con người này đều mang một lầm tưởng tình yêu của nhau . Mà không hề biết trái tim của đối phương đã thuộc về mình .

Mẹ đã thăm thì điều gì với Trinh ?? Phải chăng là một kế hoạch hại nó ??

19. Chương 19

Sáng hôm nay hắn dậy hơi muộn có lẽ vì tối qua thức khuya , hắn uể oải mở cửa bước ra thì thấy bà và nó đã ăn bữa sáng gần xong :

- Cháu rửa mặt rồi lại ăn luôn đi Rin __ bà ngồi đó nói với lại .

- Vâng ạ __ hắn nói rồi tiến thẳng về phía phòng vệ sinh .

Trong khi đó :

- Cháu ăn xong rồi cháu đi học đây ạ __ nó đứng dậy nói .

- Sao không chờ thằng Rin rồi đi luôn __ bà ngược lên nhìn nó khó hiểu .

- Dạ thôi hôm nay cháu phải trực nhật . Thưa bà cháu đi ạ __ nó lễ phép nói rồi bước đi thật nhanh .

Đây là lần đầu tiên nó cố ý nói dối bà chỉ để lảng tránh hắn .

Hắn thay đồ xong bước ra đưa mắt nhìn xung quanh thì chẳng thấy bóng dáng nó đâu :

- Cháu tìm Hy àk ?? __ bà thấy hắn nhìn ngó xung quanh thì hỏi .

- Dạ , Hy đâu rồi bà __ hắn gãi đầu nói .

- Nó vừa xách cặp đi rồi bảo hôm nay phải trực nhật __ bà từ tốn nói .

- Vậy àk ?? __ mặt hắn hơi buồn nhưng cũng lại ngồi vào bàn ăn cơm .

Bà nhìn hắn chậm chạp ăn và gương mặt buồn bã của hắn thì thấy lòng nặng trĩu . Chuyện mẹ của nó đã làm bà lo lắng và một hồi lâu rồi nay lại đến chuyện của hai đứa nó bà chẳng biết phải giải quyết ra sao nữa .

Nó một hồi đi bộ tới trường với cái gương mặt không được tốt cho lắm . Đang đi thì :

- Kít....._ tiếng xe máy thắng nhanh lại .

Nó ngược mặt lên nhìn con người và chiếc xe trước mặt mình nhẩn mặt khó chịu .

Người đó cởi nón bảo hiểm ra nở một nụ cười chết người :

- Xin chào !!_ Lâm vừa vẫy tay vừa cười vừa nói .

Nó nhìn Lâm khó chịu vô cùng “ mới sáng sớm đã bắt gặp cái mặt khó ưa của tên này thì chẳng biết mọi chuyện sẽ ra sao đây ” .

- Nè sao không chào lại hả ??_ thấy lâu quá mà nó vẫn chưa nói gì Lâm bực bội hỏi .

- Không thích . Làm ơn tránh đường giùm _ nó bực bội nói .

- Không chào thì thôi , lên đi _ Lâm thở dài khi nghe câu trả lời của nó rồi nói .

- Lên gì _ nó lại nhẩn mặt hỏi .

- Lên xe _ Lâm thản nhiên đáp .

- Không _ nó lạnh lùng đáp rồi bước đi .

Đi được một đoạn không thấy Lâm đâu nó thở phào nhẹ nhõm . Đang yên đang lành bỗng Lâm từ đâu ra chạy lại bế nó rồi chạy thật nhanh đến chiếc xe của mình , đặt nó lên xe rồi nhanh tay đội nón bảo hiểm vào cho nó . Leo lên yên trước phăng đi thật nhanh , tất cả đều được thực hiện một cách nhanh chóng làm nó chẳng thể phản ứng được gì :

- Cậu làm cái quái gì vậy ???Cho tôi xuống đi _ nó ngồi loay hoay trên xe .

- Ôm vô không té đó _ Lâm khê lấy tay nó choàng qua eo mình nói .

- Không _ nó rụt tay lại nhanh chóng .

Thấy vậy Lâm phóng xe thật nhanh làm nó giật mình và sợ hãi nên phải vòng tay ôm chặt Lâm , nước mắt thì sắp trào ra đến nơi .

“ Lúc này thì bảo không ôm ?? Thế mà giờ tự nguyện , hahah vui thật ” Lâm bật cười thật to với suy nghĩ của mình .

Lâm kít lại trước cổng trường , cởi mũ bảo hiểm ra định bước xuống xe thì thấy tay nó vẫn ôm mình chặt cứng :

- Này này cô nương , làm gì mà ôm chặt thế này bộ thân hình tôi quyến rũ cô àk ??_Lâm nói pha lẫn giọng đùa cợt .

Nghe câu nói này nó mới thả tay mình ra , mặt thì đỏ , tim thì vẫn đập thình thịch , bản thân leo xuống xe đi về phía cổng trường thì bị vấp ngã . Lâm lo lắng chạy lại chỗ nó :

- Có sao không ??_ Lâm lo lắng hỏi .

Nó không nói gì ngồi dậy định bước đi thì lại một lần nữa ngã có lẽ nó đã bị thương ở chân và đã ngất đi nhưng lần này Lâm đã đỡ kịp . Vội quay lại nhờ người cất xe rồi bế nó chạy thật nhanh lên phòng y tế :

- Cô ơi , cô ơi _ Lâm mở cửa phòng ra la toáng cả lên .

- Sao nữa đây cháu _ cô y tế uể oải nhìn đứa cháu trai của mình .

- Bạn cháu bị gì đấy cô _ Lâm hốt hải nói .

- Đem lại đây cô xem nào _ cô y tế vẫy tay kêu Lâm lại .

Lâm không nói gì vội vàng bế nó lại đặt nhẹ lên giường. Cô nhìn mặt nó rồi khám cho nó .

Một lúc sau :

- Không có gì đâu có lẽ do sợ quá mà cháu làm gì con bé vậy ??_ Cô y tế nhẩn mặt hỏi .

- Đâu có làm gì đâu __ Lâm nói mà mắt vẫn hướng về phía nó .
 - Ủ cháu không làm gì đâu , cháu hiền lắm cơ . Nói thật đi có phải cháu dè người ta ra hôn phải không ??_ Cô y tế tra khảo Lâm .
 - Không phải mà cháu chỉ chờ cô ấy đến trường thôi mà __ Lâm đưa ngay cái gương mặt vô tội của mình ra nói .
 - Phải không vậy ?? Mà thôi không nói chuyện này nữa , chân cô bé bị_ Cô y tế chưa nói hết câu thì :
 - Sao cô ?? Chân cô ấy bị gì ?? Có nghiêm trọng không cô ??_ lâm hỏi một lèo .
 - Cô chưa nói hết mà sao cháu nhảy vô miệng cô vậy hả ??_ Cô y tế tức khí hét to .
 - Ô ...cháu xin lỗi nhưng chân cô ấy bị sao vậy cô ?_ Một lần nữa vẻ mặt đầy lo lắng lại xuất hiện .
 - Không có gì nghiêm trọng bị xây xát nhẹ thôi __ cô ý tế thản nhiên nói .
 - Vậy mà cô làm cháu hết hồn __Lâm thở phào nhẹ nhõm nói .
 - Sao nghi quá nha __ cô y tế nhìn Lâm nói với vẻ mặt gian gian .
 - Nghi gì ??_ Lâm lùi lại đề phòng .
 - Có phải cháu thích Hy rồi không ??_Cô y tế mỉm cười gian hỏi .
 - Đa...âu co...ó __ tự nhiên nghe câu nói này Lâm đỏ mặt , cúi xuống lấp bắp nói .
 - Trời ơi !! Phải là cháu trai của tôi không , đỏ mặt nữa kìa __ nhìn thấy Lâm như vậy cô y tế tròn mắt , há hốc miệng hỏi .
 - Ô....._ Lâm đã ngượng còn ngượng hơn .
 - Đúng là thật rồi . Công nhận cô bé này hay thật làm cho cháu trai của cô xiêu lòng __ cô mỉm cười thật tươi .
 - không phải mà __ Lâm vẫn một mực phủ nhận .
 - Thôi thôi đừng chối nữa cu cậu __ cô y tế lắc đầu nói .
 - Cháu đã bảo là không phải mà __ Lâm nhăn mặt nói .
 - Thôi cô không nói với cháu nữa , cô đi đây có tí việc khi nào Hy dậy đưa uống mấy viên thuốc __ cô y tế bước ra khỏi phòng không quên nhắc Lâm .
 - Vâng __ Lâm đáp rồi chạy lại phía cạnh giường .
- Khẽ đưa mắt nhìn nó , chợt nhận ra một dòng điện chạy nhanh qua mình “ Sao tim mình đập nhanh thế này ?? Chẳng lẽ điều cô nói là thật ư ???” Lâm nửa ngờ nửa vực của mình , tiếp tục ngồi ngẩn nó để tìm ra câu trả lời .
- “ Sao lúc này mình lại lo sốt cả ruột lên thế nhỉ ?? Trước giờ có người con gái nào làm mình ra như vậy đâu ?? Vậy lý do chỉ có thể là mình đã yêu cái con nhỏ kỳ lạ này mất tiêu rồi ” Lâm mỉm cười nhẹ khi tìm ra câu trả lời ình . Khẽ đưa tay vuốt tóc nó , nhìn thấy cái mặt nạ trên gương mặt nó , một ý nghĩ thoáng qua , một sự tò mò nổi dậy . Lâm khẽ đưa tay lại gần chiếc mặt nạ và
- Lâm định làm gì ??
- Tay Lâm vừa chạm vào chiếc mặt nạ thì một luồng điện chạy ngang qua người Lâm , cảm giác vừa hồi hộp vừa sợ sợ , mồ hôi chảy đầy cả ra . Đúng lúc đó nó mở mắt ra :
- Cậu làm cái quái gì vậy ??_ nó nhìn Lâm trân trân khó chịu nói .
 - Àk....ừ....tại cái này đẹp quá tôi sờ tí ấy mà __ Lâm nhìn nó ngập ngừng gãi đầu rồi cười trừ nói .
 - Hừ __ nó lườm Lâm một cái rồi định đứng dậy .
 - Cậu cứ nằm xuống nghĩ đi , từ từ vô lớp cũng được __ Lâm kéo tay nó ngồi xuống nói .

- Không thích __ nó bực mình nói .
 - Bây giờ vô thì cũng gần hết tiết rồi . Đợi tí ra chơi rồi về luôn không tiện __ Lâm đứng gãi cằm nói .
- Nó cảm thấy Lâm nói cũng đúng nên đành ngồi im lặng nhìn ra phía cửa sổ .

Lâm nhìn chăm chăm vào chiếc mặt nạ , thật ra lúc này chỉ còn một tí nữa thôi là Lâm đã được nhìn thấy khuôn mặt bí ẩn đằng sau lớp mặt nạ này rồi . Nhưng giờ nghĩ lại nếu lúc này mà Lâm mở ra được thì có lẽ nó sẽ không thềm nói chuyện với Lâm nữa mất “ Nhất định mình sẽ làm cô ấy tự tay mở chiếc mặt nạ ấy ra ” Lâm mỉm cười một cách tự tin :

- Cô nhìn gì ngoài đó vậy ?? __ Lâm tò mò hỏi .
- Nhìn trời __ nó thản nhiên đáp .
- Có gì đẹp đâu mà cô nhìn __ Lâm thò đầu ra nhìn rồi quay lại nói .
- Đẹp hơn cái mặt anh là được rồi __ nó liếc Lâm một cái rồi nói .
- Đừng nói vậy chứ , cái mặt tôi đáng giá nghìn vàng đó __ Lâm vênh mặt lên nói .
- Đầu lại đây xem thử nào __ nó ngoắc ngoắc Lâm lại .

Lâm ngoan ngoãn như một đứa trẻ lại gần bên cạnh nó đưa cái mặt về phía trước :

- Ủ mà cũng công nhận da anh mịn thật , y như da con gái ý __ nó vừa sờ nắn da mặt Lâm vừa đưa mặt sát vào nhìn .

Khoảng cách giữa khuôn mặt lúc này là 10cm , nó thì vẫn thản nhiên sờ xung quanh khuôn mặt Lâm , trong khi đó thì trái tim Lâm đang đập rộn ràng cả lên , nhìn đôi môi chúm chím ấy đang nói , mà Lâm chỉ muốn đưa môi mình sát vào , nhưng hên sao trong người Lâm lúc này còn chút lí trí . Sờ một lúc nó buông tay ra :

- Nhưng chẳng bằng cậu ấy __ nó buột miệng nói .
- Cậu nào ?? __ Lâm tròn xoe mắt hỏi .
- Àk không có gì __ nó quay mặt sang chỗ khác .

Lâm nhìn nó rồi nghĩ lại câu nói lúc này mà lòng thoáng khó chịu “ Thằng chết tiệt nào vậy nhỉ ?? ” .

Nó lại quay sang về phía cửa sổ , gương mặt thoáng buồn khi nghĩ về câu nói ngày hôm qua hần đã ban tặng nó một cách không thương tiếc “ Sao lúc nào trong đầu mình cũng nghĩ đến tên đó , người mà sẽ không bao giờ thích mình ” nó mỉm cười chua chát .

Tình cơ Lâm đã được nhìn thấy được nụ cười đó , nụ cười như xé tan tim Lâm ra . Không ngờ Lâm yêu thật rồi , vốn lúc đầu chỉ muốn xem một trò chơi để giải trí qua ngày thể mà giờ đây Lâm đã yêu cái trò chơi bí ẩn đó .

...

Hần đến lớp thì chẳng thấy nó đâu , “ chẳng phải cậu ấy đi học sớm lắm sao , sao giờ chẳng thấy bóng dáng đâu nhỉ ?? ” hần đặt ra những câu hỏi mà bản thân mình chẳng thể nào trả lời được . Vừa lúc ấy chuông vào lớp reo lên , hần đành trải qua các tiết học mà không có nó , một cảm giác trống trải vô tình len lỏi trong con tim ấy . Hần trách mình tại sao lại có thể nói ra những lời nói vô tình ấy ??

Chuông ra chơi reo lên làm cả 3 con người giật mình quay lại với hiện thực :

- Mình về lớp thôi __ Lâm tiến lại chỗ nó mỉm cười nói .
- Ủ __ nó đáp rồi đứng dậy bước đi .

Cả hai bước về lớp , trong khi đó hần đang được bao vây bởi lũ chết tiệt kia . Lâm nhìn mắt khó chịu về phía đó “ Chẳng phải đó là bạn của mình với Hy sao ” , nó nhìn vô cái đám lộn xộn ấy thì đã hiểu ra chuyện gì . Bỗng một con nhỏ quay lại thấy Lâm thì :

- AAA Anh Lâm kìa tụi bây , kêu hai anh ý vào ngồi gần nhau xem như thế nào ??_ một con nhỏ đề xuất ý kiến .

Thế là cả bọn chạy lại kéo Lâm xông xộc lại chỗ hần , đẩy Lâm ngồi cạnh hần , đến giờ Lâm vẫn không quan tâm chuyện này , cứ nhòm ngó ra ngoài bên đó tìm nó . Cả đám đó hỗn loạn cả lên vì 2 mỹ nam trước mắt . Nó khó chịu bước lại :

- Mấy người làm ơn xích cho tôi vào chỗ _ không biết là vì nó nói nhỏ quá hay vì ồn quá mà chỉ có Lâm và hần nghe được . Hần và Lâm cùng lúc đưa mắt nhìn về phía nó , chợt một con nhỏ vô tình đẩy nó ra làm nó té nhào , đầu đập nhẹ vào cạnh bàn :

- DỪNG LẠI HẾT COI _ Lâm điên tiết cả người khi thấy nó té .

Thế là cả đám đông im thin thít , Lâm và hần cùng đứng dậy tiến về phía nó :

- Cậu/Cô có sao không ??_ Cả 2 cùng đồng thanh hỏi .

- Không _ nó nhăn mặt nói .

Thế là cả 2 người mỗi người 1 tay đỡ nó dậy , thấy thế những tiếng ganh tị lại vang lên . Lúc bấy giờ Lâm mới quay sang nhìn hần , xem hần là người thế nào và thế là cả 2 mắt Lâm tròn xoe , nhìn hần không chớp mắt . Thấy vậy hần khó chịu quay sang nhìn lại , còn nó thì nhìn cả hai không hiểu chuyện gì . Chợt Lâm lao vào người hần tay đặt lên vai hần , miệng hỏi tới tấp :

- Rin Rin phải mày không ??? .

Rin và Lâm liệu đã có mối quan hệ gì với nhau trước kia ???

20. Chương 20

- Có phải mày không Rin ???_ Lâm với vẻ mặt sững sờ tay đặt trên vai hần và lay mạnh .

- Thì sao ??_ hần hơi bức vì cái tên này ở đâu ra lúc này còn nắm tay nó nữa .

- Mày_ Lâm chưa kịp nói hết câu thì :

- Lâm Lâm ra cô nói cái này _ cô ý tể đứng ở ngoài vẫy tay kêu Lâm .

- Nhưng cháu đang có chuyện gấp _ Lâm nhăn nhó nói vọng ra .

- Nhanh đi , chuyện gì thì cũng dẹp sang một bên _ cô ý tể nói với vẻ mặt không còn một giọt máu .

- Vâng ạ . Mày đứng ở đây chờ tao 1 tí _ Lâm chán nản gật đầu rồi quay sang nhìn hần nghiêm túc nói .

Lâm chạy vụt đi theo cô ý tể , cả lớp nhìn theo chẳng hiểu sự tình là chi , hần thì nhăn mặt nhủ mày khó chịu . Nó nhìn Lâm bước đi mà trong lòng ngờ ngợ gì đó “ Chẳng lẽ Lâm từng là bạn của tên này khi chưa mất trí nhớ sao ” nó nhủ mày nhìn bóng Lâm khuất dần .

Hần nhìn sang xem nó như thế nào thì lại thấy nó chăm chú nhìn về hướng Lâm , một cảm giác buồn lại vụt qua trong người hần “ Cậu thích tên đó thật sao ??? ” hần nở một nụ cười buồn nhìn nó .

...

- Có chuyện gì vậy cô ??_ Lâm nhăn mặt hỏi .

- Mẹ cháu lại nhập viện nữa rồi , chúng ta phải nhanh chóng lên trên ấy , bà ấy rất muốn gặp cháu _ Mặt cô ý tể không còn một giọt máu hốt hải nói .

- Sao cơ ạ ?? Lần này lại làm sao ạ ??_ Lâm lo lắng hỏi cô .

- Cô cũng không biết nữa , cô chỉ nghe bố cháu nói như vậy thôi , mà thôi chúng ta đi liền đi _ cô ý tể hỏi .

- Vàng ạ __ Lâm đáp rồi leo lên xe cùng với cô .

Chiếc xe vụt đi , Lâm vẫn cố quay đầu lại nhìn ngôi trường “ Cuối cùng tao cũng tìm được mày , hãy ở đây mà đợi , nếu mày mà còn đi đâu nữa nếu tìm được mày tao sẽ giết mày mất . Àk còn Hy àk !! Nhất định anh sẽ quay về để nói ra điều cần nói và được nhìn ngắm khuôn mặt em . Đợi anh nhé cô bé kỳ lạ ” Lâm mỉm cười rồi nhìn về phía trước , trong lòng sự lo lắng dành cho người mẹ thân yêu của mình vẫn chưa vơi .

...

Trong giờ học này cả 2 người đều im lặng , chẳng ai nói với nhau câu nào . Tuy hai đôi mắt vẫn hướng về phía bảng nhưng có lẽ 2 trái tim của họ đang nhìn lên nhau .

Giờ tan học đến , sau khi xếp tất cả mọi thứ vào cặp hắt quay sang chỗ nó nắm tay nó kéo đi thật nhanh . Ra khỏi lớp thì bắt gặp ngay My đang đi tới , thấy hắt My mừng rỡ chạy lại :

- Anh__ khuôn mặt tươi rói kêu nhưng chưa kịp nói xong thì :

- Có gì nói sau __ Hắt lạnh lùng nói rồi kéo tay nó đi xồng xộc .

Nó nhìn hắt khó hiểu vô cùng nhưng chẳng dám nói gì vì nhìn mặt hắt nó cảm nhận được hắt đang bực bội chuyện gì đó .

Nó chỉ biết im lặng mà nhìn hắt , kéo nó đến nhà xe :

- Lên xe đi __ hắt dắt xe tới trước mặt nó , nhìn nó nói như ra lệnh .

Nó im lặng nhìn hắt hơi ngập ngừng nhưng rồi cũng ngoan ngoãn bước lên xe . Chiếc xe bắt đầu lăn bánh chạy với một không gian im lặng đến chết người . Từng cơn gió thoảng nhẹ làm mái tóc nó bay bay , nhưng nó chẳng cảm nhận được hơi mát của gió được nữa , trong lòng nó bây giờ lại man một cảm giác khó tả vừa sợ hãi vừa hồi hộp .

Cuối cùng chiếc xe cùng dừng lại trước cửa nhà sau một chặng đường dài dằng dặc đối với cả 2 người , một chặng được chỉ có sự im ắng bao phủ .

Nó mở cửa uể oải bước vào còn hắt thì dắt xe xong rồi cũng , từ ngày bà ít thường xuyên về nhà bà đã bảo hắt nghỉ làm thêm và ở nhà để trông coi nó nhưng hình như hắt đã chẳng làm tròn nghĩa vụ của mình .

Dắt xe xong hắt bước vào nhà với khuôn mặt lạnh lùng nhìn xung quanh nhà để tìm nó thì thấy nó đang đứng uống nước .

Vội đi lại chỗ nó giật ly nước từ tay nó đặt xuống bàn , nhìn nó chăm chăm . Còn nó thì khó hiểu nhưng cũng đưa mắt nhìn lại :

- Cậu thật sự đã thích cái tên Lâm Lâm gì đó rồi phải không ??_ hắt nhìn nó đôi mắt lạnh lùng nhưng thoáng một nét buồn vô tận .

- Sao cậu lại hỏi vậy ???_ nó ngược lên nhìn hắt khó chịu .

- Cậu trả lời nhanh đi __ hắt bực mình nạt vào mặt nó .

- Cậu là gì của tôi mà tôi phải có nhiệm vụ trả lời câu hỏi của cậu nhỉ ??? _ nó bực bội hét lên , rồi quay đi .

Đi chưa được một bước hắt đã níu tay nó lại ,đẩy nó vào tường , hai tay của hắt thì cầm chặt tay nó đè sát vào tường . Khuôn mặt hắt từ từ tiến vào mặt nó , rồi cũng đặt lên môi nó một nụ hôn cưỡng ép .

21. Chương 21

Nó cố dùng hết sức lực của mình để đẩy hắt ra , nó vùng vẫy cố gắng thoát khỏi nụ hôn mãnh liệt này . Nhưng dù có cố gắng đến đâu thì tất cả đều vô ích , nó càng vùng vẫy thì hắt càng hôn mạnh mẽ hơn .

Nụ hôn kéo dài cả một lúc , hân vừa rời khỏi môi nó thì đã nhận được một cái tát trời đánh từ nó :

- Cậu đang làm cái quái gì vậy ??? Nếu muốn hôn thì cậu làm ơn đi tìm bạn gái mình làm chuyện đó __ nó quát vào mặt hân với bờ mi đã thấm đẫm nước mắt .

Nói xong nó quay mình chạy thật nhanh vào phòng , nhìn những giọt nước mắt đó hân như bị mất lấy hồn , chỉ đứng im một chỗ đó mà nhìn bóng nó . Một sai lầm nữa ư ??? Sai lầm khi hân đã không kiểm chế được bản thân mình . Đưa tay sờ lên ngực mình hân cảm thấy nhịp đập của con tim , nhanh thật , nhưng hình như là nó đang chảy máu thì phải , vì hân cảm thấy đau lắm nhói cả lòng ngực . Người hân bây giờ như chẳng còn chút sức lực nào , hân khụy gối xuống đất , còn mắt thì vẫn hướng về phía cửa phòng đã đóng chặt kia “ Xin lỗi cậu thành thật xin lỗi cậu , tớ sai rồi ” một câu xin lỗi từ tận đáy lòng nhưng liệu nó có đến được tới người cần nghe .

Đóng sập cửa phòng lại , nước mắt nó không ngừng rơi , quệt những giọt nước mắt đi , nó thả mình ngồi bệt xuống , đầu dựa vào cửa . Khẽ đưa tay lên sờ nhẹ vào môi mình , cái nụ hôn cưỡng ép đó bắt chợt lại hiện ra , và thế là những giọt nước mắt vừa được lau xong thì tiếp theo là những giọt nước mắt khác , cứ đua nhau chảy dài . Đây là nụ hôn lần đầu tiên của nó , tuy được hôn với người mình thích nhưng nó lại mang tính chất bị cưỡng hôn , và nghĩ tới My thì nó cảm thấy thật kinh tởm . “ Tại sao cậu lại hôn tôi ??? Tại sao cậu lại cứ làm tôi khóc như thế này ??? Tại sao tim tôi lại đau nhói vì cậu ?? Trả lời tôi đi , đồ tồi tệ , cậu đúng là cái đồ tồi tệ nhất thế gian này” những suy nghĩ như mắng nhיע hân , nhưng nó không thể phủ nhận rằng , một hạnh phúc đã thoáng qua khi bờ môi đó chạm nhẹ vào nó . Tuy lúc đó nó có hành động phản kháng lại nụ hôn của hân , nhưng dù 1 lúc nó cũng đã thực sự mong rằng nụ hôn đó sẽ kéo dài lâu hơn nữa . Hành động , suy nghĩ của nó đều mâu thuẫn nhau , có lẽ nụ hôn này không nên xảy ra .

Bữa tối hôm đó , bà đi về nhà với 2 bên là 2 đứa nhóc , 1 nam và 1 nữ khoảng được 5 6 tuổi. Bước vào nhà , bà đưa mắt nhìn xung quanh chẳng thấy nó và hân đâu :

- Hai đứa đâu ra mà ăn cơm này __ bà nói vọng vào nhà .

Nó và hân nghe thấy tiếng bà đồng loạt mở cửa phòng ra nhìn ra ngoài và bắt chợt hai ánh mắt lại đụng nhau , chợt :

- Woa woaaaaaaaaaaaa anh này đẹp trai quá cơ __ bắt chợt cô bé buông tay bà ra chạy thật nhanh tới chỗ hân ôm chặt lấy chân hân .

- Sao em cứ thấy ai cũng bảo đẹp thế àk ?? __ Cậu bé có vẻ khó chịu nói .

Nó với hân đều trở mắt nhìn 2 đứa nhóc này . Bỗng bà nói :

- Hai đứa này là cháu của bạn bà , bà ấy nhờ cho tụi nó ở nhờ vài ngày __ bà giải thích cặn kẽ cho hai con người đang đơ như trời trồng kia .

Bàn ăn :

- Em chào anh , chào chị , em tên là Bin , còn đây là em gái của em tên là Ti , xin lỗi vì đã đến đây làm phiền anh chị trong một khoảng thời gian __ cậu bé có vẻ như là một ông cụ non , cúi chào lễ phép nói .

- Ủ chào em __ hân mỉm cười nói .

- Chào __ nó lạnh lùng nói .

- Woa chị có chiếc mặt nạ đẹp quá , chị đang đóng vai gì vậy ạ ??? __ bé Ti nhìn nó ngưỡng mộ rồi chạy nhanh lại chỗ nó , đưa tay sờ lên mặt nạ .

Nó tròn xoe mắt nhìn bé Ti không nói nên lời , lần đầu tiên có trẻ con không sợ chiếc mặt nạ này của nó :

- Ti àk !! Em không được làm như vậy ?? __ Bin nghiêm mặt nhìn em gái mình .

- Không sao đâu __ nó nở một nụ cười nhẹ xoa đầu cô bé .

Hân bắt ngờ há hốc miệng ra nhìn nó trân trân , từ khi nào nó đã biết cười với người lạ thế nhỉ ??? Hân cứ tưởng là nó sẽ mắng bé Ti hay là lạnh lùng không quan tâm .

- Nào nào ăn cơm thôi __ bà từ trong bếp bưng bê đồ ăn ra nói .

- Yaa được ăn cơm rồi __ bé Ti reo lên vui sướng .

Mọi người ai cũng cầm đũa lên và bắt đầu ăn :

- Em học lớp mấy rồi ?? __ hấn hướng mắt mình về phía Bin .

- Dạ lớp 1 ạ __ Bin đáp một cách chững chạc .

- Còn em là lớp mẫu giáo ạ __ bé Ti chen miệng vào nói .

- Chị ơi !! Sao chị không tháo mặt nạ ra mà ăn cơm ạ ??? __ bé Ti ngậy thơ ngược đầu lên nhìn nó hỏi .

- Chị không muốn __ nó nhẹ nhàng đáp .

- Chị kỳ lạ thật đấy __ bé Ti nhìn ngấm nó rồi phán một câu .

- Ti !! Em không được nói chị ấy như vậy __ Bin nghiêm giọng nói .

- Dạ __ bé Ti xịu mặt xuống dùng cái tay nhỏ bé mình cầm đôi đũa , cứ như muốn rút .

- Em ăn cái này đi __ thấy vậy nó gấp một thớt bỏ vào chén bé Ti .

- Em cảm ơn chị __ bé Ti vui vẻ lại liền nở một nụ cười tươi .

- Không có gì __ nó mỉm cười nhẹ .

- Xem ra mấy đứa thân nhau cũng nhanh nhử ?? __ bà nhìn tụi nó vui vẻ mà cũng vui lây .

- Để con nhảy một bài cho bà với anh với chị xem nhé , cô giáo mới chỉ con đó __ bé Ti nhanh miệng nói .

- Ủ em nhảy đi __ hấn nói .

- Là lá la , xoay qua , xoay lại __ Bé Ti đưa hông mình xoay qua xoay lại .

- Hết rồi àk ??? __ thấy lâu quá bé Ti không nhảy nữa bà lên tiếng hỏi .

- Vâng ạ __ câu trả lời thành thật của bé Ti làm cả nhà cười vỡ cả bụng .

Hấn đưa mắt nhìn nó , nhìn nụ cười trên môi nó , lòng hấn cảm thấy bình an vô cùng , hấn cảm ơn bé Tí và bé Bin nhiều lắm nhờ có hai đứa mà nó đã vui hơn lúc này nhiều .

Ăn cơm hấn bưng bê chén bếp vào bên trong cho nó rửa , hấn nhẹ nhàng đặt chén , bát xuống rồi cũng nhẹ nhàng quay đi để nó không cảm thấy buồn khi nhìn thấy hấn .

Buổi tối hôm đó , bé Ti với bà và nó ngủ chung phòng của nó , còn hấn thì ngủ với bé Bin .

Tại phòng nó :

- Chị ơi , chắc chị đẹp lắm nhử ??? __ bé Ti ngậy thơ nói .

- Sao em lại nói vậy ??? __ nó tròn xoe mắt hỏi .

- Tại chị đeo mặt nạ , vì đẹp quá không muốn người khác nhìn nên chị mới đeo phải không ạ ??? __ bé Ti nằm quay sang nhìn nó .

- Hi __ nó bật cười với suy nghĩ ngây thơ của bé .

- Thôi hai đứa ngủ đi , khuya rồi ấy __ bà quay sang mỉm cười nói .

- Vâng ạ __ bé Ti đáp rồi chìm vào giấc ngủ một cách ngon lành .

Nó nhìn bé ngủ , khẽ mỉm một nụ cười buồn “ Nếu có thể vì lí do như em nói , có lẽ cuộc sống của chị đã tốt hơn ” .

Liệu sự xuất hiện của 2 bé này có giúp ích được gì cho nó và hấn ????

22. Chương 22

Ánh sáng chiếu qua khung cửa sổ làm nó trở mình , uể oải ngồi dậy , vươn vai nhìn sang bên cạnh , bé Ti vẫn nằm ngủ một cách ngon lành . Nó mỉm cười rồi xuống đặt nhẹ lên đôi gò má phồng phồng của bé Ti một nụ hôn . Rồi vươn vai đứng dậy bước ra khỏi cửa thì thấy hấn đang phụ bà dọn đồ ăn sáng ra đặt nhẹ lên bàn , nó chán nản bước vào phòng vệ sinh mà không nhìn hấn một tí nào .

Giờ ăn đến không khí ấm đậm bu kín cả bàn ăn , bà nhìn nó rồi lại nhìn hấn :

- Hai đứa sao vậy ??_ bà từ tốn hỏi .

- Dạ xin phép bà cháu đi học ạ _ nó nói rồi vội đứng dậy bỏ đi như để tránh né câu hỏi của bà .

Nó vừa bước ra khỏi cửa hấn đã lật đật đứng dậy :

- Cháu chào bà ,cháu cũng đi đây ạ_hấn nuốt gọn miếng bánh mì rồi đeo cặp chạy theo nó .

Bà đưa đôi mắt tròn xoe của mình nhìn hai đứa nó như những sinh vật lạ ‘ Hai đứa này !! Mình chẳng biết còn sống được bao lâu nữa đây , tụi nó cứ kiểu này thì chết sớm mất thôi ” bà mỉm một nụ cười hơi nhạt và pha lẫn 1 nỗi buồn .

Nó chậm rãi bước chân trên con đường đến trường trong khi đó hấn đang dắt xe đi phía sau , khoảng cách giữa hai người bây giờ là 10m .

Nó vừa đi vừa đưa đầu nắm mọi cảnh vật xung quanh mà không hề biết có một nhân vật đang đi phía sau lưng mình , chỉ cần một cái quay đầu cũng đủ để bắt gặp nhưng có lẽ ông trời không muốn nó quay lại nên nó vẫn cứ tiếp tục bình thản đi trên con đường dài . Bầu trời hôm nay cũng trong xanh và mát mẻ như mọi hôm , một cơn gió nhẹ thoảng qua môi nó làm nụ hôn ngày hôm qua bất chợt hiện lên trong đầu nó , và tim bắt đầu đập nhanh ‘ Không không dừng lại ngay , quên quên quên quên mình phải quên nhanh mới được ” nó như rơi vào cơn hỗn loạn cứ lắc đầu mãi không thôi .

Hấn từ phía sau nhìn thấy cứ tưởng nó bị gì nên lo đến tái cả mặt ,muốn chạy thật nhanh đến ,hỏi nó có bị sao không ??? Dù chỉ là một câu hỏi nhưng hấn cũng chẳng đủ can đảm để chạy tới bên cạnh nó , có lẽ hấn sợ nó sẽ đáp lại bằng một ánh mắt lạnh lùng đến vô cảm ,ánh mắt mà hấn không muốn nhìn thấy một tí nào .

Tại sao khi yêu một người mà ngay cả một khoảng chỉ vón vón 10m mà con người ta cũng chẳng vượt qua được ???Có lẽ đây chính là cái khoảng cách tình yêu chẳng ???

Nhanh thật thế là nó cũng đã bước chân vô trường , hấn nhìn nó từ phía sau lần cuối rồi dắt xe vào cổng trường .

Một mình nó , đi nhanh lên những bậc cầu thang , để tiến tới lớp học của mình .

Vừa bước vào ,chưa kịp nhìn xung quanh nó đã bị nhận một cái tát trời đánh , làm nó té ngã nhào xuống đất , nó đưa tay sờ lên mặt rồi ngược lên nhìn người đã ban tặng nó cái tát này thì ra là Trinh đang đứng đối diện , và gương đôi mắt đặc ý nhìn nó :

- Sao mới tí mà mày đã đau rồi àk ???_ Trinh nhìn nó cười nhếch mép .

Nó không nói gì gương đôi mắt khinh bỉ mà nhìn Trinh . Thấy thế Trinh nổi giận đưa tay giáng vào má nó những cái tát kinh khủng hơn nữa . Vì lúc này còn sớm nên chỉ có nó và Trinh còn My thì đứng bên ngoài cửa sổ nhìn vào nhếch mép cười , nghe thấy tiếng bước chân đang đi lên đoán ngay là hấn ,My vội vàng chạy vô lớp nó ,quỳ xuống nắm chặt chân Trinh :

- Xin chị đừng đánh nữa chị ấy có tội tình gì đâu chứ ???_ My giả vờ khóc rồi níu lấy chân Trinh .

- Mày lắm chuyện nhỉ ?? Từ đâu ra thế này ?? Cũng muốn được như nó àk ??? Vậy tao ày tội nguyên nhé _ nói vừa dứt câu Trinh tát vào má My dùng hết tất cả sức lực của mình , có lẽ Trinh đang muốn trả thù chuyện hôm trước thông qua cái tát này .

Vừa đúng lúc đó hấn bước vào lớp , chứng kiến quá trình Trinh tát My , rồi đưa mắt nhìn xuống đôi gò má đỏ phồng của nó . Cơn điên như nổi lên trong người hấn :

- Cô làm cái quái gì vậy hả ???_Hắn tiến lại nắm cổ áo Trinh nhất lên .

- O....a...._ Trinh ấp úng chẳng biết nói gì .

- Cô coi chừng tôi đó _ hắn nói rồi bực mình quăng Trinh xuống .

Quay sang nhìn nó mà lòng hắn đau nhói , định bước lại đỡ nó lên thì :

- Hiz hiz em xin lỗi , em năn nỉ chị ấy đừng đánh chị Hy nữa nhưng chị ấy không nghe còn đánh em nữa _
My ôm mặt khóc nức lên từng đợt .

Thấy vậy hắn đành bước lại chỗ My :

- Em đứng dậy đi _ hắn đưa tay xòe trước mặt My .

- Hiz _ My đứng dậy với những giọt nước mắt còn dính trên mí mắt , giả vờ vấp ngã thế là hắn phải đỡ lấy My nhưng vô tình đã ôm trọn My trong tay của mình .

Nó vẫn ngồi đó giương mắt nhìn và chứng kiến tất cả từ quá trình hắn đỡ My dậy cho đến cảnh hai người ôm nhau . Từng giây trong khoảnh khắc này cũng đủ để xé nát tim nó ra thành từng mảnh vụn . Bất chợt giọt nước mắt chảy dài trên mắt nó và vô tình hắn đã bắt gặp những giọt nước mắt đó sau khi đã đẩy My ra khỏi vòng tay mình . Thấy vậy nó vội đứng dậy , quay bước đi thật nhanh về chỗ mình . Hắn nhìn theo mà tim cũng đau nhói , hắn lầm tưởng rằng vì đau quá nên nó mới khóc nhưng đâu ngờ rằng những giọt nước mắt ấy đều xuất phát từ hắn :

- Aa em đau chân quá , anh đỡ em lên giùm phòng y tế nha _ My khẽ nhăn mặt nói khi bắt gặp ánh mắt hắn đang nhìn nó .

- Àk... ừ _ hắn ngập ngừng rồi cũng đồng ý vì nó mà My mới ra nông nỗi này .

Hắn nhẹ nhàng đỡ My đi trong khi đó My còn cố quay lại nhìn nó nở một nụ cười đắc thắng .

Chuyện gì sẽ tiếp tục đến với nó ???

23. Chương 23

Bóng dáng hắn và My khuất dần làm cho tim nó nhói lên từng cơn , nước mắt cứ tuôn mãi không thôi . Hắn tuy đang đỡ My đến phòng y tế nhưng đầu lúc nào cũng ngoái lại , tim thì cứ đập mãi trong lo lắng ,những giọt nước mắt ấy như bóp nghẹt tim hắn .

Đỡ My đến phòng y tế nhẹ nhàng giao My cho cô y tá mới :

- Em ở đây nhé , anh đi trước đây _ nói xong hắn vụt chạy thật nhanh .

My ngoái nhìn theo “ Hừ !! Chạy đi về gặp con nhỏ đó àk ??? ” :

- Em đưa chân cho cô xem nào_ cô y tá nhẹ nhàng nói với My .

- Không cần _ My đá văng tay cô y tá ra .

- Sao ??_ cô y tá tròn xoe mắt nhìn My .

- Àk dạ không có gì ạ , chân em không sao , em có thể tự đi lại được mà . Chào cô em đi _ thấy vậy My quay sang nở một nụ cười miễn cưỡng rồi bước nhanh ra khỏi phòng y tế .

Vừa bước ra được mấy bước thì gặp Trinh :

- Sao rồi tôi hoàn thành xong nhiệm vụ cô giao rồi đó _ Trinh bước tới nói .

- Thì sao ???_ My ngênh mặt hỏi .

- Thì tôi được tự do _ Trinh thản nhiên đáp .

- Đáng lý ra nếu chuyện này thành công thì cô sẽ được tự do . Nhưng nó đã thất bại mất tiêu rồi , vì vậy cô vẫn phải làm theo lời tôi _ My nhếch mép nói .

- Cái gì ???_ Trinh hét lên thật to .

- Sao không đồng ý àk ???_My vuốt tóc nói .

- Đừng tưởng mày có vệ sĩ thì ngon nha . Cùng lắm thì bị đánh chứ gì _ Trinh tức giận nói .

- Hahaha , đánh cô thì có ích gì . Hình như bố cô là trưởng phòng công ty SJ phải không ??? _ My nghiêng đầu nói .

- Sao cô biết ???_ Trinh nhìn My ngạc nhiên .

- Chuyện tôi biết không quan trọng . Nhưng nếu cô làm tôi mất vui thì gia đình cô cũng chẳng yên ổn được đâu _ My khinh bỉ nói .

Mặt của Trinh tái mét cả lên ,run sợ quay sang nhìn My :

- Hahaha tốt nhất thì cô nên nghe lời tôi thì hơn _ My bật cười thật to rồi quay lưng bước đi .

Trinh nhìn theo , tức giận vô cùng , nghiêng rằng ‘ ‘ Mày đúng là 1 con rắn độc mà . Nhưng con này không dễ bị điều khiển vậy đâu . CHỜ ĐÓ ” .

...

Quay lại với hần , sau khi chạy thật nhanh về lớp , nhìn thấy nó vẫn đang ngồi trên chiếc bàn của mình , mặt thì cuối gằm xuống , thấy vậy hần bước thật nhanh tới , kéo nó đi . Nó bất ngờ quay lên nhìn hần , nhưng chẳng kịp nói gì đã bị kéo đi , cả lớp đang nhốn nháo , ồn ào , nhưng khi thấy cảnh hần dắt nó đi thì im thin thít mà quan sát , sau khi nó với hần rời đi thì nhưng tiếng bàn tán , ganh tị , ghen ghét vang lên .

Hần kéo nó rời khỏi cổng trường , bàn tay mạnh mẽ của hần cứ kéo nó đi mãi , làm cho nhịp đập con tim nó trở nên liên hồi và không có gì có thể ngăn lại được .

Ghé vào một tiệm thuốc , hần mua một ít thuốc rồi lại tiếp tục kéo nó đi thật nhanh đến công viên . Đặt nó ngồi xuống , rồi đem các thứ thuốc vừa mới mua được bày ra trước mắt . Sau đó hần nhẹ nhàng thoa một thứ thuốc gì đó lên bờ má đỏ phồng của nó :

- Đau _ nó khẽ nhăn mặt nói .

- Tổ xin lỗi _ hần nhăn mặt lại nói .

Nói xong hần vẫn tiếp tục thoa lên , nhưng nhẹ hơn rất nhiều , và cố gắng không để thuốc dính bẩn vào chiếc mặt nạ của nó .

Sau khi thoa thuốc xong hần , leo lên ngồi cạnh nó . Cả 2 không nói gì mà rơi vào trạng thái im lặng , chỉ có những tiếng ồn ào , náo nhiệt trong công viên , tuy vậy cũng chẳng làm ảnh hưởng gì tới 2 con người này :

- Cậu có đau lắm không ???_ hần lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngột ngạt này .

- Không _ nó đáp một cách nhẹ nhàng .

- Sao lại nói dối như vậy ??? Rõ ràng bên bờ má này đã xưng tấy cả lên còn gì _ hần quay sang tức giận nói .

- Kệ tớ _ nó bực bội nói , nó không hiểu vì sao mình lại như vậy nữa ??? Phải chăng là vì hình ảnh hần và My lúc này vẫn hiện rõ trong tâm trí nó .

- Cậu thật là ngang bướng mà _ hần quay sang bực bội nói chọt :

- AA Anh chị !!_ bé Ti chạy thật nhanh đến chỗ nó và hần .

Hần với nó chỉ biết tròn xoe mắt nhìn :

- Ti àk !! Em chạy đi đâu vậy ???_ Bìn từ đâu cũng đi đến .

- Sao hai em lại ở đây ???_ hần nghiêng mặt hỏi .

- Dạ , tại bà đi đâu đó sợ tụi em buồn nên bà dẫn hai đứa tới đây chơi . Tí nữa bà tới đón về ạ _ bé Bin tí mĩ nói .

- Àk ừ _ hấn gật đầu như hiểu ra lý do .

- Đi chơi thôi mọi người _ bé Ti nói rồi kéo hấn và nó đi .

Nó và hấn chỉ biết đi theo công chúa nhỏ này , đám tụi nó chơi rất nhiều cho chơi . Nhờ bé Ti mà nó được cười một cách thoải mái đến như vậy . Đây là lần đầu tiên nó đến công viên và cũng là lần đầu tiên nó chơi nhiều trò chơi thể này , nó như đứa trẻ khi lạc vào một thế giới tràn ngập màu sắc và muốn khám phá tất cả .

Chơi được một lúc bé Ti đòi chụp hình thế là nó và hấn lại phải chung vào khu chụp hình của con viên . Bé Bin bị bé Ti ép cũng chụp hình chung .

- Anh chị xem hình nè , em với anh hai có đẹp không ???_ sau khi chụp được một lúc bé Ti vui vẻ chạy ra khoe hình .

- Đáng yêu thật đó _ nó há hốc mồm khen ngợi .,

- Hai đứa dễ thương lắm _ hấn cũng góp vào vài câu khen ngợi làm bé Ti nở cả lỗ mũi ra .

- Vậy hai anh chị cũng chụp đi ??_ bé Ti chợt đưa ra đề nghị .

- Không chị không chụp đâu _ nó ra dấu từ chối .

- Đi mà , chụp đi mà _ bé Ti nũng nịu nín chân nó .

- Nhưng chị_ nó chưa kịp nói hết câu thì đã bị hấn lôi vào bên trong , bé Ti và bé Bin cũng chạy theo .

Và thế là nó phải chụp hình chung với hấn , bé ti và bé Bin . Một tấm hình của 4 người . Bé Ti vui vẻ cầm hình mà cười tùm tùm , nó cầm bức hình trên tay , nhìn ngắm mình trong đó , vẫn với chiếc mặt nạ trên mặt , bỗng dưng lúc này nó tò mò cái khuôn mặt mà mình đã lãng quên suốt nhiều năm qua . Nở một nụ cười nhạt với cái suy nghĩ của mình .

Một lúc sau bà tới đón bé Ti và bé Bin về nhìn hai tụi nó tròn xoe mắt :

- Hai đứa không đi học mà làm gì ở đây ??_ bà há mồm hỏi .

- Dạ....tụi cháu có chuyện ạ _ hấn ngập ngừng nói .

- Ủ thôi bà về đây _ bà nói rồi bước đi .

- Tạm biệt anh chị hẹn gặp ở nhà _ bé Ti cười toe toét vẫy chào .

Bé Bin không nói gì , nhìn nó và hấn chợt một suy nghĩ nào đó thoáng qua trong Bin .

Sau khi mọi người rời đi , hấn nắm tay nó dẫn tới bãi cỏ gần nhà vì nếu về giờ này có lẽ bà sẽ nghi ngờ việc hai đứa trốn học .

Ngồi trong im lặng làm cả 2 khó chịu vô cùng :

- Cái tên Lâm Lâm gì đó đâu rồi ??? Tự nhiên biến mất tiêu _ hấn lên tiếng hỏi và một lần nữa phá tan không gian im lặng chết người này .

- Làm sao tớ biết được ??_ nó nhăn mặt nói .

- Chẳng phải cậu thích hấn ta sao _ hấn vô tình đã nói ra cái suy nghĩ trong đầu mình bấy lâu nay .

- Sao cậu cứ bảo tớ thích tên đó vậy nhĩ ???_ nó khó chịu quay sang nhìn hấn nói .

- Thì đúng vậy mà _ hấn thần nhiên đáp .

- Tôi nói cho cậu biết , tôi không thích cái tên đó , người tôi thích là cậu đó ._ tự nhiên nghe hấn nói vậy lòng nó bức bối hấn lên và vô tình đã buộc miệng nói ra tình cảm của mình .

Tình cảm của nó đã được nói ra trong vô thức ??? Rồi chuyện gì sẽ đến ???

24. Chương 24

Chợt nhận ra mình vừa nói cái gì nó đưa tay lên bịt miệng quay sang chỗ khác . Còn hấn thì như người mất hồn , hai mắt vẫn tròn xoe nhìn nó , trái tim thì chăm chỉ đập ngày càng nhanh “ Người tôi thích là cậu !! Người tôi thích là cậu !! Người tôi thích là cậu !! Người tôi thích là cậu ” câu nói này như vang lên tục trong đầu hấn như để xác nhận rằng mình hoàn toàn không nghe lầm .

Nó quay sang chỗ khác được khoảng 1 phút rồi bất ngờ bỏ chạy thật nhanh . Đến lúc này thì hấn mới chợt tỉnh lại , vội vàng chạy theo nó :

- Hy àk !! Cậu đi đâu vậy ??? Mau đứng lại cho tớ __ hấn chạy theo nó vừa chạy vừa hét thật to .
- Không thích __ nó ngoái đầu lại hét lên , rồi tiếp tục cố gắng hết sức mà chạy .
- Không thích cũng phải đứng lại đây cho tớ __ hấn cố gắng hét thật to rồi rượt theo nó .

Bỗng nhiên nó không chạy nữa mà đứng hấn lại , quay về phía sau nhìn hấn đang chạy về phía mình :

- Tớ xin lỗi , xin lỗi vì đã thích cậu . Có lẽ nếu tớ nói ra sẽ làm cậu và bạn gái cậu khó xử , và có lẽ bạn gái cậu biết được sẽ buồn và lo lắng khi cậu lại ở chung nhà với 1 cô gái thích cậu . Nhưng dù gì tớ cũng đã nói rồi , nên tớ thành thật xin lỗi cậu , mặc dù tớ biết cậu không thích__ nó chưa kịp nói hết câu thì đã bị cánh tay lực lưỡng của hấn kéo mạnh về phía mình . Và đặt nhẹ lên môi nó một nụ hôn , mãnh liệt .

Hai mắt nó mở to ra hết cỡ , lần này nó không chống đối như lần trước nữa , nhưng cũng chẳng tiếp nhận nụ hôn này , cứ đứng đờ ra , tròn xoe mắt nhìn . Nhưng một lúc sau bất chợt mắt nó nhắm lại , và nước mắt bắt đầu tuôn ra , có lẽ nó đang cảm nhận được một cái gì đó trong nụ hôn này .

Nụ hôn kéo dài khá lâu . Một lúc sau hấn mới nuối tiếc rời khỏi môi nó :

- Tại sao cậu lại làm như vậy ???Lần trước cũng vậy , lần này cũng vậy , rõ ràng cậu không thích__ một lần nữa nó chưa kịp nói hết câu thì đã bị hấn chen vào .
- Nếu cậu không muốn bị hôn nữa thì đừng nói ra câu đó __ hấn nghiêm mặt nhìn nó .
- Nhưng đó là sự thật __ nó bực mình nói .
- Sao cậu lại dám khẳng định nó là sự thật ??__ hấn hơi khó chịu với lời khẳng định của nó .
- Tớ...tớ...ớ.....__ nó không biết phải nên nói làm sao .
- Trái tim tớ từ lâu đã thuộc về một người con gái kỳ lạ và thậm chí rằng tớ còn không biết đến gương mặt của người ta . Thế nhưng tớ chẳng thể nào điều khiển được trái tim mình ngừng thích cô ấy , mỗi lần ở bên cô ấy là tớ chẳng thể nào kiềm chế được bản thân mình , thế nên tớ đã cố gắng hết sức giữ khoảng cách với người ta , nhưng khi cái khoảng cách ấy trở nên quá xa lạ , thì một tên con trai khác đã xuất hiện bên cạnh cô ấy . Điều đó khiến tớ không thể nào chịu đựng được nhưng tớ cũng chẳng thể nói cho cô ấy biết tình cảm của mình , vì tớ sợ , sợ rằng cô ấy sẽ bị tổn thương , tớ biết trái tim cô ấy đã quá nhiều vết thương lòng và bản thân tớ , tớ chẳng hề mong muốn một vết thương nào xuất hiện trên thân thể cũng như trái tim cô ấy nữa . Thế nhưng giờ đây , khi tận tai mình nghe thấy cô ấy nói thích mình , tớ cảm thấy vui sướng vô cùng đến nỗi tớ muốn hét lên cho cả thế giới này biết __ hấn nói dứt câu nhìn nó bằng một ánh mắt ám áp vô cùng .

Rồi bỗng nhiên kéo nó vào lòng mình và nhẹ nhàng ôm nó :

- Người con gái có thể làm tớ trở nên như vậy chỉ có thể là cậu thôi , Hy àk __ hấn khẽ thì thầm vào tai nó .

Nước mắt của nó rời thấm đẫm cả chiếc áo sơ mi của hấn , hai con người ôm chặt lấy nhau như để cảm nhận hơi ấm của nhau , và cảm nhận rằng tình yêu và hạnh phúc thật sự đã đến với họ . Nhịp đập của hai con tim đang hòa lẫn vào thành một .

Cả 2 khẽ nắm tay nhau , nhìn nhau hạnh phúc , bước chân đều đặn trở về nhà .

Vừa bước vào nhà :

- Ti àk !! Sao em lại hư đến như vậy nhỉ ??_ bé Bin chống nạnh đứng nhìn bé Ti nghiêm túc hỏi .
- Hiz vậy còn anh hai sao suốt ngày cứ mắng Ti thế hả ???_ bé Ti ngang bướng cãi lại anh mình .
- Thôi thôi hai đứa , ngoan nào _ nó khẽ mỉm cười chạy lại chỗ 2 bé và ôm chúng vào lòng .
- Hiz anh hai suốt ngày bắt nạt Ti _ bé Ti nũng nịu dựa vào vai nó .
- Ai bảo Ti hư quá làm gì _ bé Bin cũng dựa vào vai nó quay sang bé Ti nói .
- Hức hức chị Hy thấy chưa ?? Anh hai đâu có thương Ti đâu ??_ bé Ti mè nheo rời khỏi vai nó đưa tay lên dụi mắt .
- Nè Ti khóc thật đấy àk ??? Anh hai thương Ti lắm đừng khóc mà _ bé Bin hoảng sợ khi thấy em gái mình nước mắt ngấn , nước mình dài vội chạy lại vỗ dành em .

Nó với hấn quay sang nhìn nhau cười . Buổi tối hôm đó , ngôi nhà tràn ngập tiếng cười , cả gia đình quay quần bên nhau , cùng ăn , cùng trò chuyện . Lâu lắm rồi căn nhà mới trở nên ấm áp lạ thường đến thế này , và đây cũng là lần đầu tiên nó cảm nhận được hạnh phúc là như thế nào ??? Nhìn bé Ti , bé Bin , bà rồi lại nhìn hấn , miệng nó khẽ mỉm cười một nụ cười hạnh phúc đầu tiên .

Liệu hạnh phúc này có đến với nó một cách đơn giản thế không ????

25. Chương 25

Một ngày mới bắt đầu với những niềm vui , nụ cười và xen lẫn đâu đó là một tí ngại ngùng giữa nó và hấn :

- Woaaaa ! Bà nấu nhiều món ngon quá cơ _ bé Ti há hốc miệng nói .
- Ủ ừ các cháu ăn giỏi rồi chóng lớn _ bà mỉm cười hiền hậu nói , rồi đưa mắt sang hai con người cứ nhìn nhau mà tùm tùm cười kia , nụ cười bà chuyển sang chế độ gian gian .
- Hai đứa không ăn mà nhìn nhau thế là đủ no àk ???_bà hỏi với vẻ mặt ngây thơ nhất có thể.
- O...dạ không ạ !! Cháu ăn liền đây _ nó lúng túng cầm vội đôi đũa lên , gấp ăn lia lịa .
- Ăn từ từ thôi nghen đó _hấn cũng bắt đầu cầm chén lên nhìn nó nhắc nhở .
- Nghen là sao hả anh hai ???_ bé Ti nghe hấn nói thì tò mò quay sang hỏi Bin .
- Anh hai cũng không biết nữa _ bé Bin xoay đầu sang , ngửa đầu lại rồi đáp gọn lộn .
- Thôi hai đứa ăn nhanh đi rồi bà dẫn đi chơi _ bà mỉm cười khua tay nói .
- Vâng ạ _ nghe đến đi chơi cả 2 mắt sáng lói rạng ngời đồng thanh đáp .
- Thôi tụi cháu xin phép đi học đây ạ _ hấn cười tươi chào bà rồi chạy vào dắt xe ra .
- Thưa bà , cháu đi _ nó mỉm cười nhẹ nhàng rồi bước thật nhanh ra phía trước mà chờ hấn .

Nhìn nụ cười của nó ngày hôm nay , bà cảm thấy bình an và thanh thản hơn bao giờ hết , bà thật sự cảm ơn hấn người đã đem đến cho nó nụ cười này . Bà mỉm cười một cách hiền hậu nhìn chiếc xe của hai đứa đi qua “ Bây giờ thì bà có thể an tâm rồi , cháu gái của bà ạ ” .

...

Chiếc xe đạp lặn bánh đến trường . Đã lâu rồi nó không được ngồi cho hần chờ thế này , cảm giác ấm áp tỏa ra từ thân thể hần , mùi hương của hần , nó đều nhớ rất kỹ . Nó khẽ mỉm cười rồi choàng tay qua em ôm nhẹ hần , hần hơi bất ngờ và rồi một nụ cười hạnh phúc đã hiện hữu trên môi hần .

..

Vừa đến trường My vội vàng chạy nhanh đến lớp nó thì :

- A !! My em đến sớm nhỉ ???_ cô giáo đang cầm một sấp gì đó hơi nặng nặng trên tay .

- O a !! Vâng ạ !! _ My ngập ngừng đáp .

- Sẵn tiện cô nhờ em tí việc nhé !! Đem giúp cô cái này lên văn phòng _ cô giáo mỉm cười rồi đặt chồng học bạ lên tay My .

My miễn cưỡng nhận nó , rồi đưa mắt nhìn lên cái học bạ phía trên cùng thì thấy tấm hình của nó “ Ngay cả khi chụp hình để làm học bạ cũng đeo mặt nạ àk ??? ” My nhếch mép cười rồi đưa mắt nhìn xuống cái dòng họ tên “ Dương Minh Hy ” Cái tên của nó đập vào mắt My , làm My khựng lại ,cái tên mà suốt đời không thể nào My quên được bây giờ nó lại xuất hiện trên trang giấy học bạ này .

- Mẹ ơi !! Sao mẹ lại khóc nữa vậy ạ ???_ My lúc cỡ 7 tuổi ,lo lắng nhìn mẹ hỏi .

- Mẹ nhớ chị gái con _ mẹ My vẫn sụt sùi khóc .

-Con có chị gái sao ạ ???Chị ấy đâu hở mẹ ???_ My ngây thơ tròn mắt hỏi .

- Chị ấy đang ở bên cạnh bà của chị ấy _ Mẹ My nở một nụ cười chua xót nói .

- Bà cơ ạ ??? Vậy chúng ta tới thăm chị ấy đi mẹ _ My cười rạng rỡ nói .

- Nhưng mẹ , mẹ không biết chị con bây giờ đang ở đâu ???_ mẹ My khóc một cách đau xót .

- Tại sao mẹ lại không biết ???_ My nhăn mặt hỏi .

- Con còn quá nhỏ nên con sẽ không bao giờ hiểu được hết đâu _ Mẹ My ngược đầu lên vuốt tóc My nói .

- Vậy chị ấy tên gì vậy mẹ ???_một lần nữa My tiếp tục nói .

- Dương Minh Hy _ mẹ My đáp một cách hững hờ trong nước mắt .

Làm sao My có thể quên được cái tên này . Cái tên của người chị gái đã cướp đi tình yêu của người mẹ . My những thần thờ người cả đi “ Không phải chắc đây chỉ là trùng tên thôi ”My lẩm nhẩm trong đầu của mình . Lúc đó nó với hần vừa đi vừa nắm tay nhau bước lên thì thấy My đã đứng trước cửa lên tay vẫn ôm chặt đóng học bạ . My thần thờ quay sang , nhìn nó chằm chằm , ánh mắt My như muốn xoáy tất cả , nhìn vào đôi mắt nó ,đôi mắt mà bấy lâu nay My không để ý , sao mà nó giống quá vậy , vẫn cái màu đen lầy đó , vẫn ánh lên một cái nét gì đó thật sự rất khó tả , đôi mắt mà nếu đã nhìn vào một lần thì khó có thể quên được . Tại sao mắt nó lại giống đến như thế chứ ??? Đôi mắt là thứ mà My mong được thừa hưởng từ mẹ nhất , từ bé ai cũng khen My xinh đẹp , giống búp bê , nhưng chẳng có ai khen My là có đôi mắt giống mẹ cả . Điều đó làm My không vui tí nào , thứ My muốn có lại không có , thế mà nó lại mang đôi mắt của mẹ My . Điều này làm My nghi ngờ về cái người chị gái của mình , đột nhiên My chây thẳng lại chỗ nó .

My định làm gì ??? Mời mọi người đón đọc chap tiếp theo ???

26. Chương 26

My từng bước tiến về phía nó , mắt thì hướng chăm chăm vào nó , trong đôi mắt ấy chứa đầy nỗi ganh tị xen lẫn oán hận . Cái nhìn của My làm nụ cười của nó bỗng nhiên vụt tắt . My đứng đối diện nó mắt thì vẫn nhìn chăm chú vào mặt nó :

- Chịchị __ My đứng nhìn nó lấp bắp như muốn nói gì đó .
- Có chuyện gì vậy My ??_ hần ái ngại hỏi .
- Có phải tên chị là Dương Minh Hy không ???_ My phớt lờ câu hỏi của hần mắt vẫn nhìn chăm chăm vào nó .
- Đúng rồi , có chuyện gì sao ???_ nó nhìn My khó hiểu .
- Chị đang sống với bà ???_ lại một câu hỏi nữa lại tiếp tục được vang lên .
- Thì sao ??? _ càng lúc nó càng khó hiểu .

Sau câu nói của nó , My như bị ai đó lấy mất đi hồn , bần thần nhìn nó , rồi bỗng chốc quay lưng bỏ chạy thật nhanh . Hần nhìn theo My , một cảm giác gì đó chợt quay về , đôi mắt của mẹ My chợt quay về trong tâm trí hần . Một ý nghĩ đang len lỏi trong đầu hần “ Thật sự rất giốngliệu có phải là sự thật không ??? ” .

Còn nó giương đôi mắt long lanh của mình nhìn theo My mà khó hiểu .

Hần quay sang nhìn đôi mắt của nó như để xác nhận . Nhưng có lẽ hần phải tìm gặp người phụ nữ ấy để có thể xác nhận một cách chắc chắn :

- Mình vào lớp thôi Hy ???_ hần quay sang mỉm cười nói .
- Àk...ừ __ nó giật mình đáp rồi đi theo hần .

...

My chạy thật nhanh vào phòng vệ sinh nữ , My ngồi ập xuống như người mất hết sinh lực . Nước mắt của My không biết đã rơi từ lúc nào mất rồi “ Tại sao chị không biến mất luôn đi ??? Tôi hận chị , làm sao chị có thể xuất hiện trước mặt tôi như vậy ??? Làm ơn xin hãy biến mất ” My khóc nức lên thành tiếng .

Có lẽ My đang sợ sệt rằng , sự xuất hiện của nó bây giờ sẽ cướp mất đi người mẹ của mình , không không vốn ra trước giờ mẹ đã không yêu thương My , ý nghĩ này đã bắt đầu trong My khi chỉ mới là một cô bé 5 tuổi , My hận nó đến thấu cả da thịt , ngay giờ phút này đây My muốn nó biến mất , biến mất thật nhanh .

My nắm chặt tay , rồi lôi điện thoại trong túi ra :

- Có chuyện cho cô làm rồi đây __ My nói một cách nhanh gọn rồi cúp máy , giương mắt về phía trước “ Tôi sẽ không để yên cho kẻ đã và đang cướp đi tình yêu và tình mẹ của tôi đâu ” một nỗi thù hận đã che lấp mất mắt của My .Gương mặt búp bê đã bị một thứ ánh sáng màu đen đang từ từ che lấp nó .

Hần trải qua tiết học với những lo lắng về suy nghĩ của mình . Liệu nó có đúng như những gì hần nghĩ ??? Và nếu là sự thật thì chuyện gì sẽ xảy ra ??? Hần không thể nắm rõ được , tâm trạng hỗn loạn đang dâng trào trong hần , hần không biết nên làm sao để tốt cho người con gái mình yêu .

Buổi học kết thúc nhanh chóng , hần quay sang phía nó :

- Hy àk !! Tổ có chuyện quan trọng , đưa cậu về là tổ đi nhanh , cậu ở nhà chờ tổ nhé __ hần quay sang nhìn nó nói .
- Chuyện quan trọng gì cơ ???_ nó tròn xoe mắt hỏi .
- Tổ có chuyện cần phải xác nhận , thôi chúng ta về __ hần mỉm cười nhẹ để nó không lo lắng .
- Thôi cậu có chuyện quan trọng thì đi đi , tổ có thể đi bộ được mà __ nó thu gọn sách vở đứng trước mắt hần nói .
- Nhưng_ hần ngập ngừng .
- Không sao đâu , cậu cứ đi đi , tổ tự về được __ nó mỉm cười một cách chắc chắn .
- Vậy cậu về cẩn thận nhé , tổ đi một lúc rồi về nhanh thôi __ hần nhìn nó nói .
- Tổ biết rồi mà , tổ đâu phải là con nít đâu __ nó tinh nghịch đáp .

- Ừ nhớ là cẩn thận đấy , tớ đi đây __ hấn xoa đầu nó rồi vụt chạy thật nhanh .

Nó nhìn theo hấn “ Chuyện quan trọng gì nhỉ ??? ” có lẽ nó không sao không thắc mắc được nhưng vẫn vâng lời hấn bước về .

...

hấn dắt vội xe ra rồi đạp thật nhanh đi , My từ trên lầu nhìn xuống , nhếch mép “ Trời cũng giúp mình ” .

Hấn cố hết sức đạp thật nhanh về ngôi nhà lúc trước My đã dẫn mình tới . Chẳng mấy chốc ngôi nhà uy nghiêm như một tòa lâu đài lại xuất hiện trước mắt hấn một lần nữa , và bây giờ hấn cũng không thôi choáng váng bởi vẻ đồ sộ của nó . Khẽ đưa tay bấm chuông , một lúc sau người phụ nữ , sang trọng , quyền quý nhưng mang một nét buồn vô tận , từ trong nhà bước ra nhìn hấn :

- Cháu có thể gặp bác một tí được không ạ ??? __ hấn lễ phép nói .

Cánh cửa mở ra , hấn cùng mẹ My bước vào trong ngôi nhà . Hấn đặt nhẹ mình ngồi đối diện mẹ My của My :

- Bácbác...có phải là mẹ của My không ạ ???__ hấn lắp bắp trong miệng rồi cũng quyết định nói ra .

- Xoảng !!! __ cái ly trên tay mẹ của My đã rơi xuống , khi nghe hấn nhắc đến tên nó .

- O.....__ hấn hơi giật mình .

- Hy !! Cháu biết nó ở đâu sao ???__ mẹ My bất ngờ đứng chồm dậy lao về phía hấn .

- Bác bình tĩnh đi ạ __ hấn trấn an mẹ My .

Một lúc sau , khi mẹ My đã lấy lại được sự bình tĩnh :

- Vậy bác đúng là mẹ của Hy ạ ???__ hấn giương đôi mắt đen lấy của mình ngược nhìn mẹ My , như để xác minh sự thật này .

- Đúng...vậy , bác chính là người mẹ không ra gì của nó __ tay mẹ My đặt xuống ghế , nhưng vẫn run lên từng đợt .

- Đúng là như cháu nghĩ __ hấn thở dài rồi nói .

- Cháu biết Hy ở đâu phải không ??? Làm ơn nói cho bác biết đi __ một lần nữa mẹ My lại mất đi sự bình tĩnh .

- Cháu là bạn của cô ấy nên cháu biết chuyện Hy đang ở đâu ? Nhưng chuyện ấy không quan trọng , chuyện quan trọng ở đây là cháu sợ Hy sẽ không chịu nổi khi nhìn thấy bác , cháu biết những chuyện trong quá khứ của Hy , và cháu cũng biết rằng bác thật sự không muốn như vậy . Nhưng vấn đề ở đây , chúng ta phải làm sao để xóa đi được nỗi ám ảnh của tuổi thơ trong Hy __ hấn từ tốn nói .

- Có lẽ con bé đã bị tôi làm ra nông nổi như vậy . Tôi thật đáng chết , đáng chết mà __ mẹ My bật khóc , cuối đầu xuống buồn bã .

- Bác đừng buồn như vậy , chúng ta sẽ có cách mà __ hấn vỗ tay an ủi mẹ My .

Trong khi hấn với mẹ My đang nói chuyện , thì nó bước thản nhiên đi về thì bắt chợt gặp Trinh :

- Này !!__ Trinh hét thật to .

Nó giật mình quay sang nhìn Trinh .

- Tao có chuyện cần nói với mày __ Trinh ngهنh mặt nói .

Nó im lặng không nói gì trần trần mắt nhìn Trinh , bỗng lúc đó từ đâu 2 người đàn ông lực lưỡng bước ra tóm chặt nó , rồi lôi nó lên một chiếc xe đen bóng loáng , rồi tiếp đó Trinh cũng bước đi . Chiếc xe vụt đi để lại phía sau một đám khói báo hiệu ột sự nguy hiểm sắp đến .

My định làm gì nó ???

27. Chương 27

Hắn rời khỏi nhà mẹ My với một mớ bong bóng trong đầu , hàng nghìn câu hỏi được đặt ra trong đầu hắn đều xoay quanh vấn đề hai mẹ con nó , hắn không biết bây giờ mình có thể và nên làm gì nữa . Hắn đạp xe chậm rãi bước về nhà .

Trong lúc đó , nó bị tạt nước vào người , ướt sũng cả lên , nó nheo mắt , cố gắng mở mắt ra :

- Mày ngon nhỉ ??? Ngủ hơi bị lâu đấy _ tiếng Trinh lạnh lạnh , pha vào đó một chút chua chát .

Nó không nói gì mà mở to mắt ra nhìn Trinh , “ Nơi đây là đâu thế ??? ” Nó đưa mắt nhìn xung quanh rồi trầm nghĩ , ở đây rất tối , và cũ kỹ , mặc dù vậy nó vẫn nhìn thấy Trinh cùng một đám người xung quanh , nhìn ai nấy đều trông có vẻ hung tợn , nó hơi sợ sệt , lùi về phía sau :

- Mày sợ sao ???_ Trinh nhếch mép , rồi tiến gần về phía nó .

Nó không nói gì giương đôi mắt phòng vệ nhìn về phía Trinh , tuy vậy nhưng tay nó vẫn đang run cầm cập :

- Hahaha nhìn mày vui thật đó _ Trinh bật cười thật to .

- Thôi thôi tao không đùa nữa , bây giờ mày phải trả lời câu hỏi của tao , mày có phải là con gái của bà Vương Thanh An không ???_ Trinh nhìn mày nó nghiêng răng hỏi .

Nghe tới cái tên này bỗng nhiên gương mặt nó tối sầm lại , cái vẻ sợ sệt lo lắng lúc nãy đã tiêu tan , thay vào đó đôi mắt bây giờ trở nên đáng sợ hơn bao giờ hết , nó làm cho Trinh phải rùng mình . Nó đứng dậy ôm chặt lấy đầu mình :

- KHÔNG , không ,không không _ Nó hét lên , hét trong hoảng loạn .

- Mày im ngay đi _ cái hét khiến Trinh sợ hãi đến nỗi phải hét vào mặt nó .

- KHÔNG KHÔNG , không , không , không _ nó vẫn tiếp tục hét thật to .

- Chát _ Trinh bực mình giáng một cái tát như trời đánh vào mặt nó .

Cái tát ấy làm nó mất thăng bằng và bị té xuống , nước mắt tuôn ra , không phải nó khóc vì đau , mà nó khóc là vì vết thương lòng trong nó đang từ từ nổi dậy , nó ôm đầu của mình , lẩm bầm :

- Không , không , không , không .

Trinh giật mình lùi lại , nó bây giờ như một con người khác vậy . Trinh sợ hãi kêu những người mặt áo đen , bậm trợn tiếng lại đánh nó , để giập đi tiếng kêu đó . Từng cái tát giáng trời vào mặt , từng âm thanh đau nhói phát ra từ tiếng những cây gậy to chạm vào cái lưng nhỏ bé của nó .

...

Hắn vừa đạp xe về , đã thấy không có nó đâu , tâm trạng hắn trở nên lo lắng “ Cô ấy đâu nhỉ ???” bất ngờ hắn chạy nhanh , vào khắp xung quanh , tìm kiếm nó , từ nhà bếp , phòng vệ sinh cho tới phòng nó và phòng hắn . Vẫn không thấy nó đâu , hắn trở nên lo lắng vô cùng , “ Chuyện gì đang xảy ra ??? ” , bất ngờ hắn bỏ chạy ra vườn lấy xe rồi đạp thật nhanh đi , vừa đạp vừa nhìn xung quanh , chẳng thấy bóng dáng của nó đâu , tìm hắn đạp inh ỏi lên vì lo lắng , nghĩ đến việc nó đang bị nguy hiểm là hắn cố sức đạp nhanh hơn . Hắn chạy xe lang thang khắp nơi để tìm kiếm hình bóng bé nhỏ của nó , nhưng tất cả đều vô vọng chợt tiếng chuông điện thoại rung lên , hắn vội dừng xe lại :

- Alo _ hắn nói trong lo lắng .

- Anh đang kiếm cô ta phải không ???_ tiếng My vang lên .

- My àk ??? Em biết Hy ở đâu sao ??_ hắn hỏi dồn dập .

- Anh đừng nên tìm con người đó làm gì , chỉ tốn công anh thêm mà thôi _ My nhếch mép rồi nói , giọng My nó chua chát làm sao .

- Sao em lại nói vậy ???_ giọng hấn đánh lại như nghĩ ra được chuyện gì đó .
- Hahahaha , cô ta là gì mà em không thể nói như vậy ???_ My bật cười .
- Cô ấy là chị gái em , em biết mà phải không ???_ Hấn lo lắng hỏi .
- Vâng ,. em biết , vì biết nên em hận chị ta đến tận xương tủy _ My bóp chặt tay mình , từ từ thốt ra những lời nói này .
- Cô ấy làm gì khiến em phải hận chứ ???_ hấn bực mình nói thật to vào điện thoại .
- Chị ta ư ??? Chị ta cướp đi người mẹ của em , cướp đi tất cả sự yêu thương đáng lý ra em là người được nhận _ My nói trong căm phẫn .
- Em nói Hy cướp đi mẹ của mình . Vậy em có biết lý do vì sao Hy phải đeo chiếc mặt nạ trên mặt không ??? _ hấn đánh giọng hỏi .
- Không và em cũng không muốn biết _ My ngập ngừng nói .

- Em nghĩ mình có thể chịu được khi thấy cảnh mẹ mình giết chết người cha của mình được không ??? Cô ấy đã trải qua chuyện đó đấy , một chuyện kinh khủng như vậy mà lại xảy ra với một đứa bé chưa tròn 4 tuổi , và từ lúc đó tới giờ cô ấy thậm chí chưa được nhận một cái ôm từ mẹ mình , vậy mà em bảo là cô ấy cướp đi mẹ của mình ư ?? _ hấn nói như tuôn vào máy .

Những lời này làm My khựng lại , thật sự những chuyện như vậy đã xảy ra với nó ư ??? Câu hỏi này thoáng qua trong đầu My , My đưa mắt ra ngoài kia , người chị của mình đang bị đánh tơi tả , bỗng nhiên My thấy lòng mình co thắt lại :

- Em nói đi My , Hy đang ở đâu ??_ hấn hỏi .
- Em.....em...._ My ngập ngừng .
- Nhanh đi My _ hấn nói như ra lệnh .
- Dạ là ở_ My vội nói địa chỉ ra cho hấn .Nghe xong hấn đạp xe chạy vụt đi .

Còn My thì từ từ bước ra chỗ nó bị đánh :

- DỪNG LẠI !!_ My hét thật to như ra lệnh .
- Haha cô chủ nhỏ đang ra lệnh cho tôi đấy àk ???_ Bỗng nhiên Trinh bật cười lên .
- Cô tôi nói là dừng lại mà _ My hét thật to .

Thế nhưng những người với khuôn mặt bặm trợn kia vẫn không thôi . Bỗng :

- Chát _ My lãnh trọn một cái tát từ Trinh .
- Cô nghĩ rằng tôi sẽ cam tâm nghe theo lời cô thế sao ???_ Trinh nhếch mép nhìn My .
- Cô_ My chỉ tay vào mặt Trinh nhưng chưa kịp nói gì thì lại nhận ngay một cái tát khác .
- Thôi tụi bây dừng lại đi _ Trinh nói như ra lệnh , cái lũ đang đánh nó kia bỗng nhiên ngừng hấn .

Nó đưa mắt nhìn về phía Trinh , nhìn thấy My những thắc mắc chợt dâng lên trong đầu nó , thân thể nó bây giờ toàn là vết thương :

- Chẳng phải mày muốn tao đánh nó sao ??? Thế mà giờ tao đánh nó mày lại ra can _ Trinh nhếch mép nói .

My không nói được gì cả , bỗng :

- Tụi bây giữ 2 tay nó lại cho tao _ Trinh ra lệnh cho cái lũ lúc nãy tiến lại gần phía nó .

Tụi nó ngoan ngoãn nghe theo lời Trinh lại nâng nó lên , 2 tên lực lưỡng dùng sức giữ chặt lấy tay nó , còn 2 tên khác thì giữ chặt lấy My . Trinh tiến lại gần nó , đưa tay nâng cằm nó lên :

- Tao luôn tò mò về cái khuôn mặt ẩn sau cái mặt nạ này . Chắc hẳn nó rất xấu xí nên mới bị che lấp đi __
Trình đưa tay sờ nhẹ lên chiếc mặt nạ trên mặt nó .

- Và bây giờ đây tao sẽ giải tỏa nỗi tò mò của mình __ bất chợt Trình đưa tay giật mạnh cái mặt nạ nó xuống , cũng vừa lúc đó hắn đập cửa bước vào .

Gương mặt nó ra sao ???

28. Chương 28

Chiếc mặt nạ rơi xuống “ cách ” một âm thanh như làm ngừng động cả thời gian . Mái tóc của nó rũ xuống , nhưng không thể nào che được cái thứ ánh sáng kỳ lạ đang không ngừng phát ra , cái giây phút chiếc mặt nạ rơi xuống , những người có mặt ở đó , lúc này trong mắt họ , dường như là có một thiên thần với thứ ánh sáng kỳ lạ đang xuất hiện .

Một thiên thần với mái tóc màu đen dài đang xõa xuống , một gương mặt hoàn hảo đến mức kinh ngạc , một làn da trắng trẻo và mịn màng như da em bé , đôi môi cherry đỏ mọng , chiếc mũi vừa không cao lắm nhưng nó mang một vẻ gì đó rất là quý phái , và đặc biệt nhất là đôi mắt của nó , đôi mắt mà ít có ai để ý khi nó còn đeo mặt nạ , đôi mắt sáng long lanh lạ thường .

Dường như thời gian đang dừng lại , những con người đứng trước nó đều đang bất động , để có tận hưởng hết vẻ đẹp khó thấy này , dường như đôi mắt họ chẳng thể nào dứt ra được nữa .

Tên đang giữ chặt 2 tay nó thì bản thân buông ra , nó mệt mỏi nên đã ngã khụy xuống , lúc này đây , hắn mới giật mình thoát khỏi sức hút kinh ngạc của gương mặt nó , vội chạy lại , bế nó lên đưa đi , trước khi đi hắn không quên để lại một cái nhìn sắc bén cho cái lũ đó .

Sau khi hắn đi , cả đám mới bản thân thức tỉnh , những tên to con lực lưỡng lúc này , bây giờ đây dường như chẳng còn tí sức sống nào cả . Còn Trình thì như không tin vào mắt mình nữa , cứ lăm lăm như để phủ nhận sự thật này . Ngoài ra còn có My , My nhìn trân trân nó từ đầu đến cuối , “ Không ngờ trên đời này , lại có 1 người giống mẹ đến như vậy , chị ấy không chỉ là đôi mắt mà cả chiếc mũi bé xinh ấy cũng giống của mẹ . Trước đây , mình cứ lăm tưởng mình quá xinh đẹp rồi , nhưng không ngờ bây giờ mình lại bị che lấp bởi ánh sáng của chính chị gái của mình , người mà mình đã từng khinh bỉ ” My nở một nụ cười nhạt nhưng chưa đầy chua xót , rồi đứng dậy phủi tay bỏ đi .

...

Hắn bế nó về , nhưng suốt dọc đường đôi mắt hắn không thể nào thoát ra khỏi gương mặt nó được , gương mặt hoàn hảo đang chìm vào một giấc ngủ say .

Hắn nhẹ nhàng bước đi vì sợ có thể đánh thức giấc ngủ của nó bất cứ lúc nào , nhìn nó quá mong manh , bất chợt hắn nhớ ra những vết thương trên lưng nó , nghĩ tới đây tim hắn như bị ai đó xé nát ra , giả như hắn đến sớm hơn thì nó sẽ không bị đánh đập như thế này , hắn tự trách mình .

Về đến nhà , bà và 2 bé đang ngồi tại bàn ăn , thấy hắn bước vào bà đưa mắt nhìn thì bất ngờ vì thấy chiếc mặt nạ đã biến mất , bé Ti há to miệng định nói gì ấy , thì bé Bin đã nhanh tay bịt miệng lại .

Hắn nhẹ nhàng bước vào phòng nó , đặt nhẹ nó xuống giường , phủ tấm chăn đắp lên mình nó , nhìn nó lần cuối rồi bước ra khỏi phòng , đóng nhẹ cửa , hắn tiến lại chỗ bà và 2 bé :

- Có chuyện gì vậy Rin ??? __ thấy hắn bước lại bà liền hỏi nhanh .

- Dạ chuyện là như vậy __ Hắn từ từ giải thích cho bà hiểu .

- Cái gì ??? Con gái của cô ta đã làm cho Hy ra nông nỗi này ư ?? __ bà tức giận hét toáng lên .

- Dạ.. cũng không hẳn vậy ạ !! Có lẽ vì cô bé ấy đã mất mát quá nhiều tình thương nên chuyện này mới xảy ra __ hắn từ tốn nói .

- Cái gì ?? Con bé đó nó đã được ở bên cạnh cô ta suốt mười mấy năm còn gì , trong khi Hy như vậy mà không gọi là mất mát ư ???_ một lần nữa bà không kiềm chế được nổi tức giận mà hét lên .

- Suyt !! Hy đang ngủ mà bà . Cô ấy vì quá yêu thương Hy mà đã phớt lờ bỏ mặc My nên mọi chuyện mới xảy ra như vậy _ hấn ra dấu im lặng rồi tiếp tục nói .

- Tất cả cũng vì cô ta mà thôi _ bà lạnh lùng nói .

- Không hẳn là vậy đâu bà ạ !! Cô ấy cũng có nỗi khổ riêng mà , và trong thâm tâm bà cũng biết chuyện cha của Hy , cô ấy hoàn toàn không cố ý mà _ hấn nhẹ nhàng nói cho bà hiểu .

- Có lẽ vậy . Hy thì sau khi chứng kiến chuyện đó , nó đã bị một vết thương lòng nghiêm trọng và vì người ta thường xuyên nói , nó giống mẹ nên nó mới đeo chiếc mặt nạ trên mặt , giờ chiếc mặt nạ ấy đã rơi xuống không biết chuyện gì sẽ xảy ra đây _ bà lo lắng nói .

- Vậy phải làm sao đây hả bà ???_ hấn lo lắng hỏi .

- Hay là chúng ta kiếm cái khác đeo lại cho con bé là được rồi , chắc lúc này nó ngất đi nên không biết chuyện chiếc mặt nạ bị rớt ra đâu _ bà suy nghĩ một lúc rồi nói .

- Không cần đâu bà ạ !! _ nó mở cửa , mệt mỏi bước ra .

- Cháucháuđã nghe hết rồi àk ???_ bà giật mình nói làm hấn cũng quay lại nhìn .

- Vâng ạ !!_ nó khẽ đáp rồi tiến lại chỗ bà .

- Cháu không sao cả , cũng đã đến lúc cháu nên đối diện với quá khứ rồi bà ạ . Cháu không muốn suốt đời phải trốn tránh sau chiếc mặt nạ ấy_ nó nhẹ nhàng nói nhưng có vẻ giọng nó đang yếu ớt .

- Vậy còn mẹ cháu ???_ bà băng khuâng hỏi .

- Cháu muốn tìm gặp bà ấy để có thể chữa lành cái vết thương này _ nó nói rồi lấy tay đặt lên trên tim .

Cả bà và hấn đều nhìn nó và trong thâm tâm có lẽ hai người đã đỡ lo lắng hơn phần nào khi nghe được những lời nó nói . Bé Ti không hiểu chuyện gì , từ suốt này giờ bé Bin vẫn bịt miệng bé Ti , còn tai thì lắng nghe hết mọi thứ và đã hiểu ra tất cả mọi chuyện . Bé Ti giật mạnh tay Bin ra chạy lại chỗ nó ;

- Chị có phải là thiên thần không ạ ???_ bé Ti tròn xoe mắt vừa nói vừa sờ lên mặt nó .

- Hả ???_ nó cũng tròn xoe mắt nhìn bé Ti hỏi lại .

- Thấy chưa Ti đã nói rồi mà , chị xinh đẹp lắm , giống Ti sau này vậy á !!_ bé Ti nghênh mặt nói .

Nó mỉm cười nhẹ xoa đầu bé Ti , hấn và bà cũng mỉm cười nhìn bé Ti . Tối hôm đó trước khi ngủ , nó đã ngắm nhìn gương mặt của mình qua gương , gương mặt mà nó đã lãng quên .

Liệu mọi chuyện có tốt đẹp ???

29. Chương 29

Một buổi sáng mở ra một thử thách mới , nó đứng dậy vươn vai , bước ra khỏi phòng .Hôm nay nó dậy sớm lắm , có lẽ nó ngủ không được vì cảm thấy hơi lạ khi không có chiếc mặt nạ trên mặt .

Nó tiến lại phía phòng vệ sinh rồi bước vào , đánh răng , rửa mặt xong nó mới đưa mắt nhìn mình trong gương , việc mà trước đây nó chưa bao giờ làm . Có lẽ từ khi hấn xuất hiện và ở bên nó thì nó đã can đảm hơn nhiều để đối mặt với những vết thương tuổi thơ ,nó mỉm cười và thầm cảm ơn ông trời đã mang hấn đến với cuộc đời nó , giải thoát nó khỏi ác mộng tuổi thơ .

Vừa lúc đó bà bước vào :

- Ngủ ngon chứ cháu gái ???_bà hiền hậu nói .

- Dạ cũng được ạ __ nó quay sang cười xòa với bà .

- Mà bà nè !!Cháu thay đồ xong sẽ giúp bà nấu ăn nhé !!_nó nhanh miệng nói tiếp .

- Ủ vậ thay nhanh đi cháu ,kéo Rin với mấy đứa nhỏ dậy không có đồ ăn __bà mỉm cười nói rồi quay qua phòng bếp chờ nó thay đồ .

Nó phụ bà làm bếp , hương thơm của thức ăn bay bay và len lõi vào phòng hấn , làm hấn tỉnh giấc ngồi dậy và bước ra khỏi phòng thì cả một bàn ăn thịnh soạn đang trước mắt làm bụng hấn cứ cồn cào cả lên :

- Cậu mau thay đồ đi .Mình ăn sáng rồi còn đi học nữa __ nó vừa dọn đồ vừa vẫy tay , ra hiệu cho hấn .

- Ồờ __hấn vừa gạt đầu vừa hít mùi thức ăn thơm phức .

Một lúc sau tại bàn ăn :

- Hai đứa nè !! Bà có công chuyện phải vắng nhà mấy ngày , hai đứa ở nhà tự chăm sóc lẫn nhau nhé __ bà từ tốn nói .

- Công việc gì vậy bà ???__ nó vừa ngó một miếng cơm vừa nói .

- Àk ! Bà đưa bé Bin và bé Ti về nhà mẹ chúng nó __ bà ngập ngừng nói .

- Vậy ạ ??? Hai đứa dễ thương thế kia mà về sớm quá __ nó chặc lưỡi tiếc nuối .

- Ủ , mà bà đi mấy ngày đấy ạ ???__ hấn gạt đầu đồng ý rồi hỏi .

- Bà cũng không biết nữa __ bà mỉm cười buồn .

- Vậy chúc bà đi mạnh khỏe __ hấn mỉm cười nói .

- Nhớ về sớm bà nhé __ nó cầm tay bà nói .

- Ủ thôi hai đứa đi học đi kéo trễ giờ __ bà vừa xua tay vừa nói .

- Vâng ạ __ cả 2 đáp rồi vội đứng dậy bước ra ngoài .

Bà nhìn hai đứa đi xa dần , rồi nở một nụ cười buồn , có lẽ bà đang có chuyện giấu tui nó .

Hấn với nó vừa đặt chân vào trường thì cả hàng nghìn ánh mắt nhìn vào nó , những ánh mắt tò mò , ngưỡng mộ lẫn ghen tị , những tiếng xầm xì bàn tán nổi lên :

- Nhỏ đó là ai vậy ???

- Mới vào trường àk ???

- Nó ăn gì mà đẹp vậy ???

- Không biết học lớp mấy ???

Hay là những câu hỏi đại loại như vậy vang lên nhưng nó vẫn không nói gì , chỉ đưa mắt nhìn mọi cảnh vật xung quanh , rồi cùng hấn bước lên lớp .

Vừa vào lớp , tất cả ánh mắt lại dồn vào nó như một sinh vật lạ , hấn nắm lấy tay nó kéo lại bàn mình . Bỗng từ đâu một đám con trai bu quanh nó :

- Bạn chuyển vô lớp này học àk ???

- Bạn tên gì vậy ???

- Bạn có bạn trai chưa ???

Những câu hỏi này vang lên làm bầu khí ồn ào cả lên , tự nhiên hấn cảm thấy khó chịu vô cùng :

- Tất cả tránh ra hết coi __ hấn bực mình hét to làm những âm thanh đó bỗng nhiên im bặt .

Nhưng những tiếng tò mò , thắc mắc ở phía xa kia thì lại dần dần nổi lên :

- Con nhỏ đó là ai mà lại đi chung với anh Rin nữa vậy nhỉ ???

- Mà chẳng phải đó là chỗ ngồi của con nhỏ đeo mặt nạ sao ???

- Chẳng lẽ nó là cả đám dần như hiểu ra , và tất cả ánh mắt lại đổ xô vào nó .

Trình từ phía xa nhìn nó , nổi bàng hoàng ngày hôm qua vẫn còn đây , khuôn mặt nó nằm ngoài dự đoán của Trình .

Một con nhỏ tiến lại chỗ nó đưa tay nâng cằm nó lên :

- Đây là con nhỏ đeo mặt nạ àk ???_ vừa nâng vừa nói .

Hắn định hất tay nhỏ đó ra nhưng chưa kịp thì nó đã hất tung đi mất rồi , nó đưa ánh mắt khó chịu nhìn nhỏ đó :

- Ừ thì sao nào có chuyện gì àk ???_ nó đưa ánh mắt khó chịu của mình nhìn xoáy vào mắt nhỏ đó .

- Đây....đây _ nhìn ánh mắt nó , nhỏ đó cảm thấy hơi sợ sệt định đưa tay tát vào mặt nó thì nó đã đưa tay chặn lại và bẻ ngược ra đằng sau :

- Đừng có đụng vào người tôi _ nó nói xong câu này rồi đẩy mạnh con nhỏ đó ra , làm nhỏ đó té mạnh xuống đất .

Cả lớp nhìn nó run sợ và ngạc nhiên , hắn cũng không ngoại lệ tròn xoe cả mắt nhìn nó . Hắn cảm nó ngày hôm nay ,thật khác với thời gian qua , mạnh mẽ và cương quyết hơn nhiều có lẽ vì lớp mặt nạ đã được gỡ xuống , hắn cảm thấy yên tâm hơn nhiều vì nó có thể tự bảo vệ mình được rồi . Nhưng trong thâm tâm hắn vẫn thầm nghĩ rằng mình sẽ ở bên cạnh nó suốt đời .

Sau khi tan học , hắn chờ nó đến thẳng nhà My để đối diện với tất cả .

Cuộc nói chuyện giữa người mẹ làm tổn thương con mình và đứa con ấy sẽ diễn ra như thế nào ???

30. Chương 30

Đứng trước ngôi nhà này , nó chợt rung mình , không phải bởi vì ngôi nhà này quá lạnh lẽo , đơn độc hay cái gì khác , mà là vì nó sắp đối mặt với người mẹ xa cách đã lâu . Hắn ngược qua nhìn nó , cái nhìn đầy lo lắng :

- Cậu không sao chứ ???_ hắn đặt tay lên vai nó , nhẹ nhàng hỏi .

- Ừ _ nó quay sang nhìn hắn và nở một nụ cười cho hắn yên lòng .

Hắn đưa tay lên bấm chuông , tiếng chuông vang lên làm cả không gian trở nên cùng một nhịp đập với nó , hồi hộp là điều mà bây giờ nó đang bị lấn áp . Bất chợt một người phụ nữ với chiếc váy trắng dài đến chân , bên trên có đính những hạt đá lỏng lánh , đủ màu sắc , nhưng trong mắt nó vẫn đơn sơ vô cùng . Mái tóc người ấy uốn lọn , ngang vai , nó chăm chú quan sát đến từng nét trên khuôn mặt , đúng là cũng chẳng khác xưa gì mấy , chỉ có điều là gầy gò hơn một xíu về cả khuôn mặt lẫn thân thể của con người đang dần bước đến chỗ nó kia . Từng bước đi của người đó , là từng nhịp đập của nó lúc này , mồ hôi vã đầy ra cả mặt .

Và cuối cùng người phụ nữ ấy cũng mở cửa và đứng trước mặt nó , không hiên ngang hay tỏ ra vẻ quý tộc như nó đã nghĩ , mà thân thể bà ấy run lên . Bà ấy nhìn nó , ánh mắt đầy nhớ nhung , xen lẫn sự đau xót , bà đưa tay mình lên run run nắm chặt lấy tay nó :

- Hy....Hy..àk !! _ môi bà mấp máy nói .

Nó vẫn im lặng không nói gì . nhưng nước mắt của nó thì đã chảy ra mất rồi , nó nhìn mẹ mình mà đôi mắt đã đầm nước mắt , môi nó dường như bất động chẳng nói lên thành lời .

Một lúc sau cả 3 người đều bước vào nhà , hấn ngồi cạnh bên nó , nắm chặt lấy tay nó như động viên nó . Và ngồi đối diện không ai khác ngoài mẹ nó :

- Con đã lớn từng này rồi nhỉ ??? _ mẹ nó cất tiếng hỏi , câu hỏi đầu tiên sau suốt mười mấy năm mà nó được nghe , không khỏi xúc động nhưng môi nó vẫn không tài nào mở ra được , cái khoảng khắc kinh khủng ấy vẫn còn in rõ nét trong đầu nó .

- Mẹ là người đã làm con tổn thương phải không ??? Mẹ còn nhớ rõ sau chuyện ấy , mỗi lần nhìn thấy mẹ là ánh mắt con chuyển qua sợ hãi và khóc và hét toáng lên , nhìn thấy con như vậy mà tim mẹ đau nhói , mẹ đau lắm nhưng không biết phải giải thích với con như thế nào . Và rồi một ngày gần đó , bà đã dẫn con đi , dẫn con bước ra khỏi tầm ngắm của mẹ . Từ lúc ấy thế giới xung quanh bỗng nhiên bị biến thành một màu đen , nhưng đó cũng là lúc mẹ phát hiện ra mình đã có My . Xung quanh bắt đầu dấy lên một tin đồn , mẹ đã có người đàn ông khác và sinh ra My , mẹ thật sự rất shock khi cái tin ấy lọt vào tai mẹ , nhưng mẹ cũng chẳng còn sức lực nào để giải thích nữa con ạ , việc mất đi con đã là một nỗi mất mát quá lớn . Cách đây hai năm , mẹ đã tình cờ gặp bà trên đường nhưng dù mẹ có cầu xin như thế nào thì bà cũng chẳng chịu ẹ biết là con ở đâu và sống như thế nào , có lẽ bà cũng hận mẹ khi mẹ đã gián tiếp làm mất đi đứa con trai của bà , nhưng chuyện này mẹ thật sự không muốn đâu Hy àk . Khi My được sinh ra mẹ đã thờ ơ với con bé , thờ ơ đến nỗi ghẻ lạnh , mẹ mới nhận ra điều này khi suốt một ngày qua con bé đã không về , và tình cờ mẹ đã đọc được nhật ký của nó . Mẹ buồn và cảm thấy tủi nhục lắm con àk , mẹ cảm thấy bản thân mình không xứng đáng làm mẹ các con , một người mẹ vô trách nhiệm này lẽ ra phải chết quách đi cho rảnh nợ . Mẹ biết có lẽ con sẽ không bao giờ tha thứ ẹ , nhưng nhìn thấy con như thế này mẹ cũng là quá đủ đối với một người như mẹ , và có điều này mẹ muốn nói từ rất lâu rồi , Hy àk !! Mẹ xin lỗi vì đã làm tổn thương con nhưng mẹ yêu con , yêu con nhiều lắm con ạ !! _ mẹ nó nói với đôi mắt đỏ hoe cùng với những dòng lệ rơi trên má .

- Mẹ...mẹ _ nó bật chợt lấp bắp nói ra tiếng mẹ đã giấu trong sâu thẳm lòng mình . Nghe những lời mẹ nói đã làm cho nó chợt nhận ra những nỗi đau khổ và dằn vặt đã ám ảnh mẹ nó rất nhiều .

- Mẹ..._ bật chợt từ phía sau , một tiếng gọi mẹ cũng được vang lên và nó được phát ra từ miệng My . Có lẽ từ này giờ My đã nghe , và quan sát hết tất cả .

Bất ngờ nó quay lại nhìn đứa em gái thân thương của mình .

Đôi mắt của mẹ đã giẫy lên một niềm vui sướng tột cùng :

- Lại đây !! Hai công chúa của mẹ _ mẹ nó vui mừng đưa hai tay về phía trước nhìn hai đứa .

Cả hai nhìn nhau rồi vội chạy lại sà vào lòng mẹ để nhận cái ôm thân thương từ mẹ :

- Mẹ xin lỗi , xin lỗi hai đứa _ mẹ nó bật khóc nhưng tay vẫn ôm chặt mình tại nó , môi thì khê hôn lên mái tóc của cả hai như để xoa dịu những nỗi đau mình đã gây ra .

Hấn nghe , nhìn , và cảm nhận được tất cả , tình mẫu tử quả là thiêng liêng và quý giá vô cùng , chợt nghĩ đến bản thân mình , một kẻ mất trí nhớ ngay cả người thân cũng không biết nhưng trong đầu hấn một câu hỏi chợt hiện lên : liệu bố , mẹ của hấn có đang tìm hấn không ??? Và có lẽ câu hỏi này sẽ được giải đáp không lâu nữa .

Hấn ở lại ăn cơm tối cùng với cả 3 mẹ con nó , rồi xin phép ra về vì có lẽ hấn đang cảm nhận rằng mình là người ngoài cuộc trong tình cảm của 3 người này . Và khó có ai có thể xen chân vào chuyện mẹ con của họ .

Liệu đây là một kết thúc ??

31. Chương 31

Sáng hôm nay , cả căn biệt thự trước đây chỉ toàn một không khí âm u , lạnh lẽo thì bây giờ được thay bằng một không khí vui tươi , những tiếng cười rạng ngời của cả 3 mẹ con . Họ đang cùng nhau ở trong

bếp , cùng nấu ăn :

- Mẹ ơi !! Con cá này chưa chết __ My vừa hét vừa khóc toáng lên .
- Cẩn thận ấy !! Dầu nó bắn vào mình đấy con __ bà An lo lắng nhắc nhở .
- Mẹ ơi !! Cái gì bay vào mắt con cay quá cơ __ nó cũng mè nheo lên .

Thế là buổi nấu ăn trở nên vất vả hẳn , bà An vừa nấu ăn mà vừa phải chăm sóc , lo lắng cho hai công chúa của mình .

Một lúc lâu sau , các món ăn cũng được nấu xong một cách nhanh chóng cả 3 mẹ con , nhìn nhau cười một cách thích thú mặc dù khuôn mặt của họ lấm tẩm những giọt mồ hôi . Cả 3 người ngồi ăn cơm một cách ngon lành , trong tiếng cười và cả những niềm vui . Kết thúc bữa ăn , bà An thì lên công ty , trong khi đó nó và My thì đến trường .

Lần đầu tiên hai chị em cùng nhau đến trường , cả hai vừa nắm tay nhau vừa cười vui vẻ . Hai người đi đâu thì ở nơi đó như tỏa sáng cả lên bởi nụ cười và khuôn mặt xinh đẹp của họ , một người thì đáng yêu với khuôn mặt búp bê , người còn lại thì xinh đẹp như một thiên thần .

Cả hai bước vào trường với nụ cười tươi tắn trên môi làm cả trường đều phải ngoái nhìn và không ít lời khen ngợi dành cho tụi nó lẫn như lời ganh tị .

Nó vui vẻ kéo My vào lớp chung với mình , thì bất chợt va phải một người nào đó làm nó đau điếng cả đầu , nó ngược mắt lên nhìn thì bắt gặp cái khuôn mặt vừa quen thuộc vừa đáng ghét .

Lâm cứ đứng nhìn nó như một kẻ đang dần dần bị thôi miên :

- Ai vậy chị ???_thấy vậy My liền hỏi , có lẽ My đã quên mất đi Lâm .
- Một tên đáng ghét __ nó quay sang nhìn My đáp .
- Nhưng sao anh ta cứ đứng đó nhìn chị thế kia __ My chỉ tay vào cái mặt đang đơ đơ của Lâm .
- Chị cũng không biết nữa , tên này vốn khủng vậy đó em __ nó quay sang My cười tươi nói .

Bất chợt Lâm ôm chặt lấy nó , làm nó lẫn My đều giật cả mình :

- Anh về rồi nè !! Cuối cùng anh cũng được nhìn thấy khuôn mặt của em , em đẹp lắm , đẹp lắm cơ . Anh nhớ em nhiều lắm __ Lâm vừa ôm chặt nó , vừa la toáng lên cho cả cái lớp nghe , nó chẳng biết làm như thế nào , cũng chẳng thể thoát ra khỏi vòng tay của Lâm .

Bất chợt có một cánh tay đã hất mạnh Lâm ra , và đấm mạnh trên khuôn mặt đẹp đẽ của Lâm , làm Lâm ngã nhào xuống đất :

- Cậu làm cái quái gì vậy ???_ hấn vừa nói vừa kéo nó lại phía mình .

Lâm đưa tay chùi mép rồi đứng dậy nhìn hấn một cách tức giận , mọi người cứ ngỡ Lâm sẽ đánh lại hấn nhưng Lâm không làm vậy :

- Đi theo tôi , có chuyện cần nói với cậu __ Lâm nhìn hấn nói một cách nghiêm túc .
- Chuyện gì ??_ hấn thản nhiên hỏi một cách lạnh lùng bởi tính hấn vốn không ưa nổi Lâm .
- Chuyện quan trọng đối với cậu đấy __ Lâm nhún vai nói .
- Đi __ hấn chợt nheo mắt suy nghĩ rồi đồng ý đi theo Lâm .

Trước khi đi :

- Tớ đi tí nha Hy __ hấn quay lại nói cho nó đỡ lo lắng .
- Tí nữa gặp , chờ anh đó __ Lâm cũng quay lại nói với nó , một nụ cười tươi trên môi .

Nhìn hình bóng đáng hai người khuất dần mà nó cảm thấy trong lòng chợt dâng lên một cảm bất an lạ thường :

- Hai người đó sao vậy chị ???_ My lo lắng quay sang nhìn nó hỏi .
 - Chị không biết nữa , thôi mình vào lớp đi em _ nó mỉm cười nhẹ rồi nói để cho My an tâm .
- Ở phía trên sân thượng :
- Có chuyện gì vậy ??? Nói nhanh lên tôi không có thời gian với cậu đâu _ hấn bực mình nói .
 - Cậu không hề nhớ gì về tôi sao ???_ Lâm đưa ngón tay chỉ vào mình rồi hỏi .
 - Về cậu ??? Có gì đáng nhớ đâu chứ _ hấn lạnh lùng nói .
 - Có lẽ cậu mất trí thật rồi _ Lâm thở hắt ra mệt mỏi nói .
 - Sao cậu biết ???_ hấn tròn mắt hỏi .
 - Vì sao àk ??? Vì tôi nắm rõ ký ức của cậu đó _ Lâm nhìn hấn bực mình nói .
 - Cậu nói thật???_ hấn hỏi như muốn chắc chắn .
 - Chẳng lẽ tôi đi lừa cậu , tôi cậu có thể quên còn Lam tại sao cậu có thể quên con bé một cách dễ dàng như vậy hả ???_ Lâm nói như muốn hét vào tai hấn .
 - Lam ???_ hấn phát ra cái tên này , chợt trong trí óc hấn hiện thị một cái gì đó , nó mơ hồ .
 - Cậu không nhớ thật sao ???_ Lâm tròn xoe mắt hỏi .
 - Không _ hấn đáp mà trong lòng ngờ ngợ .
 - Có lẽ hỏi sao thì cậu vẫn không nhớ nổi _ Lâm mệt mỏi khi thấy thái độ của hấn .
 - Cậu là gì của tôi ???_ hấn nhìn Lâm hỏi.
 - Một cậu quá , bước lại đây tôi kể à nghe _ Lâm bực mình hét lên bảo hấn lại chỗ lâm ngồi .
- Hấn ngoan ngoãn đi lại chỗ Lâm ngồi bệt xuống :
- Cậu từ khi sinh ra thì đã là một nhân vật hoàn hảo . Cha , mẹ cậu đều là những người giàu có và tiếng tăm đầy mình , cộng với khuôn mặt điển trai của cậu chỉ điều là thua tôi một tí . Và chuyện quan trọng là cậu có một người bạn gái đó là đứa em gái yếu ớt của tôi , nhưng không ngờ cậu lại quên nó nhanh chóng như vậy . Trong một lúc nhàm chán cậu đã nói với mọi người là sẽ đi đâu đó cho khoay khóa rồi về , nhưng cậu đã đi biệt tích liền 2 năm liền , mọi người ai cũng lo lắng cho cậu đấy, và nhất là em gái tôi nó cứ khóc suốt vì cậu _ Lâm ngồi kể những gương mặt pha chút tức giận .
 - Bạn gái tôi ư ???_ hấn tròn mắt hỏi .
 - Ủ _ Lâm đáp một cách chắc chắn .
- Ở sau cánh cửa sân thượng , nó đã nghe hết tất cả , vì lo lắng cho hấn nó đã lên đây xem tình hình như thế nào , nhưng không ngờ nó đã nghe được một câu chuyện làm trái tim nó như rã rời cả lên . Nó bần rần tay chân , ngồi bệt xuống đất một cách mệt mỏi , rồi dùng hết sức đứng dậy , bần thần bước đi .
- Có lẽ rắc rối thật sự đã đến ??? Người bạn gái trong quá khứ và người hấn thích ở hiện tại ??

32. Chương 32

Nó bần thần bước đi xuống từng bậc cầu thang . Nó thầm ước mình đã không nghe được cái chuyện này , thế nhưng đã quá muộn nó đã lỡ nghe và lỡ biết mất rồi , bây giờ nó phải làm sao ??? Liệu có ai có thể cho nó biết ???

Vừa thấy nó bước vào , My đã lo lắng chạy lại :

- Sao rồi chị ??? Họ có sao không ???_ my hốt hải hải .

- Không sao đâu , em về lớp đi gần vào tiết rồi ấy _ nó nở một nụ cười nhẹ để My an lòng , nhưng nhìn nụ cười gương mặt của nó , My đoán chắc rằng có chuyện gì xảy ra . My hơi lo lắng cho nó nhưng cũng nhìn nó lần cuối rồi bước về lớp với những câu hỏi đặt ra trong đầu “ Chuyện gì đã xảy ra ???”My dự định hết giờ sẽ chạy tìm hân hỏi chuyện , để có thể biết rõ chuyện nó như thế nào ???

Quay lại cuộc nói chuyện của hân và Lâm .

Trên sân thượng :

- Tại sao lại như vậy được ???_ hân đứng dậy nheo mày.

- Cậu hỏi vậy là có ý gì đây ?? _Lâm bức tức dùng tay nắm chặt lấy cổ áo hân .

- Tôi không có ý gì cả vì trong đầu tôi chẳng có hình ảnh của người con gái nào tên Lam ,mà thay vào đó là Hy _ hân giương đôi mắt nhìn về phía xa xăm rồi nói .

- Hy ??? Tại sao lại có Hy trong đây ??? Cậu là gì của cô ấy ???_ Lâm giật mình khi nhắc đến tên nó .

- Tôi yêu Hy _ hân giương mắt nhìn Lâm và nói .

- Cậu đang nói cái quái gì vậy ???_ Lâm tròn xoe mắt nhìn hân .

- Tôi nói là tôi yêu Hy , bây giờ và mãi mãi tôi chỉ có thể yêu Hy _ Hân hét to lên để Lâm có thể nghe rõ những lời mình nói bây giờ .

- Vậy còn em gái tôi ?? Cậu thể từ bỏ nó một cách dễ dàng như vậy sao ??? Nó đã chờ ,đã đợi cậu trông suốt 2 năm liền , mà bây giờ chỉ một câu nói cậu yêu Hy là có thể chối bay tất cả sao .Còn nữa bây giờ cậu nói cậu yêu Hy , nhưng một mai nếu cậu nhớ ra quá khứ của mình , nhớ ra em gái tôi , thì liệu cậu có còn nói như vậy được nữa không ??? Lúc đó không chỉ một mình em gái tôi bị tổn thương mà ngay đến cả Hy cũng bị tổn thương đó , cậu biết không hả ??? Cái thằng khốn này _ Lâm xé cổ áo hân lên , vừa nhấn mạnh từng chữ .

Hân không trả lời gì cả đưa mắt nhìn sang chỗ khác , thái độ của hân khiến Lâm nổi giận ném mạnh hân xuống đất , nhìn một cái cuối cùng rồi bỏ đi .

Hân ngồi dựa đầu vào tường , Lam cái tên sao mà xa lạ quá , nhưng nếu theo lời Lâm thì Lam đúng là bạn gái của hân . Thế nhưng đầu óc hân hoàn toàn trống rỗng , những ký ức của hân dường như là 1 thể vô hình , hân có hết sức vò đầu , bứt óc , để có thể tìm ra cái gì đó , dù chỉ là một cái tên . Hân không biết Lam là con người như thế nào ???Hân đã thích Lam như thế nào ???Nhưng hân biết rằng dù có nhớ ra được mọi chuyện thì người hân cần , người hân yêu cũng chỉ là nó . Chẳng phải trước đây hân từng nghĩ vì nó mà hân sẵn sàng từ bỏ quá khứ sao ??? Vì vậy bây giờ đây hân có thể khẳng định cái câu nói chỉ yêu mình nó một cách dễ dàng .

Lâm bước vào lớp tiến lại chỗ nó , và đặt mình ngồi cạnh nó . Nó giương mắt sang nhìn Lâm , đôi mắt vừa u buồn vừa sáng rực :

- Em sao vậy ???_ Lâm lo lắng nhìn nó hỏi .

Nó không nói gì quay sang về phía cửa sổ , điều này càng làm Lâm lo lắng hơn :

- Em bị sao vậy hả ???_ Lâm điên tiết hét thật to lên , làm ai cũng quay lại nhìn .

- Không sao , anh im đi _ nó nói một cách khó chịu .

- Không , anh không im ,em phải nói là em đang bị gì ???_ Lâm ngang bướng nói .

- Anh có biết là anh phiền lắm không ?? Làm ơn hãy để tôi yên tĩnh _ nó quay sang nhìn Lâm lạnh lùng nói.

Bỗng nhiên Lâm đứng thẳng dậy , kéo tay nó đi thật nhanh :

- Anh làm cái quái gì vậy ???Buông tay tôi ra _ nó mặt mày hét lên .

Thế nhưng Lâm vẫn khời gì , kéo nó đi nhanh hơn . Và rồi đặt nó trên chiếc xe của mình phóng đi , My đứng từ trên lầu nhìn xuống “ Cái anh đó dẫn chị mình đi đâu vậy nhỉ ???Còn chưa vô tiết nữa mà , phải đi tìm anh Rin thôi ” Nghĩ vậy , My chạy đi kiếm hần , đưa mắt nhìn khắp xung quanh .Một lúc sau cuối cùng My cũng tìm được hần trên sân thượng , nhìn hần ngồi bệt xuống đất mà đôi mắt thì nhìn phía xa xăm nào đó :

- Anh làm gì ở đây vậy ???_ My chạy lại nhìn hần hỏi .
 - Àk !! Anh đang suy nghĩ một số chuyện_ hần quay sang nhìn My , nở một nụ cười nhẹ . Lại là nụ cười này, nụ cười giống hết của nó .
 - Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra vậy anh ?? Tại sao lúc này chị em , tìm anh với cái anh gì đó rồi quay về với cái mặt thần thờ ???_ My hỏi nhanh .
 - Sao Hy tìm anh sao ???_ hần bắt ngờ đứng bật dậy .
 - Vâng ạ _ My gật đầu đáp một cách chắc chắn .
 - Chết rồi , liệu cô ấy có nghe được cái chuyện đó không nhỉ ???_ hần lo lắng đến tái cả mặt .
 - Chuyện gì hả anh ???_ My thắc mắc hỏi .
 - Chuyện quá khứ của anh . Mà Hy đâu rồi em ??? Có ở trong lớp không ???_ Hần nhìn My một cách hồi hã .
 - Cái anh gì đó , vừa chở chị ấy đi đâu mất rồi _ My chỉ ra phía ngoài cổng trường .
 - Cái Gì ???Chở đi đâu _ hần giật mình hét lên .
 - Em không biết , nhưng em thấy anh ấy nắm tay chị Hy , rồi chở đi đâu mất _ My đưa tay nói .
- Hần vội vụt chạy đi , để lại My đứng sau trên trên đôi mắt nhìn :
- Anh àk !! Chờ em với _ My cũng vội chạy theo hần .
- Lâm đã đưa nó đi đâu ???

33. Chương 33

Chiếc xe chạy với một tốc độ kinh khủng , nó chẳng có thể làm gì được ngoài việc ôm chặt Lâm , mà hai tay nó cứ run run cả lên , trái tim nó đập loạn xạ , lúc này có lẽ không phải vì hần nữa mà là vì.....nó đang sợ . Còn Lâm tuy chạy nhanh như vậy , nhưng không lạng lách , hình như là Lâm nghĩ nó đã đủ sợ rồi .

Chạy được khoảng 15 phút , Lâm dừng xe lại , lúc này nó mới dám ngẩng đầu lên xem dẫn mình đến cái nơi quái quỷ nào . Vừa ngược lên , nó chợt nhận thấy cái cảnh ở đây sao mà quen quen thếhình như làbãi đất trống với con sông , gần nhà nó thì phải .

Chưa kịp suy nghĩ gì , Lâm đã nắm tay nó dắt đi thật nhanh về phía bờ sông :

- Cậu làm cái quái gì vậy ??? Buông raa _ nó giật mình nhưng cũng giãy nảy lên .
- Lâm vẫn không nói gì , dắt tay nó , bước thật nhanh tới bờ sông :
- Ngồi xuống đi _ Lâm quay sang nhìn nó mỉm cười thật tươi .
 - Không , cậu dẫn tôi đến đây làm gì ???_nó khó chịu giật tay mình ra rồi vội bước đi nhưng Lâm đã nhanh tay nắm chặt tay nó lại .
 - Đi đâu vậy ??_ Lâm thắc mắc hỏi .

- Đi về trường , tôi không rảnh mà ngồi đây __ Nó bực bội nói định giật tay ra , nhưng có lẽ sức lực nó quá nhỏ bé so với cánh tay lực lưỡng kia .

- Chẳng phải em muốn yên tĩnh sao , ngồi xuống đi __ Lâm nhỏ nhẹ nói .

- Tôi không cần anh quan tâm , muốn sao thì mặc xác tôi __Nó quay lại nhìn hắn , bực bội nói .

- Ừ em thì lúc nào chẳng muốn người khác mặc mình , em nghĩ sống như thế em sẽ cảm thấy tốt hơn àk ???Làm ơn đi Hy àk , hãy để cho người khác ở bên cạnh , quan tâm mình như thế sẽ tốt hơn __ Lâm hét thật to vào mặt nó rồi lại dịu giọng xuống .

Nó không nói gì gương đôi mắt buồn bã nhìn Lâm , nó không biết vì sao mình không cãi lại , hay là bỏ đi nữa , có lẽ lúc này nó đang cần một bờ vai .

Trong lúc đó , hắn đang đạp xe trong lo lắng . Chợt nghĩ về con người tự nhận là bạn hắn kia , tại sao lại bắt nó đi đâu ??? Rồi sáng nay còn ôm nó nữa , nghĩ tới đây đầu óc hắn như nổ tung ra . Đáng lí ra hắn không nên nghe và ngẫm nghĩ lời Lâm như vậy , thì bây giờ nó mới không bị Lâm bắt đi mất . Hắn điên mất , điên khi nghĩ Lâm sẽ làm gì nó ?? Như ôm hay hôn chẳng hạn . Giờ đây thì hắn có thêm đêm xía tới cái quá khứ chết tiệt kia nữa , không cần gì hết , người hắn cần bây giờ đây duy nhất chỉ một mình nó . Nghĩ vậy hắn cố nhồi mắt tìm kiếm khắp nơi mà không biết rằng nơi cần tìm là nơi mình biết rất rõ .

Quay lại với nó và Lâm cả hai đang ngồi nhẹ nhàng trên bãi cỏ :

- Em bị làm sao vậy ???_ Lâm quay sang nhìn nó , đôi mắt chứa đầy sự lo lắng .

- Tôi....._ nó nhìn về phía xa xăm và như không thể nói nên lời nào .

- Em nói đi , anh đang lắng nghe bằng cả trái tim mình đây __Lâm tập trung và chăm chú lắng nghe .

- Tôi , vốn là một đứa trẻ chẳng hạnh phúc như bao đứa trẻ con khác , suốt 17 năm tôi đã sống trong một thế giới màu đen . Bỗng từ đâu một con người xuất hiện trong cuộc đời tôi , một con người đã quên mất quá khứ của mình . Ban đầu tôi rất ghét người đó bởi vì hắn xuất hiện đã lấy đi một ít tình thương từ bà , người mà tôi kính trọng nhất trong cuộc đời mình . Nhưng sau đó , tôi dần dần hiểu ra , người đó thật sự là một người tốt , người đó đã đem đến cho tôi những nụ cười thật sự . Và cũng chính người đó đã đem tôi đến một thế giới khác , đầy màu sắc hơn , người đó đã xóa tan đi cái vết thương mà trước đây tôi từng nghĩ , sẽ mãi mãi không bao giờ tôi có thể làm nó biến mất . Tôi thật sự biết ơn người đó rất nhiều , và thậm chí rằng tôi đã yêu người đó mất rồi . Thế nhưng vừa mới đây khi vết thương lớn nhất của cuộc đời tôi biến mất , thì cũng đồng lúc tôi sắp mất người đó __ nó nói với những giọt nước mắt thật sự đã rơi trên bờ mi .

Nghe nó nói , Lâm đã chợt nhận ra cái người mà nó nói . Lòng Lâm như có thắt lại , người nó đang nói tới , người nó yêu là thằng bạn thân của Lâm ư ??? Hèn gì Lâm thấy thái độ của hắn sáng nay , khi thấy Lâm ôm nó , ánh mắt hắn cứ như muốn giết Lâm vậy . Nhưng Lâm chợt nghĩ tương lai này đây nó sẽ bị tổn thương rất nhiều , mặc dù Lâm không biết rằng hắn có yêu nó không , nhưng Lâm vẫn e sợ tương lai sau này của nó sẽ đầy rẫy những đau khổ . Lâm quay sang nhìn nó những giọt nước mắt trên gương mặt tuyệt hảo kia , làm tim Lâm như muốn vỡ vụn ra từng mảnh , tim Lâm đau lắm , nhưng có lẽ nó sẽ chẳng thể biết được nỗi đau mà con tim Lâm đang nhận lấy . Lâm e sỡ , chậm rãi đưa bàn tay mình lên , sờ nhẹ vào gương mặt nó , khẽ lau những giọt nước mắt còn vương trên gương mặt nó . Nó quay sang nhìn Lâm , một cái nhìn thiện cảm nhất mà trước đây Lâm chưa bao giờ nhận được :

- Em không sao chứ ???_Lâm khẽ hỏi nhưng trong lòng vẫn đau lắm .

- Tôi không biết nữa , nhưng cảm ơn anh , cảm ơn vì hôm nay anh đã lắng nghe tôi tâm sự . Những điều anh nói tôi sẽ tiếp thu hết tất cả __ nó quay sang mỉm cười nhẹ làm trái tim Lâm bỗng chốc trở nên loạn xạ .

Hình này đã được thu nhỏ. Click vào đây để xem hình ảnh lớn. Kích thước ảnh gốc là 628x484 và size là 32KB

Lâm ước gì mình có thể bảo vệ được nụ cười này mãi mãi .

Ngay lúc Lâm và nó đang nhìn nhau và trao nhau một nụ cười thì :

- Này !!! _ tiếng hấn giận giữ từ phía xa vọng tới . Làm cả nó và Lâm đều giật mình quay lại nhìn .
Chuyện gì sẽ lại đến ?? Một cuộc ẩu đả chẳng ???

34. Chương 34

- Cậu đang làm cái gì cô ấy vậy hả ???_hấn chạy nhanh lại , xách cổ áo Lâm lên , nghiêng rằng nói .
- Tôi chẳng làm gì cả _ lâm lạnh lùng nhìn hấn , đáp .
- Cậu làm gì vậy ??? Buông anh ta ra đi _nó hoảng sợ , lay lay cái tay hấn nói .
- Cậu có làm sao không , anh ta có làm gì cậu _ thấy nó hấn vội buông tay mình ra khỏi cổ áo Lâm ra , và quay sang chỗ nó lo lắng hỏi .
- Không sao mà _ nó cười buồn đáp .
- Không sao là tốt rồi , mình về thôi _ hấn nắm tay nó rồi dắt đi , trước khi đi không quên quay lại lườm Lâm .

Bóng dáng nó với hấn khuất dần làm tim Lâm nhói đau lên từng cơn . Trong suốt thời gian qua , hấn ở gần bên nó sao ??? Câu hỏi này do chính lâm đặt ra và cũng chính Lâm chẳng thể nào giải thích nổi . Tuy vậy việc Lâm lo lắng lúc này chẳng phải chuyện đó , mà là chuyện sắp xảy ra đây , có lẽ là ngày mai chẳng ??? Chuyện này có lẽ sẽ khiến nó sụp đổ , nhưng không được , Lâm không được yếu lòng lúc này . Lâm sẽ không nói ra chuyện này , cứ để nó đau lòng , rồi chính Lâm sẽ tự tay xóa tan vết thương này . Lâm tin chắc mình làm được , và ngày mai là ngày bắt đầu thử thách đầu tiên cho Lâm .

...

Hấn dắt nó về , trong lòng vẫn không khỏi tức giận , vì nụ cười lúc nãy nó giành cho Lâm . Hấn ghen tức vì hấn luôn nghĩ nụ cười của nó là chỉ dành ột mình mình thôi . Có lẽ hấn ích kỷ nhưng như thế mới được gọi là tình yêu , hấn mỉm cười nhẹ dắt tay người con gái mình yêu về nhà .

Nó nhìn hấn ái ngại , ánh mắt của sự lo lắng và mệt mỏi , nó sợ hấn sẽ quay lại với cái ký ức của mình mà rồi bỏ nó , nó sợ lắm , mặc dù tay hấn đang nắm chặt tay nó hơn hết , nhưng sao nó vẫn có một linh cảm rằng hấn sẽ nhanh chóng rời khỏi cuộc đời nó , biến mất như bọt bong bóng . Hấn đưa tay siết chặt lấy tay nó và nó cũng nhẹ nhàng siết lại , để cảm nhận được rằng hấn đang ở bên nó , và để xóa tan đi nỗi bất an trong nó .

Cả 2 bước vào nhà :

- Đã mấy ngày rồi , sao bà vẫn chưa về nhỉ ???_ nó nhìn xung quanh và bất chợt hụt hẫng khi thiếu mất người bà thân thương của mình .
- Cậu đừng lo , bà sẽ nhanh về thôi mà _ hấn quay sang đặt tay lên vai nó mỉm cười nhẹ .
- Ừ_ tuy nói vậy nhưng mặc nó vẫn xịu xuống trong thấy thương .
- Chết rồi Hy ơi !! Hết đồ ăn mất tiêu rồi _ hấn la toáng lên khi phát hiện cái bếp trống rỗng .
- Vậy hả ??? Thôi mình ra ngoài ăn đi _ nó đưa tay lên đề xuất ý kiến .
- Ờ vậy cũng được , vậy mình đi _ hấn mỉm cười gật đầu , rồi quay đầu sang dắt xe đạp .
Và thế là hấn nhanh chóng chở nó đi , cả 2 tới quán cơm mà trước đây hấn làm :

- Cháu chào dì 2 _hấn đưa tay chào bà chủ quán .
- A !! Lâu ngày mới gặp cháu , trông đẹp trai ra phết nhỉ ???_ dì 2 thấy hấn vui mừng vội chạy lại chỗ hấn .

- Dạ ...cháu có đẹp gì đâu ạ __ hấn đỏ mặt vì lời khen đưa tay lên gãi đầu .
 - Thôi thôi thôi cậu cứ khiêm tốn mãi , thế ai đây __ dì 2 đánh nhẹ vô mình hấn , rồi đưa tay chỉ sang nó hỏi .
 - Dạlà bạn gái cháu ạ __ hấn quay sang nó mỉm cười rồi nói một cách tự tin .
- Nó nghe hấn nói vậy trong lòng vui vô kể , tim nó còn đập loạn xạ cả lên , mặt thì một màu đỏ đỏ .
- Cậu cũng có mắt đấy chứ nhỉ ??? Bạn gái xinh thế kia __ dì 2 đứng khen ngợi làm nó càng đỏ mặt thêm .
 - Thôi dì đừng khen cô ấy nữa , không khéo tí mũi cô ấy nổ tung mất __hấn mỉm cười tinh ranh nói , và nhận được ánh mắt sát khí từ nó .
 - Thế hôm nay cháu đến đây làm gì đây ??__ dì 2 lên tiếng hỏi .
 - Àk này giờ nói chuyện quên nữa , dì cho chúng cháu 2 suất cơm đặt biệt dì nhé __ hấn mỉm cười đá long neho với dì hai .
 - Rồi rồi , có ngay __ dì 2 mỉm cười một cái nữa rồi quay đi .
- Nó với hấn đặt mình ngồi xuống một chiếc bàn :
- Dì ấy thân thiện nhỉ ???Ở đây cũng đông khách nữa__nó nhìn xung quanh quán rồi nói .
 - Ủ , hồi trước tớ đã làm ở đây trông một thời gian dài . Nhờ tớ mà quán đông khách lắm ấy nhá __ hấn ngồi khoe .
 - Phải không đó ??__ Nó đưa con mắt nghi ngờ sang nhìn hấn .
 - Thật mà __ Hấn gật đầu một cách chắc chắn , làm nó phì cười .
 - Đây đây 2 suất cơm đặc biệt có rồi đây __ dì 2 tận tay bưng bê 2 đĩa cơm nhìn ngon ra phết .
 - Cảm ơn dì ạ __ nó nhỏ nhẹ nói .
 - Ôi con bé này dễ thương thế . Thôi dì đi đây , 2 đứa ăn ngon miệng __ dì 2 đưa tay nựng má nó một cái rồi quay đi .
- Hấn bật cười khi thấy nó đưa tay xoa xoa cái má của mình .
- Cả 2 chén nhanh bữa ăn của mình :
- Rin àk !! Tớ muốn ăn kem __ nó mím môi nhìn hấn nói .
 - Vậy mình đi thôi __ hấn đưa tay nắm chặt lấy tay nó .
- Chiếc xe đạp lại lăn bánh tới địa điểm khác , một tiệm kem , được trang trí vô cùng dễ thương .
- Cả 2 bước vào , không khí trong đây thật yên bình và cũng lung linh . Hấn kêu kem ra , một mình nó chen hết tận 5 ly , hấn nhìn nó hoa hết cả mắt :
- Này cậu ăn ít thôi , ăn gì lắm thế , dính đầy cả mặt này __ Hấn tròn mắt nhìn rồi đưa tay lên lau vết kem còn dính trên má nó .
 - Hôm nay tớ muốn ăn thật hết mình , nên cậu cứ ngồi đó mà nhìn tớ ăn nhé __ nó nhe răng cười rồi cuối đầu xuống ăn tới tấp .
- Hấn nhìn nó lắc đầu rồi khẽ mỉm cười nhẹ .
- Rin ơi !! Mình tới siêu thị mua vài thứ ẹ tớ đi , tí tớ qua đó ngủ __ nó quay sang nhìn hấn đề nghị .
 - Tuân lệnh __ hấn đưa tay lên trán nghiêm trang nói .
- Cả 2 đi vào siêu thị , nó đi vòng quanh qua các khu đồ ăn , từ từ mua đủ thứ .
- Sao cậu mua nhiều đồ ăn quá vậy ???__ hấn tròn xoe mắt nhìn nó .
 - Hi thì ăn bồi bổ sức khỏe mà __ nó mỉm cười nói rồi tiếp tục chọn lựa .

- Ồ vậy cậu cứ từ từ mua đi nha, tớ đi toilet một tí __ hần gãi đầu nói .

- Ủ cậu đi đi __ nó xua xua tay .

Hần chạy vội đi , gĩa vờ nói đi vệ sinh , chứ hần mon men qua các khu nữ trang , thật ra hần muốn mua một món quà gì đó tặng nó , vì trước đây có bao giờ mua được gì cho nó . Hần nhìn đủ mọi thứ và cuối cùng hần đã chọn được một sợi dây chuyền , với cái mặt hình con cá heo , chẳng hiểu sao khi nhìn con cá heo này , hần lại liên tưởng đến nó , và vì vậy hần quyết định mua sợi dây đó .

Hần nhìn sợi dây , khẽ mỉm cười , một nụ cười hạnh phúc , rồi dứt sợi dây vào túi quần , chạy nhanh về chỗ nó .

Sau khi mua đồ xong , hần chở nó về nhà mẹ nó , cả hai trò truyện rất vui vẻ , nó còn ôm hần nữa .

Cuối cùng cũng tới được nhà mẹ nó , nó định quay lưng đi vào thì :

- Hy ơi !! Đợi đã __ hần dựng xe rồi chạy nhanh lại chỗ nó .

- Sao nữa vậy ??_ nó tròn mắt nhìn hần .

Hần không nói gì , chỉ vòng tay qua cổ nó đeo sợi dây chuyền lên .

- Cái gì đây ??_ nó đưa tay chỉ vào sợi dây nói .

- Thì quà tớ tặng cậu đó __ hần gãi đầu nói .

- Sao lại tặng tớ ??_ lại một câu hỏi ngốc nghếch nữa được phát ra từ miệng nó .

- Trời , tặng là tặng , tự nhiên hỏi tại sao ?? Ủ thì tại tớ thích cậu nên tặng cậu được chưa __ hần nói nhanh nhưng cái mặt vẫn không khô đỏ lên .

- Hi , cảm ơn cậu , ngủ ngon __ nó nói rồi nhướn chân lên đặt vào má hần một nụ hôn nhẹ .

Nó bước vào nhà , để hần ở đó bất động , và sau đó hần định thần lại rồi đưa tay lên má mình , mỉm cười nhẹ , ngược nhìn vào ngôi nhà “ Tớ yêu cậu , mãi mãi yêu cậu , công chúa của tớ ” .

Ngày mai theo lời Lâm thì chuyện đau khổ gì sẽ đến với nó .

35. Chương 35

- Hy àk !! Tạm biệt cậu tớ đi đây ...

- Cậu đi đâu vậy Rin ??? Cho tớ đi cùng với .

- Không được , tớ phải về với bạn gái tớ , cô ấy đang đợi tớ , tạm biệt cậu .

- Đừng bỏ tớ , Rin ơi .

- Xin lỗi cậu , nhưng tớ chỉ yêu mỗi mình cô ấy mà thôi .

Hần lạnh lùng hất tay nó ra , và bỏ đi một cách lạnh lùng .

- KHÔNG !! ĐỪNG !!!!!_ nó ngồi bật dậy hét to , mồ hôi hột đầm đìa cả trán , nó thở hắt ra từng đợt .

- Chị ơi !! Chị sao vậy ???_ My nằm bên cạnh , nghe nó hét vội ngồi dậy , lay lay vai nó , lo lắng hỏi .

- Àk...àk...không....sao....đâu...My __ nó bần thần quay sang , nhấp môi nói .

- Thôi cũng sáng rồi , mình dậy luôn đi chị __ My nhìn đồng hồ , rồi quay sang mỉm cười nói .

- Ủ mình đi __ nó quay sang mỉm gượng gạo rồi đứng dậy .

Cả hai chị em , cùng nhau vệ sinh . Rồi bước xuống nhà cùng mẹ ăn sáng :

- Hy àk !! Hôm nay nhìn con không được khỏe __ mẹ nó lo lắng .
 - Dạ không sao đâu mẹ , tại con hơi mệt mỗi tí __ nó nuốt hết ngụm cơm nhỏ rồi nói .
 - Vậy tí hai chị em mình ra ngoài hóng mát nha chị . Hôm nay là chủ nhật mà__ My thò đầu sang nhìn nó nói .
 - Ủ đúng đó , ra ngoài sẽ cảm giác thoải mái hơn đó con __ mẹ nó nhìn nó lo lắng nói .
 - O...dạ __ nó khẽ gượng cười rồi nói .
- Sau bữa ăn , cả 2 chị em cùng nhau đi dạo trên đường phố . Nhìn nó lúc này đây vẫn bản thân , và xuống sắc , có một linh cảm thật sự rất xấu đang dâng lên trong người nó , linh cảm giấc mơ khi này sẽ thành sự thật . Nó sợ lắm , sợ đến tê tái cả lòng :
- Chị ơi !! Ăn kem hông ???__ My nhìn nó hỏi .
 - Thôi , em ăn đi __ nó quay sang My , thần thờ nói .
 - Vậy chị chờ em tí __ My mỉm cười rồi chạy đi .
 - Ồ__ nó gật đầu rồi đưa mắt nhìn về phía xa xăm .
- Bây giờ đây nó trầm nghĩ , liệu mình có nên về nhà để tìm hân , để tâm hồn được thanh thản khi hân vẫn còn đó . Thế nhưng tại sao lòng nó vẫn dấy lên một cảm giác lo sợ , đến lạ lùng . Không phải nó không tin hân , mà là vì cơn ác mộng hôm nay , thật sự quá kinh khủng .
- Chị àk !! Mình đi thôi __ My vừa cầm cây kem , vừa nói .
 - My àk __ nó khẽ kêu .
 - Dạ ???__ My quay sang tròn mắt nhìn nó .
 - Nếu em có linh cảm rằng mình sắp mất đi 1 thứ quan trọng của cuộc đời mình , thì em sẽ trốn tránh , hay là đối diện __ nó bản thân hỏi nhưng mắt vẫn nhìn về một hướng vô định .
 - Em...em sẽ tìm hiểu xem , liệu cái linh cảm ấy có phải là sự thật không???__ My ngáp ngừng rồi nói .
 - Đúng rồi , phải xác nhận mới được __ nó nói rồi vụt chạy đi .
 - Chị !! Chờ em với __ My ở sau lưng cuống chạy theo .
- Vừa chạy nó vừa đưa tay lên cổ nắm chặt lấy sợi dây chuyền và cầu nguyện ‘ RIn àk !! Cậu đang ở nhà phải không ??? Đúng vậy ! ’ nó cắn chặt môi một cách kiên quyết .
- Sau một hồi chạy vọt vĩa, cuối cùng nó cũng dừng lại trước cửa nhà mình , nhìn bên ngoài cửa hoàn toàn không khóa , không những vậy còn hoang hoác mở ra , nó lo lắng vội chạy vào nhà :
- RIn ơi !! RIn àk !!__ nó hét toáng tên hân lên .
- Chẳng một tiếng đáp lại làm lòng nó càng lo lắng hơn nhiều .
- Nó chạy nhanh vào phòng hân , nhìn căn phòng hoàn toàn trống trơn , tủ quần áo thì không còn một bộ đồ , nó suy sụp ngồi bệt xuống , chẳng lẽ cái giấc mơ đó đã thành sự thật , chẳng lẽ hân đã rời bỏ nó thật rồi sao . Đúng rồi , có lẽ hân muốn rời bỏ nó nên hôm qua mới tặng nó dây chuyền , như món quà cuối cùng , nghĩ tới đây lòng nó như se lại , đau quá , ai , ai làm ơn cứu nó với . Nó cảm thấy dường như có một cái gì đó đè nặng lên trái tim nó ,làm tim nó dường như không thể đập được nữa . Nước mắt nó rơi , rơi thật rồi :
- Chị àk !! Sao chị chạy nhanh quá vậy ???__ My thở hổn hển nhìn nó hỏi .
- Nó không trả lời chỉ quay lại nhìn My mà mắt đã đầm đìa nước mắt . My lo lắng chạy nhanh lại chỗ nó :
- Chị àk !! Chị sao vậy chị ??? Chuyện gì đã xảy ra ???__ My lật đật hỏi .
 - RInRIn đi mất rồi My àk !!__ nó gằn ra từng tiếng một cách mệt nhọc .
 - Sao lại có chuyện được . Anh ấy không thể bỏ chị đi được đâu __ My phân bua cho hân .

- Chuyện ấy là thật à My ạ !! Cậu ấy đã biết quá khứ của mình , và trong cái quá khứ ấy cậu ấy có một cô bạn gái đang chờ cậu ấy . Và hình như bây giờ cậu ấy đã trở về bên cạnh cô ấy rồi __ nó nói mà như ngàn mũi dao đâm xuyên qua trái tim yếu ớt của nó .

- Chuyện này là thật sao ??_ My há hốc miệng lên hỏi .

Nó khẽ gật đầu mà không nói gì , nước mắt của nó từ nãy đến giờ không ngừng tuôn ra .

- Chị đừng khóc nữa mà ... Em tin anh Rin sẽ không làm như vậy __ My vội chạy lại ôm chặt nó , mà nước mắt My cũng đã rơi rồi .

Trong lúc đó có một người đã bước vào nhà

Ai đang bước vào ??? Vì sao hấn lại biến mất ???

36. Chương 36

Lâm đứng trước cửa phòng nhìn vào , nhìn nó khóc , tim Lâm nó nhói lên từng cơn “ Hy àk !! Tổ xin lỗi tổ không thể nói cho cậu biết được . Nhưng tổ sẽ giúp cậu quên đi thằng đó , ngày mai chúng ta sẽ bắt đầu lại từ đầu ” Lâm mỉm cười nhẹ chứa đầy nỗi khó xử , rồi nhẹ nhàng rời khỏi nhà nó .

Trong phòng nó :

- Chị ơi ..._ My khẽ nho nhỏ tiếng kêu nó .

Vẫn không một tiếng trả lời , hình như nó vẫn đang khóc .

- Mình....về thôi chị __ My cuối đầu xuống , đưa tay lau đi giọt nước mắt cuối cùng còn đọng lại trên mi mắt nó .

- Hả ??? À....ừ , về thôi __ nó giật mình nhìn lên , rồi bản thân ậm ự .

My đỡ nhẹ nó dậy cả 2 , từ từ bước ra khỏi căn nhà đó rồi vụt mất .

Quay lại tối hôm qua :

Sau khi tiễn nó vào nhà , hấn cười thật tươi nhìn bóng nó khuất dần sau cánh cửa , rồi mới quay xe chạy .

Đạp được gần đến nhà , hấn nhìn thấy phía trước nhà mình có một toáng người mặc toàn đồ đen , đã đứng canh sẵn hai bên . Hấn nhìn bọn chúng một cách khó hiểu , và nghi ngờ .

- Chào thiếu gia __ thấy hấn , bỗng nhiên cả đám người vội chạy lại đứng trước mặt hấn , cả đám cùng gập người 90 độ mà chào .

- Máy người là ai vậy ??? Sao lại ở đây???_ hấn đưa cái mặt khó hiểu mà nhìn chúng .

- Chúng tôi đến đây để đưa thiếu gia về __ Một tên lên tiếng nói .

- Về đâu ???_ hấn nheo mắt hỏi cộc lốc .

- Đương nhiên là về nhà ạ __ tên đó tiếp lời .

- Máy người đang đứng trước cổng nhà tôi đó __hấn chỉ vào nhà rồi nói .

- Đúng là cậu ấy mất trí nhớ thật rồi .

- Ừ nhìn mặt cậu ấy còn không nhận ra chúng ta mà .

Tiếng xầm xì to nhỏ vang lên :

- Rốt cuộc mấy người có xích ra cho tôi vào nhà không???_hấn tức giận quát .

- Xin lỗi , nhưng chúng tôi có lệnh phải đưa cậu về __ tên lúc nãy lại nói tiếp .

- Về là về cái quái gì chứ ??? Tôi nói là nhà tôi mấy người hiểu không ??? Cút hết đi _ lúc này cơn thịnh nộ trên người hắn dâng lên , hắn luồn qua định bước vào nhà thì một tên nắm tay lại :

- Xin cậu chủ hãy theo chúng tôi ạ _ tên đó nắm chặt tay hắn .

Hắn bức mình , quay lại hất văng cái tay của tên đó ra , và giơ một cái nắm đấm trời giáng vào mặt tên đó .

Cả bọn thấy vậy , quay quanh hắn , hắn nhìn lần lượt xung quanh , chúng đông lắm có khoảng cỡ 30 tên . Hắn lùi lại cởi cái áo khoác ra , vứt về phía đằng sau . Từ từ quan sát từng tên , rồi xông vào đánh .

Hắn đánh từng tên , từng tên ngã gục ,được một lúc sau thì :

- Rầm _ một tên dùng cây gỗ đánh vào đầu hắn làm hắn ngã quỵ xuống .

- Xin lỗi cậu chủ nhưng chúng tôi hết cách rồi _ tên đó khẽ nói , rồi khiêng hắn lên một cái xe đen bóng loáng rồi vọt đi tới sân bay .

Và rồi chiếc máy bay cũng cất cánh đem hắn đến nơi không có nó .

Sáng hôm nay , ánh nắng chói lòa len lõi chiếu vào hắn , làm hắn khẽ nheo mắt ngồi dậy , hắn khẽ nhíu mày vì cảm thấy hơi đau đầu ở đầu . Hình ảnh căn phòng mờ nhạt dần hiện lên trên đầu hắn , một căn phòng hoàn toàn xa lạ , bao gồm : một cái máy chơi bóng rổ , một cái kệ sách to tướng , một cái tivi cũng to không kém , xung quanh lại treo toàn hình hắn . Hắn khẽ chống tay ngồi dậy để nhìn cho rõ hơn , “ Đây là đâu ,sao đầu mình đau quá .., đúng rồi tối qua mình đánh nhau với một bọn người , rồi hình như có cái gì va vào đầu thì phải ” Hắn đang suy nghĩ thì cánh cửa phòng chợt mở ra :

- Con traicon tỉnh rồi sao....._ một người phụ nữ , vóc dáng tao nhã bước vào , vội chạy ngay đến bên giường hắn .

- Bà là ai ???_ hắn khẽ nghiêng đầu nói .

- Đúng là con mất trí thật rồi , ngay cả mẹ mà con cũng không nhận ra sao _ người phụ nữ , đôi mắt đã rưng rưng nước .

- Bà là mẹ tôi sao ???_ hắn đưa con mắt nghi ngờ nhìn người nhận là mẹ mình .

- Con không tin mẹ sao_ mẹ hắn nhìn hắn một cách thất vọng rồi đứng dậy tiến về cái phía tủ sách , lấy một cái quyển gì đó trông to lắm .

- Đây là con lúc mới sinh ra , còn đây là con lúc học cấp 1 , cái này lúc con học cấp 2 , và đây là hình con chụp chung với mẹ trong lần sinh nhật thứ 15 _ mẹ hắn chỉ lần lượt từng hình rồi nói , từng hình đều có hình bà ấy chụp chung với hắn .

- Vậy bà là mẹ tôi thật ư ???_ hắn tròn mắt nhìn mẹ mình .

Mẹ hắn không nói gì , chỉ khẽ gạt đầu rồi mỉm một nụ cười hiền hậu .

- Con xin lỗi mẹ , vì đã có lời lẽ vô phép như vậy _ đôi mắt hắn bỗng dịu đi , và khẽ chồm tới ôm mẹ mình .

- Không sao , không sao chỉ cần bây giờ con quay về là được rồi _ mẹ hắn cũng khẽ ôm hắn tay vỗ nhẹ phía sau lưng .

- Nhưng đây là đâu vậy mẹ ???_ hắn nhìn xung quanh rồi nói .

- Đây là nhà của chúng ta _ mẹ hắn nhẹ nhàng nói .

- Nhưng_ hắn đang định nói gì đó thì :

- Con yên tâm ,có lẽ bây giờ con nhìn thấy mọi thứ đều xa lạ nhưng mẹ sẽ tìm cách cho con phục hồi lại trí nhớ _ mẹ hắn khẽ xoa đầu rồi mỉm cười nhẹ .

- Không phải vậy , Hy....._ một lần nữa câu nói chưa được nói ra thì :

- Anh Rin

Ai đang gọi hân ???

37. Chương 38

Chiếc xe lăn bánh thật nhanh đến bệnh viện , cả 3 người vội vã chạy vào , thì gặp một vị bác sĩ trẻ với cái kính trên mắt :

- Bác sĩ , bà tôi bị sao vậy ạ ???_ nó cầm tay bác sĩ lay lay , hỏi hỏi nói .
 - Mẹ tôi có làm sao không bác sĩ _mẹ nói cũng hỏi hỏi .
 - Các vị bình tĩnh đi , cả 3 người đi theo tôi lại đây _ vị bác sĩ trẻ , khẽ an ủi nó , rồi dẫn cả 3 người đến trước phòng bệnh .
- Nó đưa mắt nhìn qua cửa kính , người bà mà nó kính trọng nhất trên đời này , đang tìu tụy trên chiếc giường bệnh , nước mắt nó khẽ rơi :
- Bà ấy có một khối u ác tính , nhiều lần tôi đã khuyên nhủ bà nên phẫu thuật , thế nhưng bà lại không đồng ý , bà nói mình còn phải chăm lo cho đứa cháu gái , chợt ngày hôm trước bà đem 2 đứa con của tôi đến , và đồng ý phẫu thuật , nhưng có vẻ vì để quá lâu nên khi phẫu thuật xong , bà ấy đã rơi vào trạng thái ngủ mê , và không biết khi nào tỉnh dậy _ vị bác sĩ từng từng tiếng một nói .
 - Sao có thể như vậy được ??? Một khối u ác tính ư ?? Tôi không tin ??? Tôi không tin _ nó hét toáng lên , với 2 dòng nước mắt tuôn rơi trên hàng mi .
 - Hy àk !! Con bình tĩnh đi _ mẹ nó vội ôm nó vào lòng , cả My cũng vội chạy lại ôm nó .
 - Mọi người nên bình tĩnh , tuy hiện giờ bà ấy đang trạng thái như vậy , nhưng chúng tôi vẫn cung cấp đầy đủ thức ăn , và nước vào cơ thể bà . Và tôi tin chẳng bao lâu nữa bà sẽ tỉnh dậy thôi , vì vậy mọi người đừng quá lo lắng _ bác sĩ từ tốn nói .
 - Không _ nó hét lên rồi giật mạnh thoát khỏi vòng tay của My và mẹ nó , và chạy một cách vô thức về phía trước .
 - Chị Hy !!_ My vội hét lên .
 - Hãy để chị con nó được yên tĩnh lúc này _ mẹ nó nhìn nó chạy quay sang My bình tĩnh nói .
 - Mời bà theo tôi , để chúng ta nói rõ hơn về việc này _ vị bác sĩ đề nghị .

...

Lúc này ở một nơi khác :

- Anh Rin ăn cơm có ngon không ạ ???_ Lam dịu dàng hỏi .
- Àk ừ _ hân gật đầu đại , hân cảm thấy mình dường như có một linh cảm không tốt làm hân cảm thấy lo lắng cho nó .
- Rin con ăn nhiều vô đi _ mẹ hân mỉm cười hiền hậu nói .
- Anh Rin còn nhớ không ??? Trước đây anh rất thích ăn món này đó _ Lam đưa đũa chỉ vào đĩa thịt gà .
- Xin lỗi tôi không nhớ gì cả _ hân lắc đầu nói .
- Lam con đừng buồn nha , từ từ Rin nó cũng nhớ mà _ mẹ hân vội nắm tay an ủi Lam .
- Dạ không sao , con đã chờ anh ấy 2 năm và bây giờ chờ anh ấy nhớ lại cũng không sao _ Lam mỉm cười nhẹ , một nụ cười dịu dàng .
- Cậu đã chờ tôi 2 năm sao ??_ hân quay sang hỏi .

- Con không biết , khi con đi , con bé đã buồn như thế nào đâu _ mẹ hấn vội vàng nói .
 - Tôi xin lỗi _ hấn quay sang nói , hấn không biết vì sao mình phải xin lỗi , nhưng hấn nghĩ phải đợi một người , chắc cảm giác ấy rất tệ , nên hấn cảm thấy mình có lỗi vô cùng .
 - không sao đâu ạ , chỉ cần được nhìn thấy anh , thì dù có đợi lâu đến mấy em cũng chấp nhận _ Lam khẽ dịu dàng nói , trong mắt Lam nó ánh lên vài tia hy vọng .
- Nghe Lam nói , hấn chợt cảm thấy mình có lỗi nhiều hơn , bởi vì trong lòng hấn bây giờ chỉ có nó mà thôi , chợt hấn nghĩ đã đến lúc mình nên nói ra tất cả :
- Mẹ àk !!_hấn quay sang mẹ mình nói .
 - Sao vậy con trai ???_ mẹ hấn tròn mắt nhìn hấn .
 - Con.....con muốn quay về nơi cách đây 2 năm con đã sống .

...

Nó chạy nhanh lắm , vừa chạy nước mắt nó rơi , bà của nó , tình yêu của nó , tất cả trong phúc chốc không một lý do mà tìm cách bỏ rơi nó , liệu nó đã sai gì chứ ???

Nó chạy được một lúc , rồi ngồi xuống lề đường mà khóc nức nở :

Lần đầu tiên mà nó khóc nhiều đến như vậy , khóc đến nỗi nước mắt nhòa cả đi , và dường như nó không nhìn thấy bất cứ cái gì phía trước mình nữa rồi . Chợt :

- Cô em , làm gì ở đây khóc một mình thế này , đi chơi với tụi anh không ??_ 2 thằng côn đồ từ đâu đi lại .
- Nó nghe tiếng , đứng thẳng dậy , nhìn hai tên đó :
- Các người dẫn tôi đến nơi có ánh sáng chứ ??? Ở đây tối quá , tôi chẳng nhìn thấy gì cả _ nó bần thần nói .
 -Àk...ừ cứ đi theo bọn anh _ tụi nó nhìn nhau chẳng hiểu nó nói gì nhưng cũng giả vờ gật đầu .
 - Vậy chúng ta đi _ nó nhìn 2 tên đó rồi nói .
- Liệu nó có bị làm sao không ?? Còn hấn , khi hấn nói ra , thì chuyện gì sẽ xảy ra ???

38. Chương 39

- Rin con quay về đó là gì ??_ mẹ hấn đang ăn , bỗng bỏ đũa xuống , nghiêm mặt hỏi .
- Đúng đó anh quay về đó làm gì cơ chứ ???_ Lam cũng quay sang hỏi hấn .
- Con.....concó người đang chờ con ở đó _ hấn ngập ngừng một lúc rồi nói toẹt ra .
- Ai ???_ Cả Lam và mẹ hấn cùng đồng thanh hỏi .
- Dạ đó là_ hấn đang nói thì :
- Chào cả nhà _ một người đàn ông bước vào , với dáng vẻ lịch lãm .
- Baaaaaa_ thấy vậy Lam vội chạy nhanh lại , ôm chầm lấy người đàn ông ấy .
- Mời anh vào , ngại quá anh vào đúng giờ này , mà chẳng ra đón tiếp kịp _ mẹ hấn cũng đứng vội dậy nở một nụ cười lịch sự .
- Đây là_ hấn quay sang nhìn người đó , không biết tại sao hấn cảm thấy chẳng thiện cảm tí nào .
- Đây là ba em , có lẽ anh cũng đã quên rồi _ My đưa tay chỉ sang ba của mình nói .

- Cháu đã về rồi sao , trông khác hẳn __ ba Lam vừa nói vừa đi lại chỗ hẳn .

- Cháu chào bác __ hẳn đứng dậy lễ phép chào .

Cả 4 quay quần bên chiếc bàn :

- Bệnh của chị nhà bên đó sao rồi anh __ mẹ hẳn lên tiếng hỏi .

- Cũng đỡ hơn rồi , nhưng cứ ho mãi thôi __ ba Lam chắc lưỡi nói .

- Vậy phải tìm cách chứ để như vậy là không ổn rồi đấy ạ __ mẹ hẳn cuối đầu xuống nói .

- Ủi tôi cũng nghĩ vậy . Àk mà cháu có khỏe không ???Không tiện gì thì cứ bảo bác __ ba Lam quay sang đưa tay lên vai hẳn hỏi .

- Dạ khỏe bác ạ __ hẳn khẽ nhẹ nhàng nói .

- Ủi , đúng là tôi lẩm cẩm rồi , tôi hiệu trưởng cái trường của nó học ở dưới , thế mà tôi lại đi tìm ở đâu xa __ ba Lam khẽ bật cười nói .

- Vâng , chắc chúng ta đều đã lẩm cẩm hết rồi __ mẹ hẳn khẽ mỉm cười nhẹ .

- Tôi sang đây , để nói với chị , chuyện hôn ước của tụi nhỏ , cũng đã đến lúc rồi chị nhỉ ???????? __ba Lam từ tốn nói .

- Vâng __ mẹ hẳn khẽ gật đầu .

- Hôn ước cơ ạ ??? __ hẳn tròn xoe mắt nhìn mẹ mình .

- Ủi là hôn ước của con với Lam đó , bây giờ tụi con cũng đã đủ tuổi rồi còn gì __ mẹ hẳn quay sang khẽ nói .

- Thế nhưng con vẫn không nhớ được gì cả __ hẳn lắc đầu nói .

- Không sao , con cưới Lam rồi nhớ cũng chưa muộn mà __ mẹ hẳn bật cười rồi nói .

- Nhưng.....

- Mọi chuyện quyết định vậy chị nhé ?? Tháng sau , chờ anh nhà về rồi chúng ta tiến hành lễ cưới luôn , con gái tôi chắc cũng mong có chồng lắm rồi __ ba Lam khẽ quay sang chọc con gái mình .

- Ba này __ Lam đỏ mặt , đánh nhẹ vào mình ba của mình .

Cả nhà bật cười lên , chỉ ngoại trừ hẳn là vẫn đắm chìm suy nghĩ .

.....

Quay lại với nó :

Nó chẳng còn muốn biết gì xung quanh nữa , và nó cũng chẳng nhận thức được gì cả . Cứ đi theo bọn côn đồ đó mà thôi , có lẽ bây giờ đây nó muốn nhìn thấy ánh sáng , nhưng thứ ánh sáng ấy dường như đã biến mất rồi :

- Đúng là hàng ngon .

- Ủi nhìn mặt xinh đẹp thế này mà lị .

- Nhưng ăn nói thì giống bị thần kinh .

Cả lũ côn đồ cùng nhau dắt nó đi và tám thì :

- Đúng lại __ tiếng một người con trai lanh lảnh lên , làm cả đám quay đầu lại :

- Mà muốn gì đây nhóc ??? __ một tên lại xách cổ áo người con trai đó lên .

- Tao muốn cô ấy __ người con trai hất mạnh tay tên côn đồ , chỉ về phía nó nói .

- Mà là thằng nào mà ngon nhỉ ??? Đòi dành mỗi ngon của tụi này àk .

- Mỗi ngon ??? Mà nói ai là mỗi ngon vậy ???

- Tao nói con nhỏ đó , sao chẳng phải mày cũng vì nó ngon mà lại giành với tụi này sao .

Người con trai , tức đến sôi máu , xông vào đánh từng tên . Nhất là cái tên vừa nói ra câu đó , bị đánh , đến nổi máu bắn đầy cả ra . Một lúc sau cả đám đã bị đánh một cách thê thảm , đều cong *** bỏ chạy . Người con trai phải tay rồi tiến lại phía nó :

- Cậu bị sao vậy hả ???_ người con trai quay nó về phía mình , nhìn chằm chằm vào đôi mắt long lanh , đầy nước của nó .

- Lâm àk ?? Tôi cần ánh sáng , ánh sáng , tôi không thấy gì cả _ nó bâng quơ nói , rồi cười nhạt , một nụ cười như tắt đi mọi tia hy vọng .

- Có chuyện gì đã xảy ra vậy ???_ Lâm lo lắng đưa tay lên vai nó hỏi ,.

- Tất cả đều đã rời bỏ tôi mà đi rồi , người tôi yêu , người bà đáng kính của tôi , đều đã rời bỏ tôi_ nó bật khóc , lại khóc , hôm nay nó khóc quá nhiều rồi , thế nhưng nước mắt vẫn cứ tuôn ra mãi không thôi .

- Không , không ai bỏ cậu cả , chẳng phải cậu còn mẹ , còn em mình sao _ Lâm khẽ ôm chặt lấy nó .

Hình này đã được thu nhỏ. Click vào đây để xem hình ảnh lớn. Kích thước ảnh gốc là 640x454 và size là 127KB

Lâm ôm chặt nó , như để giải tỏa nỗi đau của nó lúc này . Nó lại khóc và tiếp tục khóc , nước mắt của nó thấm ướt cả bờ vai Lâm .

Một lúc sau nó khẽ đẩy Lâm ra :

- Tôi muốn về nhà _ Nó khẽ nói .

- Nhà ??? _ Lâm khẽ hỏi vì không biết nhà nó ở đây là nhà nào .

- Ngôi nhà của những người rời bỏ tôi _ nói đến đây Lâm đã chợt nhận ra . Vội lái xe đưa nó về nhà .

Chiếc xe dừng trước cửa nhà :

- Cảm ơn cậu đã chờ tôi tới đây _ nó khẽ nói rồi vội quay lưng bước vào nhà .

Mở cửa bước vào , nó tưởng như những kỷ niệm vừa mới còn ở đây , những ngày tháng cả 3 người bên nhau , những tiếng cười vẫn còn vang rõ lên trên tâm trí nó , thế mà giờ đây một mình nó ngồi đây với bóng tối . Nó không muốn bật đèn lên vì nó sợ người khác nhìn thấy hết tâm can của nó . Nó còn nhớ rõ như in , những ngày tháng mới đầu quen hẳn , những tiếng cãi lộn cứ vang cả lên , lúc ấy bà lại là người khuyên can , rồi cả 2 đứa cứ nhảy vào mà ôm bà , cứ tranh giành bà mãi thôi . Nghĩ lại giống con nít thật , thế nhưng những ngày tháng đó đâu mất rồi , để lại bây giờ một mình nó đây ngồi lẻ loi trong bóng tối . Người giải thoát nó khỏi thế giới màu đen , bây giờ lại trả y nguyên về vị trí cũ , nếu như vậy thì hẳn đừng đến bên nó , đừng làm nó yêu hẳn , để giờ đây nó còn đau khổ hơn khi xưa .

...

Lâm ở bên ngoài , ngồi trước cửa nhà nó , mắt thì cứ nhìn vào trong , Lâm lo sợ , liệu có chuyện gì xảy ra với nó không , vì vậy Lâm đã không về nhà , mà quyết định ở đây trông coi nó . Ít nhất , bây giờ đây là điều mà Lâm có thể làm cho nó , mặc cho con tim Lâm , vẫn đang rỉ máu .

...

Một người khóc , một người đau lòng . Còn người còn lại thì cũng chẳng vui sướng gì hơn . Hẳn đang lo lắng về cái vụ đính hôn , chẳng biết cái quá khứ đó là cái chết tiệt gì , nhưng bây giờ hẳn muốn thoát khỏi đây , mặc dù ở đây có mẹ , nhưng hẳn chẳng cảm giác được tí nào là 1 gia đình . Hẳn nhớ nó , và hẳn lo lắng cho nó , điều đó là điều đang xâm chiếm đầu óc hẳn . Nhất định hẳn sẽ tìm cách quay về .

3 người cùng đau khổ , liệu chuyện có diễn biến tốt hơn ởchap sau ???

39. Chương 40

Nó khóc , khóc mãi đến tận khuya , thì ngã đầu dựa vào tường ngủ , tuy đã ngủ nhưng tại sao những giọt nước mắt vẫn lăn chảy dài trên khuôn mặt đó .

Nó đang mơ , mơ về những chuỗi ngày hạnh phúc nhất trong cuộc đời của nó . Thế nhưng dùng một cái cả 2 người nó yêu thương đều rời xa nó , nó giật mình tỉnh dậy , những tia nắng sớm chiếu vào mắt nó , nó khẽ cười nhạt . Nó ước gì những điều đó chỉ là giấc mơ thôi , và khi tỉnh dậy nó lại được ở bên họ , được cùng cười , cùng khóc với bà và hân . Nhưng ông trời đã không thực hiện được điều ước nhỏ nhoi này , nó thậm chí có lẽ ông trời cũng ghét bỏ nó , như bà và hân vậy .

...

Lâm đã ngồi ở ngoài cả một đêm , mà không hề chớp mắt tí nào . Lâm ước gì , mình có thể nói ra tất cả để nó không đau buồn như thế này , nhưng vì em gái Lâm lại đành im lặng .

- Cậu vẫn còn ở đây àk ??? _ tiếng nó từ phía sau vọng lên , làm Lâm giật mình thoát khỏi những suy nghĩ .
- Àk.....ừ _ Lâm ậm ự rồi lại gật đầu .
- Cậu ở đây làm gì vậy ??? _ nó lại hỏi tiếp , chẳng biết sao hôm nay nó lại hỏi nhiều như vậy .
- Tôi chờ em _ Lâm quay lại khẽ mỉm cười nói .
- Chờ tôi làm gì cơ chứ ??? _ nó nhăn mặt hỏi .
- Thìchờ đi học chứ làm gì _ Lâm đáp nhanh rồi chỉ về phía chiếc xe .

Nó bật cười , một nụ cười nhỏ nhoi suốt từ hôm qua đến giờ . Nụ cười khiến tim Lâm đập rộn ràng và cũng phần nào đó bớt đi sự lo lắng .

- Không đi sao ?? Đứng gần ngơ gì thế _ nó khó chịu nói khi Lâm cứ thẫn thờ mãi .
- Ờ đi chứ _ Lâm gật đầu nhìn cứ ngu ngu làm sao .

Lâm lao xe đi , lâm không biết vì sao sáng này , hành động và lời nói của nó khác lạ đến như vậy , có lẽ hình như là nó lại đang tạo nên một lớp bọc ỉnh , một lớp bọc mạnh mẽ , chứ không phải là cái lớp mặt nạ trong quá khứ nữa .

Nó ôm chặt Lâm , vì Lâm lao xe nhanh quá , mặc dù nhanh nhưng nó vẫn nhìn thấy rằng đây không phải là con đường đến trường .

- Đây....này....đi....đâu....thế ?? _ nó ú ớ hỏi .

Không biết vì đi nhanh quá Lâm không nghe , hay là Lâm đã nghe nhưng không trả lời nó .

.....

Từ tối qua đến giờ hân chẳng chớp mắt được tí nào , hân mãi mê nghĩ xem làm sao thoát khỏi được cái vụ đính hôn chết tiệt này . Nếu nói thẳng ra , hân sợ mẹ hân sẽ buồn , nhưng biết còn cách nào nữa đây . Thôi nằm nghĩ cũng chẳng ra cái gì , hân đành , uể oải bước xuống nhà :

- Sao con dậy sớm thế ??? _ tiếng mẹ hân vang lên làm hân giật cả mình .
- Dạtại con ngủ không được _ hân cười gượng trả lời .
- Anh Rin _ Lam từ ngoài cổng bước vào đã kêu to tên hân . Hân giật mình quay ra ngoài , rồi thở dài một mồi .
- Công chúa bé nhỏ của Bác đến rồi sao _ mẹ hân niềm nở đón Lam , trong khi hân cứ thở dài mãi không thôi .
- Hôm nay con đến vì muốn đi chơi công viên với anh Rin _ Lam nhanh chóng nói ngay mục tiêu của mình . Hân đang uống nước , xem sặc ra ngoài , nhưng đành nuốt trọn nhìn Lam .

- Ủ vậy 2 đứa lại đây ăn sáng nhanh rồi đi __ mẹ hấn đưa tay ngóac cả 2 người lại .
 - Nhưng....mẹ àk !! Con cảm thấy hơi mệt __ hấn gãi đầu nói .
 - Mệt thì phải ra ngoài cho nó mát mẽ , chứ mệt ở trong nhà nó u ám càng mệt thôi con __ mẹ khuyên nhủ hấn .
 - Nhưng.....__ hấn ngập ngừng nói thì Lam đã xen miệng vào :
 - Đúng đó anh , mình ăn nhanh rồi đi nào __ Lam kéo ghế ngồi sát hấn .
- Mẹ hấn và Lam thì ăn sáng ngon lành , trong khi hấn chả muốn ăn tí nào , đang tìm cách nói với mẹ , thì lại phải đi chơi với Lam . Nhưng rồi một suy nghĩ thoáng qua trong đầu hấn ‘ ‘ Hay là mình nói với Lam luôn trực tiếp , làm vậy thì có hơi quá đáng với cô ấy , nhưng chuyện này không thể kéo dài mãi như vậy được ” hấn gật gù sau cái suy nghĩ của mình .
- Sau buổi ăn sáng , hấn và Lam rời đi được một lúc thì ba Lam tới nhà . Có một cuộc nói chuyện đã diễn ra :
- Chúng ta sẽ tiến hành tổ chức đám cưới nhanh nhất có thể __ ba Lam uống một ngụm trà rồi nói .
 - Liệu khi thằng bé nó nhớ ra ký ức của mình thì sao ???__ mẹ hấn lo lắng hỏi .
 - Khi nào đến lúc đó hãy tính , bây giờ điều quan trọng là việc hợp tác của hai gia đình chúng ta , và cả tính mạng con gái tôi nữa .
 - Nhưng tôi sợ__ mẹ nó ngập ngừng nói .
 - Tôi nói không sao đâu mà chị đừng lo lắng như vậy __ ba Lam trấn an mẹ hấn .
 - Ủ , vậy khi nào thì chúng ta tổ chức đám cưới cho chúng nó __ mẹ hấn lắp bắp nói .
 - Có thể là tuần sau , đợi anh nhà về rồi chúng ta làm đám cưới luôn thể __ ba lam khề một nở một cười đầy vẻ kinh doanh .
 - Ủ.....vậy cứ theo ý anh là được rồi __ mẹ hấn gượng cười rồi đáp .
 - Vậy xin phép chị tôi về __ ba Lam đứng lên nói , rồi bỏ đi một mạch .
- Để lại mẹ hấn trong căn nhà , nhìn theo bóng ông ta khuất dần . ‘ ‘ Liệu khi thằng bé nó nhớ ra mọi chuyện , nó có hận mình không ??? Việc mình làm bây giờ là đúng hay sai ” mẹ hấn trầm ngâm suy nghĩ .
- Lâm chờ nó đi đâu ??? Cuộc đi chơi của hấn với Lam sẽ như thế nào ???

40. Chương 41

- Két.....__ tiếng xe thắng nhanh lại .
- Lâm quay đầu lại nhìn nó , nhìn mặt nó Lâm không thể nào mà không cười , nước mắt , nước mũi thay nhau tuôn trào . Đã vậy nó cứ khư khư ,ôm chặt cái lưng Lâm mãi thôi :
- NỀ , bỏ ra được chưa hả cô nương?? __ Lâm phá ra cười , rồi nghiêm mặt lại nói /
- Nó nghe Lâm nói xong , bực mình , buông tay mình ra , leo xuống xe , loạng choạng bước đi với khuôn mặt hậm hực như muốn ăn tươi nuốt sống Lâm vậy :
- Ế Ế đi đâu thế ??__ Lâm nhìn thấy nó đi , mắt hờn gọi với theo .
 - Kệ tôi __ nó hét to lên rồi tiếp tục đi .
 - Nề __ Lâm vội chạy đến kéo tay nó , xoay lại về phía mình .

- Cậu có biết là cậu quá đáng lắm không hả ??? Cậu chờ tôi chạy như bay , khiến cái đầu óc tôi bây giờ hoàn loạn như muốn nổ tung vậy , còn nữa đã vậy cậu còn nói như thể tôi muốn ôm cậu lắm vậy . Cái đồ chết tiệt như cậu , cậu rãnh lắm thì ở nhà mà chơi đi _ nó điên tiết tuôn một trào vào mặt Lâm .

- Nói hết chưa ???_ Lâm xia mặt mình lại gần sát mặt nó hỏi .

- Hừ !! Tôi nói hết rồi , giờ tôi đi đây _ nó nói và định quay lại thì :

- Khoan đã , nhìn đi _ Lâm nói , tay đưa khắp xung quanh .

Nó làm lừ đưa mắt nhìn , nó bất ngờ trợn mắt lên , nhìn những con sóng đang vỗ đập vào bờ . Có lẽ này giờ nó bức mình quá , cộng với chóng mặt đau đầu nên nó chẳng để ý gì xung quanh cả , bây giờ nhìn thì thấy lòng thật thoải mái và dễ chịu . Nó quên cả sự có mặt của Lâm ở đây , cứ mãi đứng nhìn biển một cách thích thú , như đứa trẻ con thấy một món đồ chơi lạ vậy .

- Đi thôi _ Lâm nhướn miệng cười , rồi dắt tay nó đi .

- Á , đi đâu nữa vậy _ nó giật mình hét toáng lên .

Lâm dắt nó xuống từng bậc thang , khi đến bậc cuối cùng thì :

- Tháo giày ra đi _ Lâm nói rồi nhìn xuống chân nó .

- Không thích _ nó bức mình đáp , vì cái kiểu ra lệnh của Lâm .

Lâm thở dài rồi cúi xuống , nâng chân nó lên , nhẹ nhàng tháo đôi giày ra . Nó la oai oái , nhưng sợ té nên vẫn để Lâm tự nhiên mà tháo .

Sau khi tháo giày xong , Lâm cũng tháo luôn cả giày mình :

- Nè , tự cầm lấy đi _ Lâm gỡ giày của nó trước mặt nó .

- Trả đây _ nó bức mình giật đôi giày lại , định đeo lại thì Lâm đã kéo tay nó đi .

Nhẹ nhàng bước ra khỏi bậc thang cuối cùng , chân nó khẽ chạm vào cát , cát trắng mịn , làm chân nó mát lạnh , cảm giác thật thích thú , nó quay sang cười tươi với Lâm . Làm anh chàng giật cả mình , vì nó thay đổi nhanh như chong chóng , vừa nãy cấu gắt mà giờ đây đã chuyển sang chế độ cười và cười .

Nó thả mình chạy trên cát , cười một cách thích thú , những cơn gió biển cứ lùa mãi , làm tóc nó tung bay trong gió . Đây là lần đầu tiên nó đến biển , một phần vì nhà quá xa , 1 phần vì bà nguy hiểm nên không cho nó đi .

Lâm đứng chặc lưỡi nhìn nó , tuy vậy Lâm cũng khẽ một nụ cười an tâm , lòng Lâm chợt nhẹ nhõm . Vì đây mới là nụ cười thật sự của nó , làm khẽ lắc đầu , rồi chạy theo nó .

Cả một bãi biển , chỉ có 2 con người đang rượt nhau chạy . Tiếng cười khẽ vang lên hòa quyện vào tiếng sóng , ngay cả ông trời cũng trầm nghĩ , giá như nó thích Lâm , thì có lẽ lúc bấy giờ đây , cảm giác sẽ còn tuyệt hơn rất nhiều . Nhưng bây giờ trong đầu óc nó , hình ảnh của hắc vẫn tràn ngập , mà không có cách nào để thoát ra cả .

Chạy được một lúc , nó với Lâm ngồi ạch xuống bờ biển . Gió thổi làm lòng cả 2 cũng mát rượi , lúc này đây , trông phúc chốc giường như nó đã quên đi mất nỗi đau ấy :

- Cảm ơn anh _ Nó quay sang , một nụ cười dành tặng cho Lâm . Nụ cười làm cho tim Lâm đập loạn xạ .

- Không....có....gì , anh chỉ làm những việc cần làm thôi _ Lâm đỏ mặt , ngập ngừng quay sang chỗ khác nói .

- Lúc này còn chửi mắng anh , cho em xin lỗi nha _ nó quay sang nói với vẻ mặt đầy hối lỗi .

- Xin lỗi ư ??? Cũng được thôi , anh là một người bao dung nên sẽ tha lỗi cho em _ Lâm khoanh hai tay trước ngực , rồi ngược lên trời nói .

- Lại tới giờ _ nó trẻ môi quay sang nhìn biển .

- Mà nè !! Em hết buồn chưa ???_ Lâm khẽ nho nhỏ hỏi . Tuy tiếng sóng đập mạnh , nhưng nó vẫn nghe được những gì Lâm nói .

- Tuy có lẽ vết thương sẽ khó phai mờ , nhưng bây giờ cũng đỡ hơn rồi , cứ như em vừa được uống một liều thuốc giảm đau vậy . Cảm ơn anh nhiều lắm _ nó cuối mặt xuống nén những giọt nước mắt sắp dâng trào .

- Thôi mình đi ăn nha _ Lâm nói .

- Ừ _ nó khẽ gật đầu nhẹ .

Cả 2 đến một quán ăn , àk mà không phải nói là một nhà hàng sang trọng . Lâm với nó bước vào , nó cứ ngược đầu nhìn ngó , xung quanh và tròn mắt bởi vẻ sang trọng ấy .

- Em muốn ăn gì ???_ Lâm khẽ hỏi khi cả 2 đã an tọa .

- Gì cũng được _ nó nói rồi uống ngụm nước lọc .

Tự nhiên bây giờ nó lại nghĩ đến hấn , nhớ lại cái lần cuối cùng đi chơi của hai đứa nó và hấn đã vô một quán ăn bình dân , mặc dù nó không sang trọng như ở đây , nhưng nó lại cảm thấy vui hơn . Có lẽ không phải bởi không gian quán ăn hay bởi bất cứ vật chất gì khác mà là vì người đang ngồi ăn với nó ở đây không phải là người nó yêu .

Nó khẽ cười nhạt với cái suy nghĩ ngốc nghếch của mình . Rõ ràng bây giờ nó phải mạnh mẽ hơn , như thế mới có thể quên được hấn .

Ăn xong , Lâm đưa nó về nhà mẹ nó . Cả mẹ nó và My đều lo lắng , nhìn thấy nó cả 2 vội ôm chặt nó mà khóc nức nở . Nó khẽ nở một nụ cười nhẹ , rồi ôm chặt 2 người , nó tự hứa với lòng sẽ mạnh mẽ hơn nữa .

...

Ở bên kia :

- Anh Rin mình đi nhanh lên đi _ Lam ở phía trước đưa tay ngoái ngoác hấn .

Hấn chán nản thở dài rồi đi theo Lam . Bây giờ , cô bé hành hấn chơi đủ trò , hấn sắp chịu hết nổi , có lẽ đã đến lúc nên nói chuyện cần nói :

- Lam àk !_ Hấn kêu vọng từ phía sau , làm cô bé mất hứng thẳng lại .

- Sao vậy anh ??_ tuy vậy vẫn chạy lại phía hấn , ngây thơ hỏi .

- Anh có chuyện muốn nói _ hấn nuốt nước bọt rồi nói .

- Chuyện gì ??_ Lam tròn xoe mắt nhìn và hỏi .

- Thật ra..... trong quá khứ anh không biết chúng ta đã có tình cảm với nhau như thế nào , nhưng hiện tại bây giờ anh chỉ yêu một người , anh chỉ có thể yêu một mình cô ấy mà thôi _ hấn ngập ngừng một lúc rồi nói ra .

Phản ứng của Lam sẽ ra sao ??? Liệu hấn có thể trở về được với nó ??

41. Chương 42

- Vèo , ÁAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA _ Tiếng hét kinh khủng phát ra từ đoàn tàu siêu tốc .

- Anh vừa nói gì vậy , ồn quá em chẳng nghe được gì _ Lam nhăn mặt khẽ nói .

- Àk.....ừm.....không có gì _ Hấn lắp bắp nói , mà trong lòng tức trào máu , khó khăn lắm mới nói ra được thế mà Hấn không muốn làm tổn thương bất kỳ ai , nên bây giờ phải nói ra điều làm Lam tổn thương hấn thật sự không muốn tí nào , thôi để dịp khác vậy . Hấn thở dài một hồi .

- Minh chơi tiếp thôi anh __ Lam nắm tay hấn đi .
- Chơi nữa sao ??_hấn tròn mắt hỏi , vì này giờ chơi nhiều lắm rồi cơ mà .
- Vâng __ lam đáp rồi dắt hấn đi như dắt trẻ .
- Haiz__ hấn nuốt nước bọt rồi lẻo đẻo theo sau Lam .
- Minh chơi trò này đi anh __ Lam nói rồi chỉ vào ngôi nhà ma trước mặt .
- Ồ __ hấn gật đầu cho qua chuyện , vốn hấn cũng chẳng sợ ba cái thứ này .

Vừa đặt chân vào , đã thấy một bầu không khí , u ám và rung rợn . Lam hơi sợ khẽ bấu chặt vào tay áo của hấn , hấn chán nản nhìn cảnh vật xung quanh với một thái độ thờ ơ hết sức .

Đang đi thì một cái đầu ma thù lù , rớt xuống , và rớt ngay đúng tay Lam . Lam sợ quá , vứt cái đầu đi , ôm chặt lấy hấn khóc nức nở . Hấn ái ngại , định đẩy Lam ra nhưng cô bé cứ mãi ôm chặt , làm hấn không tài nào cựa quậy được .

Một lúc sau khi Lam đã bình tĩnh .Cả 2 lại tiếp tục chậm chậm bước đi , bỗng Lam cảm nhận có cái gì lạnh đang nắm lấy chân mình , Lam nuốt nước bọt rồi cuối đầu nhìn xuống .

- Á aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa__ Lam sợ nhảy vọt lên mình hấn , mà đu chặt lấy .
- O.....__ hấn chẳng biết làm gì ngoài việc phát ra tiếng “ơ ” .

Cuối cùng thì cả 2 cũng thoát ra được ngôi nhà ma đó , đến lúc này thì Lam vẫn còn run cầm cập cả lên , chắc cô bé sợ lắm :

- Sao em sợ mà còn đòi chơi ??_ hấn lo lắng hỏi .
- Em muốn thử một lần . Trước giờ ba mẹ chẳng cho em chơi __ Lam đáp một cách thành thật .

Câu trả lời của Lam , làm hấn cảm thông đôi chút , là con gái nhà giàu , lại xinh đẹp như thế , nhưng lại có những thứ mà chưa bao giờ làm được .

- Em muốn đi ăn hủ tiếu không ???_ hấn quay sang hỏi Lam .
- Hủ tiếu là món gì vậy anh ??_ Lam ngây thơ hỏi .
- Ủ...àk...ừm.....cũng không biết nói sao nữa , em cứ đi với anh thì biết __ hấn ngập ngừng nhưng chẳng biết giải thích ra sao .
- Vâng __ Lam vui vẻ gật đầu .

Cả 2 đến một quán hủ tiếu nhỏ bên đường , hấn gọi ra ngay hai tô .

Bát hủ tiếu được đem ra , Lam nhìn chăm chăm vào nó ,rồi vơ đũa , gắp ăn :

- Ngon quá __ nuốt miếng đầu tiên mình ăn , Lam bật khen ngợi . Trước giờ Lam từng ăn nhiều món ngon ,do nhà hàng ,đầu bếp nổi tiếng làm cho , có lẽ vì vậy mà Lam đã quá chán chê với các thức ăn ngon hảo hạng đó . Vì thế nên khi ăn hủ tiếu Lam cảm nhận được hương vị mới ,nhưng lại đậm đà .
- “ Ngon quá ” hai từ này hấn không thể nào quên được , người đã cho hấn biết nhiều điều .
- Hy àk!! Tổ đói bụng quá_ hấn nũng nịu chạy lại chỗ nó .
- Bà đi mất rồi .Hay là mình đi ăn hủ tiếu đi __nó vui vẻ đề nghị .
- Hủ tiếu ??? Món gì nghe lạ vậy ??_ hấn nhăn mặt hỏi.
- Ặc , cậu có mất trí nhớthì cũng không nên quên những món ăn bình dân quen thuộc ấy chứ ??_ nó liếc hấn một cái làm hấn rợn cả người .
- Nói thật là tớ chẳng nhớ có món nào có tên gọi như vậy __ hấn gãi đầu gượng cười nói .
- Thôi mệt cậu quá .Đi theo tớ nào__ nó nhìn lắc đầu ngán ngẫm rồi dắt hấn ra quán hủ tiếu đầu đường .

...

- Ngon quá __ đây là 2 từ đầu tiên phát ra sau khi hấn ăn ngậm đầu tiên .
- Thế có cảm thấy quen không ??? Dám bảo là trước đây chưa ăn đi __ nó trề môi nói .
- Hình như chưa , tớ cảm thấy vị lạ lắm __ hấn ngốc đầu lên nói .
- Xạo nè !! __ nó cốc một cái vào đầu hấn .

Lúc ấy hấn chỉ cắm đầu vào ăn , và bây giờ hấn mới biết , đúng thật là trước đây hấn chưa bao giờ ăn món này , cho đến khi hấn gặp được nó .

- Anh suy nghĩ gì vậy ạ ?? __ Lam ngốc đầu lên sau khi đã ăn hết liệnị tô hủ tiếu .
- Àk một chút chuyện . Hả ??? Một mình em ăn hết đấy hả ?? __ hấn giật mình chỉ các tô trống không trên bàn .
- Vâng , tại ngon quá __ Lam nhoẻn miệng cười tươi .
- Ủ __ Tuy gặt đầu nhưng hấn vẫn choáng váng trước sức ăn của Lam .
- Anh àk !! Mình đi chụp hình nhé __ Lam mỉm cười đề nghị .
- Chụp hình ??? __ Hấn nhăn mặt hỏi .
- Vâng __ Lam gặt đầu cái rụp .
- Ừm....Ồ __ hấn nghiêng đầu suy nghĩ chưa kịp suy nghĩ xong thì đã bị Lam kéo tay đi .

Tại phòng chụp hình tự động :

- Anh nhắm mắt lại đi __ Lam khê nói .
- Để làm gì ?? __ hấn tròn mắt hỏi .
- Anh cứ nhắm mắt đi __ Lam mỉm cười nói .

Hấn khê miễn cưỡng nhắm mắt lại .

Lam nhìn hấn nở một nụ cười buồn , rồi đưa mắt mình tiến lại gần mặt hấn , khi khoảng cách giữa 2 bờ môi là 10 cm thì :

- Tách __ tiếng chụp hình từ máy vang lên .
- Chụp rồi sao ??? Hình đâu đưa anh xem __ hấn ngạc nhiên rồi hỏi .
- Không chỉ một mình em được xem thôi __ Lam giấu nó vào túi xách của mình rồi nói .
- Bỏ tay với em __ hấn lắc đầu nói .
- Mình lại kia tí nha anh , em có chuyện cần nói __ Lam chỉ vào một chiếc ghế đá ven đường .
- Chuyện gì em nói đi ??? __ hấn tròn xoe mắt nói .
- Thật ra.....lúc này ở công viên em đã nghe được câu nói của anh __ Lam khê nói .
- Em nghe sao ?? __ hấn giật mình hỏi .
- Vâng , xin lỗi vì đã nói dối , chỉ vì em muốn được ở bên anh một lúc nữa thôi . Thật sự em đã biết chuyện anh có người con gái khác từ lâu rồi , nhưng em sợ anh sẽ biến mất nên không dám nói ra . Nhưng giờ thì em đã có 1 ngày đi chơi với anh , em có thể nói ra được rồi __ Lam quay sang nhìn hấn với đôi mắt đang kiềm chế những dòng lệ .
- Em..... __ hấn bất ngờ với những lời Lam nói .
- Em xin lỗi vì đã giữ chân anh lâu đến như vậy . Bây giờ thì anh hãy mau quay về với cô ấy đi , em sẽ nói lại với mẹ của anh sau . chúc anh hạnh phúc __ Lam khê mỉm cười một nụ cười buồn .

- Anh xin lỗi __ hấn nhìn Lam đầy sự áy náy .

Vội bước nhanh qua đường nhưng do cứ mãi quay lại nhìn Lam từ biệt , mà hấn đã không chú ý tới một chiếc xe , đang lao nhanh về phía mình :

- Anh Rin cẩn thận __ tiếng Lam hét lên .

- Rầm

Tiếng xe va vào người , rồi tiếng người ngã xuống mặt đất .

Máu loang la , một màu đỏ tươiloang ra cứ loang mãi thôi .

42. Chương 43

- Xoảng __ chiếc ly trên bàn bỗng sơ ý bị nó làm rơi xuống .

Nó giật mình , và bị cửa vào tay , một vết máu nhỏ , nhưng vẫn cái màu đỏ tươi ấy .

- Có chuyện gì vậy Hy ??_ mẹ nó từ trong bếp vội chạy ra hỏi chuyện .

- Dạ con sơ ý làm rơi cái ly __ nó khẽ gượng cười nói .

- Con bất cẩn thật đó . Có bị thương không hả con ??? _ mẹ nó lo lắng hỏi .

- Dạ chỉ bị chút xiu thôi , không sao đâu mẹ ạ , con dọn ngay __ nó mỉm cười ẹ an tâm .

- Thôi ngồi đó đi , để mẹ dọn . My lấy hộp sơ cứu cho chị Hy đi con __ mẹ đẩy vai nó ngồi xuống , rồi la lớn kêu My .

- Chị , chị bị sao vậy hả ???_ My lo lắng nhìn vết sưng trên tay nó .

- Chị không sao đâu __ nó áy ngại nói .

- Không sao , mà chảy máu đầy ra hết cả này __ My nạt nó , làm nó giật cả mình .

Sau khi băng bó xong , My đưa mắt lên cổ nó thì :

- Sao chị bất cẩn thế ??? Đeo dây chuyền sao , mà tòn ten thế này , đi một lúc chắc nó rớt mất __ My chỉ vào sợi dây chuyền nói .

- Sao ??_ nó giật mình cúi xuống nhìn cổ mình , quả thật sợi dây chuyền đã rớt ra .

Nó vội nắm sợi dây chuyền vào lòng bàn tay mình ,nhìn nó một ý nghĩ thoáng qua trong đầu nó “ Chuyện gì không hay đang xảy ra chẳng ??? ”

Nó buồn bã nhìn sợi dây , rồi nắm chặt sợi dây , đứng dậy bước lên cầu thang để về phòng :

- Chị đi đâu vậy ??_ My ngạc nhiên hỏi .

- chị hơi mệt , chị muốn nghỉ sớm __ nó quay xuống gượng cười nói .

Nó bước đi , nhìn nó một môi như vậy , My cảm thấy buồn lắm , “ Tại sao anh ấy lại đi như vậy ??? không nhất định có chuyện gì đó xảy ra ?? Mình không tin là anh Rin vô tình như vậy ”, My khẽ thở dài , buồn rầu thay cho chị mình ,

Nó bước về phòng mở cái hộc tủ ra , từ từ bỏ sợi dây chuyền vào :

- Có lẽ tao không quên được , vì mày còn trên cổ . Bây giờ mày đã tự rớt ra , có lẽ là vì ông trời cũng muốn tao , quên đi người đó . Tạm biệt mày __ nó đóng cửa tủ lại .

Rồi ngã dài ra trên giường , mệt mỏi quá , đau thì cũng đã đau , buồn cũng đã buồn . Bây giờ nó cần sự mạnh mẽ , đúng vậy sự mạnh mẽđể quên đi , quên đi tất cả về hấn .

... Quay lại bên kia :

Những giọt máu vẫn đua nhau thấm vào lòng đường , máu , đúng vậy tay hắn dính đầy máu , nhưng không phải là máu của mình , mà làcủa Lam .

Lam đã đỡ cho hắn , khi chiếc xe lao tới . Đầu óc hắn trống rỗng , chỉ còn máu và máu .

Lam nhanh chóng được đưa vào bệnh viện , và vào căn phòng phẫu thuật .

Hắn hoảng loạn nhìn vị bác sĩ đẩy chiếc giường bệnh đi vào , khẽ ngồi xuống chiếc ghế , mình hắn dính đầy máu , nhưng tiếc rằng nó chẳng phải là máu của hắn .

Ba Lam , mẹ Lam và mẹ hắn vội chạy lại về phía hắn :

- Con lam nó sao rồi con ???? Nó có sao không con ???_ mẹ Lam hoảng loạn , rung mạnh vai hắn .
- Cháu_ hắn ngược nhìn mẹ Lam với đôi mắt bi thương .
- Chuyện gì đã xảy ra vậy Rin ??? Chẳng phải hai đứa đi chơi với nhau sao ??? Sao lại để xảy ra tai nạn như vậy ???_ mẹ hắn nhìn mặt hắn lo lắng hỏi .
- Cô ấy , đã đỡ giùm con , gánh lấy cái tai nạn ấy _ hắn nói hắt ra từng tiếng .
- Sao lại như vậy được ??? con gái tôi _ mẹ Lam khóc bật ra thành tiếng .
- Cháu xin lỗi _ người hắn run lên bần bật nhưng vẫn cố gắng nói .

Nãy giờ vẫn có một người đang im lặng suy nghĩ , chẳng ai khác đó chính là ba Lam .

Mọi người ngồi chờ bên ngoài phòng phẫu thuật , Ai cũng lo lắng hết sức , đặc biệt là hắn cứ mãi nhìn vào phòng , hắn thầm trách tại sao Lam lại ngốc đến như vậy ?? Tại sao lại gánh tai nạn này cho hắn ??? Cứ để hắn , để hắn chịu tất cả ??? thì ít nhất hắn không phải chịu nỗi đau vật như bây giờ .

- Cạch _ cánh cửa phòng phẫu thuật mở ra .
 - Bác sĩ cháu / con gái tôi có sao không hả bác sĩ ???_ mẹ lam cùng mẹ hắn lo lắng vây lại chỗ bác sĩ .
 - Tính mạng cô bé đã được an toàn , nhưng chỉ điềuchân của cô békhả năng có thể đi lại rất kém _ câu nói như đập mạnh vào đầu mỗi người ở đây .
- Nhất là hắn , hắn sững sờ nghe tin này , vì hắn mà cô gái trẻ trung , xinh đẹp lại mất đi đôi chân của mình . Người mà hắn vừa nãy còn làm tổn thương người ta , và giờ đây còn mất đi đôi chân của cô ấy .
- Rin con đi theo mẹ _ mẹ hắn kéo hắn đi về phía hành lang của bệnh viện .
 - Tại sao lại để ra nông nỗi này hả con??? Con bé nó đã chờ đợi con 2 năm trong đau khổ khi quay lại con lại trở thành một thằng mất trí nhớ, bây giờ lại vì con mà có thể mất đi đôi chân của mình . Con có cảm thấy rằng con có lỗi với nó như thế nào không ???_ mẹ hắn nói , từng lời của bà như xoáy vào tâm can hắn , mổ xẻ nó ra , làm cho tim hắn đau nhói .

43. Chương 44

Hắn mệt mỏi rời khỏi bệnh viện , và lái xe về nhà .

Thả mình nằm dài trên chiếc giường nệm , những hình ảnh , nụ cười , ánh mắt , đôi môi , của nó hiện rõ lên trong đầu hắn , hắn khẽ mỉm cười , một nụ cười nhợt nhạt , và gượng buồn .

- Nè cậu có phải là tên ngốc không vậy ??_ Nó nhăn mặt nhìn hắn .
- Sao cậu lại nói vậy cơ chứ ??_ hắn cau mày nhìn nó .
- Cậu vứt trụi hết rau rồi , thì lấy đâu mà nấu _ nó chỉ vào những mảnh vụn rau mà hắn bẻ nãy giờ .

- Tại.....tớ không biết lặt rau mà cậu cứ bắt làm thì sao tớ làm được __ hấn nhăn mặt không nhéo .
- Cậu thật làÁ_đột nhiên nó hét lên .
- Nè sao vậy hả ???_ hấn giật mình , lo lắng đứng dậy .
- Tại...cậu...mà tớ cắt chúng tay rồi nè __ nó quay sang nhìn hấn , đôi mắt đã rướm rướm nước mắt .
- Đưa xem nào !!_ hấn lo lắng ra lệnh cho nó .

Nó run run đưa tay cho hấn .

Hấn khẽ cầm tay nó đưa lên miệng mình , rồi liếm nhẹ vết máu :

- Cậu làm gì zậy ???_ nó hét toáng cả lên .
- Thì sát trùng __ hấn thản nhiên đáp .
- Sát trùng kiểu gì kỳ vậy ???_ nó nhăn nhó bảo .
- Thôi không nói nhiều nữa đi theo tớ bằng bó cho __ hấn nói rồi dắt nó đi bằng bó .

.....

- Bà đẹp lão thật đấy __ hấn ngồi nhìn bà nhe răng nói .
- Thôi đi bà già rồi đẹp nỗi gì __ bà xua tay và nói .
- Cháu nói thật mà , chắc hồi trẻ bà xinh đẹp lắm phải không bà ??_ hấn gật đầu chắc chắn , rồi thò đầu vào hỏi tiếp .
- Thôi thôi làm ơn đừng có nịnh bà của tớ nữa __ nó nhìn hấn trề môi , rồi chạy lại ôm bà .
- Tớ có nịnh đâu , nói thật mà __ hấn ngang bướng cãi lại .
- Xí !! Ai thêm tin cậu , đừng tin cậu ấy nha bà __ nó ôm chặt lấy bà nói .
- Cậu_ hấn bặm môi nhìn nó .
- Thôi thôi bà xin ,hai đứa bớt con nít giùm bà __ bà khẽ vòng tay ôm lấy nó rồi nói .
- Hỉ hì __ nó nhìn bà cười .

Thế là căn nhà lại tràn ngập tiếng cười vui vẻ .

Ngồi nghĩ lại những kỷ niệm , mà lòng hấn không sao quên được . Gia đình của hấn , hai người mang tới niềm vui cho kẻ mất trí nhớ như hấn , một là người con gái hấn yêu , hai là một người bà đáng kính trọng của hấn . Hấn nhớ nhớ nó và bà lắm ,không biết 2 người hiện đang ra sao , nhưng dù nhớ thế nào thì có lẽ hấn không thể gặp lại nữa rồi .

Nghĩ tới đây , một nụ cười buồn , bất chợt lại thoáng hiện trên môi hấn . “ Mong rằng hai người sẽ được hạnh phúc Hy àk !! Tớ xin lỗi ” , hấn lẩm nhẩm câu nói này , rồi chìm vào một giấc ngủ say .

...

Bên kia bầu trời cũng có một người nằm trên giường tựa như hấn .

“Nhất định phải quên , phải cố gắng quên điquên đi con người đó . ” nước mắt lăn dài trên bờ mi nó .

Đã bao nhiêu lần thầm nhủ là không được khóc cơ màThế nhưng những giọt nước mắt ấy lại vô tình rơi dài .

- Tớ yêu cậu
- Cho dù nhớ lại trí nhớ , thì người tớ yêu vẫn chỉ là cậu .
- Tớ sẽ bảo vệ cho cậu .

- Suốt đời chỉ có một mình cậu mà thôi .

Những lời nói ấy , vẫn còn đọng lại trong trí óc nó , thế nhưng người nói thì đã đi mất rồi . Hắn đã đi đâu ??? Thật sự đã quên những câu nói này rồi sao . Thật sự hắn đã chẳng cần nó sao ??? Thật sự giữa nó với hắn chỉ thế này sao ???

Nó cố gắng đặt ra những câu hỏi , mà chính bản thân mình cũng chẳng thể trả lời được . Dù nó cố gắng đến mấy , thì cũng không thể phủ nhận được một điều , rằng nó đang nhớ hắn , nhớ hắn da diết .

Làm ơn đi ông trời !! Hãy cho họ được gặp nhau , dù chỉ một khoảng khoảnh nho nhỏ . Có lẽ ông trời đang trêu đùa nó , khi thì đưa hắn tới để giải cứu nó rồi làm nó yêu , và giờ thì lại đưa hắn đi đâu mất rồi . Giá như tất cả những chuyện này chỉ là giấc mơ thì hay biết mấy ..

Nhưng tất cả là sự thật , một sự thật đau khổ , ngang trái . Hai người yêu nhau , lại chẳng thể ở bên nhau .

Có thể đây là những giọt nước mắt cuối cùng nó dành cho hắn , và bắt đầu từ đây mọi thứ sẽ thay đổi .

1 NĂM SAU , quả thật mọi chuyện đã thay đổi .

44. Chương 45

1 năm qua , thành phố nhỏ nơi nó đã ở ,đã trở nên nhộn nhịp hơn , ồn ào hơn trước kia . Nhà cao tầng thì ngày càng nhiều ,những căn biệt thự xinh đẹp to lớn , mọc lên ở khắp nơi .Chỉ vốn vẹn một năm thôi mà cảnh vật ở đây đã thay đổi quá nhiều .

Ở một căn biệt thự vừa xa lạ , vừa quen thuộc :

- Thưa mẹ tụi con đi học __ 2 cô gái ,một người với mái tóc dài uốn lượn , một người với mái tóc ngắn,theo kiểu của con trai ,lễ phép chào một người phụ nữ với mái tóc ngang vai .

- Ủ hai đứa đi cẩn thận .

Hai cô gái nắm tay nhau bước ra ngoài thì thấy một chiếc xe hơi màu đỏ mui trần bóng loáng , đứng cạnh chiếc xe là một anh chàng đẹp hết cỡ chề :

- Chào My , chào em __ người con trai nhìn cô bé tóc dài , rồi lại xoay sang cô bé tóc ngắn nói với một nụ cười nhẹ.

- Chào anh __ My cười đáp.

- Không cần anh phải ngày nào cũng đón tụi em đi học đâu __cô bé tóc ngắn với đôi mắt sắc lạnh ,nói .

- Em không cần , nhưng anh muốn __ người con trai đưa mặt mình vào sát mặt nó thăm thì.

- Hai người không định đi học sao trễ giờ đó __ My vội nói chen ngang vào ,nếu không sẽ có án mạng mất .

- Đi thôi anh Lâm __ My thấy hai người vẫn đang im lặng dương mắt nhìn nhau , một lần nữa My cố gắng hết sức để chen vào bầu không khí này .

- Ờ...ờ mình đi thôi Hy __ Lâm gật đầu ngu ngơ ,rồi một lần nữa lại đưa mặt mình vào sát mặt cô bé tóc ngắn .

- Anh muốn chết àk ???_ cô bé tóc ngắn như đang kiểm chế cơn giận của mình một cách khó khăn .

- Thôi mà mình đi đi chị, trễ giờ đó __ My lo lắng chen vào .

Thế là cả ba tiến lên chiếc xe đến trường , trên xe nó vẫn còn lờm liếc Lâm.

Vâng cô bé tóc ngắn đó chính là nó ,mái tóc dài thon thả trước đây đã bị cắt đi một cách không thương tiếc , nhưng lại là niềm tiếc nuối của nhiều người . Tuy mái tóc đã bị cắt theo kiểu con trai , nhưng nhìn vào nó thì mọi người vẫn còn thể nhận ra được đây là con gái chính hiệu , bởi khuôn mặt nó quá xinh đẹp.

Nó bây giờ đã khác , đôi mắt đẹp để ấy đã trở nên sắc lạnh đến mức có thể làm người đối diện trở nên run rẩy .

Ngoài thay đổi về ngoại hình , cả tính cách nó cũng thay đổi rất nhiều , nó trở nên mạnh mẽ hơn nhiều , nó còn học cả nhu đạo nữa . Nó muốn có võ để tự bảo vệ mình , bảo vệ em gái , mẹ nó và cả người bà đang nằm trong bệnh viện kia .

Trong suốt một năm qua , ngày nào nó cũng đến trò chuyện với bà , tuy là chỉ có một mình nó ngồi kể .

Ngồi trước bà , không lần nào , nước mắt nó không chảy ra , mặc dù nó đã trở nên mạnh mẽ đến như vậy , nhưng đứng trước bà nó vẫn chỉ là một đứa cháu gái yếu đuối .

Đã một năm rồi , bà không thức dậy , bác sĩ bảo bà đã rơi vào trạng thái sống thực vật . Thế nhưng nó vẫn không bỏ cuộc , luôn tìm mọi cách để bà tỉnh dậy vì đối với nó bà ngủ quá lâu rồi .

Và cũng đã một năm ,Lâm không ngừng tìm cách để nó quên hẳn , ngày nào cũng đưa đón chị em nó đi học . Đến chủ nhật thì cả 3 lại đi chơi .

Tuy nhiều lúc bị nó cho ăn đòn bầm dập , nhưng Lâm vẫn không nản lòng . Có lẽ vì Lâm quá yêu nó rồi .

Khi nghe tin em gái mình, Lâm đã vội trở về nhà , thấy được hấn đang chăm sóc em gái mình từng tí một . Lâm cảm thấy yên tâm về hấn , và thầm hứa với lòng nhất định sẽ mang hạnh phúc đến cho nó .

...

Chiếc xe dừng lại trước cổng trường , nó , My và Lâm tiến vào lớp nó (My chỉ vào chơi) .Mọi đứa trong lớp thấy nó đều dang ra để cho nó vào , còn cuối đầu nữa .

Nó bước lại chỗ của mình ngồi xuống , rồi đưa hai chân gác trên bàn . Lâm cũng ngồi xuống cạnh nó , My thì ngồi phía bàn trước :

- Em không bỏ chân xuống được àk ???_ Lâm quay sang nó khó chịu nói .

- Không _ nó lạnh lùng đáp .

- Em thật là_ Lâm chán nản nhìn nó .

- Em sao ???_ nó quay sang nhìn Lâm lườm một cái .

- Thì....._ Lâm định nói nhưng :

- Anh àk !! Đừng cấm chị ấy , việc này đã trở thành thói quen mất rồi _ My cười mà mồ hôi hột đầy trán .

- Thói quen thì phải sửa chứ , ai đời con gái mà ngồi như thế này _ Lâm mặc kệ lời My nói , vẫn tiếp tục nói .

- Thói quen này _ nó nói rồi dánh một cú đấm vào ngực Lâm , làm anh chàng la oai oái .

My lắc đầu ngán ngẩm , My đã muốn cứu Lâm thế mà cứ ngoan cố nói ra để nhận đòn .

Đến giờ vô lớp , My chạy về lớp mình , để lại Lâm và nó .

Hôm nay cô giáo xinh đẹp của lớp tụi nó bước vào với một nụ cười tươi trên môi, chắc lại có tin gì đây :

- Các em ngồi xuống đi _ cô giáo mỉm cười nhìn khắp mọi người .

- Hôm nay chúng ta sẽ có một bạn học sinh chuyển vào _ cô giáo vừa dứt lời .

- Hả ???Trai hay gái vậy cô ??

- Có đẹp không hả cô ??

Tiếng bàn tán xôn xao , nổi lên .

- RẦM!! Mấy người im lặng dùm đi _ nó đập mạnh vào chiếc bàn rồi nói .

Cả cái lớp nuốt nước bọt rồi im thin thít . Cô giáo lại nở một nụ cười nói :

- Là con trai , bạn này hơi đặc biệt , vào đi em __ cô mỉm cười nói rồi nhìn ra cửa .

45. Chương 46

Dáng một người con trai bước vào , nhìn thì cũng cao to lắm , thể nhưng khi người ấy quay mặt lại thì cả lớp đều há hốc mồm , còn Lâm thì tròn xoe mắt nhìn . Riêng nó thì đã nằm gục xuống bàn , chẳng để ý tới gì xung quanh :

- Chào mọi người ...tớ là Kin , hôm nay chuyển tới lớp , mong được sự giúp đỡ của mọi người __ người con trai ấy khẽ nở một nụ cười .

Điều đặc biệt ở đây không phải là vì người ấy quá đẹp , hay quá xấu , hay là một tên một sách , hay bất cứ gì khác , mà là bởi vì trên gương mặt người này , có một cái mặt nạ giống nó ngày xưa .

- Đặc biệt đúng không mấy em ???__ cô giáo cười tươi nói vọng xuống .

- Vâng...vâng__ cả lớp vẫn còn thần thờ gật đầu nhìn chằm chằm vào người con trai với cái tên Kin .

- Đặc biệt gì vậy cô ???__ Kin ngậy thơ quay sang hỏi cô .

- Thì cái này nè , có một bạn nữ trong lớp trước kia cũng đeo giống như em __ cô mỉm cười chỉ vào cái mặt nạ trên mặt Kin .

- Àk vậy ạ ???Thế bạn đây đâu hả cô ???__Kin gật đầu tỏ vẻ hỏi chuyện rồi hỏi .

- Bạn ấy kia kìa __ cô đưa tay chỉ về chỗ nó , người đang nằm gục trên bàn một cách thờ ơ .

- Dạ __ Kin lại tiếp tục gật đầu nhìn về chỗ nó .

- Àk cô nói luôn , bạn Kin bị một vết thương trên mặt nên phải đeo mặt nạ , nên các em không cần phải nhìn bạn ấy kỳ lạ như vậy đâu , cứ đối xử bình thường với bạn ấy nhé __cô mỉm cười nhẹ nói .

Cả lớp không đáp gì , vẫn im lìm nhìn Kin như vật thể lạ .

- Thưa cô , em có thể ngồi đâu ạ ??__ Kin nhìn xung quanh lớp rồi , quay sang cô hỏi .

- Chỉ có mỗi chỗ trống phía sau bạn Hy , em xuống đó ngồi tạm đi __ cô chỉ về vị trí phía sau lưng nó .

- Hy là cái bạn lúc này cô nói ạ __ Kin lễ phép hỏi .

- Ừ , em xuống ổn định chỗ ngồi đi __ cô nói .

- Dạ __ Kin đáp rồi tiến về chỗ mình ,. trong sự dõi theo của nhiều con mắt .

....

- Trật từ , bây giờ chúng ta tiến vào bài học nào ???__ cô lấy thước gõ nhẹ lên bảng rồi nói .

Nghe tiếng cô gõ vào bảng , nó biết giờ học đã đến , vội ngược đầu lên chăm chú học , mà chẳng hề để ý tí nào tới cậu học sinh mới chuyển vào .

Riêng Lâm thì ngồi im lặng , trầm tư suy nghĩ về học sinh mới vào lớp , có gì đó rất quen thuộc “ Chẳng lẽ nào là Rin ??? Không , bây giờ cậu ấy đang ở bên em gái mình chứ . Có lẽ đây chỉ là một học sinh mới thôi , mình nghĩ quá nhiều rồi ” Lâm thầm nghĩ , rồi chống cằm quay sang chăm chú nhìn nó .

- Anh không cần học àk ???__ Nó vừa viết bài vừa nói .Tuy mắt nhìn trên bảng nhưng nó vẫn biết là LÂM đang nhìn mình .

- Anh đang học mà __ Lâm cười rồi nói .

- Vậy sao ??? Vậy thì cảm phiền anh đưa đôi mắt mình nhìn về phía bảng là được rồi đó __ nó vẫn tiếp tục chăm chú viết bài và nói .

- Không cần phải vậy đâu ??? Anh nhìn em là học tốt rồi __ Lâm lắc đầu nói .

- Vậy hả ???__ nó nghiêng răng , giẫm mạnh vào chân Lâm .

- Á đau __ Lâm hét toáng lên , làm cô giật mình nhìn xuống .

- Chuyện gì vậy Lâm ??__ mặt cô nghiêm lại hỏi .

- Dạ.....có con muỗi nó cắn em __ Lâm xụ mặt nói .

Cô lắc đầu rồi tiếp tục viết bài trên bảng , cả lớp ai cũng biết là nó lại đánh Lâm , hay làm gì Lâm rồi . Về phía những nữ sinh thì nhìn Lâm bằng con mắt thương hoa tiếc ngọc , còn về nam sinh thì chỉ biết nuốt nước bọt nhìn nó .

Đến giờ ra chơi , My sang rủ nó ,và thế là cả 3 cùng xuống căn tin ăn cơm .

Từ đầu giờ đến giờ nó vẫn chưa nhìn thấy cậu học sinh mới vô . Có lẽ nó chẳng muốn quan tâm đến mọi chuyện xung quanh nữa .

Đến căn tin , thì bàn đều đã đầy người cả , thế nhưng My vẫn đứng đờ đẫn chẳng quan tâm , có lẽ vì cô bé đã biết thế nào mình cũng có chỗ ngồi .

Nó đưa mắt nhìn vào một cái bàn gồm 2 nữ sinh , có lẽ là đã ăn xong rồi , nhưng vẫn còn ngồi tám . Nó tiến lại gần cái bàn :

- E hèm !!__ nó đưa tay lên che miệng lại .

- Đứa nào mà láo thế ???__ 2 nữ sinh tức giận đứng dậy nhìn xung quanh , rồi bắt gặp cái ánh mắt lạnh lẽo của nó .

- ƯcEm xin lỗi chị __ cả 2 vội nuốt nước bọt , rồi vội lẹ , nhường bàn .

Nó lắc đầu rồi ngồi xuống , cả My và Lâm đều nhìn nhau ngán ngẩm với cái màn này rồi cũng ngồi xuống .

Con nhỏ đeo mặt nạ yếu đuối một năm trước , hay bị bắt nạt , dù bị đánh đến đâu thì vẫn im lặng . Con nhỏ đó bây giờ đã không còn nữa , bây giờ đây nó chỉ cần nhìn thôi , thì cả trường này chẳng dám hó hé gì . Có lẽ mọi thứ quá mau lẹ .

- Thức ăn tới rồi đây ??__ Lâm bưng thức ăn lại đặt trên bàn .

- Woa thơm quá __ My hít lấy hít để .

- Hy !!Em ăn cho nhiều , chứ cái mặt sao gầy thế này __ Lâm nói rồi đưa tay lên sờ mặt nó .

- Anh muốn chết đấy àk ??__ Nó nhìn Lâm khẽ gầm gừ , như mách bảo là mau bỏ tay xuống .

Chợt .

- RẦM !!__ đĩa cơm từ đâu bay lên mình Lâm .

Tại sao lại loài ra một người đeo mặt nạ nữa ??? Đĩa cơm từ đâu xuất hiện ??? Mời mọi người đón đọc chap sau .

46. Chương 47

Vừa bị ném xong , Lâm bần thần đưa mắt nhìn xuống người mình ,rồi lại giương ánh mắt đầy sự phẫn nộ , về phía chủ nhân của đĩa cơm này .

Hàng trăm ánh mắt đổ dồn vào một cục nằm sãi trên mặt đất . Àk không phải một cục mà là một chàng trai đang dần ngấn đầu lên , thì ra là tên sáng nay mới chuyển vào lớp :

- Mìnhmình xin lỗi ,tại mình bị vấp té __ Kin mếu mặt nói .

- Cậu.....__nhìn mặt Lâm tức như muốn trào máu ra ngoài .

- Thôi cậu ta cũng không cố ý mà , đưa xem nào , dính đầy cả rồi __ nó ngồi im lặng này giờ , thấy vậy , lấy ngay chiếc khăn giấy trên bàn , lau nhẹ vào quần áo của hắn .

Tim Lâm đập như muốn nhảy ra ngoài lồng ngực . Mọi cơn giận từ lúc này đến giờ bỗng nhiên tan biến vào không trung , giờ đây Lâm chỉ biết nhìn nó ,và rung động , mặc kệ cái tên lúc này , mặc kệ mọi người xung quanh đang nhìn .

Chợt , giây phút hạnh phúc của Lâm chợt biến mất :

- Để tớ , tớ là người có lỗi , tớ sẽ dẫn cậu đi rửa sạch __ Kin từ đầu đến vội đẩy nhẹ tay nó ra .

- Ô.....__Lâm chưa kịp nói gì thì đã bị dắt đi mất .

Nó , àk không phải chỉ riêng nó mà cả mọi người có mặt hiện trường đều ngẩn ngơ nhìn theo . Nó trầm tư một lúc rồi quăng tờ giấy vừa rồi xuống đất , cùng My giải quyết nốt bữa ăn trưa .

Ở trong phòng vệ sinh nam :

- Á.á.....__Lâm hét lên như bị người ta cắt tiết .

- Xin lỗi , xin lỗi cậu , tớ không cố ý __ Kin vội tắt vòi nước lại .

- Cậu muốn chết phải không ??? Ướt hết mình tôi rồi đây này __ Lâm nổi giận hét lên .

- Không...phải vậy đâutớ chỉ có ý tốt muốn rửa sạch áo cho cậu thôi mà __ Kin vội lắc đầu chối .

- Trời.....tức chết mất __ Lâm thở hắt ra , lườm Kin một cái rồi bỏ đi .

“ Chẳng hiểu cái tên chết dịch đó ở đâu ra?? Mà cản trở thế không biết ??Đúng là đồ phá đám chết tiệt mà ” Lâm hậm hực bước về lớp .

Kin đứng ở sau nhìn theo Lâm với gương mặt đăm chiêu . Có lẽ một suy nghĩ gì đó , hay một nỗi lo lắng gì đó đang ở bên trong Kin .

Lâm bước lại chỗ ngồi của mình ,và đặt mình ngồi cạnh nó , gương mặt vẫn chẳng khá hơn tí nào :

- Sao mình mẩy ướt như chuột lột vậy ??__ nó quay sang giặt mình với bộ dạng của Lâm .

- Tại cái tên chết tiệt phá đám đó __ Lâm hậm hực nói .

Trống vào lớp vang lên , Kin cũng bước vào lớp với cái nhìn đầy sát khí của Lâm . Nó lắc đầu chán nản ngược nhìn lên bảng và suy nghĩ , lúc này đây khi Lâm chuẩn bị đánh Kin , chợt nó lại nhớ tới hình ảnh của nó năm xưa , và chính điều đó đã thúc đẩy nó ngăn chặn điều này . Bấy giờ nó mới suy nghĩ đến cái mặt nạ trên gương mặt cậu bạn mới chuyển đến , và bất giác nó quay xuống nhìn xem thử , nhưng tình cờ lại bắt gặp ánh mắt của Kin , nó giật mình quay lên , chính bản thân nó cũng chẳng hiểu vì sao mình lại như vậy nữa , sao phải sợ sệt y như một người dòm lén như vậy . Ở Kin nó cảm nhận được một điều gì đó , vừa xa lạ lại vừa quen thuộc . Nó lắc đầu và thầm nghĩ có lẽ nó đang ngộ nhận một điều gì đó , mà chính bản thân nó cũng chẳng thể giải thích được .

- Hy !! Tóc em dính gì nè ?__ Lâm nói rồi đưa tay lên vuốt tóc nó .

- A !! Xin lỗi nhưng bạn che mắt cái bảng mình chẳng thấy gì cả __ Kin vội hất băng tay Lâm ra một cách gọn gàng .

Bỗng nhiên Lâm sững lại , hình như cậu nghĩ ra được điều gì đó . Tại sao cái tên mới chuyển vô lại cứ phá đám Lâm mãi từ sáng đến giờ ??? Tại sao hắn lại cố ý làm mình mẩy Lâm đầy nước ??? Chẳng lẽ.....chẳng lẽ.....Kin lại là hắn sao . Nghĩ tới đây đột nhiên Lâm rung mình , mọi hành động từ sáng đến giờ như nói lên điều đó . Thật vậy sao ??? Lâm quay xuống nhìn Kin , rồi lại quay lên , chẳng ai có thể nói trước được dưới lớp mặt nạ kia là hắn hay là một người hoàn toàn khác .

Giờ ra về đến :

- Chị_ My từ ngoài cửa kêu vọng vào .
 - Ủi chị ra ngay _ Nó nhìn thấy em gái mình , mỉm cười rồi đứng dậy lấy cặp sách .
 - Em với My ra trước đi , anh có chuyện một tí rồi ra sau _ Lâm nói với gương mặt nghiêm túc , làm nó thắc mắc chẳng hiểu chuyện gì .
- Sau khi nó và My đi :
- Cậu có thể nói chuyện với tôi một lát được không ??_ Lâm vịnh vai Kin và nói .
 - Chuyện ???_ Kin nhìn Lâm tò mò .
 - Rin.....Là mày đúng không ???_ Lâm ngập ngừng rồi nói .

47. Chương 48

- Rin gì cơ ??? Tổ tên Kin mà _ Kin tròn xoe mắt nhìn Lâm .
- Đừng nói dối . Mày là Rin đúng không ??_ Lâm gát phát đi lời Kin nói và tiếp tục hỏi như tra tấn .
- Cậu nói gì tớ chẳng hiểu gì cả ??_Kin lại một lần nữa ngây thơ đáp .
- Mày_ Lâm tức giận gờ nắm đấm lên .
- Hai em còn ở đây làm gì ?? Chưa về nữa àk ??_ Thầy giám thị đứng nhìn 2 người , nghiêm giọng hỏi .
- Dạ tụi em về ngay _ Kin nói rồi vội lui thủi đi .
- ỒHừ _ Lâm tròn mắt nhìn Kin đi , rồi thở hắt ra một cách tức giận .
- Em không về àk ??_ Thầy giám thị đưa tay đẩy gọng kính lên hỏi .
- Dạ thưa thầy em đi _ Lâm lễ phép chào thầy nhưng trong lòng vẫn không khỏi bực bội .

Ra đến ngoài cổng trường chẳng thấy nó và My đâu , Lâm đoán chắc nó chờ lâu quá , và với bản tính của nó bây giờ thì sẽ nổi giận và bỏ về nhà , chứ không rảnh hơi đứng đây chờ mình . Lâm lắc đầu khi nghĩ như vậy , rồi gọi người đem xe về , trong khi mình thì đi bộ , để suy ngẫm .

Vừa đi trên đường , Lâm vừa cảm thấy hậm hực trong lòng , tuy trong lòng vẫn không dám khẳng định Kin là hắc , nhưng giác quan đã cho hắc biết rằng đây chính là thằng bạn thân của mình . Lâm tự đặt ra những câu hỏi và lo lắng , nếu đó thật sự là hắc thì tại sao hắc chẳng ở bên cạnh Lâm mà về đây làm gì ?? Hắc quay về đây với mục đích gì ?? Vì nó ư , có lẽ là vậy , Lâm gật đầu với câu trả lời của chính mình .

Lâm khẽ ngẫm lại khoảng thời gian lúc hắc vừa đi , lúc ấy nó đã đau lòng như thế nào ??? Mặc dù Lâm biết lý do hắc bỏ đi như vậy , nhưng Lâm lại chẳng hé lời nào , mà để người con gái mình yêu thương đau đớn như vậy . Có lẽ tất cả mọi chuyện Lâm mới là người có lỗi nhiều nhất chứ không phải hắc . Vì vậy nếu lần này đó thật sự là hắc , và hắc vẫn còn yêu nó như ngày nào , thì Lâm sẽ quyết định từ bỏ nó , để 2 con người vốn thuộc về nhau được ở bên nhau , dù trong tim Lâm lúc đó nhất định sẽ rất đau , vết thương này sẽ mãi mãi chẳng xóa được .

Lâm rút điện thoại ra như để xác nhận mọi việc .

Sau khi nghe được tin xác đáng , Lâm khẽ nở một nụ cười nhạt , rồi lê bước trên con đường đến một nơi nào đó xa xôi .

...

Ở phòng nó :

Nó khẽ chống cằm nhìn ra ngoài khung cửa sổ , cảnh vật vào đêm sao mà đẹp lạ thường , làm con tim nó khẽ cảm giác xao xuyến .

Ánh trăng vàng , với ánh sáng yếu ớt , nhưng nó vẫn cố gắng soi sáng đường cho những ngôi sao xinh đẹp lấp lánh xung quanh mình . Một màu vàng nhạt , nhưng lại thật đẹp , nó ước gì được như ánh trăng ấy , để những ký ức trong nó có thể nhạt dần đi , để có thể quên con người đó .

Bầu trời hôm nay đầy sao , lấp lánh và lung linh đến kỳ lạ , lâu rồi nó chẳng ngắm bầu trời vào đêm như thế này .

Những tiếng xào xạc của lá cây bị gió đung đưa , thật êm dịu làm sao , những cơn gió nhẹ khẽ lướt qua mái tóc nó , làm những ký ức ấy lại quay trở về :

Vào một buổi tối cúp điện cách đây đã lâu , nó với hấn ở nhà cùng nhau :

- Tối quá , Rin ơi , cậu ở đâu ??_ nó hét toáng lên khi điện vừa cúp.
- Tớ đây . Ở ngoài này nè , ra đây có ánh trăng thì sẽ sáng hơn ấy _ hấn từ ngoài ngoắc ngoắc cái tay kêu nó .
- Ủ_ nó khẽ nói , rồi mon men tìm đường ra .

Cả 2 đứa ngồi tựa vào nhau :

- Trời nhiều sao nhỉ ??_ nó thốt lên khi nhìn lên bầu trời .
- Ủ đẹp lắm đúng không ??_ hấn quay sang mỉm cười hỏi .
- Ủ đúng vậy , nhiều quá cơ _ nó reo lên thích thú .
- Mặc dù những ngôi sao ấy , phát ra những ánh sáng yếu , nhưng nó thật công dụng trong những lúc này ,_ hấn cười rồi ngước lên nhìn bầu trời đêm .
- Tớ thấy nó chẳng yếu tí nào . Chẳng phải nhờ nó mà bây giờ chúng ta mới thấy đường sao _ nó lắc đầu tỏ vẻ không đồng ý .
- Ủ thì không yếu . Mà Hy nè _ hấn lắc đầu chịu thua rồi nói .
- Sao ??_ nó thôi không nhìn nữa cúi xuống xem hấn hỏi gì .
- Chụt _ hấn khẽ hôn nhẹ vào môi nó .

Chỉ là một nụ hôn phớt qua , và dường như chỉ mới chạm tí , nhưng đã làm cả 2 đỏ mặt , ấp úng .

Trong đêm ấy , mọi thứ đều rất ấm áp và hạnh phúc .

Nó giật mình quay trở về với thực tại , đêm nay trời cũng nhiều sao như lúc ấy , nhưng cảm giác ấm áp khi 2 bờ vai kề vào nhau đã chẳng còn . Nó không khóc mà chỉ mỉm cười buồn rồi leo lên giường ngủ , như để trốn tránh cái ký ức ấy .

48. Chương 49

Sáng hôm nay , nó thức dậy từ sớm , chẳng hiểu sao mà hôm qua ngủ không được .

Nó uể oải bước xuống nhà , ngồi vào bàn ăn với My và mẹ :

- Tí mẹ chờ hai đứa đi học nha _ mẹ nó ngồi nói .
- Sao vậy mẹ ?? Anh Lâm đâu ??_ My bắt ngờ vội hỏi .
- Tối qua Lâm nó gọi điện thoại bảo là phải về nhà một thời gian nên sẽ không đưa đón 2 đứa đi học được _ mẹ nó xé bánh mì vừa nói .

- Vậy ạ ??_ My cuối đầu xuống trông có vẻ hơi buồn .
- Thôi để 2 đứa con đi bộ cũng được . Lâu ngày chưa đi , đi bộ cho nó tăng cường sức khỏe mẹ ạ _ nó ngồi im này giờ vợ nói .
- Ủ vậy cũng được , thôi hai đứa ăn nhanh rồi đi học cẩn thận nhé .
- Cả hai đứa bước đi học :
- trên đường đến trường :
- Chị àk ?? Sao anh Lâm lại đi đột ngột vậy nhỉ??_ My quay sang nhìn nó với khuôn mặt mất mát.
- Chị cũng không biết , mà thôi kệ hần em quan tâm làm gì _nó lắc đầu tỏ vẻ chẳng quan tâm .
- Nhưng....._ My ngập ngừng nói thì :
- Xin chào _ Kin từ đâu bay lên chỗ nó vỗ mạnh vào vai nó .
- Nó đưa ánh mắt khó chịu qua nhìn , còn My thì giật mình xém té xuống lề đường vì người con trai đeo mặt nạ này .
- Chuyện gì vậy ??_ nó khó chịu nói .
- Hi cậu học chung lớp với tớ phải không ??_ Kin vui vẻ nói .
- Ủ thì sao _ nó lạnh lùng đáp .
- Thì lúc này thấy bạn nên lên đi chung cho vui ấy mà _ Kin gãi gãi đầu rồi nói .
- Nhưng tôi không thích đi với cậu _ nó lạnh lùng nói .
- Sao lại không ?? Chúng ta là bạn mà _ Kin nghiêng đầu hỏi .
- Ai là bạn với cậu chứ ??_ nó tức giận nói .
- Chúng ta học chung lớp thì không phải là bạn sao _Kin vẫn ngưỡng bướng cái lại .
- Anh học chung lớp với chị em ạ ??_ My nhanh chân chen vào nếu không nữa sẽ cháy mất .
- Ủ em là_ Kin cười tươi rồi hỏi .
- Em là em gái của chị Hy , em tên My rất vui được làm quen với anh _ My cười tươi rồi nói .
- Anh cũng vậy _ Kin cười tít cả mắt .
- Cái này...._ My đưa tay lên chỉ vào cái mặt nạ của Kin như mún hỏi điều gì .
- Àk cái mặt nạ này ấy hả ?? Tại mặt anh bị thương nên mới phải đeo _ Kin như hiểu ý My vội trả lời .
- Àk...ra vậy _My gật đầu tỏ vẻ hiểu .
- Thế em học thua anh một lớp hay hai ??_ Kin tiếp tục hỏi .
- Dạ một ạ _ My lễ phép đáp .
- Trước đây chị em cũng từng đeo mặt nạ àk ??_ Kin tò mò hỏi .
- Hả ?? Sao anh biết ??_ My giật mình hét to .
- Àk...ừ...đúng rồi , sáng hôm qua cô giáo nói cho anh _ Kin hơ tay hơ chân rồi nói nhanh .
- Vâng ạ , trước đây chị ấy đeo mặt nạ vì muốn che dấu quá khứ của mình ..rồi...._ My nói tới đây thì ngập ngừng .
- Sao nữa em ??_ Kin hỏi ra vẻ tò mò .
- Có một người rất vui vẻ , anh ấy tên Rin . Àk nhắc tới đây mới nhớ , tên của anh với anh ấy vẫn ghê ý , Kin rồi Rin _ My đang nói thì bỗng phát hiện mới mẻ về vẫn trong tên .

- À....ừ...mà em nói tiếp đi __ Kin vội hỏi My .

- Dạ . Anh ấy đã làm chị em cỏi bỏ lớp mặt nạ ấy . Nhưng giờ anh ấy bỏ đi rồi __ My xụ mặt buồn khi nhắc tới 2 từ bỏ đi .

- Chắc rằng anh ấy có nỗi khổ của mình , anh tin rằng nhất định anh ấy sẽ quay về thôi __ Kin mặt cũng hơi buồn nói .

- Sao anh dám chắc như vậy ??__ My quay sang hỏi làm Kin giật mình .

- Àk...thì linh cảm của đàn ông với nhau thôi mà __ Kin trả lời qua loa .

Thế là My và Kin liên tiếp hỏi chuyện nhau , trong sự chán nản của nó . Nó vội bước nhanh đến trường .

Sau khi đến trường My xin phép về lớp trước.

Để lại nó và Kin cùng bước vào lớp :

- Cậu ít nói nhỉ ??__ Kin hỏi trong sự khó chịu của nó .

- Trong cậu có vẻ dữ dằn __ Kin nhìn nó ngẫm nghĩ một lát rồi nói .

Nó vẫn không nói gì cả , xem Kin như là không khí vậy .

Vừa bước vào lớp thì cả một đóa hoa đang ở trước mặt nó . Nó nhìn hoa rồi chán ngẫm nhìn vào người đối diện :

- Cái này tặng em .

Ai tặng hoa cho nó ?? Hắc àk ?? Hay Lâm ?? Mời mời người đón đọc chấp tiếp theo của Bi .

49. Chương 50

Người đối diện chính là Lâm và Lâm đang nở một nụ cười thật tươi , còn tươi hơn cả bó hoa trên tay

- Sao anh còn chưa đi ???__ nó thở dài rồi nhìn Lâm .

- Thì anh nhớ em nên không nở đi __ Lâm cười nhe cả hàm răng trắng tinh .

- Ủ vậy anh đứng đây mà nhớ đi __ nó nhếch miệng , rồi bỏ và trong nhưng Lâm đã giật tay lại .

- ít nhất trước khi đi , em cũng cầm bó hoa này chứ __ Lâm nhìn nó nghiêm túc nói .

- Không thích __ nó lạnh lùng đáp .

- Dù sao , hôm nay anh cũng đi rồi ,em nhận đi coi như món quà đầu tiên và cũng là cuối cùng anh tặng em __ Lâm khẽ mỉm cười buồn rồi nói .

- Cảm ơn __ nghe Lâm nói vậy , lòng nó cảm thấy hơi có lỗi , 2 chữ cảm ơn nho nhỏ , vang lên . Nó vội cầm bó hoa rồi bước nhanh vào lớp .

Kin , đứng này giờ quan sát mọi câu chuyện , Kin không phá đám như ngày hôm qua , dường như Kin cảm thấy sự khác lạ trong lời nói lẫn hành động của Lâm .

Tuy nghĩ vậy nhưng Kin vẫn lúi thủi bước vào lớp , nhưng cánh tay lực lưỡng của Lâm đã ngăn lại :

- Chúng ta cần nói chuyện __ Lâm nhìn Kin một cách nghiêm túc rồi nói .

- Nhưng gần vào học rồi __ Kin ngậ ngừng nói .

- Còn tới 15 phút nữa , cậu đi theo tôi __ Lâm nói rồi quay đi .

Kin nhìn theo một lúc rồi cũng bước theo /

Cả 2 lên sân thượng của trường :

- Có chuyện gì sao ??_ Kin đứng 2 tay chống vào lan can nhìn Lâm hỏi .
 - Rin àk !! Mà không cần phải giấu nữa đâu ??_Lâm điệu giọng nói .
 - Tớ tên Kin _ Kin ngang bướng nói .
 - Đã bảo thôi mà cái thằng này . Tao nghe ***** nói hết rồi _ Lâm tức giận nhìn Kin tóe lửa .
 - Thôi đành vậy , xin lỗi vì đã giấu mày _ Kin quay sang nhe răng cười huề .
 - Không có gì _ Lâm cúi mặt xuống khẽ cười buồn .
 - Mày định về nhà àk ??_ hấn quay sang Lâm hỏi .
 - Ủ tao đi đã lâu rồi , bây giờ cũng đến lúc nên quay về_ Lâm nhìn xa xăm rồi nói.
 - Ủ _ hấn cũng đưa mắt nhìn theo .
 - Tao yêu Hy _ Lâm quay sang nhìn hấn nghiêm túc nói .
 - Tao biết _ hấn nói,nhưng mắt vẫn nhìn về phía trước .
 - Tao đi không có nghĩa tao không còn yêu cô ấy .Nên mày liệu hồn đó ?? Nếu mà cô ấy có bất kỳ tổn thương nào , tao sẽ quay về tính sổ với mày và cướp cô ấy _ Lâm quay sang hằm hè đầy vẻ đe dọa .
 - Mày làm tao sợ đấy !!_ hấn quay sang Lâm , với đôi mắt rưng rưng như cún con .
 - Tao không đùa đâu _ Lâm nghiêm giọng nói .
 - Tao biết . Và tao cũng đâu có đùa , yên tâm mày sẽ không thể nào cướp được cô ấy đâu _ hấn quay sang đặt tay lên vai lâm , cười tươi .
 - AAAAAAAA , Cái thằng này _ Lâm tức giận rượt đánh hấn .
 - Hahaa _ hấn khẽ bật cười thật to như trêu tức Lâm .
- Sau một hồi rượt đuổi , cả hai nằm sãi dưới nền :
- Mệt quá _ hấn thở , hồng hộc .
 - Tại mày đẩy thẳng khỉ _ Lâm tuy tức giận , nhưng vẫn nhẹ nhàng nói , vì hết hơi rồi .
 - Mày rượt tao rồi lại đổ thừa _ hấn quay sang liếc Lâm .
 - Mày và Hy nhất định phải hạnh phúc nhé _ Lâm khẽ nói nhỏ .
 - Cái gì tao nghe không rõ ??_ hấn giả vờ như không nghe .
 - CHÚC MÀY HẠNH PHÚC _ Lâm kéo tai hấn lại , và hét to vào .
 - Mày chơi ngu thế . Lỡ điếc sao _ hấn bật dậy , đẩy Lâm ra .
 - Thì mày điếc sẵn rồi mà _Lâm bật cười rồi nói .
- Hấn tức đến nỗi không thể nói được gì nữa , chỉ biết ngồi xoa xoa cái tai :
- Thôi tao đi đây , sắp trễ giờ rồi _ Lâm đứng thẳng dậy , phui phui quần áo .
 - Ờ đi nhanh ế ??_ hấn cũng đứng dậy nhìn Lâm hỏi .
 - Mày sợ xa tao àk ?? Haha , đùa thôi , chúc kế hoạch của mày thành công _ Lâm bắt cười rồi nói .
 - Không có mày , thì nhất định thành công rồi _ hấn lắc đầu nói .
 - Thôi tao đi , tạm biệt _ Lâm ngoắc ngoắc cái tay rồi bỏ đi .
- Hấn đứng nhìn Lâm đăm chiêu rồi vội bỏ về lớp .

Nó ngồi trong lớp nhìn lảng hoa sát bên mình , trước đây Lâm tặng nó rất nhiều thứ nhưng nó không hề nhận , nó lạnh lùng , thờ ơ với Lâm , là vì nó sợ , một khi đau khổ lên cao , nó sẽ lấy Lâm làm một liều thuốc giảm đau mất . Và như thế nó sẽ khiến Lâm đau khổ như mình , vì nó chẳng thể nào quên cái con người kia được .

Lâm quay qua lớp My , khẽ kêu cô bé ra :

- Hả ?? Anh không đi hả ??_My tròn xoe mắt giật mình hỏi.
- Em muốn anh đi lắm àk??_ Lâm tỏ ra khuôn mặt giận .
- Đâu có_ My lắc đầu nói .
- Hì anh đùa thôi , nhưng giờ anh phải đi , sang đây từ biệt em thôi _ Lâm xoa đầu My , nói .
- Anh đi thật sao ??_ mặt My hơi rưng rưng nước ,như cứ chực là sẽ trào ra vậy .
- Ủ . Anh xa gia đình lâu rồi , bây giờ cũng đến lúc nên quay về _ Lâm gật đầu , miệng vẫn mỉm cười .
- Anh không còn thích chị Hy sao ??_ My ngây ngơ hỏi .
- Dĩ nhiên là không phải vậy . Nhưng “ người ấy ” đã quay về rồi em ạ _ Lâm khẽ nhếch mày , cười nói ./
- Người ấy , anh Rin về rồi sao ??_ My tròn xoe mắt hỏi .
- Ủ , là cái tên đeo mặt nạ ấy _ Lâm nói nhanh .
- A , là cái anh gì tên Kin sáng nay , hèn gì em thấy cái tên nó vằn vằn _ My giật mình nói .
- Ủ thì nó chứ ai , mà vằn với không vằn . Nhưng em phải tuyệt đối giữ bí mật với Hy nghe chưa??_ Lâm đưa tay lên miệng ra dấu không được nói .
- Sao vậy ?? _ My ngàng bướng hỏi .
- Thì để thằng kia thực hiện kế hoạch của nó _ Lâm từ từ giải thích cho My .
- Vậy ạ ??_ My gật đầu tỏ vẻ hiểu .
- Thôi anh đi đây nhóc , cố gắng học tốt nhé _ Lâm lại xoa đầu My và nói .
- Trước khi đi , anh có thể nghe em nói một chuyện được không ạ??_ My lễ phép hỏi .
- Chuyện gì nữa đây tiểu thư ??_ Lâm mỉm cười trêu chọc My .
- Em.....em thích anh _ My vội nói nhanh .

My tỏ tình ư ?? Tỏ tình với Lâm ?? Liệu có quá ngu ngốc khi nói ra bây giờ ?? Còn hẳn , đúng thật sự là Kin , nhưng cái kế hoạch gì mà hẳn định thực hiện đây?? Mời mọi người đón đọc chap tiếp theo của Bi .

Hiz hôm qua đi học tận 9h mới về , nên không viết được ọi người , Bi xin lỗi .

50. Chương 51

- Hả??_Lâm tròn mắt nhìn My .
- Em thích anh _ Lâm đưa mắt nhìn thẳng vào mắt Lâm,nhấn mạnh từng chữ một.
- Ủ....thì anh cũng thích em _ Lâm nhìn My rồi cười tươi xoa đầu cô bé .
- Nhưng....._ My như định nói điều gì đó nhưng :
- Thôi trễ giờ rồi, anh đi đây , nên nhớ dù bất chuyện gì xảy ra anh vẫn giống như là anh trai của em _Lâm nói rồi cười tươi vẫy tay quay lưng bỏ đi.

My nhìn theo mà nước mắt đã dâng lên và khẽ rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp ấy . Trong suốt 1 năm qua ,mặc dù biết Lâm thích nó , nhưng trong lòng My không sao không đơn phương Lâm , trái tim My hướng về Lâm cũng như trái tim Lâm hướng về nó .

My đưa tay quạt nước mắt rồi ngậm ngùi bước vào lớp .

...

Lâm đã cố tình nói câu nói cuối cùng , để My không phải tổn thương mình .

Để My không phải rơi vào tình cảnh của một kẻ đơn phương như Lâm . Lâm đã nhận ra tình cảm của My giành ình từ lâu , nhưng Lâm không nói ra, vì sợ mất đi tình cảm anh em , thế mà đến giây phút Lâm sắp đi My lại nói ra cái điều Lâm không muốn nghe . Thật là cứ như ông trời đang cố trêu chọc Lâm vậy.

Quay qua lớp nó:

- Cậu quen tên Lâm àk ??_Nó hỏi , nhưng mắt vẫn ngược nhìn lên bảng chăm chú viết bài .
- Ừ thì mới làm quen_ hấn quay sang nhe răng cười .
- Nó thôi không hỏi nữa tiếp tục viết bài :
- Sao cậu lại hỏi vậy ??_ hấn thò đầu sang hỏi .
- Không có gì _ nó lạnh lùng đáp .
- Có thật là không có gì không ??_hấn vẫn tiếp tục không tha cho nó ,. mà cứ tra khảo .
- Tôi không nói hai lần _nó cổ nuốt cơn tức giận của mình xuống và nói .
- Thì bây giờ nói có sao đâu _ hấn quay sang tiếp tục nói.
- Cậu....._ nó quay sang nhìn hấn hằm hè như muốn ăn tươi nuốt sống hấn vậy .

Thấy vậy hấn cũng chỉ biết nuốt nước bọt mà im lặng .

Nhìn cậu học sinh mới này , bất chợt nó lại nhớ tới hấn ngày xưa , cái hồi mà cả 2 đứa mới gặp nhau miệng hấn cũng boang boang chẳng kém gì tên này . ‘Nhìn kỹ thì cũng có nhiều điểm giống nhau thật ’, nó quay sang nhìn hấn vào thăm nhủ , rồi bất chợt lấy tay đập mạnh vào đầu mình , lắc đi lắc lại nhiều lần . Cái quái gì thế ?? Vì cái tên chết giấm này mà lại khiến nó nhớ tới cái con người mình nên quên .

Giờ ra chơi đến:

- Anh Kin_ My chạy nhanh vào lớp nó nhìn nó và hấn cười .
- Hi , chào em _ hấn đưa tay chào My mà miệng cười toe toét .
- Mình đi ăn thôi My _nó lạnh lùng đứng dậy .
- Hôm nay chị ăn một mình đi , em có chuyện cần nói với anh kin _ My quay sang cười huề nói .
- Chuyện gì ??_nó nhú mày hỏi .
- thì chuyện riêng tư _ My đáp nhanh .
- Hừ _ nó bực bội bỏ đi ./

Cái tên chết tiệt này từ đầu đến làm cho đứa em gái ngoan hiền , vâng lời như My vì hấn mà bỏ người chị gái xinh đẹp như nó phải đi ăn một mình . Nó hậm hực từng bước ra khỏi cửa .

- Chuyện gì vậy em ??_ hấn nói mà mắt vẫn nhòm ra cửa .
- Thì chuyện anh chứ chuyện gì _ My đáp .
- là sao ??_ hấn ngây thơ hỏi .
- Thì về cái kế hoạch của anh _My đưa hai tay chống nạnh nói .
- Thăng Lâm nói với em rồi àk ??_ hấn cười tươi hỏi .

- Ừ ,nếu anh ấy không nói chắc anh giấu em luôn quá __My lắc đầu nhìn hấn với con mắt nghi ngờ .
 - Hi đâu có đâu , anh định kết thúc buổi học này nói luôn với em , vì không có em chắc kế hoạch của anh khó mà thành công __ Hấn nhẹ nhàng cười nói .
 - Mà sao lúc đó anh lại đi mất tiêu vậy ??__ My tò mò hỏi .
 - Ừ thì chuyện đó anh sẽ kể cho em sau __ hấn xoa đầu My nói .
 - Vâng , em biết rồi , thế anh cần em giúp gì ??__ My cuối đầu nói .
 - Thì là thế này ,lại đây__ hấn ngóac ngóac My lại như ra hiệu lại gần cho dễ nói .
- Cả 2 xàm xì to nhỏ .

Một lúc sau :'

- Công nhận anh lắm điều thật , về thì về cho rồi , còn bày ra cái vụ này nữa __ My lắc đầu ngán ngẩm nhìn hấn .
 - Em không biết nghĩ , nếu anh về không , rồi đứng trước mặt cô ấy thì chẳng khác nào anh mất mạng với lại anh muốn thử xem liệu cô ấy có còn nhớ tới anh không ?? __ hấn đưa hai tay lên ôm chặt lấy mình rồi nói .
 - Anh cũng biết sợ àk ??__ My bật cười to hỏi .
 - Dĩ nhiên rồi , cô ấy thay đổi đến như vậy cơ mà__hấn nhúng vai nói .
 - Cũng nhờ phúc anh đấy __ My đập tay mạnh vào vai hấn rồi nói .
 - Em cứ nói vậy . Thôi tối nay nhớ giúp anh nhé .
 - Em biết rồi mà , em không giúp anh ai giúp anh đây __ My cười tươi nói .
 - Cảm ơn em __ hấn cười rồi đặt tay lên vai My nói .
- Tối nay ?? Kế hoạch gì diễn ra ?? Mời mọi người đón đọc chap sau của Bi .

51. Chương 52

Sau cuộc đối thoại ,hấn và My , cùng nhau đi về phía cắntin .

Ở cắntin :

Nó vừa ăn vừa nhau ngấu nghiêng cho bỏ tức , tại sao em gái nó mà lại nghe lời một tên không quen rầm rắp như vậy chứ .

Cái cảm giác khó chịu này cứ như cái cảm giác năm xưa có người giành mất bà của nó vậy .

Nó tự nổi điên lên , khi tự mình nghĩ tới hấn :

-Chị__ My chạy từ xa tiến lại chỗ nó .

Nó vẫn ngồi im chẳng nói gì , cứ ăn và ăn :

- Chịchịchị __ My thấy vậy vội lay lay nó .

Nhưng nó cũng chẳng phản ứng gì :

- Chị giận em àk ??__ My vội chạy sang ngồi đối diện nó nói.

- Ai bảo em nghe lời tên đó ??__ nó mặt hơi bực bội nói .

- Đâu có đâu ,chị là nhất __ My vội ngồi xuống nịnh chị mình .

- Em xạo vừa thôi __ nó trề môi rồi nói .
- Thật màem mà xạo thì em không phải là em chị nữa __My ngang bướng cãi làm nó bật cười .
- Thôi được rồi cô nương __ nó mỉm cười nhìn em gái mình .
- Chị àk ...Tí ra về mình đi đâu chơi nhé __My chống cằm nhìn nó hỏi .
- Đi đâu ??__ nó ngạc nhiên hỏi .
- Thì đi đâu đó cho nó khoay khoả __ My cười toe toét nói .
- Nhưng mẹ sẽ lo đấy __ nó ngẫm nghĩ rồi nói .
- Không sao em xin phép mẹ rồi __ thấy vậy My vội nói .
- Ủ vậy cũng được __ nó nhìn My một lúc rồi đồng ý .

Nghe xong câu trả lời , My quay sang nhìn hấn ở títt đằng kia , ra dấu “ ok ” .

Hấn mỉm cười nhẹ rồi bỏ đi .

...

Trống ra về vừa đánh , là My chạy ngay qua chỗ nó . Thế là cả 2 chị em tiến hành cuộc đi chơi .

Trông khi đó hấn đi qua nhà nó .

- Tính toang __ hấn khẽ đưa tay lên bấm nhẹ chuông cửa .
- Ai đấy ra liền __ mẹ nó mở cửa nhìn thấy hấn thì chiếc khăn trên tay rơi xuống .
- Chào cô __ hấn nở một nụ cười tươi .
- Rin.....phải Rin không ??__ mẹ nó mừng rỡ khi nhìn thấy hấn .
- Vâng cháu đây __ hấn nở một nụ cười nhẹ .

Hấn vào nhà trò chuyện với mẹ nó , kể hết mọi chuyện đã xảy ra suốt một năm qua , lí do vì sao hấn quay đi mà bây giờ mới quay về được :

- Ra vậy __ mẹ nó gật đầu nói .
- Lúc ấy cô có giận cháu không ạ ??__hấn lo lắng hỏi .
- Không , bởi cô tin cháu __ mẹ nó nhìn thẳng vào mắt hấn và nói .
- Tin cháu ??__ hấn tròn mắt nhìn mẹ nó hỏi .
- Ủ . Cô không nghĩ rằng , một người nối kết 2 mẹ con cô lại đi bỏ rơi con gái cô đâu __ mẹ nó cười tươi nói .
- Cháu cảm ơn cô __ hấn xúc động nói .
- Không cô nên là người cảm ơn mới phải chứ . Mà con Hy nó đã biết chuyện chưa nhỉ ??__ mẹ nó gạt đi và nói .
- Chưa cô ạ __ hấn mỉm cười lắc đầu .
- Sao cháu không nói đi ?__ mẹ nó giật mình hỏi .
- Dạ...hôm nay cháu đến đây cũng vì chuyện đó __ hấn khẽ ậm ự rồi nói .
- Sao cô có thể giúp gì được không nhỉ ??__ mẹ nó cười gian hỏi .
- Hì , cô thật hiểu ý cháu __ hấn gãi đầu mỉm cười nói .
- Vậy cần cô giúp gì nào??__ mẹ nó nhìn hấn tò mò .
- Dạ là như thế này__ hấn xầm xì cái gì ấy vào tía mẹ nó .
- Ủa vậy là mấy hôm nay cháu học chung với con Hy ấy hả ??__ mẹ nó giật mình hỏi .

- Vâng ạ __ hấn vô tư nói .
- Thế sao , cháu nói là nó chưa biết mà__ mẹ nó nhìn hấn một cách khó hiểu .
- Thì nhờ cái này nè __ hấn giơ cái mặt nạ trên tay mình lên .
- Đừng nói với cô là cháu đã đeo nó đấy nhé __ mẹ nó nuốt nước bọt rồi hỏi .
- Vâng ạ __ hấn gật đầu cái rụp .
- Trời . Cháu nghĩ ra chuyện này cũng hay thật ấy __ mẹ nó nhìn , nghe hết mọi kế hoạch của hấn rồi gật đầu tán dương .
- Cô quá khen __ hấn gỡ đầu gương ngụy .

Cả 2 trò chuyện thêm tí nữa , rồi bắt tay vào kế hoạch .

Và một phần trong kế hoạch của hấn , là My phải dụ nó ra ngoài trong khoảng thời gian dài để hấn và mẹ nó tiện làm việc .

.....

Đến gần tối , nó và My đã về và đang đứng trước cửa nhà :

- Vào nhà thôi , em đứng đây nhìn gì vậy ??_ nó quay sang nhìn My khó hiểu .
- Dạ...dạ hông có gì__ My khẽ cười gượng lắc đầu .
- Vậy vào thôi ??_ nó hỏi My .
- Thôi chị vào trước em quên chưa mua cái này __ My gỡ đầu rồi vụt chạy đi .
- Nhỏ nàykỳ thật __ nó nhìn em gái mình rồi lắc đầu .

Tiền vào nhà ...

1....

2....

3... cánh cửa mở ra .

Nó sẽ được đón nhận một bất ngờ gì đây ?? Kế hoạch liệu có thành công ?? Mời mọi người đón đọc chap sau của BI .

52. Chương 53

Cánh cửa được mở ra .

Nó mở to con mắt nhìn vào nhà mình .

Nó dường như không thể nào tin vào mắt mình được nữa . Trông nhà nó bây giờ toàn là những tờ giấy to được treo tòn ten khắp nhà . Và xung quanh còn có cả những chùm bong bóng màu đỏ và màu xanh được treo khắp nhà nó .

Tuy bất ngờ nhưng nó cũng tháo giày vào bước vào nhà , đọc từng dòng chữ trên tờ giấy :

“ Chào cậu!! ‘Đố cậu biết tớ là ai nào ??’ __ tớ thứ 1 .

” Lâu quá không gặp nhỉ ?? Cô bé của tớ __ tớ thứ 2 .

“ Cậu có nhớ tớ không ?? ”__ tớ thứ 3 .

“ Còn tớ thì nhớ cậu nhiều lắm !! ”__ tớ thứ 4 .

“ Nhớ nụ cười , ánh mắt , đôi môi , và cả ” tờ thứ 5 .

“ Những nụ hôn tuyệt vời của chúng ta nữa ” _ tờ thứ 6 .

“ Tôi biết ...trong 1 năm qua tôi đã khiến cậu đau khổ nhiều ” _ tờ thứ 7 .

“ Nhưng Hy àk !! Thật sự tôi chẳng muốn bỏ rơi cậu đâu ” _tờ thứ 8 .

“ Vì vậy hãy bỏ qua những lỗi lầm của tôi nhé ” _tờ thứ 9 .

“ Trước đây tôi từng hứa ,mãi mãi sẽ chỉ yêu một mình cậu thôi nhỉ ?? Và từ đó cho tới bây giờ và mãi mãi tôi sẽ không thất hứa đâu ” _ tờ thứ 10 .

“ Vì nếu tôi thất hứa , thì tôi sẽ mãi mãi mất đi thứ quý nhất nhất trên đời này ” _ tờ thứ 11 .

” Hy àk!! Tôi yêu cậu !!_ tờ thứ 12 .

“ Bây giờ thì cậu biết tôi ai rồi chứ ?? ” _ tờ thứ 13 .

“ Một người mà bây giờ và mãi mãi cậu sẽ chẳng bao giờ quên được ” _tờ thứ 14 .

“Vì tôi sẽ mãi mãi đeo bám bên cạnh cậu trong suốt cuộc đời này ” _ tờ thứ 15 .

“ Vì vậy mau từ bỏ ý định quên tôi đi nhé ” _tờ thứ 16 .

“ Tôi về rồi , Hy ạ ” _ tờ thứ 17 .

“ Hãy nhìn lên phía trước để tìm ra đáp án của cậu ”_tờ thứ 18 .

Nó ôm cả một đồng giấy nặng trĩu trên tay này giờ , đọc tờ giấy cuối cùng xong .

Nó bắt đầu ngược đầu lên với đôi mắt rưng rưng dường như sắp khóc , hình ảnh nhoè nhoẹt của tên mới chuyển vô lớp nó đang đứng trước mặt nó . Tên đó đang đứng trước một trái tim thật to trên tường được xếp bằng bong bóng đỏ , và chính giữa là “Sorry sorry my love ”

Tên ấy đưa tay vòng ra sau , và từ từ tháo chiếc mặt nạ ra .

Khi chiếc mặt nạ vừa rơi xuống đất thì hắn liền nở một nụ cười tươi .

Đôi mắt đầy nước của nó lúc này ,chợt trở nên sắt lạnh khi nhìn thấy con người đã bỏ rơi nó một năm trước :

- Tôi về rồi, xin lỗi vì bắt cậu phải chờ lâu như vậy ??_ hắn mỉm cười và nói .

- Có vẻ cậu hơi mong tưởng nhỉ ?? Tôi chờ cậu khi nào??? Cậu tưởng những thứ này có thể làm tôi xúc động sao ?? Xin lỗi cậu nhưng cậu sai rồi _ nó tung xấp giấy trên tay mình lên .

Những tờ giấy bay trên không trung rồi nhẹ nhàng , lả tả rơi xuống mặt đất :

- Tại sao tôi phải chờ đợi một người đã bỏ rơi tôi suốt một năm qua ?? Chẳng có lý do nào khiến tôi phải làm vậy cả _ nó nhếch mép cười , ánh mắt vẫn sắc lạnh đến đáng sợ .

- Có , vì em yêu anh _ hắn nghiêm mặt lại và nói .

- Cậu quá tự tin rồi đấy _ nó bật cười lên rồi nói .

- Em đã đợi anh vì em yêu anh_hắn nói thật to và nhấn mạnh từng chữ .

- CHÁT_ nó tức giận vung tay đánh mạnh vào má hắn . Cái tát mạnh đến nỗi làm cho hắn mất thăng bằng ngã xuống đất .

Nó giật mình đưa bàn tay mình lên nhìn rồi bàn thần đưa mắt nhìn hắn .

Hắn đưa tay lên xoa xoa má của mình rồi ngược mắt lên nhìn nó .

Hắn đứng dậy phẩy nhẹ quần áo của mình rồi hùng hồn tiến về chỗ nó , nó sợ hãi chỉ biết nhắm mắt lại và

Chuyện gì sẽ diễn biến tiếp theo ??

Xin lỗi mọi người vì một vài sự cố nên BI chỉ onl được tí ắc ?? Nên không thể hoàn thành nốt fic ọi người .
Hẹn mọi người vào sáng ngày mai , chúng ta sẽ cùng đi đến cái kết của câu chuyện này !!

53. Chương 54 - End

Nó nhắm chặt mắt lại vì sợ bị đánh . Không ngờ một người như nó , trong suốt một năm qua đã từng vật ngã biết bao nhiêu tên to con , thế mà hôm nay nó lại phải đứng nhắm tịt mắt vì sợ một tên như hắn .

Hắn tiến lại gần và đứng trước mặt nó :

- Nếu đánh anh xong có thể làm cho bao nhiêu đau khổ của em một năm qua tan biến , thì anh chấp nhận _ hắn nhìn nó nghiêm túc nói .

- Anh....._ nó mở to mắt nhìn hắn không nói nên lời .

- Cứ đánh đi _ hắn nhìn nó mỉm cười nhẹ rồi nói .

- Anh tưởng tôi không dám đánh sao ?? _ nó tức giận nói to .

Hắn khẽ nhắm mắt lại . Điều này càng làm cho nó tức thêm . Nó đập mạnh vào chân hắn , đập những mấy cái liền , hắn vẫn không nói gì chỉ nhìn nó mỉm cười . Nó tức giận đưa tay đánh mạnh vào ngực hắn , có vẻ hơi đau nên hắn ngã nhào ra sau .

- Anh không sao đâu _nhìn thấy khuôn mặt nó hơi sượng lại , hắn liền nói .

- Ai thêm quan tâm anh có đau hay không _ nó nói rồi ngồi lên mình hắn mà tiếp tục đánh mạnh vào mình mấy hắn một cách không thương tiếc .

- Em cứ tiếp tục đi _ hắn nhìn nó thúc giục .

- Anh_ nó gờ nắm đấm lên , lần này có vẻ định đánh mạnh vào mặt hắn .

Hắn nhắm mắt lại , chờ đợi cái đấm từ nó.

10 giây , rồi 1 phút , rồi 5 phút trôi qua , chẳng có một cú đấm nào vào mặt hắn cả .

Bất chợt hắn cảm nhận hình như có giọt nước từ đầu rơi xuống môi hắn . Giọt nước ấy ẩm ẩm và khẽ ngấm sau vào môi hắn . Đến lúc này hắn mới ngược mặt lên nhìn .

Hình ảnh nó cuối đầu xuống khóc hiện rất rõ trong mắt hắn , bởi vì nó đang ngồi trên mình hắn mà :

- Em sao vậy ??_ hắn lo lắng nhìn chằm chằm vào mặt nó hỏi .

- Rõ ràng tôi rất hận anh ,tại sao tôi lại chẳng thể nào đánh thêm được nữa ?? Tại sao nhìn khuôn mặt anh đau đớn như vậy tôi lại chịu không nổi chứ ??_ nó nói , mà nước mắt đã lấm đẫm rơi .

- Anh xin lỗi em , Hy ắc !!_ nhìn thấy nó khóc , hắn chợt thấy con tim mình như quặng lại , vội đưa tay lên lau những giọt nước mắt trên khuôn mặt xinh đẹp kia .

Nó nhìn hắn không còn phản kháng như lúc đầu nữa , khẽ bật khóc càng lúc càng to.

Hắn vội ôm nó vào lòng mình miệng không ngừng nói xin lỗi .

Sau một hồi ôm nhau khóc , cả 2 ngồi lại cạnh nhau :

- Bây giờ anh giải thích đi _ nó quay sang nhìn hắn ra lệnh .

Hắn ngồi kể hết mọi chuyện , kể từ lúc hắn bị bắt đi cho tới lúc , Lam vì hắn mà bị tai nạn giao thông :

- Vậy đáng lý ra anh phải chăm sóc cô ấy thêm chứ sao lại về đây được _ nó tròn mắt nhìn hắn .

- Im lặng để anh kể tiếp _ hắn đưa tay lên miệng nó ra dấu im lặng .

Một năm trời qua hấn ngày nào cũng tới bệnh viện , chăm sóc Lam từng tí một , mà không hề mệt mỏi . Vì hấn đã nghĩ rằng người đáng lý ra nằm trên giường bệnh bây giờ nên là hấn , người hiện tại không thể đi đứng kia là hấn .

Rồi đến một ngày nọ ,bác sĩ bảo , nếu Lam muốn đi lại thì phải trải qua phẫu thuật , nhưng tỉ lệ thành công chỉ có 50 % .

Mọi người ai nấy đều sợ sệt , nếu thất bại thì Lam có thể tàn phế suốt đời . Nhưng Lam đã dũng cảm chấp nhận :

- Khi phẫu thuật xong , em có chuyện cần nói với anh __ đây là câu nói trước khi Lam vào phòng phẫu thuật .

May mắn làm sao ông trời đã không phụ lòng người ,rốt cuộc ,phẫu thuật cũng thành công . Bác sĩ bảo chỉ cần một tháng nữa thôi thì Lam có thể đi lại bình thường . Mọi người khi ấy ai nấy đều vui mừng khôn xiết .

Và cuộc nói chuyện giữa hấn và Lam cũng diễn ra :

- Em đã giam cầm anh ở nơi đây lâu quá rồi nhỉ ??_ Lam quay sang nhìn hấn mỉm cười .

- không đâu , em đừng nói vậy __ hấn vội xua tay đi .

- Anh không cần phải phủ nhận như vậy đâu . Anh có biết hôm nay em muốn nói gì với anh không ?_ Lam quay sang nhìn hấn yếu ớt nói /

- Không __ hấn lắc đầu nói .

- Hãy quay về với người anh yêu đi __ Lam cười tươi nhìn hấn nói .

- Anh_ hấn bất ngờ nói .

- Một năm , anh ở bên em một năm là đủ rồi . Bây giờ chân em cũng đã khỏe , em không cần anh nữa __ Lam quay sang chỗ khác .

- Nhưng....._ hấn vẫn tiếp tục nói nhưngđều bị Lam chặn lại .

- Anh biết không ?? Ngay từ đầu em đã lừa anh một chuyện , đó là trước đây anh với em vốn chưa từng yêu nhau __ Lam nhìn hấn mỉm cười nhẹ .

- Anh biết . Chuyện này anh biết vì trí nhớ của anh vốn phục hồilâu rồi __ hấn nhìn Lam cười .

- Hả ?? Thật sao ??_ Lam bất ngờ nhìn hấn nói .

- Dĩ nhiên là thật anh đùa em làm gì __ hấn bật cười nói .

- Em xin lỗi vì đã lừa với mọi người lừa anh __ Lam xụ mặt xuống .

- Không sao . Anh biết tất cả mọi chuyện đều không phải lỗi của em __ hấn khẽ lắc đầu rồi nói .

- Vậy bây giờ anh mau đi đi __ Lam hỏi hấn .

- Còn em ??_ hấn quay sang nhìn Lam .

- Em con có ba mẹ và cả anh trai em nữa .

- Vậy anh đi , chúc em mau khỏi bệnh . Tạm biệt em __ hấn nhìn Lam rồi vội nói .

- Vâng tạm biệt anh , nhất định anh phải hạnh phúc đấy __Lam nói to cho hấn nghe rõ .

.....

- Cô ấy thật tốt __ nó đã khóc , nước mắt nó đang rơi vì xúc động .

- Ủ Lam là người con gái tốt , nhất định cô ấy sẽ gặp được người mang lại hạnh phúc cho cô ấy __ hấnkhẽ cười nhẹ rồi nói .

- Vậy anh phục hồi trí nhớ rồi àk ??_ nó quay sang nhìn hấn hỏi .

- Ừ không những phục hồi trí nhớ mà anh còn biết một chuyện khác nữa __ hấn trầm tư một lúc rồi nói .

- Chuyện gì nữa ???_ nó tròn mắt hỏi .

- Người mà cố tình gây tai nạn ngày hôm ấy chính là ba của Lam __ hấn nghiêm mặt nói .

- Hả ??_ nó giật mình hỏi .

- Ông ấy là người dựng lên cái kế hoạch , nói anh với Lam từng yêu nhau ,để 2 gia đình có thể làm thông gia với nhau , và cùng nhau phát triển về kinh tế . Khi biết anh có ý định quay trở về ông ta đã sai người gây ra tai nạn ấy nhưng không ngờ người bị tai nạn lại chính là Lam . Tuy thật không may cho Lam nhưng chính điều đó đã khiến cho ông ta suy nghĩ lại những việc mình đã làm . Chỉ vì lợi ích cho bản thân mà đã khiến cho con gái mình ra nông nổi như vậy __ hấn chống cằm nói .

- Thật là đồ tàn bạo mà __ nó tức giận nói .

- Mà sợi dây chuyền của em đâu __ hấn đưa mắt xuống cổ nó .

- Hả ??_ nó quay sang nhìn hấn .

- Sợi dây chuyền anh tặng em đâu . Mấy hôm nay anh đã muốn hỏi chuyện này __ hấn nghiêm mặt nhìn nó hỏi .

- Đây này __ nó lôi trong túi ra sợi dây chuyền với mặt cá heo .

- Sao em không đeo vào __ hấn nhìn nó hỏi .

- Anh nghĩ là em đã đeo trong suốt 1 năm qua àk , làm sao có thể đeo đồ người đã bỏ rơi mình cơ chứ __ nó quay sang liếc hấn nói .

- Hì ... Tuy không đeo nhưng em vẫn đem theo bên mình đấy thôi __ hấn cười gian nhìn nó .

- Ừ...thì_ nó đỏ mặt chẳng biết tìm lời nào để nói nữa ,.

- Thôi đưa anh đeo cho __ hấn nói rồi lấy sợi dây , vòng qua cổ nó và đeo vào .

- Reng reng __ khi hấn vừa đeo cho nó xong , thì tiếng điện thoại reo lên .

Nó vội chạy lại bắt máy . Nghe xong điện thoại , nó mừng đến nỗi nước mắt đã chảy ra :

- Có chuyện gì vậy em ??_ hấn lo lắng hỏi .

- Bà tỉnh rồi anh ạ __ nó reo lên vui sướng .

- Thật sao ?? Vậy chúng ta đi thôi __ hấn cũng vui mừng khôn xiết vội kéo tay nó đi .

- Đây hai đứa ***** đấy àk ??_ mẹ nó nẩy giờ núp trong kia vội chạy theo .

- Cả em nữa chứ __ Mỹ cũng vội chạy theo nó và hấn .

- Hả ?? Hả ?? Hai người ở đâu chui ravy ??_ nó giật mình khi nhìn thấy mẹ và em gái mình .

- Chị hai ...sợi dây đẹp thật ấy ?? Thế mà lâu nay em không thấy __ Mỹ lên giọng trêu chọc nó .

Thế là cả 4 người cùng vào bệnh viện thăm bà .

Nhìn thấy bà đang ngồi kia nó vội chạy ùa vào lòng bà mà khóc nức nở .

Cả 5 người ai cũng khóc cả , những giọt nước mắt hạnh phúc đang rơi khắp căn phòng .

Hạnh phúc thật sự đã đến với đứa trẻ bất hạnh như nó .

Chiếc mặt nạ , nó cảm ơn thứ ấy nhiều lắm , vì đó là thứ đã đem hạnh phúc đến cho nó , bắt đầu từ bây giờ nó sẽ dùng chính bàn tay của mình để bảo vệ cái hạnh phúc này .

—THE END—

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mat-na-tinh-yeu>